

การควบคุมและกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐเกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบบอร์บัน

สมาชิก (Cable TV) : ศึกษากรณีเคเบิลทีวีท้องถิ่น

ปกรณ์ วงศ์วิเศษนนท์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

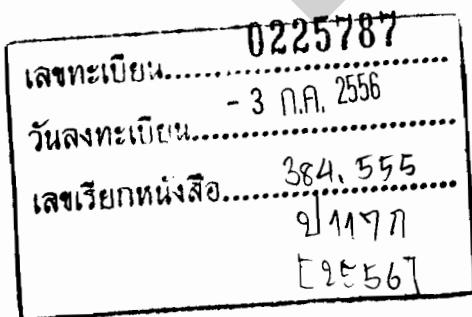
สาขาวิชาการจัดการโทรคมนาคม คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2556

Regulatory and management of the Government on TV subsciptions

(Cable TV): a case study of local cable TV

Pakorn Wongwisetnon

A Thematic Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Science (Telecommunications Management)

Department of Telecommunications Management

Faculty of Engineer, Dhurakij Pundit University

2013

ใบรับรองสารนิพนธ์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อสารนิพนธ์ การควบคุมและกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐเกี่ยวกับโทรศัพท์
 ระบบบอร์นสماชิก (Cable TV) : ศึกษากรณีเคเบิลทีวีท้องถิ่น
 เสนอโดย ปริญญา วงศ์วิเศษนันท์
 สาขาวิชา การจัดการโทรคมนาคม
 อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ ดร. วรพล พงษ์เพ็ชร
 ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์แล้ว

ประชานกรรมการ
 (อาจารย์ ดร. ประศาสน์ จันทร์พิพิธ)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
 (อาจารย์ ดร. วรพล พงษ์เพ็ชร)

กรรมการ
 (อาจารย์ ดร. ชัยพร เบนมกตาพันธ์)

คณะวิศวกรรมศาสตร์รับรองแล้ว

คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
 (อาจารย์ ดร. ชัยพร เบนมกตาพันธ์)

วันที่ 22 เดือน มกราคม พ.ศ. 2556

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ ดำเนินการสำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากบุคลากรฝ่าย ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. วรพล พงษ์เพ็ชร อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เป็นอย่างสูง ที่ได้เสียเวลาอันมีค่าในการให้ข้อคิดเห็น ทั้งหลักการทดลอง แนวคิด และให้คำปรึกษา รวมทั้งข้อปฏิบัติต่าง ๆ สำหรับการดำเนินการวิจัย ตลอดจนการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนสารนิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ และถูกต้องที่สุด อันเป็นประโยชน์ต่อการทำสารนิพนธ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. ประศาสน์ จันทร์พิพิธ ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยธุรกิจปัณฑิต ที่ให้โอกาสในการศึกษาครั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณาจารย์ทุกท่านที่กรุณาประสิทธิ์ประสาท วิชา ความรู้ ให้กับนิสิตทำให้มีความรู้ความสามารถในการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ รวมทั้งผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้เชี่ยวชาญของสำนักงานคณะกรรมการการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และโทรคมนาคม แห่งชาติ ทุกท่านที่ได้ให้คำปรึกษาช่วยเหลือในการตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้องของเครื่องมือ และความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลในด้านวิชาการเป็นอย่างดียิ่ง

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิค้า มารดา ผู้ให้กำเนิดและการศึกษา ญาติ พี่น้อง ที่สละเวลาครอบครัวและเป็นกำลังใจให้ รวมถึงให้การสนับสนุนสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมรุ่น ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ให้การสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ด้วยดี ประโยชน์และคุณค่าที่พึงมีจากสารนิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณบิค้า มารดา รวมถึงบุตรพาราย์ของผู้วิจัย ที่สร้างพื้นฐาน ในการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย และผู้มีส่วนร่วมทุกท่าน ตลอดจนผู้ร่วบรวมและเรียบเรียง หนังสือ เอกสารต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยอ้างถึงในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

ปกรณ์ วงศ์วิเศษนนท์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๕
กิตติกรรมประกาศ.....	๖
สารบัญตาราง.....	๗
สารบัญภาพ.....	๘
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 ประวัติความเป็นมาของ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก (เคเบิลทีวี).....	7
2.2 นโยบายการกำกับดูแลกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก.....	25
2.3 รูปแบบการดำเนินการของ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก.....	39
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	56
3.1 การศึกษารอบรวมวิเคราะห์เนื้อหา.....	56
3.2 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก.....	56
3.3 การทำแบบสอบถาม.....	61
3.4 ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย.....	64
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
4.1 ปัญหาการควบคุมและกำกับดูแลผู้ประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับ สมาชิกของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง.....	65

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4.2 ข้อมูลทั่วไปและสภาพปัจจุบันของการประกอบกิจการธุรกิจเคลื่อนที่วีของผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการแล้ว.....	69
4.3 การวิเคราะห์ปัจจุบันของการประกอบกิจการเคลื่อนที่วีท่องถินและแนวทางการพัฒนากำกับดูแล ของหน่วยงานที่รับผิดชอบในอนาคต.....	72
4.4 ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญต่อการกำกับดูแลกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับ สมาชิก.....	77
4.5 ผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถาม.....	80
5. สรุปและข้อเสนอแนะ.....	134
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	134
5.2 การอภิปรายผล.....	149
5.3 สรุปผลและข้อเสนอแนะ.....	153
5.4 ข้อเสนอการวิจัยครั้งต่อไป.....	156
บรรณานุกรม.....	157
ภาคผนวก.....	160
ก แบบสัมภาษณ์.....	161
ข รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....	168
ค แบบสอบถาม.....	170
ง รายชื่อผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาต.....	178
ประวัติผู้เขียน.....	181

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 การเจริญเติบโตของระบบเคเบิลทีวีในประเทศสหรัฐอเมริกา.....	15
2.2 การเจริญเติบโตของจำนวนเคเบิลทีวีและสมาชิกในประเทศญี่ปุ่น.....	23
2.3 รายการกลยุทธ์เพื่อการกำกับดูแล.....	38
3.1 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย.....	67
4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	84
4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	84
4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	85
4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ.....	85
4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว.....	86
4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	86
4.7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัย....	87
4.8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของที่พักอาศัย.....	87
4.9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการใช้บริการเคเบิลทีวี.....	88
4.10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยใช้บริการเคเบิลทีวี จำแนกตามเหตุผลที่เลือกใช้บริการ.....	88
4.11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลที่ไม่เลือกใช้บริการ.....	89
4.12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามแหล่งข้อมูล ที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการเคเบิลทีวี.....	89
4.13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทรายการที่ชื่นชอบ.....	90
4.14 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทรายการที่ไม่ชอบ.....	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.15 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามช่วงเวลาที่ชั่นรายการ.....	91
4.16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวันที่ชั่นรายการ.....	92
4.17 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามผู้ที่มีส่วนร่วม ในการตัดสินใจเลือกใช้บริการเคเบิลทีวี.....	92
4.18 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิธีการจ่ายค่าบริการ.....	93
4.19 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ใช้บริการเคเบิลทีวีท้องถิ่นด้านผลิตภัณฑ์.....	94
4.20 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ใช้บริการเคเบิลทีวีท้องถิ่นด้านราคา.....	95
4.21 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ใช้บริการเคเบิลทีวีท้องถิ่นด้านช่องทางการจัดจำหน่าย.....	96
4.22 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ใช้บริการเคเบิลทีวีท้องถิ่นด้านส่งเสริมการตลาด.....	97
4.23 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ใช้บริการเคเบิลทีวีท้องถิ่นด้านบุคคล.....	98
4.24 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ใช้บริการเคเบิลทีวีท้องถิ่นด้านกระบวนการ.....	99
4.25 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ใช้บริการเคเบิลทีวีท้องถิ่นด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ.....	100
4.26 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านต่างๆ.....	101
4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับช่วงเวลาที่ชั่นรายการ.....	102

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวันที่ชั้นรายการ.....	103
4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกใช้บริการเคเบิลทีวี.....	104
4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับประเภทรายการที่ท่านชื่นชอบมากที่สุด.....	105
4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับแหล่งข้อมูลข่าวสารที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการเคเบิลทีวี.....	106
4.32 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับวิธีการจ่ายค่าบริการเคเบิลทีวี.....	107
4.33 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านผลิตภัณฑ์.....	108
4.34 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ปัจจัยด้านราคา.....	109
4.35 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวีปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย.....	110
4.36 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวีปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด.....	111
4.37 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านบุคคล.....	112
4.38 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพล ต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านกระบวนการ.....	113
4.39 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านสิ่งแวดล้อมทางภาษาพูด.....	114
4.40 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านผลิตภัณฑ์.....	115

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.41 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลทีวี ปัจจัยด้านราคา.....		116
4.42 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลทีวี ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย.....		117
4.43 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลทีวี ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด.....		118
4.44 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลทีวี ด้านบุคคล.....		119
4.45 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลทีวี ด้านกระบวนการ.....		120
4.46 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลทีวี ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ.....		121
4.47 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลทีวี ด้านผลิตภัณฑ์.....		122
4.48 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลทีวี ปัจจัยด้านราคา.....		123
4.49 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลทีวี ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย.....		124
4.50 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มี อิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลทีวี ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด.....		125
4.51 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มี อิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลทีวี ด้านบุคคล.....		126

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.52 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านกระบวนการ.....	127
4.53 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ....	128
4.54 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านผลิตภัณฑ์.....	129
4.55 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ปัจจัยค่าน้ำค่า.....	130
4.56 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ปัจจัยค่านซองทางการจัดจำหน่าย.....	131
4.57 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่ทีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ปัจจัยค่านส่งเสริมการตลาด.....	132
4.58 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่ทีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านบุคคล.....	133
4.59 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านกระบวนการ.....	134
4.60 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ.....	135

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 การส่งสัญญาณแบบไร้สายหรือคลื่นไมโครเวฟ (MMDS).....	47
2.2 การส่งสัญญาณแบบทางสาย(Hybrid Fiber/Cable).....	48
2.3 การส่งสัญญาณแบบ Interactive TV.....	49
2.4 การส่งสัญญาณผ่านดาวเทียม (Direct To Home: DTH).....	50

หัวข้อสารนิพนธ์	การควบคุมและกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐเกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก (Cable TV): ศึกษากรณีเบลทีวีท้องถิ่น
ชื่อผู้เขียน	ปกรณ์ วงศ์เศษนนท์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.วราพล พงษ์เพ็ชร
สาขาวิชา	การจัดการ โทรคมนาคม
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการควบคุมและกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐเกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก (Cable TV): ศึกษากรณีเบลทีวีท้องถิ่นทั้งประวัติความเป็นมา พัฒนาการตลอดจนนโยบายของประเทศไทยและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ต่าง ๆ รวมทั้งทราบถึงความพึงพอใจของผู้ใช้บริการเบลทีวี โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้ใช้ชาวไทย 6 ท่าน ในการให้ข้อมูลแสดงความคิดเห็น นำมาสรุปรวมกับข้อมูลจากเอกสารและนำเสนอแบบพรรณฯ รวมทั้งการทำแบบสอบถามความพึงพอใจในการรับบริการเบลทีวีท้องถิ่นจากกลุ่มประชาชนทั่วไป 400 ราย เพื่อนำมาเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการรวมรวมและด้วยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สถิติไคสแควร์ และวันเวย์โนวา วิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การควบคุมและกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐเกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก (Cable TV) โดยเฉพาะกรณีเบลทีวีท้องถิ่น พนวจปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกหรือเบลทีวี ยังไม่สามารถแก้ไขได้ เนื่องมาจากเหตุผลที่ประเทศไทยไม่มีกำหนดนโยบายในเรื่องเกี่ยวกับการควบคุม กำกับดูแล กิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกเท่าที่ควร หน่วยงานรัฐจึงควรจะกำหนดนโยบายครอบคลุมและรับรองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสมและรวดเร็ว ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วม หรือรับรู้ข้อมูล ข่าวสารของประชาชน โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ต้องช่วยเหลือผู้ประกอบการเบลทีวีท้องถิ่น โดยการส่งเสริมการแข่งขัน กฎระเบียบที่ทางไว้ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมและทันสมัยตลอดเวลา รวมทั้งต้องดำเนินถึงความพึงพอใจของผู้ใช้บริการเบลทีวีท้องถิ่นด้วย

Thematic Paper Title	The National Regulation Policies for Cable TV Subscriptions : A Case Study of Local Cable TV in Thailand
Author	Pakorn Wongwisetnon
Thematic Paper Advisor	Dr. Worapol Pongpech
Department	Telecommunications Management
Academic Year	2012

ABSTRACT

This research studied the national regulation and policies for cable TV subscriptions; a case study of local cable TV. The study covered history of the national regulatory policies and its evolution. The researcher conducted in-depth interviews with broadcasting experts. Apart from the in-depth interviews, the researcher also conducted surveys in the form of questionnaires with the sample size of 400 people to gauge the satisfaction levels of the sample towards the providers.

The results showed that the national regulation and policies for cable TV subscriptions, in particular local cable TV, were facing several difficulties. Firstly, the national regulation and policies for cable TV subscriptions had not made any concrete policies regarding the cable TV industry. Secondly, the national regulatory policies have to cope and support the industry that relies heavily on using technological developments that are continually advancing at an exponential rate. Thirdly, these policies must also promote public participation, and build information awareness for the general public. Fourthly, the state agencies have to strive for balancing between strictly enforcing the regulations as well as promoting competition within the industry. Fifthly, rules and regulations have to be revised and updated periodically with regard to the satisfaction levels of the providers.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของการวิจัย

ปัจจุบันในประเทศไทย กิจการ โทรทัศน์ระบบบอร์นเป็นสมาชิก หรือกิจการเควเบิลทีวี ในประเทศไทย ซึ่งจัดเป็นกิจการสื่อสารมวลชนของชาติ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และ โทรคมนาคม เพื่อพัฒนาคนและสังคม และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังแต่อคติเรื่อยมา จนถึงปัจจุบันนี้ ยังมิได้รับความคุ้มครองคุ้มครองจากรัฐอย่างพอเพียง เห็นได้จากปัญหา ผู้ประกอบการบางรายทำการลักลอบรับสัญญาณ โทรทัศน์ทางสาธารณะบอร์นเป็นสมาชิก ที่ทำ กันแพร่หลายในปัจจุบัน อันส่งผลให้เกิดความเสียหายทั้งต่อบริษัทผู้ประกอบการ ประชาชน ผู้บริโภค และประเทศไทย กล่าวคือ บริษัทนั้นต้องประสบกับปัญหาขาดทุนอย่างหนัก อัน เนื่องมาจากการลงทุนในธุรกิจด้วยจำนวนเงินสูง แต่รายได้ของบริษัทที่มานาค่าสมาชิกรายเดือน โดยถูกต้องตามกฎหมายมีจำนวนน้อยมาก เพราะกลุ่มคนจำนวนมากที่มิได้สมัครเป็นสมาชิกได้ใช้ วิธีอันไม่สุจริตในการลักลอบชมรายการ ซึ่งหากธุรกิจเควเบิลทีวีหยุดดำเนินกิจการเนื่องจากปัญหา การขาดทุน หรือเนื่องจากเจ้าของลิขสิทธิ์รายการขึ้นนำในต่างประเทศมีความลำบากใจกับปัญหา การละเมิดลิขสิทธิ์รายการค่ายประเทศไทยและยุติการแพร่ภาพรายการมายังประเทศไทยแล้ว ก็จะส่งผล ทำให้ประชาชน ผู้บริโภค ที่เป็นสมาชิกที่ถูกต้องตามกฎหมายไม่มีโอกาสได้รับชมรายการที่มี สาระประโยชน์และความบันเทิงจากต่างประเทศได้อีกด้วยไป รวมทั้งจะส่งผลต่อรายได้ของรัฐ ที่ เป็นผู้ให้สัมปทานการประกอบธุรกิจประเทศไทยนี้ในรูปของการร่วมดำเนินกิจการกับบริษัทเอกชน เนื่องจากส่วนแบ่งรายได้ต่อปีของรัฐจะลดลงตามสัดส่วนของรายได้ที่ได้รับจากสมาชิก และ สุดท้ายที่สุดจะส่งผลทำให้ประเทศไทยไม่สามารถรักษาคุณภาพของระบบโทรทัศน์ระบบบอร์น เป็นสมาชิกหรือเควเบิลทีวีให้อยู่ในระดับทัดเทียมกับนานาชาติ รวมทั้งอาจส่งผลต่อการเจริญเติบโต ของธุรกิจโทรทัศน์ระบบบอร์นเป็นสมาชิกในอนาคตได้ เพราะไม่มีผู้ประกอบการรายอื่นกล้าที่จะ ลงทุนในกิจการประเทศไทยนี้ เนื่องจากฐานสมาชิกไม่เพียงพอ กับจำนวนเงินที่ลงทุน ทำให้ธุรกิจ โทรทัศน์ของไทยจะถูกดูอยู่ข้างหลังไปเหมือนในอดีตที่มิเพียง โทรทัศน์ช่องปกติหรือฟรีทีวีให้ ชุมชนเท่านั้น

ได้มีการตรวจสอบว่ามีการสร้างอุปกรณ์การรับ หรือ Set Top Box เลียนแบบขึ้นมา จำหน่ายเพื่อใช้ในการลักลอบรับสัญญาณโทรทัศน์ทางสาธารณะของรัฐบาลโดยไม่ถูกกฎหมาย เป็นจำนวนมาก โดยมีลักษณะและรายละเอียดเกี่ยวกับการผลิตและการจำหน่าย Set Top Box เลียนแบบ ดังนี้

(1) สถานที่จำหน่าย Set Top Box เลียนแบบ พบว่า Set Top Box เลียนแบบดังกล่าวมี ขายอยู่ทั่วไปที่บริเวณร้านค้าแผงลอยบ้านหม้อ (บ้านขายอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์)

(2) ผู้จำหน่ายและวิธีการจำหน่าย ผู้จำหน่ายจะใช้วิธีการวางใจไว้ตามแผงลอย มีการ โฆษณาด้วยใบปลิวว่าสามารถรับชมรายการ ได้ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายรายเดือน ซึ่งลักษณะของการจำหน่าย จะเป็น 2 รูปแบบคือทั้งชุดประกอบเสร็จสมบูรณ์และ ชุด KIT ที่จะต้องนำไปประกอบ และปรับแต่งเอง

(3) ราคา ทางค้าน้ำยา ก็ต้องแบ่งตามรูปแบบ โดยถ้าเป็นชุดที่ประกอบเสร็จราคาก็จะอยู่ ที่ประมาณ 2,900 บาท แต่ถ้าเป็นชุดประกอบเองจะประมาณ 1,000 บาท

เมื่อพิจารณาหานอกกฎหมายที่ใช้ในการลงโทษผู้กระทำผิดลักลอบรับสัญญาณดังกล่าว แล้ว พบว่ายังไม่มีในนโยบายคุ้มครองกิจการโทรทัศน์ระบบของรัฐบาลเป็นสมาชิกในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งไม่มีกฎหมายเฉพาะสำหรับกิจการประเภทนี้ ส่วนกฎหมายที่มีอยู่ยังไม่สามารถครอบคลุม ความผิดหรือการลงโทษผู้กระทำผิดไว้เพียงพอ กล่าวคือตามพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและ วิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2498 กำหนดให้อุปกรณ์รับ หรือ Set Top Box นั้น ถือว่าเป็นเครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ประเภทหนึ่ง และ ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายฉบับนี้ โดยการทำ หรือค้าครึ่งรับ วิทยุโทรทัศน์ จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต แต่ปรากฏว่าการบังคับใช้ กฎหมายมีปัญหาข้อข้องกีบกันบทกำหนดโทษที่เบาและยังไม่ชัดเจนเนื่องจากตาม พระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดค่าผู้ใดฝ่าฝืนทำหรือค้าเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์โดยไม่ได้รับอนุญาต จะต้องระวางโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับตามอัตราที่กฎหมายกำหนดแต่ปรากฏว่าตาม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการออกใบอนุญาตทำหรือค้าเครื่องรับวิทยุกระจายเสียงหรือ เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ หรือส่วนใดๆ แห่งเครื่องดังกล่าว พ.ศ. 2525 ก็กำหนดเกี่ยวกับเครื่องนี้ไว้ใน ลักษณะที่เป็นไทยที่เบากว่า คือ ในกรณีที่นายทะเบียนตรวจสอบพบว่าผู้ใดทำ หรือค้าเครื่องวิทยุ โทรทัศน์หรือส่วนใดๆแห่งเครื่องดังกล่าว โดยมิได้รับอนุญาต ให้นายทะเบียนมีหนังสือลงทะเบียน ตอบรับการแจ้งไปยังผู้ประกอบการนั้น ให้มาเยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้ภายใน 15 วันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งและเมื่อผู้ประกอบการมาเยื่นคำขอรับใบอนุญาต ภายในกำหนดดังกล่าว ก็ให้นายทะเบียน ทำการเปรียบเทียบเป็นรายในอนุญาตละ 50 บาท ซึ่งจากบทกำหนดโทษที่เบามากเช่นนี้จึงทำให้ ผู้กระทำผิดไม่เกรงกลัวต่อบทกำหนดโทษดังกล่าว

ปัญหาการตีความตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ.2498 ว่าอุปกรณ์การรับ หรือ Set Top Box ถือว่าเข้าข่ายเป็น “เครื่องวิทยุคมนาคม” ที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายหรือไม่ อันส่งผลทำให้ไม่มีการควบคุมการลักลอบรับสัญญาณเคเบิลทีวีโดยใช้อุปกรณ์การรับเลียนแบบ โดยผิดกฎหมายดังกล่าว

กฎหมายทั่วไป คือ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลักษณะละเมิดที่จะนำมาปรับใช้ เพื่อเรียกร้องค่าเสียหายทางแพ่ง กรณีการลักลอบรับสัญญาณเคเบิลทีวีซึ่งถือว่าเข้าหลักเกณฑ์หรือ องค์ประกอบของการกระทำละเมิด ตามมาตรา 420 นั้น ก็อาจมีปัญหาในเรื่องความยุ่งยากในการ ดำเนินคดี เพราะอาจมีข้อโต้แย้งจากผู้กระทำการผิดว่าการลักลอบลักสัญญาณไม่ถือเป็นการ กระทำการผิด “โดยผิดกฎหมาย” เพราะไม่มีกฎหมายบัญญัติคุ้มครองเรื่องนี้ ทั้งนี้การโต้แย้ง ดังกล่าวเกิดจากความเข้าใจผิดของนักกฎหมายบางท่านว่า “โดยผิดกฎหมาย” จะต้องมีบทบัญญัติ โดยชัดแจ้ง รวมทั้งอาจมีปัญหาในเรื่องการพิสูจน์ค่าเสียหายที่เกิดขึ้น ที่ผู้เสียหายจะต้องแสดง ให้ศาลเห็นว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากการกระทำการทำละเมิดและไม่ไกลกว่าเหตุ

จึงน่าศึกษาว่าการที่หน่วยงานของรัฐจะเข้าไปกำกับดูแลหรือบริหารจัดการ ผู้ประกอบการโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิกหรือเคเบิลทีวี ที่ประกอบกิจการ หรือ แพร่ภาพ โดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ที่ยังมีการกระทำการกันอย่างแพร่หลายและมีแนวโน้มเพิ่มจำนวนมากขึ้น เรื่อยๆ นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องการควบคุมเนื้อหารายการ ปัญหาการแบ่งชั้นทางการค้า ปัญหาการ ควบคุมการโฆษณา ปัญหาเรื่องสัดส่วนของผู้ถือหุ้นในการประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับ สมาชิก ปัญหาดังกล่าวมา จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะได้มีการทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยในปัญหา เรื่องนี้ ทั้งในเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ปัญหาการตีความ ปัญหาการดำเนินคดี รวมทั้งศึกษานโยบาย เกี่ยวกับกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกที่จะช่วยให้สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างกระฉับ ชัด รวมทั้งจัดให้ทำการศึกษาเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาโดยใช้มาตรการทางด้านกฎหมาย แทนที่จะใช้วิธีทางด้านเทคนิคเพื่อแก้ปัญหาการลักลอบดังกล่าวซึ่งถือเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์รวมประวัติความเป็นมาและพัฒนาการตลอดจนนโยบายกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกในประเทศไทย และต่างประเทศ
2. เพื่อทราบถึงพฤติกรรมและความพึงพอใจในการใช้บริการเคเบิลทีวีของประชาชน หรือผู้ใช้บริการ
3. เพื่อใช้เป็นแนวทางการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับดูแลทางด้านการประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก โดยเฉพาะกิจการเคเบิลทีวีท้องถิ่น
4. เพื่อเสนอแนวทางการควบคุม กำกับดูแล ข้อดีข้อเสียและอุปสรรค เกี่ยวกับการประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สำนักงานคณะกรรมการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ สามารถนำผลวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย ปรับปรุง ประกาศ กฎระเบียบ เงื่อนไข และหลักเกณฑ์รูปแบบการกำกับดูแลของผู้มีหน้าที่กำกับดูแล ผู้ประกอบการ หรือประโยชน์กับประชาชน ให้เกิดความเหมาะสมและสอดคล้องต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป
2. ผู้ประกอบการ และประชาชน ทั่วไปสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการใช้ประโยชน์ เพื่อดำเนินการทางด้านกฎหมายได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ลดปัญหาการประกอบกิจการที่ไม่ได้กฎหมาย
3. เพื่อให้ผู้ต้องการศึกษา ค้นคว้า หรือวิจัยท่านอื่นสามารถนำไปศึกษาต่อได้

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นแบบพรรณนาโดยการสัมภาษณ์และแบบสอบถาม เพื่อศึกษาความเป็นมาของนโยบาย โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกโดยการค้นคว้าจากเอกสารข้อมูลทางราชการ ทางสื่อสังคม การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในระดับกำหนดนโยบาย นักวิชาการ เจ้าหน้าที่ผู้อำนวยนโยบายไปปฏิบัติ และผู้ประกอบการบริการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก โดยเฉพาะในกรณีเบิลท้องถิ่น เรื่องของความพร้อมในการปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับนโยบายฯ นั้น เป็นเรื่องที่ต้องศึกษาความเป็นมาของการดำเนินการ ผลกระทบที่เกิดขึ้น ดังนั้น การศึกษาในครั้งนี้จะทำการศึกษาในส่วนของการกำหนดนโยบาย โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก การปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย ผลกระทบที่มีต่อธุรกิจเอกชน โดยเฉพาะในรายที่ยื่นขอรับใบอนุญาต แล้ว รวมถึงความพึงพอใจของประชาชน หรือผู้ใช้บริการเคเบิลทีวี

1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

โทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก (Cable TV) หมายถึง การดำเนินบริการรายการ โทรทัศน์ผ่านไปทางสายหรือสื่อตัวนำไฟฟ้า มีการเก็บเงินค่าสมาชิกในการรับชมรายการหรือไม่ก็ได้

สำนักงาน กสทช. หมายถึง สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

คณะกรรมการ หมายความว่า คณะกรรมการกิจการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และโทรคมนาคมแห่งชาติ

สำนักงาน หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกิจการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และโทรคมนาคมแห่งชาติ

ใบอนุญาต หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบกิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ชั่วคราว (กิจการโทรทัศน์ ที่มีการบอกรับสมาชิก)

กิจการโทรทัศน์ที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ หมายความว่า กิจการ โทรทัศน์ซึ่งต้องไม่ขอรับการจัดสรรคลื่นความถี่ตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

กิจการโทรทัศน์ที่มีการบอกรับสมาชิก หมายความว่า การให้บริการโทรทัศน์ชนิดที่ผู้รับรายการ ประสงค์จะรับบริการตามเงื่อนไขที่ผู้ประกอบกิจการกำหนด โดยผู้ให้บริการไม่ประสงค์จะให้บริการเป็น การทั่วไป ซึ่งจะมีค่าบริการหรือไม่ก็ได้

ผู้อำนวยการสถานี หมายความว่า ผู้มีหน้าที่ในการควบคุมดูแลให้มีการให้บริการหรือแพร่ภาพกระจายเสียงให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต และจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบดูแลการจัดรายการ การดำเนินรายการ และการให้บริการหรือแพร่ภาพกระจายเสียงของสถานีให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต

ช่องรายการ หมายความว่า ชุดรายการที่มีผู้ผลิตขึ้นเองหรือจัดหารายการที่ผู้อื่นผลิตขึ้น เพื่อประกอบชุดรายการ เช่น กลุ่มรายการข่าว กลุ่มรายการบันเทิง กลุ่มรายการกีฬา ที่พร้อมเผยแพร่ในลักษณะของช่องรายการโทรทัศน์ หรือนิชื่อเรียกช่องรายการเป็นของตนเองโดยเฉพาะ และผู้ประกอบกิจการนำ ไปให้บริการหรือแพร่ภาพกระจายเสียงโดยมิได้มีการแก้ไข หรือตัดต่อหรือเปลี่ยนแปลงด้วยวิธีการใด ๆ ในเนื้อหารายการ

เคเบิลทีวีท่องถิ่น หมายความว่า ลักษณะของโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกอย่างหนึ่ง แต่เป็นการประกอบกิจการเฉพาะพื้นที่ที่ให้บริการแบบอยู่ในวงจำกัด เช่น ในหมู่บ้าน ชุมชน ตำบล หรืออำเภอ

การกำกับดูแล หมายความว่า การควบคุม ดูแล กิจการต่างๆ ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน รัฐ สังคม สิ่งแวดล้อม ผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้เสีย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การควบคุมและกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐเกี่ยวกับ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก (Cable TV): ศึกษากรณีเคเบิลทีวีท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ประวัติความเป็นมาของ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก (เคเบิลทีวี) ในประเทศไทย และเคเบิลท้องถิ่น รวมทั้งประวัติการประกอบกิจการในต่างประเทศ ศึกษาปัญหา นโยบายการกำกับดูแล โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก (Cable TV) โดยเฉพาะแนวคิดเกี่ยวกับ นโยบายของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Public Policy Implementation) หลักการที่ต้องปฏิบัติตามวิชาการ และลักษณะการกำกับดูแลต่างๆ อีกทั้ง รูปแบบ การดำเนินการของ โทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก รูปแบบการดำเนินการให้บริการของ ผู้ประกอบการเคเบิลท้องถิ่น รวมถึง งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมข้อมูลเป็นเอกสารทางวิชาการ ไว้สำหรับการศึกษาเรียนรู้ในเรื่องนี้ต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง

2.1 ประวัติความเป็นมาของ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก (เคเบิลทีวี)

2.1.1 ประเทศไทย

ประวัติความเป็นมาของกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกในประเทศไทย เริ่มต้นเมื่อ ปี พ.ศ. 2523 ที่จังหวัดจันทบุรีซึ่งประสบปัญหาในการรับชมสัญญาณ โทรทัศน์ไม่ชัดเจน เนื่องจาก สภาพทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่ ดังนั้น ร.ค. ฉลาด วรนัตร จึงได้แนวคิดในการแก้ไขปัญหา ดังกล่าว ด้วยการตั้งชั้นรมนวิดีโอ เปิดให้บริการยังเครื่องรับของผู้ชมทางบ้าน 1 ช่องรายการ ให้บริการสมาชิกจำนวน 150 ราย ในท้องที่เขตอำเภอเมือง กีบค่าสมาชิกรายเดือน 167 บาท เป็น ลักษณะการให้บริการวิดีโອนลайн แต่มีการให้บริการพร้อมๆ กันหลายบ้านต่อมา ได้มีการศึกษา พัฒนาขยายรายการที่ให้บริการเป็น 4 ช่อง รายการ ส่วนใหญ่จะเป็นรายการบันเทิงเพื่อการพักผ่อน หย่อนใจ ทำให้ผู้สนใจเข้าเป็นสมาชิกนับเป็นพันราย และยังได้มีการดำเนินการทางเทคนิคในการ ปรับสัญญาณ เพื่อให้สมาชิกสามารถรับชมสัญญาณของ โทรทัศน์ช่อง 3 ช่อง 5 ช่อง 7 ช่อง 9 และ

ซอง 11 ได้ ตลอดจนทำการขยายผลการรับชมออกไปยังพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง อาทิ ตราด ยะลา ชลบุรี เป็นต้น การดำเนินการอยู่ในลักษณะของการเสริมในพื้นที่ที่ไม่สามารถรับชมสัญญาณ โทรทัศน์ชัดเจน นอกจากที่จังหวัดจันทบุรีแล้ว ในเขตพื้นที่ภาคเหนือ เช่น จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงราย และจังหวัดอื่นๆ ได้มีการเปิดให้บริการการรับชมวิดีโอ และการรับชมสัญญาณของ โทรทัศน์ซอง 3 ซอง 5 ซอง 7 ซอง 9 และซอง 11 ด้วยเช่นกัน ซึ่งมีผู้ให้ความสนใจพูประਸ歃ใน ระยะเริ่มนั้น ต่อมามีการแพร่หลายของเครื่องบันทึกเทปโทรทัศน์ ทำให้ธุรกิจวิดีโอมีการแข่งขันกัน มากและเป็นที่นิยมของประชาชนอย่างแพร่หลาย ส่งผลให้ผู้ประกอบธุรกิจสูญเสียรายได้ต้องเสีย พลประโยชน์ ต่อมามีปี พ.ศ. 2525 กลุ่มชุมชนวิดีโอ จังหวัดระนอง ที่ได้เริ่มส่งวิดีโอด้วยไปตาม สายไปยังกลุ่มสมาชิก ได้แจ้งต่อภาครัฐว่า ยินดีจะปฏิบัติตามระเบียบทางราชการ คือ พระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2498 อย่างเคร่งครัด แต่ปรากฏว่าหน่วย ราชการภาครัฐ อันประกอบด้วย คณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (กบว.) กรมประชาสัมพันธ์ กรมไปรษณีย์โทรเลข (ในฐานะผู้แทนของกระทรวงคมนาคม) และ คณะกรรมการกฤษฎีกา ได้วินิจฉัยสรุปได้ว่า ตามกฎหมายดังกล่าว การบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ ที่ ถือว่าเป็น การส่งวิทยุโทรทัศน์ ที่ถือว่าเป็น การส่งวิทยุโทรทัศน์เพื่อสาธารณะ นั้น จะต้องเป็นการ ส่งหรือรับภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวในลักษณะไม่ถาวรค้างลิ้นแซรตเชียน ดังนั้นการส่ง วิดีโอด้วยไปตามสาย จึง ไม่ถือเป็นบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ และ ไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติ วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2498 ซึ่งจากคำวินิจฉัยดังกล่าว รัฐในขณะนั้นก็ได้นำมา ปรับใช้กับกิจการ โทรทัศน์ระบบบอร์นสมาชิก ที่เรียกว่า เกเบิลทีวี ด้วย

รูปแบบการอนุญาตประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอร์นสมาชิก จากการที่ประเทศไทย ไม่มีกฎหมายควบคุมดูแลกิจการ โทรทัศน์ระบบบอร์นสมาชิกดังกล่าวข้างต้น มีผลให้ คณะกรรมการรัฐมนตรีมีมติให้ระงับการใช้คิ้นความถี่ของผู้ประกอบการกิจการเกเบิลทีวีรายหนึ่ง ที่มีชื่อว่า บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนล บродแคสติ้ง คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ที่ได้รับการจัดสรรคลื่น ความถี่ไว้ใช้ในการ โทรทัศน์ระบบ MMDS (Multipoint Multichannel Distribution System) โดย ให้ระงับไว้ก่อนจนกว่าจะมีกฎหมายที่สามารถควบคุมดูแลการดำเนินการได้ อันส่งผลให้ ผู้ประกอบการเกเบิลรายนี้ประสบปัญหาขาดทุนเนื่องจากไม่สามารถดำเนินกิจการได้ จึงได้มีการ ร้องขอความเป็นธรรมไปยังรัฐบาล ซึ่งขณะนั้น (ช่วงปี พ.ศ. 2529 – 2530) นายกรัฐมนตรี คือ ฯพณฯ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัน ซึ่งเมื่อได้รับคำร้องขอความเป็นธรรมดังกล่าวแล้ว รัฐบาลก็ผ่าน เรื่องนี้ไปยัง รัฐมนตรี เกษม อัญบำรุง ซึ่งเป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่ควบคุมดูแล

กิจการด้านประชาสัมพันธ์ คือ องค์กรการสื่อสารแห่งประเทศไทย (อ.ส.ม.ท.) และเมื่อวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2532 คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเห็นชอบในหลักการให้ดำเนินโครงการ โทรทัศน์ระบบบากอรับสมาชิกได้ต่อไป โดยให้ลงทุนร่วมกิจการกับ อ.ส.ม.ท. โดยใช้คลื่นความถี่วิทยุที่บริษัทผู้ประกอบการได้รับจัดสรรไว้ดังกล่าว และให้อ่ายံภายในบังคับของกฎหมายที่มีในขณะนั้น คือ พระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530

กฎหมายฉบับดังกล่าว สามารถแบ่งประเภทการขออนุญาตให้บริการส่งวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

ประเภทที่ 1 คือการอนุญาตจากการประชุมประชาสัมพันธ์ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบกำกับดูแลนโยบายทางด้านสื่อสารมวลชนของประเทศไทยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2498 ตลอดจนระเบียบ กฏเกณฑ์ ทางการปฏิบัติของกิจการสื่อสารมวลชน โดยมีหน้าที่ในการออกกฎหมายระเบียบ รวมทั้งการอนุญาตให้ภาคเอกชนดำเนินบริการส่งวิทยุกระจายเสียง หรือบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอำนาจหน้าที่หลักของกรมประชาสัมพันธ์ โดยยามาจหน้าที่หลักของกรมประชาสัมพันธ์ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ มีดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมและเผยแพร่ข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ตลอดจนนโยบายและการดำเนินงานของรัฐบาล วัฒนธรรม ศีลธรรม ค่านิยมที่ดีงาม รวมทั้งสนับสนุนการให้บริการการศึกษาอุปกรณ์ของประชาชน

2. ดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างหน่วยงานของรัฐบาลกับประชาชน และระหว่างประชาชนด้วยกัน

3. ดำเนินการประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศไทย เพื่อประโยชน์แก่ความมั่นคง และเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศ

4. สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือทางวิชาการเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารมวลชนแก่น่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

5. ศึกษา วิจัย สำรวจ และตรวจสอบประชำมติเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงนโยบาย และแผนงานการประชาสัมพันธ์

6. ดำเนินงานสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยและสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย

7. กำกับดูแลการปฏิบัติงานของสถานีวิทยุกระจายเสียงและสถานีวิทยุโทรทัศน์ให้เป็นไปตามกฎหมาย

8. พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารมวลชนของกรม

9. ผลิต เผยแพร่ และให้บริการเอกสาร และสื่อโสตทัศนศึกษา รวมทั้งให้บริการ โสตทัศนอุปกรณ์ในการประชาสัมพันธ์แก่หน่วยงานของรัฐ

10. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการรัฐมนตรีมอบหมาย

การอนุญาตให้ดำเนินกิจการวิทยุโทรทัศน์ อันหมายรวมถึง กิจการเบบิลทีวีไม่ว่าที่กระทำโดยการทำให้คลื่นแรร์เดชีนแพร์กระจายไปในบรรยากาศ หรือผ่านไปทางสายหรือสื่อตัวนำไฟฟ้านั้น ถ้าได้ทำการส่งโดยมีรายการแผ่นอนสมำเสมอหรือเป็นประจำและบุคคลอื่นสามารถรับการส่งวิทยุนั้นได้โดยใช้เครื่องรับวิทยุกระจายเสียงหรือเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ที่ผู้ส่งจัดหาให้หรือที่มีอยู่โดยทั่วไป จะถือว่าการส่งวิทยุนั้น เป็นการส่งวิทยุกระจายเสียงหรือการส่งวิทยุโทรทัศน์เพื่อให้บริการแก่สาธารณะชนหรือแก่ชุมชนด้วย ซึ่งการอนุญาตจะต้องผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการของกรมประชาสัมพันธ์ โดยใบอนุญาตจะมีอายุ 1 ปี นับแต่วันออกใบอนุญาต และต้องต่อใบอนุญาตปีละครั้งซึ่งจะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฉบับละ 25,000 บาท

ประเภทที่ 2 คือ การร่วมดำเนินกิจการกับองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย (อ.ส.ม.ท.) หรือใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า The Mass Communications Organization of Thailand (MCOT) ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การของรัฐ พ.ศ. 2496 และพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2520 แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้าย พ.ศ. 2536 อ.ส.ม.ท. ถือเป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่ ถือเป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสื่อมวลชนของรัฐ มีบทบาทหน้าที่สำคัญยิ่งในการสนับสนุนนโยบายและปฏิบัติภารกิจของรัฐบาลให้ดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพในการนำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาชน ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรของชาติให้มีศักยภาพ คุณภาพชีวิตที่ดีและสร้างจิตสำนึกในความรักชาติวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามของประเทศไทย ในฐานะที่เป็นสื่อมวลชนที่ดีและรับผิดชอบต่อแผ่นดินเสมอมา โดยมีวัตถุประสงค์การดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประกอบกิจการสื่อสารมวลชนทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร
  2. ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชนและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวเนื่อง หรือใกล้เคียงกัน หรือซึ่งเป็นประโยชน์แก่กิจการสื่อสารมวลชน
  3. ใช้กิจการสื่อสารมวลชนเป็นสื่อในการเผยแพร่ความรู้และสร้างความเข้าใจเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมคุณภาพ และจริยธรรมของคนในชาติ และรักษาความมั่นคงของรัฐ โดยคำนึงถึงความถูกต้อง เที่ยงธรรม และประโยชน์ของรัฐในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหาปาริชรัตน์ทรงเป็นพระประมุข
  4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข่าวสารที่ถูกต้อง และรวดเร็ว ตลอดจนสาระความรู้ และสาระบันเทิงที่มีประโยชน์ และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรม อันดีของประชาชน
  5. ส่งเสริมการศึกษาและการวิจัยทางนิเทศศาสตร์และเทคโนโลยีอันเกี่ยวกับกิจการสื่อสารมวลชน
  6. สนับสนุนด้านการเงิน บุคลากร อุปกรณ์ และถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่หน่วยงานราชการที่มีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการสื่อสารมวลชน
- อ.ส.ม.ท. จะมีรายได้มาจากการดำเนินกิจการ จากทรัพย์สินของ อ.ส.ม.ท. เงินอุดหนุน จากรัฐบาล การลงทุนหรือการร่วมทุน และรายได้อื่น โดยรายได้ที่ อ.ส.ม.ท. ได้รับในปีหนึ่งๆ จะตกเป็นของ อ.ส.ม.ท. ส่วนหนึ่ง และนำส่งเป็นรายได้ของรัฐอีกส่วนหนึ่ง
- บทบาทหน้าที่ของ อ.ส.ม.ท. เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจโทรทัศน์ระบบบอร์บันสมาร์ท ก็คือขึ้นจากการที่พระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ 2498 ได้บัญญัติยกเว้นให้หน่วยราชการของรัฐจำนวนหนึ่ง ซึ่งรวมถึง อ.ส.ม.ท. ด้วย ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้ เพียงแต่การดำเนินการจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทย ซึ่งหมายความว่า การประกอบธุรกิจวิทยุโทรทัศน์ของ อ.ส.ม.ท. หรือบริษัทร่วมกิจการนั้น ไม่จำเป็นต้องขออนุญาตจากกรมประชาสัมพันธ์ และประกอบกับตามคิดแผนรัฐมนตรี เรื่อง การให้ดำเนินโครงการโทรทัศน์ระบบบอร์บันเป็นสมาชิก เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2532 ดังกล่าวข้างต้นที่กำหนดให้ อ.ส.ม.ท. เข้าร่วมดำเนินกิจการ โทรทัศน์ระบบบอร์บันเป็นสมาชิกกับเอกชนได้

สำหรับกิจการ โทรทัศน์ระบบบอร์บันเป็นสมาชิก แบบที่เป็นการให้บริการด้วยโครงข่ายที่ใช้สายเคเบิล (Real Cable) หรือที่เรียกว่า โทรทัศน์ทางสายระบบบอร์บันสมาชิก หรือเคเบิลทีวี (CATV) ซึ่งมิใช่การบริการด้วยระบบ MMDS และ/หรือ ระบบดาวเทียม (DSTV) นั้น

เกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศไทยโดยเป็นการร่วมดำเนินกิจกรรมระหว่าง อ.ส.ม.ท. กับ บริษัทเอกชน ที่มีชื่อว่า บริษัท ยูบีซี เคเบิล เน็ตเวอร์ค จำกัด (มหาชน) หรือในชื่อเดิม คือ บริษัท ไทยเคเบิลวิชั่น จำกัด (มหาชน) และ บริษัท ยูทีวี เคเบิล เน็ตเวอร์ค จำกัด (มหาชน) ตามลำดับ ตามสัญญา.r่วมดำเนินกิจการให้บริการโทรทัศน์ทางสายระบบอกรับสมาชิก ฉบับลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537 โดยมีเงื่อนไขสำคัญ คือ บริษัทฯ จะต้องเป็นผู้ลงทุนทั้งหมดเพื่อใช้ในการดำเนินกิจการ รวมทั้งค่าใช้จ่ายสำหรับเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินกิจการ ได้แก่ ระบบ Set Top Converter ของสมาชิก ซึ่งเรียกว่า อุปกรณ์การรับ ส่วนวัสดุประสงค์ของการดำเนินกิจการ ให้เป็นไปตามเจตนาณภาพของ การผลิตสื่อเพื่อการบริการสาธารณะ และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะอย่างแท้จริง กล่าวคือ ต้องส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ความรับผิดชอบ และจิตสำนึกในการเรื่องของการปกคล้องระบบประชาธิปไตยอันมีพระนิรากษ์ทรงเป็นพระประมุข เป็นสื่อกลางในการให้ข้อมูลข่าวสาร การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อความเข้าใจอันดีและถูกต้อง โดยคำนึงถึงสิทธิและความเสมอภาคในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน ส่งเสริมการศึกษา จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม ให้ความรู้ ความบันเทิง โดยไม่ขัดกับขนธรรมเนียมประเพณีและศีลธรรมอันดีของชาติ และส่งเสริมให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของชาติ ทั้งนี้ บริษัทฯ ต้องปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลกฎหมาย และเมื่อ อ.ส.ม.ท. ร้องขอเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการด้วย

อ.ส.ม.ท. และ บริษัทฯ ได้ร่วมกันดำเนินการแพร่ภาพสัญญาณรายการ ไปยังสมาชิก รวมทั้งสิ้นประมาณ 44 ช่องรายการ ทั้งนี้ประกอบด้วยรายการหลากหลายประเภท ทั้งที่เป็นสาระประโยชน์ ความรู้ และความบันเทิง โดยในส่วนสำคัญ คือ การเผยแพร่ความรู้และการศึกษา ของภาครัฐ ที่มีชื่อว่า รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม รวม 6 ช่องสัญญาณ ซึ่งผลิตรายการโดย มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม โดยทำการถ่ายทอดสด จากโรงเรียนวังไกลกังวล ซึ่งเป็นโรงเรียนของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เริ่มออกอากาศในปี พ.ศ. 2541 ทั้งนี้ เพื่อเผยแพร่การศึกษาไปสู่ประชาชนด้วยความเสมอภาคและความทัศนคติ ผ่านระบบสื่อสารที่สามารถเข้าถึงประชาชนทุกหมู่เหล่า ได้เป็นจำนวนมาก โดยไม่มีข้อจำกัด ซึ่งการเรียน การสอนทางไกล จะทำให้นักเรียน รวมตลอดถึงประชาชนผู้สูงอายุ ได้รับการเรียนการสอนและถ่ายทอดวิชาความรู้จากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิท่านเดียวกันและในเวลาพร้อมกัน นอกเหนือนักเรียน ยังสามารถซักถามข้อสงสัยต่ออาจารย์ผู้สอน และได้รับคำตอบโดยทันทีพร้อมกันทั่วประเทศ ไม่ว่า นักเรียนจะอยู่ในส่วนใดของประเทศไทย อันเป็นคุณประโยชน์ของระบบสื่อสาร 2 ทาง (Interactive

Communications) และการถ่ายทอดผ่านทางโครงข่ายเคลื่อนที่แก้วน้ำแสงนี้ จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการรับชมของประชาชนที่อยู่ในพื้นที่แน่นหนาที่สัญญาณโทรศัพท์ทั้งทวีปเข้าไปไม่ถึง ให้มีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารการศึกษามากยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการกระจายเสียง วิทยุ โทรศัพท์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 กำหนดให้มีคณะกรรมการ 2 ชุด คือ กทช. (คณะกรรมการ กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ) และ กสช. (คณะกรรมการกิจการสื่อสารแห่งชาติ) แต่ผลของการไม่มี กสช. ทำให้ไม่มีผู้ออกใบอนุญาตให้กับผู้ประกอบการเคลื่อนที่วิจัยทำให้เกิดคำว่า “เคลื่อนที่อน” จนกลายเป็นสัญลักษณ์ของเคลื่อนที่วิจัยในสมัยนี้ เนื่องจากเทคโนโลยีในด้านเคลื่อนที่มีการเปลี่ยนแปลงไปมากทำให้ผู้ประสงค์จะประกอบกิจการเคลื่อนที่วิจัยเป็นจำนวนมาก หลายราย ได้ยื่นขอใบอนุญาตไปยังกรมประชาสัมพันธ์ แต่ก็ยังไม่สามารถออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบการ ได้ จึงนำมาสู่การผลักดันของสมาคมเคลื่อนที่วิจัยแห่งประเทศไทย ที่ขอให้รัฐบาลออกใบอนุญาตให้กับผู้ประกอบกิจการเคลื่อนที่วิจัย แต่ด้วยติดขัดที่รัฐธรรมนูญ จึงไม่สามารถดำเนินการได้ แต่รัฐบาลก็ได้หาทางออกให้โดยในปี 2546-2547 กรมประชาสัมพันธ์ได้พยายามที่จะออกหนังสือเข้าร่วมเครือข่ายเคลื่อนที่วิจัยกับกรมประชาสัมพันธ์ ให้กับผู้ประกอบกิจการเคลื่อนที่วิจัยเพื่อที่จะช่วยเหลือให้ผู้ประกอบกิจการเคลื่อนที่วิจัยได้รับใบอนุญาต แม้ว่าจะเป็นการร่วมเครือข่ายเองก็ไม่เป็นไร แต่หนังสือเข้าร่วมเครือข่ายต้องกล่าวก็ว่าก้มืออายุเพียง 1 ปี เท่านั้น เนื่องจากถูกเคลื่อนที่วิจัยใหญ่ส่งเรื่องเข้าติดความในกฎหมาย ซึ่งกฎหมายก็ให้ความเห็นว่าการออกใบอนุญาตการทำหนังสือเข้าร่วมเครือข่ายเคลื่อนที่วิจัยกับกรมประชาสัมพันธ์นั้น เป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องจึงทำให้ผู้ประกอบกิจการเคลื่อนที่วิจัยที่รับใบอนุญาตในครั้งนี้ประมาณ 500-600 รายไม่ได้รับการต่อหนังสือเข้าร่วมเครือข่ายในปีต่อมา

จากผลดังกล่าว ทำให้มีการผลักดันให้สมาคมเคลื่อนที่วิจัยแห่งประเทศไทยต้องผลักดันให้มี การร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับผู้ประกอบกิจการเคลื่อนที่วิจัยตรง จึงนำมาสู่การตั้งคณะกรรมการเพื่อจะร่างกฎหมายเคลื่อนที่วิจัยขึ้นมาเพื่อนำเสนอต่อรัฐบาลในสมัยนี้ จนกระทั่งถึงสมัย รัฐบาล พลเอกสุรยุทธ์ จุล ลานหทัย จึงเกิดทางเลือก 2 ทาง ซึ่งในขณะนั้นรัฐบาลกำลังเร่งผลักดัน พ.ร.บ.ต่างๆ ซึ่งไม่สามารถออกได้ ในรัฐบาลที่เป็นประชาธิปไตย ที่มีกลุ่มผลประโยชน์นักการเมือง จึงทำให้กฎหมายหลายฉบับออกไม่ได้ รัฐบาลสมัย พลเอกสุรยุทธ์ จุลลานหทัย จึงได้พยายามเร่งผลักดันให้กฎหมายต่างๆ เหล่านั้นสามารถออก นำมาใช้ได้ จึงเป็นทางเลือก 2 แพร่งของสมาคมเคลื่อนที่วิจัยแห่งประเทศไทย ที่จะผลักดันให้มีการออกกฎหมายเกี่ยวกับเคลื่อนที่วิจัยตรง หรือ เข้าร่วมผลักดันให้ออก พ.ร.บ. ประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรศัพท์

การได้ปรึกษาหารือกันกับ 6 องค์กรสื่อ ซึ่งเป็นกลุ่มองค์กรสื่อหลัก จึงได้มีความเห็นร่วมกันว่าหากสมาคมเคนบิลทีวีฯ ผลักดันเฉพาะ พ.ร.บ.เคนบิลขึ้นมาโดยตรง โอกาสที่จะผ่านสภาเป็นไปได้ยาก เพราะมีเวลาอยู่ สมาคมเคนบิลทีวีฯ จึงตัดสินใจเข้าร่วมผลักดัน พ.ร.บ. ประกอบกิจกรรมกระจายเสียงและกิจกรรมโทรทัศน์ขึ้น แม้ว่าจะไม่ได้เป็น พ.ร.บ. ของเคนบิลทีวีโดยตรง แต่ก็ยังดีกว่าไม่มี พ.ร.บ. อะไรที่จะมาควบคุมคุณภาพผู้ประกอบกิจกรรมเคนบิลทีวี ซึ่งในการร่วมผลักดัน พ.ร.บ. ดังกล่าวนั้น สมาคมเคนบิลทีวีฯ มีส่วนที่จะเข้าร่วมในการนำเสนอข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับเคนบิลทีวีให้สามารถบรรจุเข้าไปใน พ.ร.บ. ดังกล่าวบ้าง ซึ่งสุดท้าย พ.ร.บ. ดังกล่าวที่สามารถที่จะออกมาใช้ได้ในวาระในวันที่ 4 พฤษภาคม 2552 ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของรัฐบาลสมัยของ พลเอกสุรยุทธ์ จุลลานนท์

2.1.2 ต่างประเทศ

ประเทศสหรัฐอเมริกา ถือเป็นประเทศต้นกำเนิดของระบบ Community Antenna Television (CATV) หรือ เ肯บิลทีวี หรืออาจเรียกว่ายๆ ว่า สายอากาศโทรทัศน์ในชุมชน ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากอุปสรรคของการส่งกระจายภาพและเสียงของสถานีโทรทัศน์ต่างๆ ที่ส่งรายการไปยังกลุ่มผู้รับชมในชนบทเมื่อประมาณก่อนครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา โดยครั้งแรกเมื่อปี ก.ศ. 1950 เริ่มจาก การนำสัญญาณจากสถานี Philadelphia มาสู่เมือง Mahoney รัฐ Pennsylvania เทคโนโลยีนี้จัดเป็นของใหม่ในยุคนั้น ที่ช่วยเหลือคนในห้องถินให้ได้รับชมรายการจากสถานีโทรทัศน์ต่างๆ ได้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้รับชมที่อยู่ในเมืองที่มีสภาพเป็นหุบเขา หรือที่อยู่ในพื้นที่ที่ห่างไกลมากๆ ระบบเคนบิลทีวีถูกมองว่าเป็นเครื่องมือที่ทำให้พวกเขารสามารถรับชมรายการบันเทิงและกีฬาที่นำเสนอโดยสถานีโทรทัศน์ที่ใช้ระบบ VHF ที่ส่งสัญญาณมาทางอากาศ

ส่วนในมุมมองของเจ้าของสถานีโทรทัศน์เหล่านั้น เห็นว่าระบบเคนบิลทีวีเป็นตัวขยายจำนวนผู้รับชมรายการของพวกเขามีผลทำให้สถานีโทรทัศน์เหล่านั้นได้รับความสนใจมากจากผู้สนใจจำนวนมาก และเห็นว่าระบบเคนบิลทีวีมีความสำคัญในการขยายความสำเร็จของการส่งข้อมูลการโฆษณาของพวกเขา แต่อย่างไรก็ดี มีการต่อต้านจากกลุ่มผู้ผลิตรายการ โทรทัศน์บางรายการที่มองว่าระบบเคนบิลทีวี ไม่มีประสบการณ์ในการผลิตรายการ แต่หน้าที่เพียงนำพาสัญญาณรายการต่างๆ ไปสู่ผู้รับชม โดยไม่ต้องใช้เงินในการผลิตรายการ แต่ใช้วิธีชำระค่าสิทธิ์ประเภทลิขสิทธิ์แทน

ซึ่งปรากฏว่าในปี ก.ศ. 1968 มีคดีหนึ่งที่นำสูนิจ คือ เมื่อ United Artists Television ได้ฟ้องร้องบริษัทเคนบิลทีวีหนึ่งที่ชื่อว่า Fortnightly Corp. ซึ่งเป็นบริษัทที่ใช้ระบบเสาอากาศ (antenna) ในเมือง Clarksburg และ Fairmont รัฐ West Virginia เพื่อให้ชำระค่าเสียหายจากการดักจับสัญญาณ

ในเมือง Clarksburg และ Fairmont รัฐ West Virginia เพื่อให้สาธารณะเข้ามายังจากการตักจับสัญญาณ ภาพบนตัวที่ได้รับอนุญาตให้ฉายทางเครือข่ายโทรทัศน์ ผลคือ ศาลวินิจฉัยกฟองคั่งกล่าว โดยให้เหตุผลว่าระบบเคเบิลทีวีดังกล่าวเป็นเพียงการเพิ่มหรือขยายอุปกรณ์การรับชมโทรทัศน์ในรูปแบบที่ง่าย และเพิ่มประสิทธิภาพการรับสัญญาณสำหรับผู้รับชมที่ไม่สามารถใช้วิธีอื่นได้ ดังนั้นระบบนี้จึงมิได้เป็นการก่อให้เกิดการโถ่เย็บสิทธิของผู้ได้ชั่ง ขณะนั้นถือว่าคำพิพากษาดังกล่าวตรงกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เนื่องจากมีการใช้ระบบเคเบิลทีวีประมาณ 1400 ราย และมีลักษณะเป็นชุดประกอบโทรทัศน์ท่านั้น และมีเพียง 10 % ของทั้งหมดที่เป็นระบบที่ผลิตรายการเอง

ต่อมาประมาณ 20 กว่าปีหลังจากนั้น มีการเพิ่มขึ้นของเสาอากาศตามบ้านพักอาศัย และมีลูกค้าเพิ่มขึ้นมากกว่า 53 ล้านคน คิดเป็น 58% ของจำนวนบ้านพักอาศัยที่มีโทรทัศน์ยังกว้างัน ระบบเคเบิลทีวีได้เริ่มผลิตรายการเองมากขึ้น มีความหลากหลาย และจำนวนของรายการที่มากกว่า การแพร่ภาพของสถานีโทรทัศน์ทั่วไป และต่อมาได้มีการพัฒนาระบบเคเบิลทีวี โดยการใช้ VCR และ งานรับสัญญาณดาวเทียม มีผลทำให้รายได้จากการค่าธรรมเนียมสมาชิกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเพิ่มขึ้นจาก 3,000 ล้านเหรียญдолลาร์สหรัฐ ในปี ค.ศ. 1980 เป็น 15,000 ล้านเหรียญдолลาร์สหรัฐ ในปี ค.ศ. 1990 และนอกจากนี้ยังมีรายได้จากการทำการโฆษณา ประมาณ 2,000 ล้านเหรียญдолลาร์สหรัฐต่อปี

การเจริญเติบโตของกิจการเคเบิลทีวีนั้นจะมีทิศทางที่แตกต่างจากกิจการวิทยุและโทรทัศน์ทั่วไป กล่าวคือ กิจการวิทยุและโทรทัศน์จะเริ่มต้นเติบโตในเมืองใหญ่ก่อนและเมื่อมีการพัฒนาในเรื่องกำลังส่งและอุปกรณ์การส่งแล้วจึงจะขยายการให้ไปยังชนบท แต่สำหรับเคเบิลทีวีแล้ว จะเริ่มจากชนบทที่ห่างไกลที่สัญญาณโทรทัศน์ทั่วไปไม่สามารถเข้าถึงได้ แล้วจึงค่อยๆ ขยายฐานสมาชิกเข้ามายังเมืองใหญ่ เช่นเดียวกับ โดยข้อมูลสถิติการเจริญเติบโตของระบบเคเบิลทีวีในประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 ต่อเนื่องเรื่อยมาจนกระทั่งถึงปี ค.ศ. 1995 ปรากฏรายละเอียดตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 2.1 การเจริญเติบโตของระบบเคเบิลทีวีในประเทศสหรัฐอเมริกา

ปี ค.ศ.	ระบบการให้บริการเคเบิลทีวี	จำนวนสมาชิก (ล้านคน)	เปรียบเทียบกับจำนวนบ้านที่มี TV (%)
1960	640	0.7	1.4
1965	1,325	1.3	2.4
1970	2,490	4.5	7.6
1975	3,366	9.8	14.3
1980	4,048	15.5	20.5
1985	6,600	37.3	43.7
1990	10,200	54.0	58.0
1995	13,000	60.0	62.0

ที่มา: Joseph R. Dominick, Barry L. Sherman, and Gary A. 1993 Copeland, Broadcasting/Cable and Beyond: An Introduction to Modern Electronic Media. 2nd ed. (United State of America: McGraw-Hill),.

ด้านการควบคุมดูแลจากภาครัฐนั้น ในระยะเริ่มต้นมีองค์กรอิสระของรัฐ ที่มีชื่อว่า The Federal Communications Commission (FCC) ที่ได้ก่อตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการสื่อสาร ปี ค.ศ. 1934 (The Communications Act of 1934) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้กิจการสื่อสารทุกชนิด ทั้งแบบใช้สายและไร้สาย (Wire and Wireless) เป็นประโยชน์แก่สาธารณะ ทั้งเรื่องการให้ความสะดวก เป็นประโยชน์ และเป็นสิ่งจำเป็น และ ได้ตั้งสำนักทำการสำหรับกิจการเคเบิลทีวีโดยเฉพาะ (The Cable Television Bureau) ซึ่งจะคอยควบคุมดูแลและอธิบายสำหรับระบบเคเบิลทีวี แต่กฎหมายสำหรับเคเบิลทีวีที่น่าจะออกโดย FCC หลายครั้งในช่วงทศวรรษ 1950 นั้น กลับถูกยกเลิกไปในที่สุด และยังพบว่า尼ยามของการเคเบิลไม่ถือว่าเป็นการออกอาชญากรรมสถานีวิทยุ โทรทัศน์ (Broadcasting) ดังนั้นจึงไม่ตกลงถ่ายได้บังคับของกฎหมายบังคับเรื่องสถานีวิทยุ โทรทัศน์ ดังกล่าวแต่กิจการเคเบิลถือว่าเป็นกิจการเฉพาะเจาะจงที่ช่วยในการขยายฐานการรับชมในท้องถิ่น โดยการใช้เสาอากาศ ยิ่งกว่านั้นกิจการเคเบิลยังไม่ถือว่าเป็นตัวแปรสำคัญทางเศรษฐกิจที่จะช่วยเพิ่ม

จำนวนการใช้โทรทัศน์อย่างรวดเร็วด้วย แต่ในท้ายที่สุดเคเบิลกลับเริ่มที่จะมีผลผลกระทบอย่างมากหมายต่อการสถานีวิทยุโทรทัศน์ ทำให้ FCC ต้องเข้ามาแทรกแซงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเป็นระยะเวลาหลายปีที่ FCC ได้เข้ามาคุ้มครองดูแลกิจการโทรทัศน์ระบบ UHF ที่ไม่มั่นคงเนื่องจากถูกกิจการเคเบิลแย่งสมาชิก ซึ่งมักเริ่มต้นจากสถานีที่อ่อนแอก่อนที่สูตรรวมถึงสถานีการศึกษาที่รู้สึกว่าถูกแย่งจำนวนผู้รับชมไปด้วย โดย FCC ได้ยึดถือหลักตามคำพิพากษาของศาลในคดีแรกที่ฟ้องร้องกิจการเคเบิลว่าในหลายๆ ระบบของเคเบิล เริ่มนิการรับสัญญาณที่ถ่ายทอดโดยวิธีการใช้คลื่นไมโครเวฟ ซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับอนุญาตจาก FCC ก่อน ดังนั้นการรับสัญญาณดังกล่าว ทาง FCC ถือว่าอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจแก่สถานีวิทยุโทรทัศน์ในเมืองจำนวนสมาชิกที่จะลดลงด้วยเหตุผลที่อยู่นอกเหนือกลไกตลาดดังกล่าวจะมีน้อยในปี ค.ศ. 1962 ทาง FCC จึงได้ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับอัตราภาระบังคับแก่กิจการเคเบิลที่ว่าที่ถ่ายทอดโดยใช้คลื่นไมโครเวฟเท่านั้น

ในปี ค.ศ. 1966 ทาง FCC ได้ออกข้อกำหนดขึ้นมาฉบับหนึ่ง ที่ยึดถือหลักตามคำพิพากษาของศาลดังกล่าว โดยกำหนดอัตราภาระบังคับใช้กับระบบอื่นๆ ของเคเบิล ที่นอกเหนือจากการถ่ายทอดด้วยคลื่นไม่ไมโครเวฟด้วยและมีการกำหนดให้สั่งสัญญาณของสถานีวิทยุโทรทัศน์ของท้องถิ่น รวมทั้งต้องไม่ทำสำเนาหรือทำซ้ำรายการท้องถิ่นภายในวันเดียวกันกับที่รับสัญญาณมา และที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การห้ามมิให้กิจการเคเบิลที่วินิจฉัยล้วนสัญญาณใดๆ ที่น่าจะได้รับความยินยอมในการธุรกิจโทรทัศน์ใน 100 อันดับแรกมาใช้ เว้นแต่จะได้รับพึงความเห็นจากสถานีวิทยุโทรทัศน์ทั่วไปก่อนว่าจะมีผลกระทบใดก็ตามที่มีอยู่เดิมหรือไม่ โดยหลักเกณฑ์ของ FCC ดังกล่าวได้รับการรับรองจากศาลสูงด้วย

ช่วงเวลาดังกล่าว มีผลทำให้เกิดการกำหนดกฎระเบียบข้อบังคับเพื่อให้เกิดระบบที่เป็นที่เข้าใจตามมา โดยศูนย์กลางการอภิปรายเรื่องการออกกฎระเบียบข้อบังคับดังกล่าวจะอยู่ที่ใจกลางชุมชนเมืองที่ใหญ่ที่สุด และหัวข้อที่ถูกโต้เถียงอย่างรุนแรงจากผู้ประกอบการสถานีวิทยุโทรทัศน์ คือ เรื่องการเติบโตของกิจการเคเบิลที่ควบคุมไว้ไม่ได้ ทั้งจากเหตุผลของเทคโนโลยีที่ล้ำหน้า และนโยบายของ FCC ที่ไม่แน่นอน อีกหัวข้อนี้ที่ถูกโต้เถียงคือ การที่ FCC อนุญาตให้กิจการเคเบิลที่วิพัฒนาอย่างไม่หยุดยั่งจะมีผลกระทบต่อประชาชนควรจะรับทราบว่าการชำระเงินค่ารายการบันทึ่งไว้ในนั้น แท้ที่จริงรายการเหล่านั้นกิจการเคเบิลได้มามากจากโดยไม่ต้องลงทุนค่าใช้จ่ายใดๆ และไม่ควรจะยอมรับรายการประเภทให้บริการแก่สาธารณะฯ เพราะรายการเหล่านั้นทางเครือข่ายของรัฐสามารถผลิตได้ผลที่เกิดขึ้น คือ ในปี ค.ศ. 1972 ทาง FCC ได้ออกกฎระเบียบข้อบังคับที่แน่นอนสำหรับกิจการเคเบิลที่จะควบคุมจัดการกับพื้นที่ปัญหาเกือบทั้งหมดได้ มีชื่อว่า The 1972 Cable

Order ที่จะช่วยประนีประนอมความขัดแย้งต่างๆ ได้ โดยคณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการแพร่ภาพรายการอย่างเข้มงวด ดังมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. สัญญาณจากสถานีโทรทัศน์ท้องถิ่นจะต้องได้รับการถ่ายทอด

2. การรับสัญญาณที่ส่งมาจากระบบไกลอุกจำกัด ไว้เพียง 3 สัญญาณที่จำเป็นผนวกเข้ากับสัญญาณของสถานีโทรทัศน์อิสระอีก 1-2 สัญญาณ รวมทั้งสถานีโทรทัศน์เพื่อการศึกษาและเพื่อสาธารณะอีกไม่จำกัดจำนวน หรือค่าธรรมเนียมนั้น คือ การรับสัญญาณที่ส่งมาจากระบบไกลอุกจำกัดจำนวนไว้เพื่อป้องกันการแยกตัวออกไปของผู้รับชมที่มากเกินไปออกจากนี้ยังคงคุณป้องกันการรวมເອຫາລາຍฯ รายการเข้าด้วยกันซึ่งเป็นรายการที่นำเข้ามาอย่างอิสระโดยกิจการเบิด

3. ระบบเบิดจะต้องจัดหาซองสัญญาณให้แก่ท้องถิ่นอย่างน้อยที่สุด 3 ช่อง คือ สถานีหนึ่งสำหรับให้รัฐท้องถิ่นใช้ประโยชน์ สถานีที่สองสำหรับใช้สมัครเพื่อการศึกษาและสถานีที่สามใช้เป็นช่องทางเข้า (Access) ของประชาชนทั่วไปและถ้าสถานีทั้งสามสถานีเดิมแล้ว ก็สามารถขอเพิ่มเติมได้สำหรับเพื่อทางกิจกรรมการต้องการให้ช่องสัญญาณเหล่านั้นถูกจัดให้มีอย่างพอเพียงในลักษณะของการส่งสัญญาณที่เกือบจะถือเป็นของสาธารณะ ล้วนตัวผู้ประกอบการเองเพียงแต่จัดหาเครื่องอำนวยความสะดวก แต่ไม่ต้องแสดงความคิดเห็นอะไรเกี่ยวกับการใช้ช่องสัญญาณดังกล่าว ซึ่งความต้องการดังกล่าวข้างต้นปรากฏขึ้นจากแนวความคิดของ FCC ที่ว่ากิจการเบิดต้องให้โอกาสแก่สาธารณะในการแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้ FCC ยังต้องการให้ระบบเบิดที่ว่าสามารถนำพาสัญญาณของสถานีท้องถิ่นไปสู่ชุมชนในจำนวนที่มีศักยภาพ และให้ดำเนินการตามมาตรฐานการว่าจ้างและการส่งเสริมเกี่ยวกับเด็กและสตรี รวมทั้งต้องปฏิบัติตามกฎหมายแห่งความเท่าเทียมกันทางโอกาสสำหรับผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งทางการเมืองที่จะทำการหาเสียง หลักความยุติธรรม และการห้ามหรือระงับการแพร่ภาพรายการที่มีเรื่องของพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

แต่เมื่อถึงปี ก.ศ. 1980 ทาง FCC ได้ยกเลิกข้อบังคับในเรื่องการรับสัญญาณที่ส่งมาจากระบบไกล และการรวมເອຫາລາຍฯ รายการเข้าด้วยกันซึ่งเป็นรายการที่นำเข้ามาอย่างอิสระโดยกิจการเบิด หรือเพื่อให้ชัดเจนขึ้นอาจกล่าวได้ว่าคณะกรรมการได้เปลี่ยนแปลงนโยบายเดิมอย่างสิ้นเชิงคือจะไม่มุ่งคุ้มครองสถานีวิทยุโทรทัศน์จากการเดินทางของกิจการเบิด แต่จะส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันระหว่างสถานีวิทยุโทรทัศน์กับกิจการเบิดและในที่สุดระบบเบิดก็ไม่ได้ถูกแทรกแซงหรือควบคุมจาก FCC แต่ถูกดูแลโดยกระบวนการทางศาลแทน

ในส่วนของการควบคุมดูแลโดยแต่ละมลรัฐนั้น ในระยะแรกนี้เพียงไม่กี่มลรัฐที่อ้างสิทธิเหนือระบบเคเบิล อาทิเช่น ที่ มลรัฐ Connecticut ให้สิทธิแก่คณะกรรมการสาธารณะป้องกันการควบคุมดูแลกิจการเคเบิล และในปี ค.ศ. 1960 เมื่อผู้ประกอบการเคเบิลที่วิเคริมเริ่มเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษจากสมาชิกสำหรับการแพร่ภาพรายการพิเศษ โดยเฉพาะรายการกีฬา ภาระนั้น และรายงานสภาพการเปลี่ยนแปลงทางดินฟ้าอากาศทำให้ผู้ประกอบการโทรทัศน์หัวใจเริ่มนมองว่า ระบบเคเบิลที่วิเคริมคือคู่แข่งทางด้านจำนวนผู้รับชมและการโฆษณา ดังนั้นแต่ละมลรัฐจึงเริ่มออกกฎหมายบังคับสำหรับกิจการเคเบิลที่วิเคริมที่มีกำหนดให้ดำเนินกิจการโทรทัศน์และการไฟฟ้า กล่าวคือ การให้บริการโดยใช้สายเคเบิลพาดผ่านหนึ่งหรือได้ต้นสาขาภายนอก หรือผ่านทรัพย์สินส่วนบุคคลก็ตามจะต้องได้รับความยินยอมจากมลรัฐ หรือเจ้าของทรัพย์สิน แล้วแต่กรณี ก่อนทุกครั้งเหตุนี้ทำให้การประกอบกิจการเคเบิลที่วิเคริมต้องได้รับสิทธิจากมลรัฐด้วย นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ของมลรัฐยังสามารถกำหนดเงื่อนไขต่างๆ ได้ เช่น คุณภาพของการให้บริการ จำนวนช่องสัญญาณอัตราค่าบริการที่จะเรียกเก็บจากสมาชิก สถานีที่เฉพาะเจาะจง เป็นต้นและในบางครั้งการประนูลเพื่อที่จะได้มาซึ่งสิทธิในการประกอบกิจการเคเบิลที่วิเคริม ให้บริการภายใต้ชื่อของมลรัฐนั้นจะมีการแบ่งขั้นกันอย่างรุนแรง และอาจจะมีการเมืองเข้ามายกเว้นข้อ รวมทั้งมีการใช้เงินโดยไม่สุจริตด้วย จนกระทั่งเมื่อถึงปี ค.ศ. 1981 มีมลรัฐอู่ซูจำนวน 11 มลรัฐ ที่ใช้นโยบายและกฎหมายบังคับเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยสำหรับการประกอบกิจการเคเบิล และมลรัฐจำนวนประมาณครึ่งหนึ่งที่แต่ตั้งให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นทำหน้าที่แทนในการควบคุมกิจการเคเบิล และมลรัฐจำนวนหนึ่งที่มีการกำหนดให้กิจการเคเบิลต้องเสียภาษีในอัตราภาษีที่แตกต่างกัน ไปตามการจัดประเภทของแต่ละมลรัฐ มีทั้งในอัตราภาษีประเภทกิจการสาธารณะป้องกัน หรือประเภทการให้บริการวิทยุโทรทัศน์ เป็นต้น

ในแห่งของกฎหมาย เริ่มขัดเจนในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 1970 ถึงปี ค.ศ. 1979 เมื่อความต้องการบริการระบบเคเบิลเติบโตขึ้นอย่างมั่นคง จำนวนของสมาชิกเพิ่มเป็น 10 ล้านราย และทำรายได้ประมาณ 3,000 ล้านเหรียญдолลาร์สหรัฐ การเดิบโตรังกัดล่าวนานมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงในเรื่องกฎหมาย คือ ในปี ค.ศ. 1976 รัฐสภาของสหรัฐอเมริกา (Congress) ได้แก้ไขเพิ่มเติม The Copyright Act โดยกำหนดค่าตอบแทนการได้รับอนุญาตของระบบเคเบิลที่วิเคริม และกำหนดอำนาจของศาลที่จะพิจารณา (Copyright Royalty Tribunal) และในปี ค.ศ. 1984 รัฐสภาของสหรัฐอเมริกาได้ผ่านกฎหมายเคเบิล ชื่อ The Cable Communications Policy Act เพื่อกำหนดนโยบายของชาติเกี่ยวกับการสื่อสารในระบบเคเบิล กฎหมายนี้อนุญาตให้แต่ละมลรัฐสามารถพิจารณาให้สิทธิแก่ผู้

ประกอบกิจการเคเบิลได้ แต่ยกเลิกอำนาจในการให้สิทธิ์ทำรายการ และเมื่อกฎหมายมีผลบังคับใช้ ในปี ค.ศ. 1987 มีผลให้เกิดการยกเลิกอำนาจของแต่ละมูลค่ารูเกี่ยวกับการทำหนดอัตราค่าบริการที่เรียกเก็บจากลูกค้าหรือสมาชิก แต่ต่อมาปรากฏว่าอัตราเพิ่มสูงของค่าบริการสูงเพิ่มขึ้นเกิน 50% ในระยะเวลา 3 ปี เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนช่องรายการ และผลกระทบอีกอย่างหนึ่ง คือ การเพิ่มคุณภาพของระบบเคเบิล เหล่านี้เป็นแรงกดดันที่ทำให้เกิดข้อบังคับใหม่เกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นของอัตราค่าบริการ

การให้สิทธิ์ในช่วงแรกจะเป็นลักษณะให้สิทธิ์ประกอบการแก่ผู้ชนะการประมูลเพียงรายเดียวรวมถึงสิทธิ์ในการต่ออายุ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวถูกโภมตีจากบริษัทอื่นๆ ที่ถูกปฏิเสธ การให้สิทธิ์ จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1986 ศาลสูงได้มีการพิจารณาและตัดสินคดีไว้เป็นบรรทัดฐานในคดีระหว่าง City of Los Angeles กับ Preferred Communications Inc. ว่าการที่ City of Los Angeles ได้ปฏิเสธการให้สิทธิ์แก่ Preferred Communications Inc. ในการให้บริการเคเบิลที่วิวิโน๊ฟในพื้นที่เมือง Los Angeles ที่มีผู้ให้บริการอยู่แล้วหนึ่งราย (A Single Franchise) และการที่หน่วยงานการประปาและพลังงาน (Department of Water and Power) ได้ปฏิเสธการให้สิทธิ์ใช้ท่อร้อยสายสำหรับให้บริการเคเบิลที่วิวิโน๊ฟของบริษัทดังกล่าวโดยใช้เรื่องการไม่ได้รับสิทธิ์ที่จะให้บริการเป็นข้ออ้างนั้นถือว่าเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิ์ที่บัญญัติในบทบัญญัติเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับที่ 1 (The First Amendment) ที่มุ่งหวังให้เกิดการแข่งขันอย่างสมดุลเพื่อประโยชน์ของสังคมดังนั้น City of Los Angeles จึงไม่สามารถปฏิเสธการให้สิทธิ์แก่ผู้ประกอบการเคเบิลมากกว่าหนึ่งบริษัท ในพื้นที่ที่มีศักยภาพเพียงพอทั้งในทางกายภาพและทางเศรษฐกิจ เช่นเดียวกับการที่หน่วยงานการประปาและพลังงานไม่สามารถปฏิเสธการให้สิทธิ์ใช้ท่อร้อยสายเพื่อให้บริการเคเบิลดังกล่าว โดยศาลมีเหตุผลประกอบการพิจารณาว่าระบบเคเบิลที่วิวิโน๊ฟเป็นกิจการสาธารณูปโภค (Public Utility) ประเภทหนึ่ง ที่มีลักษณะเป็นการให้บริการแก่สมาชิกในรูปของการรวมเอาเข้า一起 สาร ข้อมูล และความบันเทิงเข้าด้วยกัน และได้ให้บริการแพร่ภาพสัญญาณซ้ำ (Retransmit) พร้อมๆ กับการนำเสนอเนื้อหาสาระที่ผลิตขึ้นเอง

นอกจากนั้นศาลยังได้ให้สิทธิ์แก่ผู้ประกอบการเคเบิลในลักษณะที่เป็นกิจการสาธารณูปโภค (Public Utility) ในเรื่องอื่นๆ ด้วย อาทิเช่น การได้รับอนุญาตให้สามารถดำเนินการเรื่องต่างๆ ได้อย่างสะดวก อันได้แก่ สิทธิในการเข้าถึง (Access) อสังหาริมทรัพย์ที่กำลังก่อสร้าง คอนโดมิเนียม และอพาร์ทเม้นท์แบบครบวงจร

ความหมายของคำว่า Public Utility หรือ สาธารณูปโภค นั้น ในช่วงเวลาดังกล่าว ได้มีผู้ติดความไว้วางใจหลาย บ้างก็ให้ข้อสังเกตว่า ในแง่กฎหมายแล้ว สถานะของกิจการสาธารณะเป็นอย่างไร ไม่ใช่ในแง่กฎหมาย แต่ในแง่ความคิดที่ว่า สาธารณะเป็นธุรกิจที่มีผลต่อประโยชน์สาธารณะ (Public Interest) แต่อย่างไรก็ตาม หากเราคิดอย่างธรรมดามาแล้วจะพบว่า สาธารณะเป็นภารกิจจำกัดให้อยู่ในขอบเขตของกิจการประเพณีการติดต่อสื่อสาร พลังงาน การขนส่ง การประปา และบางครั้งรวมถึงการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล บ้างก็ให้คำนิยามไว้อย่างชัดเจนว่า สาธารณะเป็น ใช้สำหรับเรียก กิจการที่ได้รับสิทธิให้ดำเนินกิจการที่มีประโยชน์ใช้สอยได้ และเป็นการให้บริการแก่สมาชิกด้วยราคาที่ถูกกำหนดควบคุมทั้งนี้ ไม่ว่ากิจการนั้นเอกชนหรือรัฐจะเป็นเจ้าของกิจการ

ประชาคมยุโรป (European Community หรือ EU)

กิจการโทรทัศน์ระบบอกรับเป็นสมาชิก หรือ เคเบิลทีวี ถือเป็นกิจการ โทรคมนาคม ประเภทหนึ่งของประชาคมยุโรป หรือ อิสยู โดยส่วนใหญ่จะถูกมุ่งเน้นหรือให้ความสำคัญในเรื่อง การเปิดเสรี (Liberalization) เป็นหลัก ซึ่งการเปิดเสรีตลาดธุรกิจ โทรคมนาคมของประชาคมยุโรป ได้ดำเนินการมาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2541 เมื่อวันที่ 10 ประเทศไทยจำนวนสมาชิกทั้งหมด 15 ประเทศ ได้มีการออกกฎหมายภายในเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายโทรคมนาคมของยุโรปร่วมกัน ประเทศไทยเป็นหนึ่งในนั้น คือ ออกพระราชบัญญัติ เบบลเยี่ยม เดนมาร์ก ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี เนเธอร์แลนด์ สวีเดน และอังกฤษ และเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2541 ได้มีอีก 2 ประเทศเข้าร่วม คือ ไอร์แลนด์ และ สเปน ส่วนที่เหลืออีก 3 ประเทศ คือ กรีซ ลักเซมเบอร์ก และ โปรตุเกส ได้เข้าร่วมภายหลังปี พ.ศ. 2541 ซึ่งการจัดการกำกับดูแลกิจการ โทรคมนาคมยุโรป เริ่มเกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2530 หลังจาก ประชาคมยุโรป ได้ทำหนังสือปักเขียว (Green Paper) ที่กำหนดวัตถุประสงค์ของการเปิดตลาด เสิร์ฟิชั่น โทรคมนาคมขึ้น ทางคณะกรรมการยุโรป (European Commission) จึงได้ดำเนินการจัดทำ กระบวนการเปิดเสิร์ฟิชั่นมาอย่างรวดเร็ว และเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ทางคณะกรรมการยุโรป จึงได้วางแนวทางกฎหมาย (Directive) อย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้มีความสอดคล้องอย่าง ราบรื่นในการจัดการสำหรับการให้บริการ โทรคมนาคมและบริการเครือข่ายภายในประชาคมยุโรป ซึ่งแนวทางกฎหมายดังกล่าว หมายรวมถึง แนวทางกฎหมายเรื่อง โทรทัศน์ระบบอกรับเป็น สมาชิก (Cable Directive) ซึ่งประกาศใช้ไปแล้วเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2538 ด้วย

การออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจ โทรคมนาคม ที่ต้องปฏิบัติตามแนวทางกฎหมายการ ออกใบอนุญาต (Licensing Directive) ที่ประเทศไทยสมาชิกของประชาคมยุโรป ได้นำไปใช้ตั้งแต่วันที่

31 ธันวาคม 2540 เพื่อเป็นกรอบแนวทางของการออกใบอนุญาตของการบริการโทรคมนาคมหรือเครือข่ายของประเทศไทย โดยแนวทางกฎหมายได้เปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกเลือกระหว่างแบบที่หนึ่ง คือ การอนุญาตให้ผู้ประกอบการให้บริการโทรคมนาคมโดยไม่ต้องมีใบอนุญาต และแบบที่สอง คือ การประกอบการแบบต้องขอใบอนุญาต โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแล (Regulation) ขององค์กรกำกับดูแลของรัฐ (NRAs หรือ National Regulatory Authorities) ซึ่งใบอนุญาตแต่ละใบจะออกให้เฉพาะวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เท่านั้น ตัวอย่างเช่น การอนุญาตให้ใช้ทรัพยากรที่หายาก การให้สิทธิใช้เส้นทาง การกำหนดขอบเขตหน้าที่ของใบอนุญาต หรือการจัดให้มีบริการโทรศัพท์สาธารณะ หรือเครือข่ายอื่นที่ใช้คลื่นความถี่วิทยุ นอกจากนั้นใบอนุญาตอาจถูกกำหนดให้มีจำนวนจำกัดตามความจำเป็นเพื่อให้มีการใช้คลื่นความถี่วิทยุอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เนื่องจากการให้สิทธิจะต้องมีวัตถุประสงค์ (Objective) ไม่เลือกปฏิบัติ (Non-Discriminatory) ตามสัดส่วน (Proportionate) โปร่งใส (Transparent) และจำกัดตามรายการที่ระบุไว้ในแนวทางกฎหมาย ค่าใบอนุญาตจะต้องสะท้อนถึงค่าใช้จ่ายในการบริหารงานที่เกี่ยวข้องของ NRA และจะต้องจัดให้มีกระบวนการอุทธรณ์ที่เป็นอิสระขึ้นด้วย

การดำเนินการ (Implementation) นั้น พบว่า ในปี พ.ศ. 2540 คณะกรรมการประกาศยุโรป ได้พิจารณาติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินการที่วางแผนไว้และได้เริ่มนีกระบวนการเพื่อบังคับให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย (Infringement Procedures) อย่างเป็นทางการ สำหรับประเทศสมาชิกที่ไม่ได้ดำเนินการอย่างรวดเร็วเพียงพอตามมาตรการที่ได้ตกลงไว้ และพบว่าในปี พ.ศ. 2541 แนวทางเก็บทั้งหมดได้ถูกนำไปจัดทำเป็นกฎหมายของประเทศไทย (National Law) และนำไปใช้อย่างได้ผลดีในประเทศไทย ที่ทำให้เกิดประโยชน์อย่างหนึ่น ได้ชัดต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย ยุโรปทั้งหมด สำหรับในส่วนของการบังคับใช้ (Enforcement) นั้น พบว่า โครงสร้างการบังคับใช้จะเป็นไปตามประกาศการเข้าถึงปี พ.ศ. 2541 (1998 Access Notice) ที่มีกรอบทางกฎหมายสำหรับดำเนินการเรื่องสัญญาของการเข้าถึง ซึ่งเป็นกฎหมายสำคัญที่จะทำให้การเปิดเสรีธุรกิจโทรคมนาคม เป็นจริงและยังเกี่ยวข้องกับการนำกฎหมายมาใช้ ประเทศไทย ไปใช้กับประเด็นเฉพาะต่างๆ ด้วย อาทิเช่น การบีบราคา (Price Squeezing) การโกงราคา (Predatory Pricing) และเป็นประเด็นที่สำคัญอีก 1 อย่าง คือ การแปรบends งานแบ่งความรับผิดชอบระหว่างองค์กรกำกับดูแลของแต่ละประเทศ กับคณะกรรมการประกาศยุโรป กล่าวคือ องค์กรของรัฐจะต้องเป็นผู้นำในการจัดการเกี่ยวกับประเด็นการเข้าถึง ส่วนคณะกรรมการประกาศยุโรปจะเข้ามาเกี่ยวข้องในกรณีที่เป็นผลประโยชน์ของประเทศไทยเพ่านั้น หรือเมื่อสิทธิของผู้ร้องทุกข์ (Complainant's Right) ไม่ได้รับการใช้บังคับ

อย่างได้ผลในระดับชาติ เพราะบทบาทหลักของคณะกรรมการคือยุโรปจะอยู่ที่การใช้กฎหมายที่การเปลี่ยนแปลง เพื่อให้แน่ใจว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงในตลาดโทรคมนาคมของประเทศยุโรป และเพื่อพัฒนาด้านนโยบาย โดยเฉพาะนโยบายเรื่องการรวมตัว (Mergers) และการเป็นพันธมิตร (Alliance) ของธุรกิจ โทรคมนาคม ที่มีแนวโน้มว่าจะส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีความเข้มแข็ง (Industry Consolidation)

ขั้นตอนที่สำคัญของการดำเนินการตามโปรแกรมด้านกิจการ โทรคมนาคมของประเทศยุโรป เกือบจะสืบสุดลงแล้ว แต่ก็ยังมีงานด้านกฎหมายเสริมที่สำคัญอยู่อีกเป็นจำนวนมาก ตัวอย่างเช่น ร่างแนวทางการดำเนินการในการแยกเชิงนิติธรรมของการบริการเครือข่าย โทรคมนาคม และเครือข่ายโทรศัพท์ ออกจากนิคมของประเทศยุโรปยังจะต้องเฝ้าระวังการบังคับใช้โปรแกรมการเปิดเสรี รวมทั้งการทบทวนเรื่องการถือครอง (Convergence) ของโทรคมนาคม กับเทคโนโลยีสื่อสารสารสนเทศ และประเด็นที่สำคัญอีก 1 อย่างคือ อันรวมถึงแนวทางดำเนินการแยกเรื่องโทรศัพท์ระบบบอร์ดเป็นส่วนซึ่งกันเรื่องอุปกรณ์ปลายทางวิทยุและโทรคมนาคม (Radio and Communications Terminal Equipment หรือ RTTE) ออกจากกัน

ประเทศไทย

กฎระเบียบข้อบังคับของภาครัฐเกี่ยวกับกิจการเคเบิลทีวีในประเทศไทยเริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1973 คือ กฎหมายชื่อว่า "The Cable Television Transmission Law" โดยในปี ค.ศ. 1973 จำนวนของเคเบิลทีวี ซึ่งถือว่าเป็นอุปกรณ์อำนวยความสะดวกทางโทรคมนาคมอย่างหนึ่ง มีอยู่ทั่วประเทศ ประมาณ 10,000 ชุด สำหรับเหตุผลที่ต้องใช้ระบบเคเบิลทีวีมาช่วยในการส่งสัญญาณในระยะแรกนั้น เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์การให้บริการแก่ชุมชนที่มีปัญหาในการรับชม โดยผู้ประกอบการเคเบิลทีวีจะทำการแพร่ภาพซ้ำ (Retransmission) รายการทางทีวีอีกรังหนึ่ง รวมทั้งพื้นที่ที่สัญญาณรายการทีวีไม่ถึงหรืออยู่นอกเขตชนที่จะใช้วิธีการแพร่ภาพโดยตรง (Transmission) ส่วนการแพร่ภาพรายการที่ผลิตขึ้นเอง (Distribution) นั้นมีอยู่มาก สำหรับในเมืองใหญ่ๆ กิจการนี้ก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ กัน อันเนื่องมาจากปัญหาการรับชมสัญญาณภาพที่เป็นผลมาจากการสร้างของอาคารสูง ระบบทางด่วน และรถไฟฟ้าความเร็วสูง ที่เพิ่มมากขึ้น โดยในปี ค.ศ. 1980 จำนวนของสมาชิกเคเบิลทีวี เพิ่มขึ้นเป็น 3,005,557 ราย ซึ่งในช่วงนั้นประเทศไทยมีมาก และจัดเป็นการสื่อสารที่สำคัญที่สุด ให้เห็นถึงความต้องการเกี่ยวกับธุรกิจ เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ของแต่ละชุมชน ได้ด้วย โดยรายละเอียดการเจริญเติบโตของจำนวนเคเบิลทีวีและสมาชิกในประเทศไทยเริ่มต้นในปี ค.ศ. 1973 และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนถึงปัจจุบัน

ตารางที่ 2.2 การเจริญเติบโตของจำนวนเคเบิลทีวีและสมาชิกในประเทศไทยปัจจุบัน

ปี ค.ศ.	จำนวนระบบการให้บริการเคเบิลทีวี (ที่ให้บริการถูกค้าตั้งแต่ 50 รายขึ้นไป)	จำนวนสมาชิก (ราย)
1976	17,360	1,692,589
1977	19,512	1,950,847
1978	22,369	2,314,426
1979	25,334	2,718,531
1980	28,113	3,005,557

ที่มา: Teruo Doi, 1980 Professor at the Waseda University Tokyo, Japan.

นโยบายทางกฎหมายเคเบิลทีวีนั้น ที่ได้กำหนดนโยบายของกฎหมายไว้ว่าเป็นไปเพื่อควบคุมการผลิตอุปกรณ์การรับและส่งสัญญาณเคเบิลทีวีให้มีจำนวนที่เหมาะสมรวมถึงการให้บริการสังสัญญาณเคเบิลทีวี นอกจากนี้ยังคุ้มครองประโยชน์ของผู้รับสัญญาณ และการสนับสนุนการพัฒนาสัญญาณ ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนการเจริญเติบโตของสวัสดิการสาธารณะ (Public Welfare) ให้เป็นไปอย่างรวดเร็วขึ้น โดยเรื่องการขออนุญาตประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับเคเบิลทีวีจะต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงบริหารกิจการไปรษณีย์ (Ministry of Postal Administration) โดยในการยื่นคำขอสำหรับการจัดตั้งเครื่องมืออุปกรณ์ จะต้องชี้แจงแผนการดำเนินงานที่สมเหตุสมผล และมีความเป็นไปได้คุณสมบัติทางเทคนิคตรงตามมาตรฐานที่กำหนด พื้นที่ที่ให้บริการมีความต้องการกิจการเคเบิลทีวีและกิจการจะต้องเหมาะสมกับสภาพทางธุรกิจ สังคม และวัฒนธรรมของพื้นที่นั้นรวมถึงเรื่องค่าน้ำที่จะใช้ และสาระสำคัญอื่นๆ ที่กระทรวงจะกำหนด ด้านตัวผู้ประกอบการให้บริการแพร่ภาพซ้ำด้วยหรือไม่ และสาระสำคัญอื่นๆ ที่กระทรวงกำหนดอันรวมถึงจำนวนของสมาชิกที่คาดการณ์ไว้ แผนงานผลิตรายการ การได้รับความยินยอมจากเจ้าของรายการในการแพร่ภาพซ้ำ การกำหนดราคาค่าสมาชิกที่เหมาะสม กรอบความรับผิดชอบของผู้ประกอบการต่อผู้รับชม และกรณีที่ผู้ประกอบการต้องการผลิตรายการเองนั้น จะต้องถูกควบคุมรายการที่ผลิตว่า ต้องไม่เป็นการรบกวนสิทธิบุคคลอื่น โดยเมื่อได้รับคำร้องเรียนจากบุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการแพร่รายการที่เป็นเท็จผู้ประกอบการจะต้องทำการตรวจสอบทันทีทันใด

และหากพบว่าคำร้องเรียนเป็นจริง ก็จะต้องประกาศให้ทราบถึงข้อมูลที่ถูกต้อง นอกจากนี้รายการ จะต้องไม่เป็นภัยต่อประชาชน ไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดี เป็นกลางทางการเมือง รวมทั้งจะต้องทำการแพร่ภาพการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งเข้าดำเนินการตามที่ได้ระบุไว้

สรุปได้ว่าสำหรับประเทศไทยที่มีประชากรอยู่อย่างหนาแน่น ภายในเก้าที่มีพื้นที่รวม เพียง 145,809 ตาราง ไมล์ มีการพัฒนาอย่างสูงสำหรับโครงข่ายวิทยุและโทรทัศน์ อันรวมถึงเคเบิล ที่วิชั่นเป็นความมุ่งหวังอย่างหนึ่งของประเทศไทยในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพในการรับชมสัญญาณ ทั้งเพื่อความบันเทิง การศึกษา และวัฒนธรรมที่สำคัญๆ

2.2 นโยบายการกำกับดูแลโทรทัศน์ระบบบอร์ดสนับสนุนสมาชิก (Cable TV)

2.2.1 นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจกรรมเคเบิลทีวี

娘娘 กันเดิศ หัวหน้าแผนกนิติกรรมสัญญา ฝ่ายการเงินและกฎหมาย บริษัท ยูไนเต็ด บอร์ดcast คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ได้เคยให้ความเห็นเกี่ยวกับนโยบายเกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมเคเบิลทีวีไว้ว่า จากประสบการณ์การทำงานและการศึกษาด้านคว้าเพิ่มเติม พนว่า นโยบายเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมเคเบิลทีวีจะถูกควบคุมและกำกับดูแลโดยภาครัฐ ในเรื่องหลักๆ คือ

เรื่องที่ 1 การควบคุมเนื้อหารายการ (Content) กล่าวคือ ต้องแต่อคิดจนถึงปัจจุบัน จะเน้นให้กิจกรรมเคเบิลทีวี ซึ่งถือว่าเป็นการสื่อสารมวลชนประเภทหนึ่งที่ต้องให้บริการในแง่ของการให้ความรู้และการศึกษาต่อประชาชนเป็นสำคัญ เห็นได้จากนโยบายการพัฒนาสื่อสารมวลชน ที่จะควบคู่กันไปกับนโยบายการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่กำหนดนโยบายว่าจะมุ่งเน้นการพัฒนาส่งเสริมด้านเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่การพัฒนาไฟฟ้า สาธารณูปโภค การสื่อสารและโทรคมนาคม อันเป็นการส่งเสริมการดำเนินงานด้านสื่อสารมวลชนโดยทางอ้อม และมุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของระบบสื่อสารและเทคโนโลยี ให้ครอบคลุมพื้นที่ทุกภาคของประเทศไทย รวมทั้งมุ่งพัฒนาการใช้ประโยชน์จากการสื่อสารมวลชนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดทั้งในด้านบทบาทของสื่อสารมวลชนเพื่อการพัฒนาจิตใจ การสนับสนุนสิทธิเสรีภาพด้านข้อมูลข่าวสารแก่ชุมชน และประชาชน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมด้านการจัดการสื่อสารมวลชนของประชาชนและองค์กรทางสังคม

ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ก็ได้กำหนดนโยบายการพัฒนาสื่อสารมวลชนไว้โดยมุ่งพัฒนาบุคคลและสังคมควบคู่กันไป เพื่อให้สัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยการให้ข้อมูลข่าวสารให้ทันต่อเหตุการณ์และเน้นการใช้สื่อการสอนต่างๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนศึกษาได้ด้วยตนเองและจะส่งเสริมสนับสนุนสื่อมวลชนให้มีบทบาทในการเผยแพร่ความรู้ อันเป็นประโยชน์แก่การดำรงชีพและการประกอบอาชีพ นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นให้สถานบันการศึกษา และองค์กรสื่อสารมวลชนต่างๆ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยขยายบริการการศึกษาให้มีทางเลือกที่หลากหลายและพัฒนาระบบข้อมูลให้เป็นระบบและสามารถเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารกับแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ทั้งในและนอกระบบโรงเรียนเข้าด้วยกัน

คำແດลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา ก็ปรากฏเรื่องการพัฒนาสื่อสารมวลชน เช่น นโยบายการพัฒนาการสื่อสารมวลชนและสารสนเทศในสมัยพระยาพหลพลพยุหเสนา การจัดตั้งองค์กรสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย(อ.ส.ม.ท.) ในสมัยนายธานินทร์ กรัยวิเชียร หรือรัฐบาลพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ที่ได้มีมติให้ความเห็นชอบข้อเสนอให้อ.ส.ม.ท. จัดตั้งสถานีแม่ข่าย และขยายเครือข่ายเพื่อธุรกิจได้ และให้กรมประชาสัมพันธ์ขัดตั้งสถานีแม่ข่ายในส่วนกลาง และขยายเครือข่ายเพื่อการศึกษา ประชาสัมพันธ์ และความมั่นคงของรัฐ พร้อมทั้งให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติพิจารณาความจำเป็นในระยะยาวที่จะให้มีเครือข่ายวิทยุโทรทัศน์ เพื่อการศึกษา การเพิ่มพูนความรู้โดยใช้ระบบสื่อสารมวลชน และกำหนดเป้าหมายให้พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อปรับปรุงระบบบริหารราชการให้เกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ก็ได้เกิดขึ้นในสมัยรัฐบาลพลเอกอานันท์ ปันยารชุน ในส่วนสมัย พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ในส่วนนโยบายการสื่อสาร ได้เร่งรัดให้มีแผนแม่บทการพัฒนาการโทรคมนาคม และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันและในสมัยนายชวน หลีกภัย ได้มุ่งเน้นสิทธิในการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับกิจการของรัฐ ส่งเสริมสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การแปรรูปกิจการ ด้านการสื่อสารของรัฐ สนับสนุนการแบ่งขัน ดำเนินกิจการสื่อสารอย่างเสรี และกระจายโอกาสทางการศึกษา โดยการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ที่เป็นกฎหมายเบื้องต้นของประเทศไทย ได้มุ่งเน้นสิทธิเสรีภาพของบุคคลในการสื่อสารต่างๆ สิทธิในการทราบข้อมูลข่าวสารและคำชี้แจงจากรัฐบาล สิทธิในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร โดยชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งได้กำหนดให้คลื่นความถี่ของวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุคมนาคมเป็นทรัพยากรของชาติเพื่อประโยชน์

สาธารณสุข โดยกำหนดเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อสารมวลชนเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม ด้วย

ตามมติคณะกรรมการบริหารจัดการพัฒนาสื่อสารมวลชนเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม เพื่อการพัฒนาคนและสังคม (พ.ศ. 2542-2551)" ซึ่งตามแผนพัฒนาดังกล่าว ได้สำรวจข้อมูลและเหตุผลต่างๆ ไว้ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการโทรทัศน์ระบบบอร์ดเป็นมาตรฐาน ในแห่งเนื้อหารายการเป็นหลัก เช่นกัน โดยมีสาระสำคัญคือ

(1) สถานการณ์ปัจจุบันของโครงสร้างสื่อวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ ประเภทที่ 1 สาธารณรัฐได้โดยตรง คือ ประชาชนทั่วไปสามารถรับชมรายการได้โดยตรง คือ ประชาชนทั่วไปสามารถรับชมรายการได้โดยตรง ได้แก่ สถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 3, 5, 7, 9, 11 (ปัจจุบัน คือ สทท.) และไอทีวี (ปัจจุบัน คือ สถานีโทรทัศน์ ไทยพีบีเอส) และประเภทที่ 2 คือ เก็บสัญญาณหรือสายไฟแลนด์ (CATV)

(2) สภาพปัจจุบันด้านคุณภาพของสื่อวิทยุโทรทัศน์ คือ การนำเสนอเนื้อหาสาระของสื่อส่วนใหญ่ยังอกอกในรูปแบบการให้ข้อมูลข่าวสารและมุ่งเน้นความบันเทิงเป็นหลักเนื่องจาก การผลิตรายการมุ่งผลทางธุรกิจและขึ้นอยู่กับกลไกตลาดเป็นสำคัญ

(3) สถานการณ์ปัจจุบันของผู้รับและผู้ใช้สื่อวิทยุโทรทัศน์ พบว่า โอกาสและการเข้าถึงสื่อด้านวิทยุโทรทัศน์ของประชาชนยังมีความเหลื่อมล้ำต่างกัน ทั้งจากฐานะทางเศรษฐกิจและความแตกต่างทางพื้นที่ ซึ่งบางภูมิภาคห่างไกลและคลื่นโทรศัพท์ยังเข้าไม่ถึง

(4) สภาพปัจจุบันของผู้รับและผู้ใช้สื่อวิทยุโทรทัศน์ คือ ประชาชนส่วนมากยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการกลั่นกรองและวิเคราะห์แยกแยะข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ ลังผิดต่อความเชื่อ พฤติกรรม และประโยชน์ในการพัฒนาความคิดคุณภาพชีวิตของตนเอง นอกจากนี้ข้อมูลจากการประชาพิจารณ์เพื่อปฏิรูปวิทยุโทรทัศน์ ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ว่า ประชาชนต้องการสิทธิ์และการมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของ การกำหนดนโยบาย และการตรวจสอบการทำงานของสื่อรวมทั้งหลักประกันว่าจะได้รับบริการที่มีคุณภาพ ซึ่งรวมถึงการมีส่วนร่วม กำหนดเนื้อหาสาระตามความต้องการเฉพาะของกลุ่มคนหรือท้องถิ่น

ในปัจจุบันนี้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ซึ่ง ก็ได้บัญญัติให้หลักกฎหมายเรื่องดังกล่าวไว้ในทางเดียวกันกับรัฐธรรมนูญ ฉบับปี พ.ศ. 2540 ดังที่

นงนุช กันเดิศ ได้เคยกล่าวไว้ เพียงแต่มีการแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมข้อความให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่ยังไร์ก็ตามก็ยังเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งในเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี 2550 นี้ จะได้กล่าวไว้ในลำดับต่อๆ ไป

เรื่องที่ 2 การควบคุมการแข่งขันทางการค้า (Anti-Trust) กล่าวคือ เมื่อมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542 ตั้งแต่วันที่ 30 เมษายน 2542 เป็นต้นมา ซึ่งส่งผลให้ผู้ประกอบธุรกิจต่างๆ ต้องดำเนินการภายใต้บังคับของกฎหมายดังกล่าวอันรวมถึงกิจการให้บริการเบอร์ทีวีด้วย ที่จะต้องไม่กระทำการอันเป็นการผูกขาด ลด หรือจำกัดการแข่งขัน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้การประกอบธุรกิจเป็นไปอย่างเสรี และป้องกันมิให้เกิดการกระทำอันไม่เป็นธรรมในการประกอบธุรกิจ และเนื่องจากระบบตลาดของประเทศไทยมีขนาดเล็ก โดยส่วนใหญ่จะเป็นตลาดกึ่งแข่งขันกึ่งผูกขาด (Monopolistic Competition) และตลาดผู้ขายน้อยราย (Oligopoly) จึงจำเป็นต้องมีการขยายตลาดให้ใหญ่ขึ้น กฎหมายจึงพยายามมุ่งเน้นไม่ให้มีอุปสรรคต่อการขยายตัวของผู้ประกอบการ เพื่อประโยชน์ทางการค้าและเศรษฐกิจส่วนรวม จึงใช้หลักความคุณพฤติกรรม (Conduct Control) เช่นเดียวกับประเทศที่พัฒนาแล้ว แต่มีขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศ นอกจากนี้การพิจารณาการป้องกันหรือห้ามกระทำความผิดนั้น บางส่วน เป็นกฎหมายห้ามเสรี์เด็คขาด (Per-se Rule) และบางส่วนจะต้องใช้หลักเหตุผล (Rule of Reason) เพื่อให้กฎหมายใช้บังคับได้อย่างถูกต้อง

ซึ่งstanเหตุหลักที่อาจทำให้ผู้ประกอบการเบอร์ทีวีจำกัดอันรวมธุรกิจกัน (เช่น ในอดีต UTV รวมธุรกิจกับ IBC เป็น UBC) คือ เพื่อลดภาวะ การขาดทุนอย่างรุนแรงของผู้ประกอบการด้วยเหตุของสภาพความต่อต้านทางเศรษฐกิจและผันแปรของค่าเงินบาท รวมทั้งเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองกับเจ้าของรายการหรือผู้ให้ลิขสิทธิ์รายการต่างประเทศ เป็นผลให้สามารถจัดหารายการต่างๆ โดยเฉพาะจากต่างประเทศมาเผยแพร่แก่สมาชิกได้มากขึ้นและมีคุณภาพมากขึ้น และเป็นผลให้ต้นทุนทางด้านรายการจากต่างประเทศลดน้อยลง เพราะผู้ประกอบการไม่ต้องแบ่งกันจัดหาลิขสิทธิ์รายการดังเดิม ทำให้เกิดผลดีทางอ้อมแก่ประเทศไทยในการประหยัดหรือลดการไฟลออกของเงินตราในต่างประเทศได้ และเพื่อลดต้นทุนการดำเนินการ โดยเฉพาะต้นทุนแปรผัน (Variable Cost) เช่น ค่าลิขสิทธิ์รายการ

เรื่องที่ 3 การควบคุมการโฆษณา (Advertisement) กล่าวคือ รัฐมีนโยบายในการควบคุมมิให้กิจการเบอร์ทีวีดำเนินการรับทำโฆษณา ซึ่งจะมีประกาศอยู่ในเอกสารสำคัญ 2 ฉบับ คือ ตามกฎหมายระหว่าง ฉบับที่ 14 (พ.ศ.2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิทบุรณะจายเสียงและวิทยุ

โกรทัศน์ พ.ศ. 2498 มีข้อความว่า “ข้อ 25 ผู้รับใบอนุญาตที่กระทำโดยการทำให้คลื่นแพร่เชิงผ่านไปทางสายหรือสื่อตัวนำไฟฟ้า ตามมาตรา 5 วรรค 3 จะทำการโฆษณาหรือบริการธุรกิจมิได้” ซึ่งจากกฎหมายฉบับนี้ จะเห็นได้ว่า มุ่งควบคุมเฉพาะกิจการเคลื่อนที่ที่ใช้สายในการนำสัญญาณเท่านั้นส่วนที่ใช้ไฟแพร่ไปในบรรยากาศ (โกรทัศน์สาธารณะหรือฟรีทีวี) ไม่ได้ถูกควบคุมแต่อย่างใดและตามสัญญาเริ่มดำเนินกิจการให้บริการเคลื่อนที่ฟรี ระหว่าง อ.ส.ม.ท. กับบริษัทเอกชน ได้กำหนดข้อห้ามเรื่องการรับทำโฆษณาไว้ดังนี้ “บริษัทจะต้องดำเนินการหารายได้โดยเรียกเก็บค่าบริการจากสมาชิกตามเงื่อนไขของสัญญานี้ ห้ามน้ำให้บริษัทรับทำโฆษณาในรายการที่ให้บริการตามสัญญานี้”

ในเรื่องการโฆษณาบังมีบางความคิดเห็นกล่าวว่า ปัจจุบันประเทศไทยไม่อนุญาตให้มีการแพร่ภาพโฆษณาหรือบริการธุรกิจเคลื่อนที่ แต่อนุญาตให้เฉพาะฟรีทีวีเท่านั้น อีกทั้งผู้ประกอบการธุรกิจเคลื่อนที่ที่ได้รับสัมปทานจาก อ.ส.ม.ท. ก็ยังห้ามไม่ให้มีการแพร่ภาพโฆษณา เชิงพาณิชย์ด้วย แต่เนื่องจากการประกอบธุรกิจเคลื่อนที่วิทยุคุณสมบัติมีต้นทุนในการประกอบธุรกิจสูงขึ้นมากเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต่างๆ มากมาย เช่น ค่าลิขสิทธิ์รายการที่ได้รับความนิยมจากต่างประเทศอีกทั้งหากเปรียบเทียบกับนโยบายของประเทศไทยกับประเทศอื่นในภูมิภาคนี้ที่นโยบายว่าด้วยการโฆษณาในเคลื่อนที่ของประเทศไทยเหล่านี้เปิดกว้างกว่าการอนุญาตให้มีการโฆษณาในฟรีทีวีเสียอีก เนื่องจากเหตุผลที่ว่าการโฆษณาในฟรีทีวีสามารถเข้าถึงผู้ชมได้ทุกครัวเรือนที่มีโกรทัศน์ ขณะที่เคลื่อนที่วิทยุสามารถเดินทางได้ตามต้องการ

จากแนวโน้มการควบคุมการโฆษณา มิให้เคลื่อนที่รับทำ การโฆษณาและจากความคิดเห็นในແນ່ນມุ่งต่างๆ ในเรื่องนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาและวิเคราะห์ถึงปัญหาดังกล่าวในบทต่อๆ ไป

เรื่องที่ 4 สัดส่วนของผู้ถือหุ้นที่มีได้มีสัญชาติไทย กล่าวคือ ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 “ได้กำหนดให้การทำกิจการสถานีวิทยุกระจายเสียงหรือสถานีวิทยุโกรทัศน์ เป็นธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบกิจการค้ายาเสพติดตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติฯ บัญชีหนึ่ง โดยได้กำหนดคุณนิยามของคำว่า “คนต่างด้าว” ไว้ว่า หมายถึง

- (1) บุคคลธรรมชาติซึ่งไม่มีสัญชาติไทย
- (2) นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย
- (3) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย และมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) นิติบุคคลซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กี่หนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (1) หรือ (2) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (1) หรือ (2) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กี่หนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น

(ข) ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียน ซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการเป็นบุคคลตาม (1)

(4) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กี่หนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (1) (2) หรือ (3) หรือนิติบุคคลซึ่งบุคคลตาม (1) (2) หรือ (3) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กี่หนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น

เพื่อประโยชน์แห่งนิยามนี้ให้ถือว่าหุ้นของบริษัทจำกัดที่มีใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือเป็นหุ้นของคนต่างด้าว เว้นแต่กฎหมายท้องถิ่นกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พ.ศ.2550 ในมาตรา 45 วรรค 6 ที่ได้บัญญัติว่า “เจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

ผลของกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าว ทำให้กิจการโทรทัศน์ระบบบอร์บันสมาชิก ที่ถือได้ว่าเป็นธุรกิจสถานีวิทยุโทรทัศน์ประเภทนี้ และในขณะเดียวกันก็จัดเป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งด้วย ซึ่งส่วนใหญ่จะมีฐานะเป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย จึงต้องมีการกำหนดสัดส่วนของผู้ถือหุ้นสัญชาติด้วยความให้ถึงกี่หนึ่งของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายทั้งหมด ทั้งนี้เพื่อคงสถานะความเป็นนิติบุคคลสัญชาติไทยไว้ เพราะถ้าเมื่อได้กล่าวเป็นคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติฯ ก็จะไม่สามารถประกอบกิจการประเภทนี้ได้อีกต่อไป

สรุปว่า โดยรายหลักของประเทศไทยเกี่ยวกับกิจการโทรทัศน์ระบบบอร์บันสมาชิกทั้ง 4 เรื่องดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า รัฐมุ่งเน้นในเรื่องการควบคุมและส่งเสริมเกี่ยวกับเนื้อหารายการ เป็นหลัก รวมตลอดถึงการกำกับดูแลในเรื่องการแข่งขันทางการค้า การโฆษณา และสัดส่วนของผู้ถือหุ้นที่มิได้มีสัญชาติไทยในกิจการดังกล่าว แต่ในส่วนของการคุ้มครองดูแลผู้ประกอบการจากการลักลอบรับสัญญาณจากผู้ที่มิใช่สมาชิกนั้น ไม่เคยมีการกำหนดไว้แต่อย่างใด เมื่อว่าการส่งวิทยุโทรทัศน์ระบบบอร์บันสมาชิก จะถือว่าเป็นกิจการสื่อสารมวลชนประเภทสื่อวิทยุโทรทัศน์ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาการสื่อสารมวลชนเทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคม เพื่อพัฒนาคนและสังคม และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย

2.2.2 หน่วยงานที่ทำหน้าที่นำนโยบายการกำกับดูแลไปปฏิบัติ

จาก พ.ร.บ. การประกอบกิจกรรมกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 ซึ่งมีบทเฉพาะกาลที่ได้กำหนดให้ กทช. มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาออกใบอนุญาตชั่วคราวให้กับผู้ประกอบกิจการเบบิลทีวีและวิทยุชุมชน ซึ่งคณะกรรมการที่ถูกแต่งตั้งโดย กสช. ก็ใช้เวลาในการคัดสรร ในการแต่งตั้งเป็นเวลาเกือบ 1 ปี เมื่อได้รับการแต่งตั้งครบตาม พ.ร.บ. จำนวน 21 ท่านแล้ว คณะกรรมการก็ได้แบ่งออกเป็น 2 คณะ คือ คณะที่คุ้มครองเบบิลทีวีและคณะที่คุ้มครองวิทยุชุมชน โดยคณะที่คุ้มครองเบบิลทีวี มีหัวหน้าคณะคือ ดร.พนา ทองมีอาคม คณบดี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวในขณะนี้ ส่วนคณะกรรมการคุ้มครองวิทยุชุมชน ก็นำโดย พันเอก ดร.น.ที่ ซึ่งทั้ง 2 คณะกรรมการสามารถร่วมระเบียบการออกใบอนุญาต ชั่วคราวให้กับผู้ประกอบกิจการเบบิลทีวีและวิทยุชุมชน ได้สำหรับร่างระเบียบการออกใบอนุญาต ชั่วคราวให้กับผู้ประกอบกิจการเบบิลทีวีนั้นจะมีขั้นตอนในการดำเนินการคือหลังจากที่คณะกรรมการได้ร่วมระเบียบออกมาร่างเรียบร้อยแล้วก็จะส่งเรื่องเข้ามาให้ผู้ประกอบกิจการเบบิลทีวีได้ร่วมประชาพิจารณ์ให้ความเห็น หลังจากนั้นจะได้มีการนำร่างไปปรับปรุงเมื่อปรับปรุงเรียบร้อยแล้วก็ออกมายัง ได้มีการประกาศออกมายังระเบียบการออกใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปีให้กับผู้ประกอบกิจการเบบิลทีวี

หากมองภาพรวมแล้ว การออกใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปี มีโอกาสเป็นเป็นไปได้จริงหรือไม่ เป็นคำถามที่หลายคนยังสงสัย เนื่องจากมองในภาพรวมแล้ว การออกใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปี ของ คณะกรรมการ กทช. มีความเสี่ยงเป็นอย่างยิ่ง เหตุผลก็คือในกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ ซึ่งปัจจุบันยังไม่ได้มีการนำมาประกาศใช้ ซึ่งจะถือว่าเป็น พ.ร.บ. ใหม่ๆ ที่กับ พ.ร.บ. การประกอบกิจกรรมกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และในบทบัญญัติของ พ.ร.บ. การประกอบกิจกรรมกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ที่ได้มีบัญญัติรายชื่อที่ได้มีการกำหนดให้ กทช. รักษาระบบในการออกใบอนุญาตชั่วคราวให้กับผู้ประกอบกิจการเบบิลทีวีและวิทยุชุมชน กทช. จะต้อง แต่งตั้งคณะกรรมการในการพิจารณาออกใบอนุญาตชั่วคราว คณะกรรมการ ก็ยังจะแต่งตั้ง คณะกรรมการออกเป็น 2 คณะ คือคณะที่คุ้มครองเบบิลทีวีและคณะที่คุ้มครองวิทยุชุมชน จะเห็นได้ว่า ลำดับชั้นของอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนมีความลดหลั่นกันลงไป หากมองในมุมในแспектกฎหมายแล้ว ไม่แน่ใจว่ากฎหมายจะคุ้มครองคณะกรรมการทำงานชุดค่างๆ ได้มากน้อยเพียงไร และหากคณะกรรมการที่ถูกแต่งตั้ง โดยคณะกรรมการ กทช. ได้มีการออกใบอนุญาตชั่วคราวขึ้นมาแล้ว หากการออกใบอนุญาต ในครั้งนั้น ไม่ตรงตามเงื่อนไขของ พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ ซึ่งเป็น พ.ร.บ. ที่ใหญ่กว่า คณะกรรมการชุดดังกล่าว การผลักดันครั้งนั้นจะมีผลทำให้ผู้ประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตชั่วคราว จากอนุกรรมการ กทช. ไม่สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้จริงหรือไม่ ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ค่อนข้าง

สำคัญและล่อแหลม เพราะผู้ที่ได้รับใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปี จากคณะกรรมการอนุกรรมการไปเรียบร้อยแล้วแต่ต่อมานี้ไม่สามารถดำเนินการได้ อาจจะเกิดกรณีฟ้องร้องคดีอนุกรรมการขึ้นมา ก็ได้ หรือ ผู้ประกอบกิจการที่ไม่ได้รับการออกใบอนุญาตชั่วคราวจากคณะกรรมการ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด อาจจะมีการฟ้องร้องดำเนินคดีกับคณะกรรมการก็เป็นได้ ซึ่งในเรื่องดังกล่าว呢 นี้เนื่องจากกฎหมายที่ออกมา ยังมีความลักษณ์กันพอสมควร ผู้ที่มีความเสี่ยงอย่างสูงในการดำเนินการในครั้งนี้ ก็คือคณะกรรมการที่ถูกแต่งตั้งโดย กพช. นั่นเอง

ดังนั้นหากศึกษาจากร่างระเบียบการออกใบอนุญาตชั่วคราวทั้งของวิทยุชุมชนและ เคเบิลทีวีแล้วคดีทำงานดังกล่าวพยาบาลที่จะร่างระเบียบดังกล่าวให้ออกมาเพื่อที่จะให้ผู้ประกอบ กิจการทั้งเคเบิลทีวีและวิทยุชุมชนเป็นเพียงผู้ทดลองออกอากาศเท่านั้น จะยังไม่มีการออก ใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปี ให้กับผู้ประกอบกิจการ และมีความเป็นไปได้สูงว่า ผู้ประกอบกิจการทั้ง 2 ประเภทนี้ยังคงสถานการณ์เป็นผู้ทดลองออกอากาศไปจนกว่าจะมีการออก พ.ร.บ. องค์กรจัดสรร คลื่นความถี่และมีการตั้ง กสทช. ขึ้นมาเป็นผู้ออกใบอนุญาตทำการให้กับผู้ประกอบกิจการ

หากมองในมุมด้านนี้ ก็เป็นไปได้สูงมากว่า ทั้งผู้ประกอบกิจการเคเบิลทีวีและวิทยุ ชุมชน มีโอกาสที่จะอยู่ในสถานะของผู้ทดลองออกอากาศเคเบิลทีวีและวิทยุชุมชนเท่านั้น โอกาสที่ จะได้รับใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปี ในการประกอบกิจการ เป็นไปได้น้อยมาก ส่วนระยะเวลาในการที่ จะถูกตัดออกเป็นผู้ทดลองออกอากาศจะยาวนานเท่าไหร่ ก็ขึ้นอยู่กับว่า กสทช. ที่จะถูกแต่งตั้งโดย พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ สามารถแต่งตั้งได้เมื่อใด ซึ่งเรื่องดังกล่าวนี้ ในมุมมองแล้วเห็นว่า ค่อนข้างจะเป็นทางออกที่ดีของผู้ประกอบกิจการเคเบิลทีวีและวิทยุชุมชนซึ่งดีกว่าที่จะไม่มีอะไรมา รองรับ ซึ่งอย่างน้อยการอยู่ในสถานะของผู้ทดลองออกอากาศ ก็ยังอยู่ในสถานะที่มีองค์กรของรัฐ ให้การรับรองอยู่บ้าง แม้ว่าจะไม่ได้เป็นใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปี ก็ตามแต่สถานะของการดำเนินการ ก็ยังมีความมั่นคงพอสมควร เมื่อว่าจะไม่ใช่ใบอนุญาตประกอบกิจการก็ตาม แต่หากมองในอีกมุม หนึ่งการอยู่ในสถานะของผู้ทดลองออกอากาศก็คือที่ทำให้ผู้ประกอบกิจการที่เป็นรายใหญ่ไม่ สามารถหรือไม่กล้าที่จะเข้ามาดำเนินการกิจการได้ เนื่องจากมีความไม่แน่นอนของการประกอบ กิจการสูง แต่ในมุมมองของผู้ประกอบกิจการระดับห้องถูนทั้งเคเบิลทีวีและวิทยุชุมชนแล้ว มีความ เชื่อว่าการอยู่ในสถานะเช่นนี้เท่ากับการได้รับ การคุ้มครอง 2 มุนก์คือ

1. คุ้มครองโดยฝ่ายรัฐจะไม่เข้ามายุ่งเกี่ยวกับผู้ประกอบกิจการ หากไม่ทำผิดกฎหมาย
2. ได้รับการคุ้มครองจากการไม่ถูกผู้ประกอบกิจการรายใหญ่เข้ามาทำธุรกิจแข่งขัน

ซึ่งช่องว่างดังกล่าวนี้ เป็นช่วงเวลาที่จะทำให้ผู้ประกอบกิจการ ได้ทำการปรับตัว ปรับองค์กร ปรับกระบวนการในการที่จะสร้างคนเองให้มีความแข็งแกร่ง แข็งแรงขึ้นสามารถต่อสู้กับผู้ประกอบกิจการรายใหญ่ที่จะมีขึ้นในอนาคตได้

จุดสำคัญในขณะนี้ก็คือ ทำอย่างไรร่างระเบียบการออกใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปี ที่คณะกรรมการจะนำมาปฏิบัติใช้นั้นจะเป็นระเบียบที่ผู้ประกอบกิจการสามารถนำมาปฏิบัติได้จริง และสามารถคุ้มครองผู้ประกอบกิจการในระดับห้องถิน ได้จริง และสามารถคุ้มครองผู้ประกอบกิจการในระดับห้องถิน ได้จริง และสามารถคุ้มครองไม่ให้ผู้ประกอบกิจการตกอยู่ในมือของต่างชาติ ดังนั้น ทุกคนจึงต้องให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการ ในการแก้ไข ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงร่างระเบียบที่จะออกมานี้ ให้ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้ประกอบกิจการให้มากที่สุด และทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กระบวนการของการทำงานที่ไม่เกิดการแย่งชิงโดยเสรีและเป็นธรรม รวมทั้งการไม่เออเปรียบผู้บริโภคด้วย

องค์กรที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแลกิจการด้านนี้ คือ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจการเงิน (สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจการเงิน) หรือ กสทช. ตาม พ.ร.บ. ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 ซึ่งขึ้นอยู่ในระหว่างดำเนินการพิจารณาเพื่อกำหนดแผนแม่บทบริหารคลื่นความถี่ในการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ซึ่งหากแผนแม่บทดังกล่าวประกาศใช้ ก็จะทำให้ กสทช. สามารถกำหนดระเบียบในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการทางด้านโทรทัศน์ระบบบอร์บันสมาร์ท หรือ เคเบิลทีวีได้ด้วย รวมถึงการเข้ากำกับดูแลเนื้อหาการออกอากาศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานจริยธรรมของวิชาชีพสื่อวิทยุและโทรทัศน์ เพื่อทำให้การประกอบวิชาชีพสื่อเป็นไปโดยถูกกฎหมายและไม่สร้างปัญหาให้สังคม กสทช. ต้องสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสื่อวิทยุและโทรทัศน์มีการรวมกลุ่มในรูปแบบองค์กรและสมาคมเพื่อเป็นหน่วยงานแรกในการกำกับดูแลกันเองของผู้ประกอบการภายใต้หลักเกณฑ์มาตรฐานจริยธรรมการประกอบกิจการที่แต่ละองค์กรกำหนดขึ้น เนื่องจากปัจจุบัน ได้มีมาตรการที่หน่วยงานของรัฐจะเข้ามากำกับดูแลโดยตรงซึ่งการสนับสนุนให้มีหลักเกณฑ์มาตรฐานจริยธรรมมากำหนดแนวทางปฏิบัติภายใต้การทำงานของสมาคมวิชาชีพที่จะมี กสทช. เป็นองค์กรกำกับดูแล ซึ่งถือเป็นการกระจายอำนาจการกำกับดูแล ในรูปแบบ “การกำกับดูแลร่วม” Co regulator

2.2.3 หลักทั่วไปเกี่ยวกับการกำกับดูแล

วัตถุประสงค์ของการกำกับดูแล

ส่งเสริมให้ผู้บริโภคเข้าถึงการบริการพื้นฐานอย่างทั่วถึง (universal access) สร้างเสริมตลาดที่มีการแข่งขันเพื่อพัฒนาให้มีประสิทธิภาพของการบริการที่ดี คุณภาพการให้บริการที่ดีทันสมัย และราคาที่เหมาะสม ในกรณีซึ่งตลาดที่มีการแข่งขันไม่สามารถเกิดขึ้นได้หรือกลไกการตลาดไม่สามารถทำงานได้ด้วยป้องกันมิให้มีการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบ เช่น การกำหนดราคาที่สูงเกินไป การมีพฤติกรรมที่กีดกันการแข่งขัน (anti-competitive) โดยผู้มีอำนาจเหนือตลาด สร้างบรรยายกาศที่ส่งเสริมการลงทุนเพื่อขยายโครงข่ายการประกอบกิจการ เสริมสร้างความมั่นใจของประชาชนที่มีต่อตลาดโทรศัพท์ระบบบอร์ดบันเงินสามารถโดยมีการกำกับดูแลและการออกใบอนุญาตที่โปร่งใส คุ้มครองสิทธิผู้บริโภคและสิทธิส่วนบุคคล

หลักการสำหรับการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ

ตลาดในกิจการเบสิลที่ว่าทั่วโลกจะอยู่ในช่วงเปลี่ยนแปลง แต่ทิศทางการเปลี่ยนแปลงโดยทั่วไปมีความเหมือนกันในประเทศส่วนใหญ่ จึงไม่น่าแปลกที่หลักการของการกำกับดูแล กิจการเบสิลที่มีประสิทธิภาพจะหลอมรวมไปในทิศทางเดียวกัน อย่างไรก็ตาม การนำหลักการดังกล่าวไปใช้ในการปฏิบัติมีความแตกต่างกันอย่างมากในแต่ละประเทศ โดยขึ้นอยู่กับโครงสร้าง และวัฒนาการของตลาดโทรศัพท์ ทรัพยากรของแต่ละประเทศ โครงสร้างทางกฎหมาย และสมรรถภาพในการกำกับดูแล ในส่วนที่จะกล่าวต่อไปจะเป็นการทบทวนหลักการพื้นฐานในการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพที่จะสามารถนำไปใช้ได้ในสถานการณ์ต่างๆ

(1) การลดการแทรกแซงของการกำกับดูแลกิจการเบสิลที่ว่าทั่วโลกมีการแข่งขันในตลาดแล้ว

การกำกับดูแลควรต้องอยู่ในระดับที่น้อยที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดที่มีการแข่งขันกันอย่างเสรีจะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้ดีกว่าตลาดที่ถูกควบคุมโดยรัฐ มาตรการกำกับดูแลที่ยุ่งยากจะทำให้ประโยชน์จากการแปรรูปและการเปิดเสรีสูญเสียไปหรือถูกลดทอนลงอย่างมาก

ขอบเขตของการกำกับดูแลควรจะปรับเปลี่ยนให้เข้ากับระดับของการพัฒนาในตลาด โดยเฉพาะระดับของการแข่งขัน ในขณะที่การแข่งขันเพิ่มมากขึ้นการกำกับดูแลควรจะลดน้อยลงอย่างไรก็ตาม การแทรกแซงของการกำกับดูแลที่เกิดข้ามในช่วงแรกของการเปิดเสรีทางการตลาด สามารถเกิดขึ้นได้บ่อยครั้งเพื่อที่ให้มั่นใจได้ว่ามีโอกาสที่จะทำให้เกิดการแข่งขันในช่วงต้นของ

กระบวนการจะกระตุ้นการแข่งขันและทำให้กฎระเบียบมีความยืดหยุ่นมากขึ้นในโอกาสต่อๆ ไป ขณะที่ตลาดได้เปิดให้มีการแข่งขัน

หน่วยงานกำกับดูแลรายใหม่มิแนวโน้มที่จะให้ความเป็นธรรมและปฏิบัติต่อผู้ประกอบการรายเดิมและผู้ประกอบกิจกรรมใหม่เท่าเทียมกัน แนวทางนี้อาจจะมีผลเป็นการเพิ่มการแทรกแซงการกำกับดูแลในระยะยาว แนวทางนี้จะทำให้เกิดภาระที่ไม่จำเป็นแก่ผู้ประกอบกิจกรรมใหม่และทำให้ไม่สามารถดำเนินการกำกับดูแลในลักษณะที่ “ไม่สมดุล”

บทเรียนการกำกับดูแลข้างต้นนี้ใช้เวลานานกว่าจะเรียนรู้ได้ แต่เมื่อเวลาผ่านไป หน่วยงานกำกับดูแลกิจการจำนวนมากต่างเริ่มตระหนักว่าการแทรกแซงของการกำกับดูแลอย่างเด็ดขาดเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้เกิดการแข่งขันเพิ่มขึ้นอย่างมาก การแทรกแซงดังกล่าวรวมถึงการใช้มาตรการกำกับดูแลเชิงรุกที่วางแผนปฏิบัติที่ก้าวหน้ามีกลไกการระจับข้อพิพาท แนวคิดการกำกับดูแลเรื่องนี้ยังเป็นแนวคิดในการกำกับดูแลเรื่องนี้ยังเป็นแนวคิดที่พัฒนาอยู่ตลอดเวลา

มาตรการการแทรกแซงควรจะมีการประเมินเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ที่ทำให้ต้องออกมาตรการเข่นน้ำมา ปัญหาที่ควรได้รับการพิจารณา เช่น วัตถุประสงค์เหล่านี้เป็นวัตถุประสงค์ที่ขอบธรรมหรือไม่ หากเป็นวัตถุประสงค์ที่ถูกต้องขอบธรรม มาตรการที่กำหนดนั้น เป็นมาตรการที่ก้าวล่วงเข้าไปการประกอบกิจการของบรรดาผู้ประกอบการต่างๆ ที่น้อยที่สุดโดยยังสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวไว้ได้อย่างหรือไม่

(2) การผลักดันให้เกิดการแข่งขัน

เป็นที่ทราบกันดีว่าการแข่งขันในการให้บริการของกิจการโทรทัศน์และการบริการต่างๆ นั้นมีข้อดีมากกว่าข้อเสียอย่าง ไม่อาจเทียบกัน ได้ปัจจุบันนี้ตลาดโทรทัศน์ได้เปิดให้บริการแข่งขันกันในเกือบทุกประเทศทั่วโลกในระดับที่แตกต่างกัน

ในทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยและกลุ่มประเทศสมาชิกองค์กรความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ ได้พัฒนาตลาดเสรีในกิจการโทรคมนาคมให้เจริญก้าวหน้ามากที่สุดในช่วงด้านทศวรรษ การให้บริการโทรทัศน์ส่วนใหญ่ในยุโรปมักอยู่ในรูปของผู้ให้บริการเดียวในช่วงปลายทศวรรษ ตลาดโทรทัศน์ของกลุ่มประเทศที่เป็นสมาชิกองค์กรความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ

บทบาทของการกำกับดูแลตามปกติคือ การทำให้เกิดกีฬาแข่งขัน ได้อย่างแท้จริง บทบาทลักษณะนี้อาจไม่เหมือนกับกรณีของอุตสาหกรรมอื่นๆ อย่างไรก็ตาม โครงสร้างของอุตสาหกรรมโทรทัศน์จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกำกับดูแล การแทรกแซงโดยการกำกับดูแลนั้นเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักของการแข่งขัน

รายละเอียดจุดประสงค์ที่สำคัญ

1. การให้ใบอนุญาตแก่ผู้เบ่งบันรายใหม่และผู้ประกอบกิจการรายเดิมนอกระบบ
ข้อกำหนดที่ทำให้เกิดหลักการที่ชัดเจนและแน่นอน
2. เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ประกอบการรายเดิมใช้งานงานหนีอุตสาหของตนกีดกันจน
ผู้ประกอบการรายใหม่ต้องออกจากตลาด
3. เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ประกอบการที่มีอำนาจหนีอุตสาหคิดค่าบริการเกินสมควรใน
ตลาดที่ตนมีอำนาจหนีและใช้วิธีการอุดหนุนไขว้ค้ายกรนำเงินที่ได้จากการขายในตลาดที่ตนมี
อำนาจหนีอุตสาหไปใช้อุดหนุนบริการในตลาดที่มีการเบ่งบันสูง
4. เพื่อบรรลุเป้าหมายที่จะทำให้ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงบริการในสภาพแวดล้อมที่
ตลาดมีการเบ่งบัน

หากขาดการแทรกแซงด้วยการเข้าไปกำกับดูแลเพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวแล้วนั้นก็มี
โอกาสที่การเบ่งบันจะไม่ประสบความสำเร็จในตลาดโลกที่มีการเบ่งบันสูง

(3) การกำกับดูแลอย่างมีหลักการ

หน่วยงานกำกับดูแลมีแนวโน้มที่จะวางแผนเบี่ยงหลังจากที่เกิดปัญหาขึ้นมาแล้ว ใน
บางครั้งหน่วยงานกำกับดูแลต้องการที่จะหลีกเลี่ยงการเข้าไปแทรกแซง ในบางกรณีหน่วยงาน
กำกับดูแลอาจไม่แน่ใจว่าควรจะต้องดำเนินการอย่างไรในประเด็นข้อพิพาทอันเกี่ยวกับการกำกับ
ดูแล และในบางครั้งหน่วยงานกำกับดูแลอาจขาดทรัพยากรและความนำจากผู้เชี่ยวชาญที่จำเป็นที่
จะทำให้สามารถวางแผนเบี่ยงในประเด็นที่ซับซ้อนด้วยความมั่นใจ

การตัดสินใจที่ล่าช้าในปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลอาจหน่วงเหนื่อยการ
พัฒนาในกลุ่มกิจกรรมโทรทัศน์ได้เป็นที่เข้าใจได้ว่าหน่วยงานกำกับดูแลย่อมต้องหลีกเลี่ยงการ
ตัดสินในประเด็นที่ซับซ้อนโดยปราศจากการพิจารณาอย่างถ่องแท้ อย่างไรก็ตามในหลาย
กรณี หน่วยงานกำกับดูแลสามารถกำหนดหลักการขึ้นมาเพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมนำไปปรับใช้ได้
โดยไม่ต้องเสียเวลาจัดทำรายละเอียดของการดำเนินการตามหลักการเหล่านั้น บรรหารายละเอียด
เหล่านั้นสามารถอบรมหมายให้ภาคอุตสาหกรรมรับหลักการมาพิจารณาได้เร็วขึ้น

การตัดสินใจในการกำกับดูแลควรดำเนินการด้วยความโปร่งใสแม้จะเป็นเพียงการ
กำหนดหลักการทั่วไปก็ตาม การเปิดโอกาสให้แก่สาธารณะชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดง
ความคิดเห็นว่าควรจะนำหลักการกำกับดูแลใดมาใช้หรือไม่ จะช่วยทำให้ได้การตัดสินใจที่ดีขึ้น
และเกิดความเชื่อมั่นในกระบวนการการกำกับดูแล

(4) การสร้างประสิทธิภาพการดำเนินงาน

การแบ่งปันประสบการณ์ระหว่างหน่วยงานกำกับดูแลด้วยกันจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน การกำกับดูแลในปัจจุบันสามารถทำให้เกิดประสิทธิภาพมากกว่าในอดีต การใช้อินเตอร์เน็ต การยื่นคำร้อง และการเผยแพร่คำวินิจฉัยโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์จะช่วยพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพและความโปร่งใสในการกำกับดูแลอย่างมาก ต้นทุนการจัดเก็บเว็บไซท์กำกับดูแลและการจัดการให้มีรายงานทางอิเล็กทรอนิกส์ การยื่นคำร้อง และการติดต่อสื่อสารอื่นๆ เกี่ยวกับการกำกับดูแลลดลงไปจนอยู่ในระดับที่ทุกๆ หน่วยงานกำกับดูแลสามารถดำเนินมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแลได้

ที่ผ่านมาหน่วยงานกำกับดูแลได้นำวิธีที่แตกต่างกันหลายวิธีมาใช้พัฒนาระบบการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งรวมแผนที่สำคัญของคณะกรรมการสื่อสารกลางของสหพันธรัฐประเทศสหรัฐอเมริกา (FCC) ที่ช่วยขับเคลื่อนกระบวนการภายในของคณะกรรมการดังนี้

1. รับการยื่นคำร้องทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ร้อยละ 70 ภายใน 2 ปีและเพิ่มเป็นร้อยละ 100 ภายใน 5 ปี

2. ลดจำนวนงานที่ค้างที่รอดำเนินการลงร้อยละ 60 ภายใน 2 ปี และเพิ่มเป็นร้อยละ 100 ภายใน 5 ปี

3. ลดจำนวนพนักงานโดยมอบอำนาจให้ทำข้อเสนอ (buyouts) แก่พนักงานที่เกินอัตราความต้องการของ FCC

4. อนุญาตให้ผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษาที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานกำกับดูแล

- (5) กลยุทธ์เพื่อการกำกับดูแลอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับประเทศไทยกำลังพัฒนา

ขณะที่หลักการการกำกับดูแลอย่างมีประสิทธิภาพมีลักษณะเหมือนกันในหลายประเทศบางหลักการอาจถูกนำมาใช้แตกต่างกันออกนำไปในประเทศกำลังพัฒนา เนื่องจากมีความแตกต่างระหว่างประเทศกำลังพัฒนา กับประเทศกลุ่ม OECD ทั้งในเรื่องทรัพยากรและข้อจำกัดอื่นๆ ความแตกต่างย่อมมีผลต่อการกำกับดูแลจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานกำกับดูแลในประเทศไทยกำลังพัฒนาหรือประเทศที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจจะต้องมีทฤษฎีที่ใช้ได้จริงในทางปฏิบัติและไม่ซับซ้อน

ตารางที่ 2.3 รายการกลยุทธ์เพื่อการกำกับดูแล

รายการกลยุทธ์เพื่อการกำกับดูแล: ประโยชน์ที่สำคัญเป็นลำดับแรก (1) และสำคัญลำดับรอง (0)			
มาตรการ	การลดความต้องการคำวินิจฉัยจากหน่วยงาน กำกับดูแล	การเพิ่มความเชื่อมั่นในการ กำกับดูแล	การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
1. เร่งให้เกิดการแข่งขัน	1	0	0
2. กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ล่วงหน้า	1	0	0
3. การกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการเข้มต่อโครงข่าย	1	0	0
4. จำกัดภาระหน้าที่ของผู้ประกอบการให้เหมาะสม	1		0
5. เน้นการให้สัมปทานแก่ผู้ประกอบการหลัก	1		0
6. กำหนดอัตราค่าบริการให้สมดุลตั้งแต่ช่วงเริ่มต้น	1		0
7. ลดการกำกับดูแลเมื่อการแข่งขันมีมากขึ้น	1		0
8. ใช้กระบวนการที่โปร่งใส		1	
9. สร้างความมีส่วนร่วมของสาธารณะ		1	
10. กำหนดหลักการโดยอาศัยความตกลงระหว่างประเทศ		1	
11. จัดจ้างบุคลากรจากภายนอกเพื่อดำเนินการกิจกรรมกำกับดูแลบางประการ			1

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

มาตรการ	การลดความต้องการคำวินิจฉัยจากหน่วยงานกำกับดูแล	การเพิ่มความเชื่อมั่นในการกำกับดูแล	การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
12. พลักดันให้ผู้ประกอบกิจการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ		0	1
13. พิจารณาจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลตามภารกิจการ			1
14. สร้างศักยภาพในระดับภูมิภาค			1

ที่มา: Smith, P. and Wellenius, B (1999)

หลักการจากตารางด้านบนสามารถนำไปประยุกต์ให้เหมาะสมกับความต้องการของประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ทางด้านการกำกับดูแลกิจการ โทรทัศน์ในประเทศเหล่านี้ได้พัฒนา clad ยุทธ์เพิ่มขึ้นซึ่งพิสูจน์แล้วว่าเกิดประสิทธิภาพซึ่งพิสูจน์แล้วว่าเกิดประสิทธิภาพในการใช้กับประเทศกลุ่มนี้

2.3 รูปแบบการดำเนินการของโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก

2.3.1 รูปแบบการดำเนินการของโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก หมายถึง ระบบและส่วนประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการกระจายสัญญาณ โทรทัศน์ไปยังบ้านเรือนสมาชิก

โทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิกที่มีอยู่ในประเทศไทยมี 3 แบบด้วยกัน คือ

การส่งสัญญาณรายการแบบไร้สาย (Wireless Cable) หรือคลื่นไมโครเวฟ Multipoint Multichannel Distribution System: MMDS เป็นการส่งสัญญาณรายการโทรทัศน์โดยการแพร่กระจายคลื่นความถี่จากสถานีจากศูนย์รายการ โทรทัศน์ไปในอากาศ ในย่าน 2.5-2.69 GHz. ไปยังชุมชนและติดเครื่องแปลงสัญญาณเป็นสัญญาณภาพให้แก่สมาชิก โดยมีรัศมีเพร่ภาพอยู่ในบริเวณกรุงเทพมหานครและจังหวัดต่างๆ ในภูมิภาคทั่วประเทศ (แผนภาพที่ 2.1) เป็นเทคโนโลยีระบบแรกที่นำเข้ามาใช้กับเคเบิลทีวีในประเทศไทย โดยผู้ประกอบการธุรกิจเคเบิลทีวี IBC (ต่อมา มีการรวมกิจการกับ UTV และเปลี่ยนชื่อเป็น UBC และปัจจุบันชื่อ ทรู วิชั่นส์ เคเบิล) และ Thai sky TV ต่างก็ใช้ระบบนี้เป็นการส่งสัญญาณ และอนุญาตให้สั่งได้ระบบละ 9 ช่องสัญญาณ ข้อดีและข้อเสียของระบบ มีดังนี้คือ

1) ข้อดี

- (1) ใช้เงินลงทุนในการจัดตั้งสถานีไม่สูงนัก
- (2) อุปกรณ์ภาคส่งมีน้ำหนักเบา ติดตั้งได้ไม่ยากทำให้สามารถให้บริการแก่สมาชิกได้รวดเร็ว
- (3) อุปกรณ์ภาครับมีน้ำหนักเบาทำให้ติดตั้งได้ง่าย

2) ข้อเสีย

- (1) ครอบคลุมพื้นที่ได้ไม่กว้าง

(2) เนื่องจากเป็นการแพร่ภาพออกอากาศทางภาคพื้นดิน จึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับการออกอากาศภาคพื้นดินของวิทยุโทรทัศน์ระบบนี้ไปได้ เช่น ปัญหารบกวนจากตึกสูง และปัญหาสัญญาณรบกวนในการออกอากาศ

การส่งสัญญาณรายการแบบทางสาย (Hybrid Fiber/Cable: HFC) เป็นการส่งสัญญาณผ่านทางสายใยแก้วนำแสง Optical Fiber และ Coaxial Cable ระบบการส่งแบบนี้จะนำโครงข่ายใยแก้วนำแสงในโครงการโทรศัพท์ 2 ล้านเลขหมาย ที่บริษัท เทเลคอมเอเชีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) (แผนภาพที่ 2.2) ได้รับสัญญาณป่าทางจากองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และได้วางสายเคเบิลไปแก้วไว้ทั่วกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมาใช้ระบบดังกล่าวนี้จะให้คุณภาพของสัญญาณที่ชัดเจนและสามารถทำการโอดต่อระหว่างผู้ใช้บริการกับสถานีสั่ง ได้ในลักษณะสื่อสารสองทาง Two-way Communication คือ ผู้ใช้บริการสามารถติดต่อ กับสถานีได้โดยตรง ในการนี้ต้องการทราบข่าวสารข้อมูลติดต่อสอบถามหรือเลือกรายการได้ตามต้องการ ซึ่งเรียกการให้บริการประเภทนี้ว่า “Interactive TV” (แผนภาพที่ 2.3) ความถี่ที่ใช้ในระบบนี้จะอยู่ในช่วง 40-1000 MHz.

โดยที่สายเคเบิลใยแก้วนำแสงนี้มี Band-Width กว้างมากสำหรับประเทศไทยนั้น สถานีโทรทัศน์ ยูทูบเป็นผู้ใช้เทคนิคนี้ในการส่งสัญญาณวิทยุโทรทัศน์ระบบบอร์นบอร์นสมาชิกเป็นรายแรก ข้อดีและข้อเสียของระบบนี้ได้แก่

1) ข้อดี

- (1) สัญญาณภาพและเสียงที่ได้รับความคมชัด เทียบเท่ากับเหลือร์คิสก์และซีดี ซึ่งรับกวนจากสัญญาณภายนอกได้ยาก
- (2) สามารถบริการแบบ Interactive เช่น ช่องบริการตามความต้องการ (Video-on-Demand) ได้

2) ข้อเสีย

- (1) ครอบคลุมพื้นที่ได้ไม่กว้างนัก
- (2) ต้องใช้เวลาในการสร้างเครือข่ายนานและต้องลงทุนสูงมาก
- (3) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเปลี่ยนแปลงไปตามระยะทาง
- (4) การส่งสัญญาณแบบ Point-to-Point ทำให้การกระจายข้อมูลถึงผู้รับในเวลาเดียวกันไม่มากนัก
- (5) การดำเนินการให้บริการใหม่ๆ เช่น ช่องบริการตามความต้องการยังมีปัญหาอีกมาก many ทั้งในด้านเทคนิคและทางเทคโนโลยี เพราะเทคโนโลยีและการให้บริการลักษณะนี้ยังคงอยู่ในเพียงขั้นตอนของการพัฒนาเท่านั้น

การส่งสัญญาณผ่านดาวเทียม หรือ ดิจิตอลทีวี (Digital Satellite Television หรือ DSTV) ในระบบประเทศไทยโดยเรียกรอบบนนี้ว่า ดิทีเอช (Direct to Home/DTH) (แผนภาพที่ 2.4) โดยทำการส่งสัญญาณดาวเทียมไทยคมของประเทศไทย ในย่านความถี่ KU-BAND ส่งไปยังบ้านสมาชิกซึ่งติดตั้งจานรับสัญญาณดาวเทียมขนาด 2 ฟุต ไว้ที่บ้าน การส่งสัญญาณผ่านดาวเทียมในระบบดิจิตอล ใช้เทคนิคการบีบอัดสัญญาณวิทยุโทรทัศน์ในระบบดิจิตอล (Digital Compressor Television) ทำให้สามารถส่งสัญญาณโทรทัศน์ได้จำนวนมากซึ่งต่อรองสัญญาณดาวเทียม 1 ทรานสปอร์เตอร์ เดิมที่แล้ว IBC และ Thai sky TV ใช้วิธีการส่งสัญญาณด้วยวิธีนี้ (โดยทำการส่งสัญญาณควบคู่ไปกับระบบ MMDS) ซึ่งเป็นการใช้ระบบดาวเทียมดิจิตอลห่วงสถานีโทรทัศน์ไปยังชุมชนและเดินสายย่อยให้บริการแก่สมาชิก ซึ่งผู้รับจะต้องติดตั้งจานรับสัญญาณที่บ้านด้วยในการปฏิบัติจะมีการเข้ารหัสสัญญาณโทรทัศน์ไว้เพื่อให้ผู้ที่เป็นสมาชิกเท่านั้นที่สามารถรับสัญญาณ

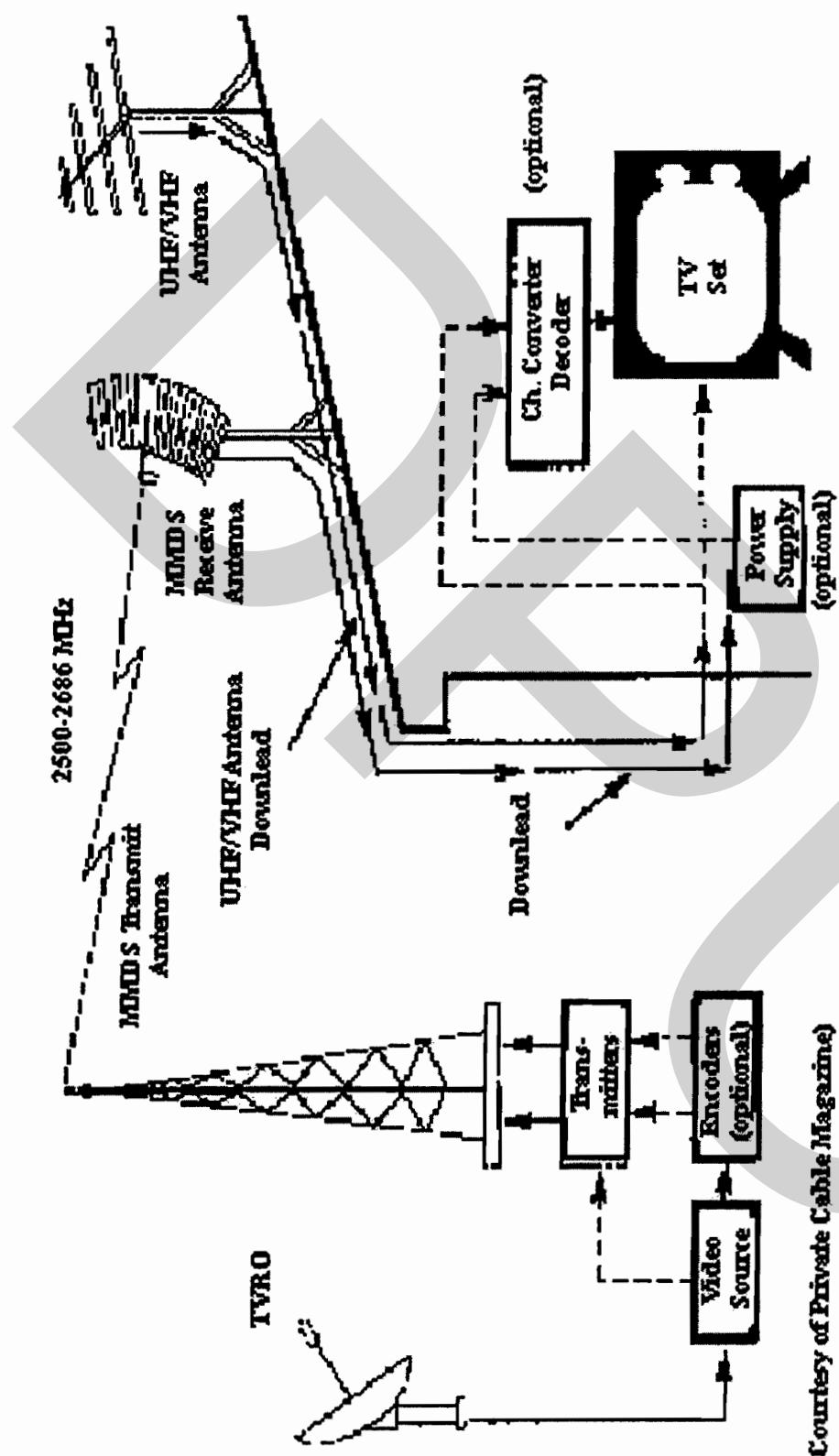
ได้ โดยใช้เครื่องรับสัญญาณที่มีอุปกรณ์ถอดรหัสประกอบอยู่ในการส่งสัญญาณวิทยุโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมในระบบดีอเอชวี ซึ่งระบบนี้มีข้อดีข้อเสียต่อไปนี้

1) ข้อดี

- (1) การครอบคลุมพื้นที่กว้างขวาง โดยหากพื้นที่นั้นอยู่ภายใต้ขอบเขตครอบคลุม (Foot Print) ของดาวเทียม ก็สามารถติดต่อสื่อสารได้
- (2) เป็นการส่งข้อมูลแบบ Point-to-Multipoint ทำให้สามารถกระจายข้อมูลถึงผู้รับจำนวนมากได้ในเวลาเดียวกัน
- (3) ไม่มีความแตกต่างของระยะทาง ค่าใช้จ่ายจึงไม่เปลี่ยนไปตามระยะทาง
- (4) เนื่องจากการออกแบบระบบดีอเอชวีของประเทศไทย ใช้ช่องทรานสปอนเตอร์ (Transponder) ในย่าน KU-BAND ซึ่งมีความถี่มากกว่า 12 GHz. ทำให้ajanรับสัญญาณดาวเทียมมีขนาดเล็กเพียง 60 เซนติเมตร และมีน้ำหนักเบา ติดตั้งง่าย และรวดเร็ว โดยคุณภาพของภาพและเสียงที่ได้รับเทียบเท่ากับเดเซอร์ดิสก์และชีด
- (5) ใช้เทคโนโลยีการรับสัญญาณแบบดิจิตอล (Digital Compressor) ทำให้ประหยัดช่องทรานสปอนเตอร์ในการส่งสัญญาณ และป้องกันการรบสัญญาณทำได้
- (6) สามารถประยุกต์ใช้ในการให้บริการใหม่ๆ ได้ไม่ยากนัก เช่น โรงภาพยนตร์ (Mini Theatre) หรือการถ่ายทอดโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม (SGN/Satellite News Gathering) เป็นต้น

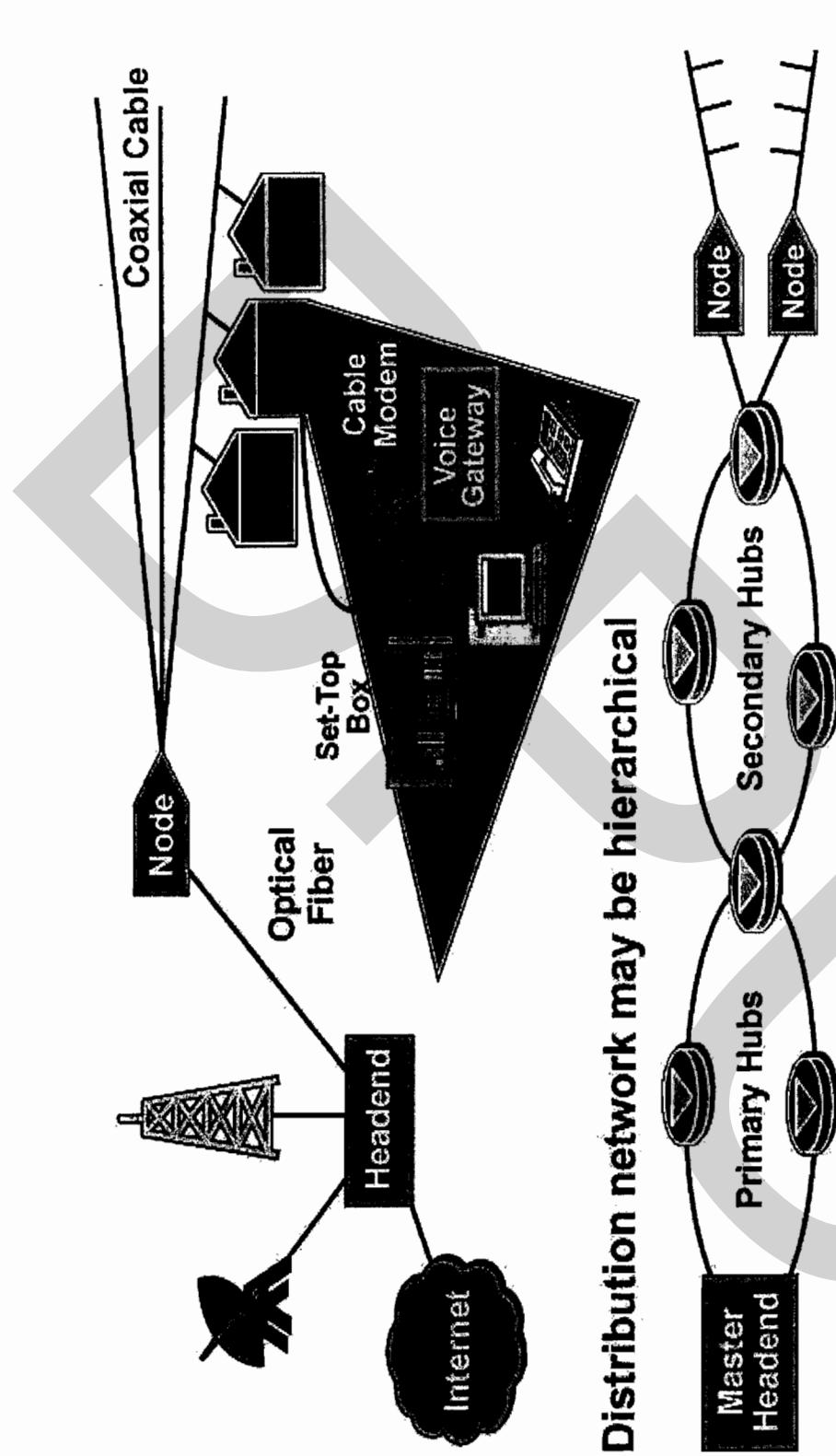
2) ข้อเสีย

- (1) ค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูง
- (2) สัญญาณอาจถูกรบกวนได้จากฝน ทำให้สัญญาณที่ได้รับในช่วงฝนตกพร่าน้ำ และขาดหาย

(Courtesy of Private Cable Magazine)

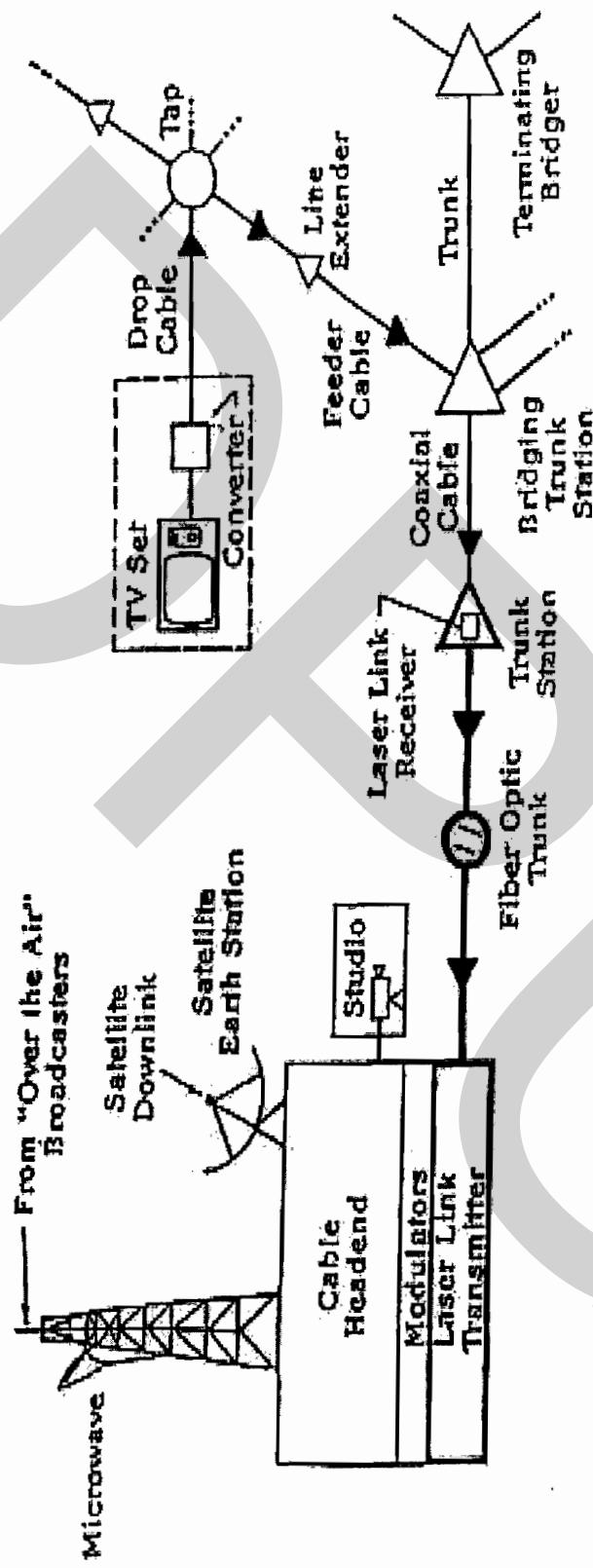
ภาพที่ 2.1 การตั้งสัญญาณแบบ "รีสายาร์คัล" ไมโครเวฟ (MMDS)

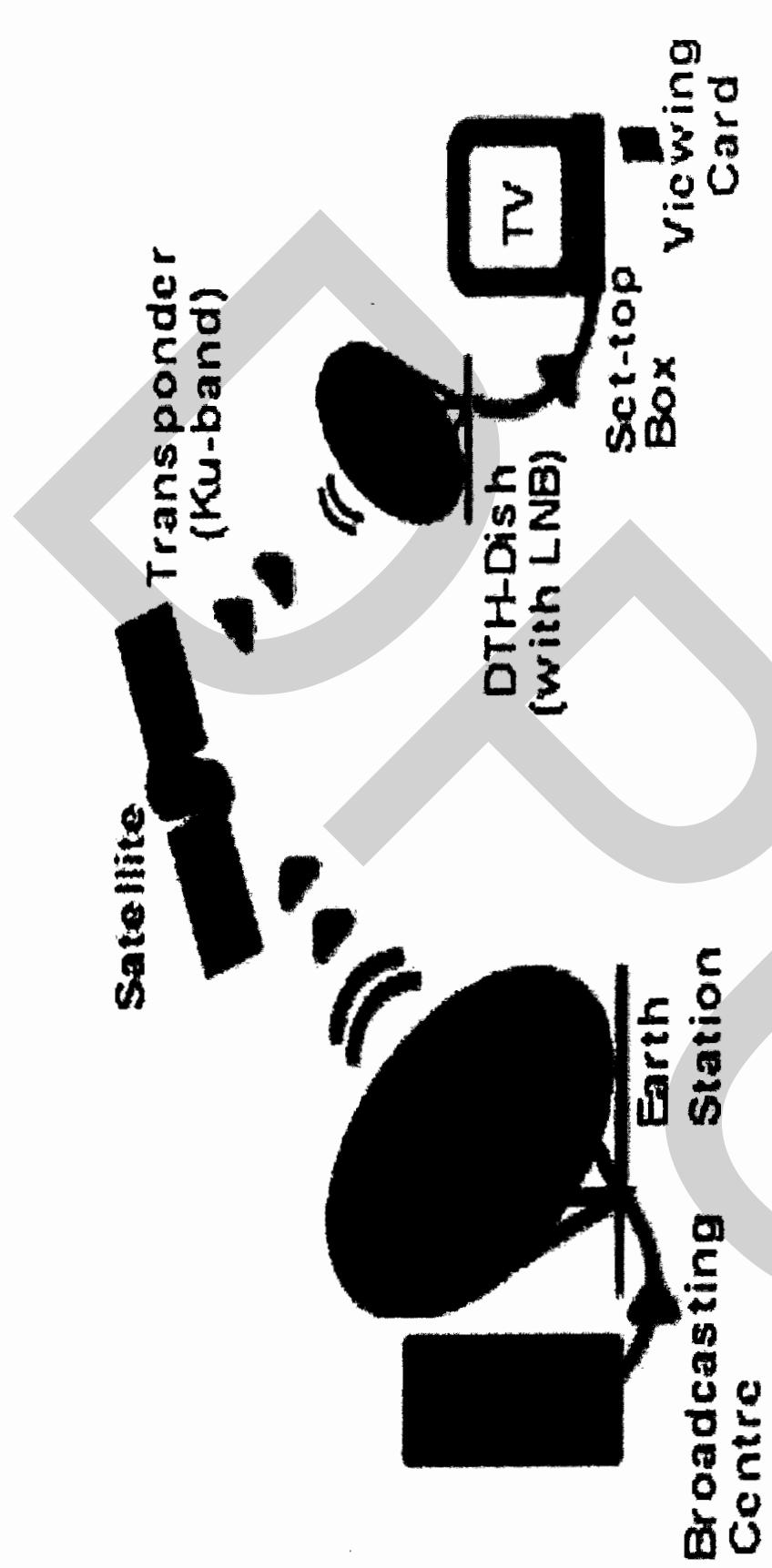
ภาพที่ 2.2 การต่อสัญญาณแบบชั้นทางสาย (Hybrid Fiber/Cable)

Interactive TV

Linear Lightwave System (Laser Link) in the CATV Network

ภาพที่ 2.3 การตั้งค่าของระบบ Interactive TV

ภาพที่ 2.4 การส่งสัญญาณผ่านดาวเทียม (Direct To Home: DTH)

2.3.2 รูปแบบการให้บริการของโทรทัศน์ระบบบอร์บันเป็นสมาชิก

รูปแบบของโทรทัศน์ระบบบอร์บันเป็นสมาชิก มีการให้คำแนะนำบริการในรูปแบบต่างๆ กัน โดยสามารถแบ่งการให้บริการได้ดังนี้

1. Basic Channel ช่องสัญญาณพื้นฐานที่ผู้บอร์บันสมาชิกทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับบริการ
2. Premium Channel ช่องสัญญาณที่ส่งรายการเพิ่มเติมจาก Basic Channel เพื่อให้ผู้ชมสามารถเลือกประเภทช่องรายการ ได้ตรงตามความต้องการมากขึ้น
3. Pay-Per-View ช่องสัญญาณสำหรับส่งรายการเฉพาะ โดยจะคิดค่าบริการจากผู้ชม ตรงตามจำนวนรายการที่เลือกชม
4. Near Video on Demand กลุ่มช่องสัญญาณที่ส่งรายการโดยรายการหนึ่ง โดยจะส่งสัญญาณรายการเดียวกันเรียงลำดับจากช่องแรกจนถึงช่องสุดท้าย โดยเริ่มนับส่งต่อตั้งกัน 15 นาที ตามลำดับช่องสัญญาณ
5. Video on Demand ช่องสัญญาณสามารถให้สมาชิกเลือกชมรายการต่างๆ ได้ตามใจชอบ โดยการเลือกผ่าน Menu ที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์และสามารถรับชมรายการตามความต้องการได้ทันที นอกจากนี้ผู้ชมยังสามารถควบคุมการหยุดและการต่อเนื่องของรายการ ได้ด้วย
6. Interactive Channel ช่องสัญญาณสำหรับให้สมาชิกโต้ตอบกับสถานีส่วนได้ เส่น
  - 1) Distance learning and Interactive Education เป็นการเรียนการสอนแบบโต้ตอบ กันได้ผ่านทางเคเบิลทีวี โดยที่ผู้รับบริการสามารถซักถามทำความเข้าใจหรือร่วมแสดงความคิดเห็น ไปพร้อมกันได้
  - 2) Interactive Entertainment เป็นการให้บริการที่ผู้รับบริการสามารถเลือกชมรายการในชุดที่ต้องการ ได้ เส่น ในการชมรายการถ่ายทอดรายการสดกีฬา ผู้ชมสามารถเลือกมุ่งกล้องในการถ่ายทอดที่ต้องการชม ได้จากจอโทรทัศน์
  - 3) Opinion Polling เป็นการทำให้การสำรวจประชาชนติดเป็นไปอย่างง่ายดาย สะดวก และรวดเร็ว โดยผู้ชมสามารถออกความเห็นผ่าน Remote Control จากที่บ้านซึ่งจะสามารถรับรู้ผลได้ทันที
  - 4) Shopping Service ผู้ชมสามารถเลือกสรรพคุณและเลือกซื้อสินค้าได้จาก จอโทรทัศน์ที่บ้าน โดยผ่าน Remote Control

2.3.3 สภาพทั่วไปของเconvergenceที่มีท้องถิ่น

1) ประวัติศาสตร์การเกิดธุรกิจconvergenceท้องถิ่น

เริ่มกิจการทำconvergenceท้องถิ่นครั้งแรกในประเทศไทยที่จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อปี พ.ศ. 2523 เนื่องจากระบบทีวีช่อง 3, 5, 7, 9, ของประเทศไทยในสมัยนั้น โครงข่ายการให้บริการทำได้ไม่ทั่วถึงประชาชนความต้องการรับสัญญาณฟรีทีวีแต่ทำไม่ได้จึงมีนักธุรกิจที่มีความรู้ทางเทคนิค ทำการติดตั้งงานตามที่บ้านรับสัญญาณแล้วดินสายไปให้บริการผู้สนใจและเก็บค่าบริการรายเดือน ซึ่งในครั้งแรกมีการให้บริการเฉพาะทีวีไทย 4 ช่องต่อมาจึงมีการส่งภาพยนต์ผ่านระบบ VDO เทป เข้าไปร่วมให้บริการ แม้สัญญาณภาพจะไม่ชัดมาก แต่ก็ยังดีกว่ารับชมไม่ได้ และพื้นที่ที่ให้บริการก็อยู่ในวงจำกัด

ด้วยเทคโนโลยีในสมัยนั้นยังไม่ดี ต่อมาก็ได้มีการขยายไปดำเนินการในพื้นที่ต่างๆ ที่มีปัญหาการรับสัญญาณทีวีไทย และเมื่อเทคโนโลยีต่างๆ ทันสมัยมากขึ้น วงการconvergenceท้องถิ่นก็เริ่มนี การขยายตัวไปยังจังหวัดต่างๆ แต่ด้วยความล้าหลังของกฎหมายไทยที่ตามไม่ทันเทคโนโลยี จึงทำให้กฎระเบียบต่างๆ ที่ออกมาเพื่อคุ้มครองผู้ประกอบกิจการconvergenceทีวีมีความล้าสมัย และไม่สอดคล้อง กับการประกอบธุรกิจที่เกิดขึ้นจริง และด้วยความไม่นิวัติทัศน์หรือความบกพร่องของผู้ออก กฎระเบียบ จึงทำให้วางการconvergenceทีวีในประเทศไทยมีความล้าหลังกว่าประเทศอื่นๆ กว่า 20 ปี ทั้งๆ ที่convergenceทีวีในประเทศไทยเกิดก่อนประเทศอื่นๆ กว่า 10 ปี

จนถึงปัจจุบันธุรกิจconvergenceทีวีท้องถิ่นในประเทศไทยก็ยังไม่มีกฎหมายรองรับผู้ประกอบ กิจการที่เป็นรูปธรรม ที่สามารถปฏิบัติได้จริง ปล่อยให้เป็นธุรกิจสีเทาที่ผู้มีอำนาจถือโอกาสเลือก เอาช่องว่างของกฎหมายเอาเปรียบผู้ประกอบกิจการและผู้บริโภคต่อไป

2) ขนาดและจำนวนผู้ประกอบกิจการconvergenceท้องถิ่นทั่วประเทศ

ผู้ประกอบกิจการconvergenceท้องถิ่น ในปัจจุบัน 100% เป็นผู้ประกอบกิจการขนาดเล็กที่มี จำนวนสมาชิกแต่ละแห่งตั้งแต่ 500 – 30,000 ราย โดยมีจำนวนศูนย์บริการรวม 500 แห่งทั่วประเทศ จากจำนวนผู้ประกอบกิจการรวมกันประมาณ 350 บริษัท

ในจำนวนศูนย์บริการทั้ง 500 ศูนย์บริการกระจายอยู่ตามหมู่บ้าน, ตำบล, อำเภอ, เทศบาล ต่างๆ ทั่วประเทศ 90% จะอยู่ในต่างจังหวัด ตัวเลขสมาชิกที่รับบริการคาดว่าจะเพิ่มเป็น 3.7 ล้านครัวเรือน ในปี 2554 หรือเพิ่มขึ้น 2 แสนราย แต่ในปี 2555 จำนวนสมาชิกconvergenceทีวีท้องถิ่นจะ กลับมาเติบโตอีกรอบ โดยคาดว่าเพิ่มขึ้น 5 แสนราย หรือรวม 4.2 ล้านครัวเรือน

3) ลักษณะการประกอบกิจการ

ผู้ประกอบกิจการเคเบิลท้องถิ่น 90% เป็นผู้ประกอบกิจการที่เป็นนักธุรกิจในพื้นที่หรือองค์กรชุมชนในท้องถิ่นนั้นๆ สมาชิกและผู้ประกอบกิจการส่วนใหญ่จะความคุ้นเคยกับประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นเวลานาน หลายศูนย์บริการจะมีการให้บริการข่าวท้องถิ่น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นข่าวเชิงบวก เช่น งานบวช งานแต่ง งานศพ การชี้แจงของผู้นำชุมชน การจัดเทศบาลต่างๆ ของชุมชน ศูนย์บริการเคเบิลท้องถิ่นในพื้นที่ต่างๆ ในต่างจังหวัดจึงเป็นที่ยอมรับของชุมชนและเป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งที่ประชาชนสามารถเข้าถึง และมาใช้บริการได้อย่างเป็นรูปธรรม

4) ลักษณะการให้บริการ

การให้บริการเคเบิลท้องถิ่น 100% เป็นการให้บริการในระบบสายเคเบิลที่เรียกว่า COAXIAL RG 6 หรือ RG 11 และในปัจจุบันในหลายพื้นที่มีการให้บริการในระบบ FIBER OPTIC และ ซึ่งทำให้โครงข่ายการให้บริการกระจายออกไปได้กว้างขึ้น เมื่อเทียบกับลักษณะเดิม

ส่วนการรับบริการสมาชิก จะเป็นการเดินสายจากหน้าบ้านเข้าไปในตัวบ้านของสมาชิกโดยต่อสาย COAXIAL เข้าไปยังตัวเครื่องรับบริการสัญญาณทีวีโดยตรง ไม่ต้องมี SET TOP BOX และเวลาเปิดรับชมรายการก็ใช้รีโมทของเครื่องรับโทรทัศน์ได้โดยตรง และหากภายในบ้านมีทีวีหลายเครื่อง ทีวีทุกเครื่องภายในบ้านที่มีการต่อสายรับสัญญาณ ก็จะสามารถรับสัญญาณเคเบิลทีวีได้ครบถ้วนซึ่ง และในอนาคตเป็นไปได้สูงมากที่เคเบิลทีวีท้องถิ่นจะมีการใช้ระบบ SET TOP BOX เนื่องจากระบบดังกล่าวมีราคาถูกลงมากแล้ว

5) จำนวนช่องรายการที่ให้บริการราคาที่ให้บริการ

ในแต่ละศูนย์บริการ จะมีจำนวนช่องสัญญาณที่ให้บริการได้ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับขนาดและจำนวนสมาชิกที่รับบริการในแต่ละศูนย์ โดยรายการที่ให้บริการจะมีตั้งแต่ 30 – 80 ช่องรายการ และขัตราช่านบริการจะมีตั้งแต่ 50 – 360 บาท/เดือน

6) ลักษณะช่องรายการที่ให้บริการ

รายการศูนย์บริการเคเบิลทีวีท้องถิ่นที่ให้บริการจำนวน 30-80 ช่องรายการ จะแบ่งออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. รายการพรีทีวีปกติ เช่น ช่อง 3 5 7 9 สพท NBT
2. รายการพรีทีวีผ่านดาวเทียม เช่น NATION, MV TV, ASTV, ABTV
3. รายการช่องลิขสิทธิ์จากเจ้าของลิขสิทธิ์ภายในประเทศไทย เช่น LIVE, SMILE

4. รายการซื้อสิทธิ์จากเจ้าของลิขสิทธิ์ในต่างประเทศ เช่น CELESTIAL, ZONE REALITY, BOOMERANG

5. รายการที่ผู้ประกอบกิจการผลิตขึ้นเอง เช่น ข่าวท้องถิ่น

6. รายการบริการสาธารณณะ หรือชุมชนในแต่ละท้องถิ่น

7) ปัจจุบันและอุปสรรคของผู้ประกอบกิจการเบิลท้องถิ่นของประเทศไทย

ไทยมีการพัฒนาชาห์ ทั้งในเรื่องจำนวนสมาชิกและคุณภาพรายการรวมทั้งคุณภาพสัญญาณที่ให้บริการเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทยอื่นๆ ในภูมิภาคเดียวกัน เนื่องจาก กฎหมายไม่สมบูรณ์

ธุรกิจเบิลทีวีในประเทศไทยอื่นๆ จะมีการออกกฎหมายเพื่อควบคุม กำกับดูแล และส่งเสริมให้การประกอบกิจการเบิลทีวีดำเนินไปเพื่อประโยชน์ของประชาชน มีการตรากฎหมายเป็นการเฉพาะสำหรับธุรกิจโทรทัศน์ระบบออกรับเป็นสมาชิก ทำให้เกิดความชัดเจนในการประกอบกิจการ นักธุรกิจจึงกล้าลงทุนและมีการขยายตัวของกิจการ ได้อย่างรวดเร็วแต่ในประเทศไทย ไทยกฎหมายไม่มีความชัดเจนจึงทำให้การดำเนินกิจการ ในปัจจุบันเป็นไปในลักษณะไม่เต็ม 100% และเป็นธุรกิจสีเทา ส่วนธุรกิจที่มีกฎหมายรองรับ เช่น UBC ก็เป็นธุรกิจที่ผูกขาดแต่เพียงผู้เดียว ทำให้ประชาชนไม่มีทางเลือก

ไม่ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการเงิน

การทำธุรกิจเบิลทีวี เป็นธุรกิจที่ต้องลงทุนในการวางแผนโครงข่ายสายเบิลให้ทั่วถึง ก่อน จึงจะหาสมาชิกและเก็บค่าบริการ ได้ ดังนั้นจึงต้องใช้เงินลงทุนเป็นจำนวนมาก ซึ่งต้องกู้เงินจากสถาบันการเงินแต่ในความเป็นจริงการทำธุรกิจเบิลท้องถิ่น เป็นการลงทุนโดยใช้ทุนส่วนตัวของผู้ประกอบกิจการแต่ละรายหรือแต่ละกลุ่ม ทั้งนี้เนื่องจากไม่สามารถเอาธุรกิจไปเสนอขอกู้เงินจากสถาบันการเงินได้ เพราะใบอนุญาตประกอบกิจการเป็นแบบปีต่อปีและไม่ชัดเจน การขยายกิจการ จึงเป็นไปตามฐานะการเงินของแต่ละแห่ง ทำให้ไม่สามารถให้บริการผู้ต้องการรับบริการได้อย่างทั่วถึง

กฎหมายเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ไม่ชัดเจน

มีปัจจัยบ่งครึ้งที่มีการกล่าวหาร่ว่า ผู้ประกอบกิจการเบิลทีวีท้องถิ่นบางรายละเมิดลิขสิทธิ์ ข่าวการจับกุมมักจะถูกเผยแพร่สู่สาธารณะแล้ว แต่เมื่อมีการพิสูจน์ลิขสิทธิ์จริงๆ แล้ว ศาลกลับพิจารณายกฟ้องเป็นส่วนใหญ่ แต่สื่อกลับไม่ลงข่าวให้ ทำให้ผู้ประกอบกิจการเบิลท้องถิ่นถูกกล่าวหาร่ว่าละเมิดลิขสิทธิ์ สมาคมเบิลทีวีแห่งประเทศไทยเสนอให้กรมทรัพย์สินทาง

ปัญหาเป็นองค์กรกลางที่จะขอให้ผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์รายการต่างๆ นำสิทธิ์มาแสดงใน WEBSITE ของกรมทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อการตรวจสอบว่าครับเป็นผู้มีสิทธิในลิขสิทธิ์ใดๆ และหากผู้ประกอบกิจการเบิดที่วิรายได จะนำรายการใดไปเผยแพร่จะไดติดต่อซื้อลิขสิทธิ์ไดถูกต้องตรงตามเงื่อนไขของสิทธิ์ แต่จนถึงปัจจุบันแม่กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะรับปากว่าจะทำให้ไดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 จนถึงปัจจุบัน ก็ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ทำให้ทุกวันนี้มีผู้อ้างสิทธิรายการจำนวนมากนำรายการมาขายให้ผู้ประกอบกิจการเบิดที่วิซึ่งไม่รู้ว่ามีสิทธิ์จึงหรือไม่ ไม่สามารถตรวจสอบได้

การละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้ประกอบกิจการบางรายโดยเจตนา

ในการให้บริการบางแห่ง เบิดที่วิมีการให้บริการเกินกว่า 1 ราย ทำให้เกิดการแพร่ขัน รายเดียวที่แพร่สู่อื่นรายไม่ได้ ก็จะเพิ่มคุณภาพโดยนำภาพคนต่อไปน้ำๆ ที่ไม่ได้ซื้อลิขสิทธิ์มาทำการแพร่ ภาพให้แก่สมาชิกรับชม สมาชิกก็จะนิยมมาสมัครเป็นสมาชิก เป็นการแย่งลูกค้าจากอื่นรายและ เนื่องจากกฎหมายลิขสิทธิ์ไม่ชัดเจน แม้จะมีการร้องเรียนจากการที่ละเมิดลิขสิทธิ์ แต่ก็ไม่ได้รับ การดำเนินการใดๆ รายการที่ทำลูกคูณามากก็เสียเปรียบ รายที่ทำผิดก็ไม่ได้รับโทษประการใด ทำให้ผู้ประกอบกิจการที่ทำลูกคูณามากอยู่แล้วต้องกลับมาทำผิดกฎหมายด้วย เพื่อรักษาฐานลูกค้าของ ตนเอง จึงทำให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์โดยเจตนาเกิดขึ้น จนกระทั่งสมาคมเบิดที่วิแห่งประเทศไทย ต้องเป็นกรรมการเจรจา หากมีการเจรจาสำเร็จก็จะหยุดการละเมิด แต่บางรายก็ไม่สนใจ เนื่องจากสมาคมเบิดที่วิแห่งประเทศไทยไม่มีอำนาจในการลงโทษผู้กระทำผิดดังกล่าว ปัญหา บางแห่งจึงยังไม่สามารถแก้ไขได้

การถูกแย่งชื้อลิขสิทธิ์จากผู้ประกอบกิจการรายใหญ่

รายการลิขสิทธิ์บางรายการ ที่ผู้ประกอบกิจการเบิดท้องถิ่นซื้อลิขสิทธิ์ไดแล้ว แต่เมื่อ ผู้ประกอบกิจการรายใหญ่เห็นว่าเป็นรายการที่ดี สามารถแสวงหาผลกำไรได้มาก ก็จะทำการแย่งชื้อ โดยขอให้เจ้าของลิขสิทธิ์ขายให้ตนแต่เพียงผู้เดียว (EXCLUSIVE) ทำให้รายการลิขสิทธิ์หลาย รายการของผู้ประกอบกิจการรายที่เล็กกว่าถูกแย่งชื้อไปหมด เนื่องจากมีฐานการเงินที่เหนือกว่า และมีหลายรายการที่รายใหญ่ซื้อไปแล้วไม่นำมาออกอากาศ แต่ซื้อไปเพื่อกันไม่ให้รายเล็กนี้ รายการดีๆ ออกอากาศ ซึ่งเหตุการณ์เช่นนี้ในต่างประเทศจะไม่ทำ แต่ในประเทศไทยกฎหมายยังไม่ สมบูรณ์จึงยังคงมีปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้น

การทุ่นตลาดของผู้ประกอบกิจการรายใหญ่

ในอดีตผู้ประกอบกิจการรายใหญ่ จะให้บริการเบิดที่วิในราคากินกว่า 1,000 บาท/เดือน แต่ในปัจจุบันมีการทำ CONVERGENT กับสินค้าตัวอื่นแล้วลดราคาลงมา 300 บาท/เดือน

คล้ายกับการขายเหล้าพ่วงเบียร์ในอดีต ทำให้ผู้ประกอบกิจกรรมรายเล็กได้รับผลกระทบอย่างมาก หากการทำเช่นนี้ไม่ถูกแก้ไขผู้ประกอบกิจการเบิลห้องถ่ายที่เป็นรายเด็กจะมีลักษณะเดียวกับผู้ค้าปลีกโซลาร์ห่วยในต่างจังหวัดที่ถูกรายให้ญี่ป่าไปทำธุรกิจแข่งขันกันและเมื่อนั้นสื่อเบิลห้องถ่ายของชาวบ้านก็จะหมดไป มีแต่ผู้ประกอบกิจกรรมรายใหญ่ที่มีทุนทรัพย์มากอยู่ในกรุงเทพมหานคร แต่ส่วนตัวแทนเข้าไปตั้งหน้าร้านแทน โดยอำนาจรวมอยู่ที่บริษัทใหญ่ที่กรุงเทพมหานคร

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรพัฒนา สิงค์เสลิต (2539) ศึกษาเรื่อง “ปัญหานโยบายการกำกับดูแลโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก (CABLE TV) ในระดับปฏิบัติการ ระหว่าง พ.ศ. 2529-2538” ผลการศึกษาพบว่า เมื่อแรกนั้นกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิกในประเทศไทยมีการดำเนินการในส่วนกฎหมาย เพื่อแก้ไขพื้นที่ที่มีปัญหาในการรับชมสัญญาณโทรทัศน์ไม่ชัดเจนพร้อมไปกับการให้บริการบันเทิงโดยจัดฉายวิดีโอไปยังบ้านเรือนของสมาชิก ต่อมาคณะกรรมการรัฐมนตรีมีมติเมื่อ พ.ศ. 2532 ให้กิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิกเป็นการให้บริการเสริมจุดบอดในการรับชมสัญญาณโทรทัศน์ และเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว กิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิกจึงเริ่มเข้ามาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของทางราชการ และเมื่อได้มีการประกาศใช้กฎกระทรวง ฉบับที่ 12 13 14 และ 15 ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2530 มาตรา 5 (2) ตั้งแต่ปี พ.ศ.2536 เป็นต้นมา การดำเนินการของธุรกิจโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิกจึงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกรมประชาสัมพันธ์ โดยอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์เป็นเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตในขณะนี้ ผลการศึกษาระบบนี้ จึงมีความชัดเจนในการระบุถึงนโยบายการดำเนินบริการกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก ที่ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่มีการดำเนินการที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้การศึกษาเรื่องนี้เป็นเพียงการวางแผนฐานข้อมูลของนโยบายที่เกี่ยวข้องกับกิจการสื่อสารมวลชนของชาติอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งนับวันการดำเนินการด้านสื่อสารมวลชนจะยิ่งมีบทบาทต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่เชื่อมต่อกันด้วยข้อมูลข่าวสารและการพัฒนาของเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน จึงมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงคังกล่าว ภารกิจอันเร่งด่วนที่หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องประสานความร่วมมือในการดำเนินการคือ การร่วมกันวางแผนในการกำหนดนโยบายสื่อสารมวลชนของ

ชาติให้มีความชัดเจนและทันสมัย เพื่อทันต่อกระแสโลกกวิศว์ และเพื่อการปฏิบัติน้าที่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ชาญยุทธ เสงคระกุล (2542) ศึกษาเรื่อง “นโยบายด้านการสื่อสารของรัฐ: ศึกษาเฉพาะกรณีโทรศัพท์ระบบบอร์บันสมาร์ท (เคเบิลทีวี)” ผลการศึกษาพบว่า กิจการโทรศัพท์ระบบบอร์บันสมาร์ทหรือเคเบิลทีวีเกิดขึ้นในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ.2523 เพื่อแก้ปัญหาชุมชนที่ไม่สามารถรับชมสัญญาณภาพและเสียงจากโทรศัพท์ได้ จังหวัดจันทบุรีเป็นชุมชนแรกที่เกิดธุรกิจโทรศัพท์ระบบบอร์บันสมาร์ทขึ้น ด้วยต้นทุนต่ำ สามารถจัดตั้งชุมชนวีดิโอด้วยตั้งสถานีส่งสัญญาณวีดิโอด้วยตามสายขาดทองแดง แล้วขยายสัญญาณไปยังบ้านเรือนในชุมชนของผู้ชุมชนที่สมควรเป็นสมาชิก โดยชุมชนคิดค่านบริการรายเดือน เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของแต่ละชุมชนมีปัญหาคล้ายๆ กัน คือ ไม่สามารถรับสัญญาณโทรศัพท์ได้ โทรศัพท์ระบบบอร์บันสมาร์ทจึงเกิดการพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่อง จากสถานีที่เปิดเฉพาะวีดิโอด้วยไปเป็นรับสัญญาณจากดาวเทียมต่างประเทศ และแปลงสัญญาณไปสู่บ้านสมาชิกทางบ้านหลัก 10 ช่องรายการ ซึ่งไม่เฉพาะรายการบันเทิงเท่านั้น ยังมีช่องรายการข่าวสาร ทั้งภายในและนอกประเทศ กีฬา รวมทั้งสารคดีที่น่าสนใจ จนปัจจุบันมีช่องรายการบริการให้สมาชิกมากกว่า 50 ช่องรายการ ปัจจุบันนโยบายของรัฐยังมีปัญหาเจ้าหน้าที่กำกับดูแลกิจการโทรศัพท์ระบบบอร์บันสมาร์ท 2 หน่วยงาน คือ องค์กรสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย (อ.ส.ม.ท.) และกรมประชาสัมพันธ์ยังสับสนในเรื่องการทำงาน ทิศทางการปฏิบัติในอนาคตต้องอาศัยกฎหมายที่รัฐต้องกำหนดโดยนายให้ชัดเจน ครอบคลุมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีที่รวดเร็ว หน่วยงานของรัฐต้องถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด รวมทั้งแก้ปัญหากฎหมายเบี่ยงให้เหมาะสมทันสมัย ตลอดเวลา

นงนุช กันเดิศ (2543) ศึกษาเรื่อง “ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการลักษณะรับสัญญาณโทรศัพท์ระบบบอร์บันเป็นสมาชิก (เคเบิลทีวี) : ศึกษารัฐวิธีการใช้อุปกรณ์การรับเลิขณแบบ” ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการลักษณะรับสัญญาณเคเบิลทีวีที่เกิดขึ้นยังไม่สามารถแก้ไขได้ เนื่องจากเหตุผลที่ประเทศไทยไม่มีการกำหนดโดยนายในเรื่องการคุ้มครองดูแลกิจการโทรศัพท์ระบบบอร์บันเป็นสมาชิก ซึ่งส่งผลให้ไม่มีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยเรื่องความผิด บทลงโทษ และองค์กรบังคับใช้กฎหมายสำหรับความผิดในการลักษณะรับสัญญาณเคเบิลทีวีดังกล่าวอย่างสมบูรณ์ ซึ่งต่างจากประเทศสหรัฐอเมริกา ที่ถือว่ากิจการเคเบิลทีวี เป็นกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะ (Public Utility) และมีนโยบายด้านการคุ้มครองดูแลกิจการดังกล่าว โดยมีการกำหนดกฎหมายเฉพาะสำหรับกิจการดังกล่าวในลักษณะเป็นกลุ่มกฎหมาย (Package) คือ ประกอบด้วยบทบัญญัติความผิด

บทกำหนดโทษ และองค์กรบังคับใช้กฎหมายกรณีการลักลอบรับสัญญาณโทรทัศน์ระบบบอร์บเป็นมาตรฐานโดยไม่ได้รับอนุญาตไว้ให้ชัดเจน

มณี ศรีสมุทร (2548) ศึกษาเรื่อง “การบริหารธุรกิจเคลเบลทีวีของผู้ประกอบกิจการในพื้นที่ภาคใต้” ผลการวิจัยพบว่า (1) สถานภาพการบริหารธุรกิจเคลเบลทีวีด้านการจัดองค์การซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่ มุ่งเน้นงานการบริการ พันธกิจในการนำเสนอรายการทีวีระบบบอร์บ สามารถนำไปใช้ชุมชนมีส่วนร่วมในการผลิตรายการและมีการใช้ระบบการส่งสัญญาณด้วยไข้แก้วน้ำแสง นโยบายเพื่อย้ายพื้นที่ในการให้บริการเพิ่มขึ้น จัดโครงสร้างบริหารคนเพื่อทำงานแบบง่าย มีเจ้าของกิจการเป็นผู้บังคับบัญชาและสั่งการเพียงคนเดียว โดยแบ่งหน้าที่การทำงานแต่ละฝ่ายแตกต่างกันออกไปตามความเหมาะสมของแต่ละกิจการซึ่งสามารถสับสนหน้าที่การทำงานได้อย่างรวดเร็ว เงินการลงทุนมาจากธุรกิจอื่นของครอบครัว วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีมีการจัดซื้อจากตัวแทนจำหน่ายและเรียนรู้ในช่องบารุงรักษางเอง และด้านการจัดการธุรกิจเคลเบลทีวีเกี่ยวกับเนื้อหารายการ ได้จากการซื้อลิขสิทธิ์และผลิตรายการเองเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชม การตลาดใช้เนื้อหารายการ จำนวนช่องรายการ ราคา ช่องทางการจำหน่าย และการส่งเสริม การตลาดเป็นเครื่องมือ (2) ปัจจัยความสำเร็จด้านกลยุทธ์ใช้การเปิดสายให้ผู้ชมแสดงความคิดเห็น รายงานผลการรับชมทางโทรศัพท์ และการถ่ายทอดกิจกรรมของชุมชน ด้านเทคโนโลยีใช้การติดต่อสื่อสารด้วยระบบอินเตอร์เน็ตความเร็วสูง การส่งสัญญาณด้วยระบบไข้แก้วน้ำแสง และจัดเก็บข้อมูลลูกค้าด้วยระบบคอมพิวเตอร์ (3) ปัญหาและแนวทางการพัฒนา ปัญหาคือความไม่ชัดเจนในการออกแบบมาตรฐานเฉพาะตามรัฐธรรมนูญ และการจัดสรรคุณภาพความถี่ ความล่าช้าการจัดตั้งหน่วยงานที่กำกับดูแล การผูกขาดลิขสิทธิ์รายการ และความไม่นิ่นคงทางการเมือง ก่อให้เกิดการหลบเลี่ยงทางกฎหมายของผู้ประกอบการ และแนวทางการพัฒนาคือรัฐต้องดำเนินถึงผลประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง หน่วยงานที่กำกับดูแลไม่ควรเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ และผู้ประกอบการต้องบริหารจัดการธุรกิจให้สอดคล้องตามแนวทางของรัฐ

สร้อย ไชยเดช (2550) ศึกษาเรื่อง “การควบคุม กำกับ และดูแล ธุรกิจเคลเบลทีวีในประเทศไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีการโฆษณา” ผลการศึกษาพบว่า กฎหมายฉบับปัจจุบันที่ใช้ในการควบคุม กำกับ และดูแล ธุรกิจเคลเบลทีวีในประเทศไทย ยังมีปัญหาในเรื่องความไม่ชัดเจนหรือครอบคลุมเพียงพอต่อความจริงๆ ที่มีอยู่ในสังคม ดังนั้นในขณะนี้รัฐบาลจึงได้มีความพยายามในการพิจารณาเพื่อแก้ไขและปรับปรุงกฎหมายที่ใช้ในการควบคุม กำกับ และดูแล ธุรกิจ

เคเบิลทีวีซึ่งการพิจารณาเพื่อแก้ไขและปรับปรุงกฎหมายก็ได้ผ่านการพิจารณาทั้งมาแล้วหลายครั้ง และพบว่ามีแนวโน้มที่จะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงด้วยทฤษฎามาโดยการอนุญาตให้เคเบิลทีวีดำเนินการหารายได้โดยการรับทำโฆษณาได้เพียงแต่จะต้องมีกฎหมายที่ใช้ในการควบคุม กำกับ และคุ้มครอง ธุรกิจเคเบิลทีวีให้เหมาะสมและมีความเป็นธรรมที่สุดกับทุกๆ ฝ่าย แต่อย่างไรก็ตาม กฎหมายที่ว่านี้ยังไม่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบและประกาศใช้ได้อย่างเป็นทางการ เนื่องจากหากมี การอนุญาตให้เคเบิลทีวีแพร่ภาพโฆษณาหรือบริการธุรกิจได้ก็จะมีปัญหาตามมาหลายประการ ได้ เช่น ในเรื่องเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค หรือในเรื่องความไม่เป็นธรรมในด้านการแข่งขัน ทางการค้ากับผู้ประกอบธุรกิจพิริทีวี เป็นต้น ในเรื่องเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้ จึงมีทั้งผู้ที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยหลากหลายแนวทางความคิด ดังนั้นในขณะนี้กฎหมายยังไม่มีอนุญาตให้เคเบิลทีวี รับทำโฆษณาหรือบริการธุรกิจได้ นอกจากนี้ยังพบว่าความต้องการของผู้ประกอบกิจการเคเบิลทีวี และผู้บริโภคซึ่งเป็นสมาชิกในเรื่องดังกล่าวมีไปในหลากหลายแนวทาง เช่น ในส่วนของ ผู้ประกอบการธุรกิจเคเบิลทีวีก็ย้อมจะมีความต้องการให้กฎหมายอนุญาตให้เคเบิลทีวีแพร่ภาพ โฆษณาหรือบริการธุรกิจ ได้เนื่องจากตนจะมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ส่วนผู้บริโภคซึ่งเป็นสมาชิกก็มี หลากหลายแนวทางความคิดเห็นบางความคิดเห็นก็ต้องการให้มีการแพร่ภาพโฆษณา เนื่องจากการ อนุญาตให้แพร่ภาพโฆษณาในเคเบิลทีวี มีทั้งข้อดีและข้อเสียแตกต่างกันหลายประการ หากนี่ การศึกษาและวิจัยอย่างจริงจังย่อมเกิดประโยชน์ต่อทุกๆ ฝ่าย จึงมุ่งเน้นที่จะศึกษามาตรการทาง กฎหมายและหน่วยงานที่ใช้ในการควบคุม กำกับ และคุ้มครอง ธุรกิจเคเบิลทีวี ในประเทศไทย โดย มุ่งเน้นในเรื่องเกี่ยวกับการแพร่ภาพโฆษณา ประกอบกับจะมีการศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมาย ของต่างประเทศ หรือ ประเทศไทยหรือสหราชอาณาจักร และประเทศญี่ปุ่น ซึ่งพบว่านโยบายเรื่องเกี่ยวกับการ แพร่ภาพโฆษณาทางเคเบิลทีวีของทั้งสองประเทศเปิดกว้างกว่าของประเทศไทย ดังนั้นจึงต้องมีการ วิเคราะห์และเปรียบเทียบกฎหมายของต่างประเทศกับกฎหมายของประเทศไทย เพื่อหาบทสรุปว่า กฎหมายของประเทศไทยจะอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้มีการแพร่ภาพโฆษณาหรือบริการธุรกิจ และหากมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อกฎหมาย โดยอนุญาตให้เคเบิลทีวีแพร่ภาพโฆษณาหรือบริการ ธุรกิจได้จริง จะเกิดปัญหาใดตามมา ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอแนวทางความคิดเห็นสำหรับการแก้ไขปัญหา ดังกล่าวไว้ด้วยว่าควรจะใช้แนวทางใดในการแก้ปัญหาดังกล่าวให้เหมาะสม และเป็นธรรมในการ อนุญาต

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาเรื่องการควบคุมและกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐเกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก (Cable TV) ศึกษากรณีเคเบิลทีวีท่องถิน ได้ทำการศึกษาเป็นเชิงคุณภาพ ทั้งแบบพรรณนา (Descriptive Study) โดยใช้วิธีรวมรวมวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) และแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ดังนี้

3.1 การศึกษาร่วมรวมวิเคราะห์เนื้อหา

เนื้อหาของประวัติความเป็นมาของโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก (เคเบิลทีวี) ในประเทศไทย และเคเบิลท้องถิน รวมทั้งประวัติการประกอบกิจการในต่างประเทศ ศึกษาปัญหานโยบายการกำกับดูแลโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก (Cable TV) โดยเฉพาะแนวคิดเกี่ยวกับนโยบายของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Public Policy Implementation) หลักการที่ถือปฏิบัติทางวิชาการ และลักษณะการกำกับดูแลต่างๆ อีกทั้ง รูปแบบการดำเนินการของโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก รูปแบบการดำเนินการให้บริการของผู้ประกอบการเคเบิลท้องถิน รวมถึง งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

เพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับบทบาทของความเป็นไปได้ของหน่วยงานในการกำกับดูแล โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกโดยเฉพาะในกรณีเคเบิลทีวีท้องถินเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และแนวทางในการพัฒนาของโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และแนวทางในการพัฒนาของโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกในประเทศไทย เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์อย่างสูงสุด ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

3.2.1 กลุ่มตัวอย่าง ที่เกี่ยวข้องมี 3 กลุ่ม ดังนี้

- (1) กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับผู้บริหารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก
  - (2) กลุ่มนักวิชาการในแวดวงสื่อสารมวลชน นิติศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์
  - (3) กลุ่มผู้ประกอบการดำเนินบริการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก ทั้งที่ยื่นขอใบอนุญาตดำเนินการจาก สำนักงาน กสทช.

3.2.2 เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง มี 3 กลุ่ม ดังนี้

- (1) กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับผู้บริหารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก จะต้องเป็นผู้ที่อยู่ในระดับวางแผนขององค์กร มีอำนาจในการบริหารงานในส่วนต่าง ๆ ของหน่วยงาน มีประสบการณ์ในการทำงานด้านกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก 5 ปี ขึ้นไป ดังนี้คือ ผู้บริหารระดับต้นขึ้นไป ในสำนักงาน กสทช.

(2) กลุ่มนักวิชาการในแวดวงสื่อสารมวลชน นิติศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ จะต้องเป็นผู้มีการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปและเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกกว่า 10 ปี ขึ้นไป หรือมีผลงานทางวิชาการ งานวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก

(3) กลุ่มผู้ประกอบการดำเนินบริการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกในส่วนของเบล็อกท์ ที่ต้องเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตดำเนินการประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก ผ่านทาง สำนักงาน กสทช. และมีการประกอบกิจการมาแล้วกว่า 10 ปี ขึ้นไป

3.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

- (1) การวิเคราะห์เนื้อหา นโยบายโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกในส่วนของเบล็อกท์ ที่ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ กระบวนการ กระบวนการ และระเบียบที่ทางราชการกำหนด ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ ทุติยภูมิ จากหนังสือ เอกสาร วารสาร ข้อมูลผลงานวิจัยที่มีอยู่ ข่าวสาร บทความที่เกี่ยวข้องกับงานด้านโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก มาทำการวิเคราะห์

ศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการศึกษาหลักการพื้นฐานการกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก จากทฤษฎี และแนวคิดของต่างประเทศ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา (The Federal Communications Commission (FCC) แห่งชาติ) และประเทศญี่ปุ่น โดยกฎหมายชื่อว่า “The Cable Television Transmission Law” รวมทั้งศึกษาลักษณะในการประกอบกิจการโทรทัศน์ของประเทศไทย ตลอดจนศึกษาการกำกับดูแลและการประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกในประเทศไทย ทั้งโดยกรม

ประชาสัมพันธ์ องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย (อ.ส.ม.ท.) สำนักงานคณะกรรมการ กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ก.ท.ช.)

ศึกษาข้อมูลทุกด้าน (Secondary Data) เช่น ข้อมูลนโยบายการกำกับดูแลกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลหรือดำเนินนโยบายไปปฏิบัติ และหลักในการกำกับดูแลทั่วไป รูปแบบของการดำเนินการให้บริการ โทรทัศน์ระบบบอกรับ สมาชิก และรูปแบบการประกอบกิจการเบบิลทีวีท่องถิน โดยได้รวบรวมจากงานวิจัย ตำราวิชาการ บทความ บทสัมภาษณ์ บทวิเคราะห์ในวารสาร พระราชบัญญัติประกอบกิจกรรมกระจายเสียงและ กิจการโทรทัศน์ พ.ศ.2551 และประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตประกอบกิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ชั่วคราว (โทรทัศน์ที่มีการบอกรับ สมาชิก)

(2) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีสัมภาษณ์ตัวต่อตัวด้วยคำถามเปิด โดยกลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์ เปรียบเทียบ วิจารณ์ และนำเสนอตามแนวโน้มวิชาการ นักบริหาร หรือ นักปฏิบัติความรู้ ประสบการณ์ และทัศนคติของแต่ละบุคคลโดยให้พูดอย่างอิสระ ทั้งนี้ ผู้วิจัย จะต้องคงอยู่ดูประเด็นต่าง ๆ ให้ครบถ้วนของเหตุเนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของนโยบายด้าน การกำกับดูแล ในเรื่องเกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกโดยเฉพาะกรณีเบบิลทีวีท่องถิน ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ดังนี้

ขั้นตอนการเตรียมการสัมภาษณ์

(1) ทำการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลและผู้ประกอบการที่ เกี่ยวข้อง ผ่านโทรศัพท์ ไปยังส่วนงานที่รับผิดชอบหรือสถานประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบ บอกรับสมาชิกที่ได้รับอนุญาต พร้อมทั้งขอคัดสัมภาษณ์ จากนั้นทำการนัดหมายผู้ให้สัมภาษณ์ด้วย ตัวเอง

(2) ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสารและสื่อเผยแพร่ เพื่อวางแผนในการดำเนินการเก็บ ข้อมูล

(3) ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร โดยคัดเลือกเนื้อหาและเก็บข้อมูลที่สำคัญและเกี่ยวข้อง กับเรื่องที่ทำการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารเพื่อสรุปเนื้อหา โดยยึดหลักเกณฑ์พิจารณาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางวิชาการควบคู่กันไปด้วย เพื่อวางแผนและสามารถ นำเสนอรายงานได้อย่างถูกต้องและมีเหตุผล

(4) ทำการทดสอบเครื่องมือ

(5) แนวคิดที่ใช้ในการสัมภาษณ์นี้ ได้จัดพิมพ์เป็นเอกสารพร้อมแจ้งผู้ให้ข้อมูลได้ รับทราบเพื่อทำการสัมภาษณ์

(6) เมื่อถึงวันนัดหมายของอนุญาตบันทึกข้อมูลจากการสนทนาร่วมเครือข่ายบันทึกเสียง อธิบายให้ผู้สัมภาษณ์รับทราบว่า ข้อมูลที่ได้นั้นจะนำไปใช้ในการเตรียมศึกษาและเป็นข้อมูลในสารานิพนธ์ท่านนี้ ทั้งนี้ก็เพื่อลดความกังวลของผู้ให้สัมภาษณ์ พร้อมกันนี้ได้ปิดโอกาสให้ผู้ให้สัมภาษณ์ซักถามผู้วิจัยก่อนเพื่อสร้างความไว้วางใจและเป็นกันเอง

(7) แจ้งให้ผู้สัมภาษณ์ทราบว่าจะนำข้อมูลที่บันทึกไว้ด้วยการจดและที่บันทึกด้วยเครือข่ายบันทึกเสียงไปถอดความและสรุปประเด็น จากนั้นจากนำเสนอในส่วนของการอภิปรายผลต่อไป

ขั้นตอนการดำเนินการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยต้องปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

(1) การแนะนำตัว ผู้วิจัยแนะนำตัวกับผู้ให้ข้อมูล รวมทั้งกำหนดบทบาทของผู้วิจัยอย่างเปิดเผย

(2) ใช้ประเด็นคำถามที่เตรียมไว้ล่วงหน้าเป็นแนวทางการสัมภาษณ์ และปิดโอกาสให้ผู้สัมภาษณ์ตอบคำถามได้อย่างอิสระ เป็นลักษณะของการพูดคุยเพื่อให้ได้ข้อมูลเจาะลึกให้มากที่สุด

(3) ในระหว่างการซักถามเมื่อผู้วิจัยตั้งคำถามแล้วต้องพยายามฟังคำตอบจากผู้ให้สัมภาษณ์ไปพร้อมๆ กับการเก็บข้อมูล โดยการจดและการจำ และเตรียมตัวที่จะตั้งคำถามใหม่ต่อไปอย่างต่อเนื่อง โดยข้อมูลที่จดบันทึกจะเป็นประเด็นหลัก หากต้องการรายละเอียดให้ฟังจากในแบบบันทึกเสียง

ขั้นตอนการปิดการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยต้องตรวจสอบความครบถ้วนและถูกต้องของข้อมูลว่าผู้ให้สัมภาษณ์ได้ตอบครบถ้วนทุกคำถามหรือไม่ และคำตอบที่ได้ชัดเจนมากน้อยเพียงใด ตรงรัตตุประสงค์ของผู้วิจัยหรือไม่ หากไม่ตรงหรือไม่ครบให้ถามใหม่ให้ชัดเจนและครบถ้วนถูกต้องจากนั้นกล่าวขอบคุณในความร่วมมือของผู้ให้สัมภาษณ์

3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะถูกโดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) อย่างเป็นระบบตามประเด็นเนื้อที่ศึกษา โดยผู้วิจัยจะแบ่งเป็นภาษาข้อมูล แบ่งแยกเป็นกลุ่มตามเนื้อหา และประเด็นหลักคัดสรรประเด็นหลักที่ต้องการ รวมทั้งตัดตอนข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป จากนั้นนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลและแสดงข้อมูลในรูปของ การพรรณนาวิเคราะห์

1. การวิเคราะห์สถานภาพการกำกับดูแลกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมាជิกรองหน่วยงานรัฐกับผู้ประกอบการกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมាជิกที่ได้รับใบอนุญาตโดยอาศัยข้อมูลจากเอกสารและ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จะถูก

2. การวิเคราะห์สถานภาพการประกอบธุรกิจในกิจการ โทรทัศน์ระบบบอร์นสมาชิก ของผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตโดยอาศัยข้อมูลจากเอกสารและ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เจ้าลีก

3. การวิเคราะห์ปัญหา การกำกับดูแลกิจการเบบิลทีวีท่องถิ่นและแนวทางการพัฒนาการกำกับดูแล ของหน่วยงานที่รับผิดชอบในอนาคต โดยอาศัยการสัมภาษณ์แบบเจ้าลีก

การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์เจ้าลีก การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) อย่างเป็นระบบตามประเด็นเนื้อหาที่ศึกษา โดยผู้วิจัยจะแปลงภาษาเป็นข้อมูล แบ่งแยกเป็นกลุ่มตามเนื้อหา และประเด็นหลัก คัดสรรข้อมูลที่ต้องการ รวมทั้งตัดตอนข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป จากนั้นนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล และแสดงข้อมูลในรูปของการพறรษนวิเคราะห์

การเขียนบรรยายสรุปเพื่อแสดงถึงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ การควบคุมและกำกับดูแล ของหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบบอร์นสมาชิก (Cable TV): ศึกษาระบบเบบิลทีวีท่องถิ่น รวมทั้งเนื้อหาของประวัติความเป็นมาของโทรทัศน์ระบบบอร์นสมาชิก (เบบิลทีวี) ในประเทศไทย และเบบิลท่องถิ่น รวมทั้งประวัติการประกอบกิจการในต่างประเทศ ศึกษาปัญหานโยบายการกำกับดูแลโทรทัศน์ระบบบอร์นสมาชิก (Cable TV) โดยเฉพาะแนวคิดเกี่ยวกับการกำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Public Policy Implementation) หลักการที่ต้องปฏิบัติตาม แนวทางวิชาการ และลักษณะการกำกับดูแลต่างๆ อีกทั้ง รูปแบบการดำเนินการของโทรทัศน์ระบบบอร์นเป็นสมาชิก รูปแบบการดำเนินการ ให้บริการของผู้ประกอบการเบบิลท่องถิ่น รวมถึง งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ ได้สรุปผลของการศึกษา ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางต่อการประกอบกิจการ ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและ นักศึกษา นักวิชาการ หรือผู้ที่ทำการศึกษา ค้นคว้าต่อไป

ผู้วิจัยได้นำระเบียบวิธีดำเนินการวิจัยที่กล่าวมานี้แล้วข้างต้นมาใช้ในการศึกษาพบว่า เป็นการวิจัยที่ไม่ระบุรื่นเท่าไนก็ เนื่องจากการศึกษาในบางองค์กร ไม่เปิดเผยตัว ทำให้จำเป็นต้องใช้เวลาในการสร้างความสัมพันธ์ เพื่อให้สามารถดักคัดตามถึงประเด็นปัญหาที่ต้องการ โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญตอบโดยไม่รู้สึกระวัง อ่อนไหว เมื่อนำข้อมูลที่ได้มาจากการปฏิบัติงานโดยตรง การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ การมีส่วนร่วม และจากข้อมูลเอกสาร ทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตามที่ต้องการ

3.2.5 การนำเสนอผลการวิจัย จะทำการแสดงข้อมูลในรูปแบบการบรรยายเพื่ออธิบาย ความหมาย และนำเสนอผลการวิจัย บทที่ว่าด้วยการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัญหาการควบคุมและกำกับดูแลผู้ประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับ
สมาชิกของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปและสภาพปัญหาของการประกอบกิจการธุรกิจเบิลทีวีของ
ผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการแล้ว

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัญหา การกำกับดูแลกิจการเบิลทีวีท่องถิ่นและแนวทางการ
พัฒนาการกำกับดูแล ของหน่วยงานที่รับผิดชอบในอนาคต

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญต่อการกำกับดูแลกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับ
สมาชิก

3.3 การทำแบบสอบถาม (Questionnaire)

เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้ใช้บริการเบิลทีวีท่องถิ่น ความ
พึงพอใจในการได้รับบริการของผู้ใช้บริการ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังต่อไปนี้

3.3.1 กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ใช้การสุ่มแบบตามระดับในแต่ละพื้นที่ ดังนั้น ผู้วิจัย
จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยหลักการคำนวณของ W.G.cochran เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากร
ดังนี้

$$n = \frac{P(1 - P)Z^2}{d^2}$$

เมื่อ

n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

P คือ สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการสุ่ม

P กำหนดสัดส่วนผู้ใช้เบิลทีวีที่ 50% หรือ 0.5

Z คือ ระดับความมั่นใจที่กำหนด หรือระดับนัยสำคัญทางสถิติ

Z ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 มีค่าเท่ากับ 1.96

d คือ สัดส่วนความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

$$\text{แทนค่า } n = \frac{0.5(1 - 0.5)1.96^2}{(0.05)^2}$$

$$= 384.16$$

เมื่อคำนวณตัวอย่าง จะได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 384 ตัวอย่าง ตามสูตรการคำนวณ
เพื่อความระดับและความหมายในการแจกแจงค่าทางสถิติผู้วิจัยจึงกำหนดสุ่มตัวอย่างจำนวน
ทั้งสิ้น 400 คน

3.3.2 เครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ที่ผู้จัดใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้จัดพัฒนาเครื่องมือขึ้นให้เอง ซึ่งได้สร้างโดยอาศัย แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนแนวคิดและข้อมูลการกำกับดูแลการประกอบกิจการ โภรทศน์ระบบบกรับเป็นสมาชิกในส่วนความพึงพอใจของผู้ใช้บริการเบบิลทีวีท่องถิ่นมาเป็นกรอบแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 คำตามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล โดยการใช้แบบสอบถามชนิดคำตามที่ต้องการคำตอบเดียวจากหลายตัวเลือก (Multi – response) เป็นคำตามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ประกอบด้วยคำตามเกี่ยวกับ เพศ อายุ รายได้ การศึกษา และอาชีพ

ส่วนที่ 2 คำตามเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ใช้บริการเบบิลทีวีท่องถิ่น โดยใช้แบบสอบถามชนิดคำตามที่ต้องการคำตอบเดียวจากหลายตัวเลือก (Multi – response)

ส่วนที่ 3 คำตามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้บริการเบบิลทีวีโดยใช้แบบสอบถามแบบคำตามที่ให้มาตราส่วน (Rating Scale) เป็นคำตามเกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีต่อการให้บริการเบบิลทีวีท่องถิ่น โดยเรียงลำดับ

- 1) ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์
- 2) ปัจจัยด้านราคา
- 4) ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย
- 5) ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด
- 6) ปัจจัยด้านบุคคล
- 7) ปัจจัยด้านกระบวนการ
- 8) ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด (Open end question) เพื่อเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็น

ในการใช้แบบสอบถามแบบคำตามที่ให้มาตราส่วน (Rating scale) ผู้จัดกำหนดระดับความต้องการออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ 3 คะแนน หมายถึง ความสำคัญของการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก

ระดับ 2 คะแนน หมายถึง ความสำคัญของการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 1 คะแนน หมายถึง ความสำคัญของการตัดสินใจอยู่ในระดับน้อย

จากระดับของปัจจัยต่าง ๆ ทั้ง 3 ระดับดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการแปลความหมาย ในระดับความสำคัญของภาพรวมของปัจจัยแต่ละด้านเป็น 3 ระดับ โดยนำคะแนนที่ได้จากการสอบตามมาจัดกลุ่มเพื่อแบ่งระดับ เป็น 3 ระดับตามหลักเกณฑ์ดังนี้ คือ

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับชั้น}}$$

$$= \frac{3 - 1}{3}$$

$$= 0.67$$

นำค่าเฉลี่ยที่ได้ดังกล่าวขึ้นมาจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ เป็น 3 ระดับ

ดังนี้

ค่าเฉลี่ย

- 1.00 - 1.67
- 1.68 - 2.35
- 2.36 - 3.00

ระดับความต้องการ

- น้อย
- ปานกลาง
- มาก

3.3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำแบบสอบถามที่รวมรวมไว้มาดำเนินการดังนี้

1) การตรวจสอบข้อมูล (Editing) เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม

2) การลงรหัส นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของรหัส

3) การประมวลผลข้อมูล นำข้อมูลที่ได้มาลงรหัสแล้วมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) เพื่อใช้อธิบายลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภคบริการเบบิลทีวีท่องเที่ยว วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) แล้วหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม กับคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ใช้บริการเบบิลทีวี โดยใช้ค่า ไคสแควร์ (Chi-Square)

ส่วนที่ 3 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลทีวี เป็นแบบสอบถามประเมินค่า (Rating Scale) วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อย

ละ (percentage) ในแต่ละกลุ่ม แล้วหาค่าสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกับปัจจัยส่วนปรัสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเกเบิลทีวี โดยใช้สถิติ T-test สำหรับความสัมพันธ์ที่มี 2 ตัวแปร และใช้สถิติ F-test สำหรับความสัมพันธ์ที่มีตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way ANOVA)

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ใช้วิธีการแจกแจงความถี่ (frequency) และวิเคราะห์เชิงพรรณนาเพื่อสรุปความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

3.3.4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย มีสถิติดังต่อไปนี้

1) สถิติเชิงพรรณนา เพื่อใช้ในการอธิบายลักษณะข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2) สถิติแบบอนพราเมตริก เพื่อใช้ทดสอบหากความสัมพันธ์ของข้อมูล ได้แก่ ค่าไชสแควร์ (Chi-square) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way ANOVA) โดยใช้สถิติ T-test สำหรับความสัมพันธ์ที่มี 2 ตัวแปร และใช้สถิติ F-test สำหรับความสัมพันธ์ที่มีตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป

3.4 ระยะเวลาดำเนินการวิจัย

ตารางที่ 3.1 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

รายการ	2554		2555							
	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	
1) การเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์			↔							
2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย				↔						
3) การเลือกผู้ให้สัมภาษณ์					↔					
4) การวิเคราะห์ข้อมูล						↔				
5) สรุปและอภิปรายผล								↔		

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การควบคุมและกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐเกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก (Cable TV): ศึกษากรณีเบลทีวีท่องถิน มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาความร่วมประวัติความเป็นมาและพัฒนาการตลอดจนนโยบายกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกในประเทศไทย และ ต่างประเทศ แนวทางการควบคุม กำกับดูแล ข้อขัดข้องและอุปสรรค เกี่ยวกับการประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกและแนวทางการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการ กำกับดูแลทางด้านการประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-Depth-Interview) โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัญหาการควบคุมและกำกับดูแลผู้ประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปและสภาพปัญหาของการประกอบกิจการธุรกิจเบลทีวีของผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการแล้ว

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัญหา การประกอบกิจการเบลทีวีท่องถินและแนวทางการพัฒนาการกำกับดูแลของหน่วยงานที่รับผิดชอบในอนาคต

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญต่อการกำกับดูแลกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก

4.1 ปัญหาการควบคุมและกำกับดูแลผู้ประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาและวิเคราะห์นโยบายการกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐที่ผ่านมาดังเด่น พระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ.2498 ก็มีกำหนดนโยบายเกี่ยวกับกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก โดยได้กำหนดให้กิจการประเภทนี้มีลักษณะเป็นการส่งวิทยุโทรทัศน์เพื่อให้บริการแก่สาธารณะหรือแก่ชุมชน ซึ่งการดำเนินการต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของการผลิตสื่อเพื่อการบริการ

แต่จะเห็นว่าไม่มีการกำหนดนโยบายในเรื่องการคุ้มครองคุ้มครองดูแลกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับมาซิกไว้ในพระราชบัญญัติฉบับใดๆ ที่จะมาช่วยคุ้มครองคุ้มครองดูแลกิจการประเภทนี้ โดยเฉพาะในเรื่องการประกอบกิจการเบิลทีวีท้องถิ่น โดยไม่ได้รับอนุญาตแต่อย่างใด ซึ่งเมื่อศึกษาเปรียบเทียบกับต่างประเทศแล้วจะพบว่านโยบายในประเทศไทยเกี่ยวกับกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นมาตรฐานจะแตกต่างกับนโยบายของต่างประเทศ ออาทิเช่น ประเทศไทยสหรัฐอเมริกา หรือประเทศไทย อังกฤษ ที่มีนโยบายคุ้มครองคุ้มครองดูแลกิจการประเภทนี้อย่างชัดเจน ทั้งๆ ที่การให้บริการโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นมาตรฐานของประเทศไทยเหล่านี้ ถือกำเนิดขึ้นมาภายใต้เหตุผลเดียวกับประเทศไทย คือ เพื่อแก้ไขปัญหาการรับชมในพื้นที่ที่ไม่สามารถรับชมสัญญาณโทรทัศน์ได้ชัดเจน เนื่องจากสภาพภูมิศาสตร์ของพื้นที่ อันถือว่าเป็นกิจการที่ให้ความสะดวก ประโยชน์ และเป็นสิ่งจำเป็นของสาธารณะ

โดยประเทศไทยสหรัฐอเมริกา ถือว่ากิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นมาตรฐาน หรือเบิลทีวี เป็นกิจการสาธารณูปโภค (Public Utility) ประเภทหนึ่ง รัฐมุ่งเน้นให้กิจการประเภทนี้เป็นประโยชน์แก่สาธารณะอย่างเต็มที่ รวมถึงการจัดทำซ่องรายการเพื่อส่งเสริมการศึกษาและให้รู้ท่องถิ่น ประชาชน และผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งทางการเมืองสามารถใช้ประโยชน์จากช่องสัญญาณในการเป็นช่องทางเพื่อเข้าถึงสาธารณะและแสดงความคิดเห็นต่างๆ ในขณะเดียวกันรัฐก็ได้ให้ความคุ้มครองคุ้มครองดูแลกิจการประเภทนี้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการป้องกันมิให้เกิดการประกอบกิจการเบิลทีวีท้องถิ่น โดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งจะเห็นได้จากการมีบทบัญญัติของกฎหมายในหมวดเรื่องดังกล่าวไว้อย่างชัดเจน

ส่วนในประเทศไทย อังกฤษ ซึ่งเป็นประเทศสมาชิกหนึ่งของประชาคมยุโรป ที่ได้ปรึกษาเป็นกรณีอย่างนั้น ได้จัดให้กิจการเบิลทีวีเป็นกิจการประเภทโทรคมนาคมประเภทหนึ่งซึ่งมีการผูกพันที่จะต้องเปิดเสรี (Liberalization) กิจการประเภทนี้เป็นหลัก เช่นเดียวกับกับประเทศประเทศไทย สามารถอื่นๆ ในประชาคมยุโรป ทั้งนี้เพื่อทำให้มั่นใจได้ว่าบรรดาผู้ประกอบการจะได้รับสิทธิให้สามารถให้บริการได้เท่าเทียมกัน อันจะช่วยแก้ไขปัญหาระดับราคาที่สูงและการใช้ประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานของรัฐสมาชิกเนื่องจากผู้ประกอบกิจการเบิลทีวีสามารถใช้เครือข่ายเบิลทีวี เพื่อให้บริการอื่นที่นักหนែนจากการแพร่ภาพสัญญาณโทรทัศน์ทั่วไป ออาทิเช่น บริการโทรทัศน์แบบสามารถติดต่อโดยลับระหว่างผู้ให้บริการกับสมาชิกได้ (Interactive Television) และบริการส่งสัญญาณภาพวิดีโอตามความต้องการของสมาชิกแต่ละราย (Video on Demand) รวมทั้งบริการมัลติมีเดียต่างๆ (Multimedia Service) แต่อย่างไรก็ตาม ประเทศไทย อังกฤษก็ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องการคุ้มครองคุ้มครองดูแลกิจการโทรคมนาคม โดยได้ออกพระราชบัญญัติขึ้นมาฉบับหนึ่งเพื่อวัดคุ้มครองคดีดังกล่าว มีชื่อว่า The Telecommunications (Fraud) Act of 1997 ที่มีการบัญญัติหลัก

กฎหมายทั้งในเรื่องบทบัญญัติความผิด และบทกำหนดโทษสำหรับความผิดที่เกิดจากการประกอบกิจการโจรกรรมนาคมโดยทุจริตฉ้อฉล

สำหรับประเทศไทยนั้น ถือว่ากิจการเบิลทีวี เป็นสวัสดิการสาธารณะ (Public Welfare) อีกหนึ่ง เพราะเบิลทีวีมีประโยชน์มากทั้งในชุมชนที่อยู่ห่างไกล และในเมืองใหญ่ๆ ที่เจริญเติบโตทำให้เกิดปัญหาการรับชมสัญญาณภาพที่เป็นผลมาจากการสร้างอาคารสูง ระบบทางด่วน และรถไฟฟ้าความเร็วสูง โดยรัฐจะมีการกำหนดคุณนโยบายในเรื่องการควบคุมให้กิจการเบิลทีวี จัดตั้งเป็นกลางทางการเมือง และต้องทำการเผยแพร่ภาพการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองอย่างยุติธรรมเป็นหลัก แต่เท่าที่ศึกษาไม่ปรากฏ นโยบายการกำกับดูแลคุ้มครองกิจการเบิลทีวีโดยไม่ได้รับอนุญาต แต่จะคุ้มครองในลักษณะของการควบคุมดูแลการผลิตอุปกรณ์รับและสัญญาณเบิลทีวีให้มีจำนวนที่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนการเจริญเติบโตของ สวัสดิการสาธารณะ (Public Welfare) ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบแล้ว จะพบว่าประเทศไทยมีปัญหาในเรื่องนโยบายเกี่ยวกับกิจการโจรทัศน์ระบบบอร์ดสมาชิก ในเรื่องของการขาดการให้ความคุ้มครองดูแลกิจการ อันส่งผลทำให้มีกฎหมายบัญญัติรองรับในเรื่องการคุ้มครองดูแลกิจการในลักษณะการป้องกันการประกอบกิจการที่ไม่ถูกต้องดังกล่าว หากประเทศไทยมีการกำหนดนโยบายการคุ้มครองดูแลกิจการโจรทัศน์ระบบบอร์ดสมาชิก โดยเฉพาะในเรื่องการป้องกันการประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตให้ชัดเจน เช่นเดียวกับประเทศไทยหรืออเมริกา ก็จะทำให้การออกกฎหมายสอดคล้องกับนโยบาย สามารถเป็นไปได้อย่างเป็นรูปธรรม

พระราชบัญญัติประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโจรทัศน์ พ.ศ. 2551 จะเห็นได้ว่า นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการโจรทัศน์ระบบบอร์ดเป็นสมาชิก ก่อนที่จะมี กสทช. ได้มี กทช. ที่ทำหน้าที่รักษาการ กสทช. ตามบทเฉพาะกาลในพระราชบัญญัติประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโจรทัศน์ พ.ศ. 2551 ตลอดระยะเวลา 4 ปี ที่ กทช. ที่ทำหน้าที่รักษาการ กสทช. ได้ เกิดการเปลี่ยนแปลงค่าງๆ ขึ้นในกิจการโจรทัศน์ระบบบอร์ดสมาชิกของไทยอย่างมากmany ดังเดี่ย ประเทศไทยนี้ พระราชบัญญัติประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโจรทัศน์ พ.ศ. 2551 สิ่งที่เกิดขึ้นในประเทศไทยคือ กทช. ที่ทำหน้าที่กำกับดูแลเฉพาะกิจการโจรกรรมนาคมได้มีหน้าที่เพิ่มเติมคือ ทำหน้าที่กำกับดูแลกิจการวิทยุโจรทัศน์ตามบทเฉพาะกาล ใน พ.ร.บ.ฉบับดังกล่าว

สิ่งที่เกิดขึ้นกับ กทช. รักษาการ กสทช. คือใช้งานจากหน้าที่ตามบทเฉพาะกาลอีก เครื่องครด ในการส่วนงานที่จะต้องทำ จะด้วยความเกรงว่าจะทำผิดกฎหมาย จะทำงานเกินอำนาจซึ่งอาจต้องขึ้นศาลหลังจากหน้าที่รักษาการ กสทช. ไปแล้ว หรืออาจเกิดจากการเขียนอำนาจหน้าที่ของท่านตามบทเฉพาะกาลไม่ชัดเจน เนื่องไม่ครอบคลุมทำให้งานหลาຍงานที่ท่านควรทำแต่ท่าน

ไม่กล้าทำหรือไม่ยอมทำ จนทำให้กิจการโทรทัศน์ของประเทศไทย เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย โดยขาดการกำกับพิเศษที่ชัดเจนว่าเราต้องการให้กิจการโทรทัศน์ของประเทศไทยเดินทางไปในทิศทางใด

ผู้ประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกตาม พระราชบัญญัติประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 มีเพียง 2 ราย คือ

(1) True vision ที่อาศัยสัมปทานของ อสมท.

(2) เคเบิลทีวีท่องถิ่น ที่ในวันนี้มีการอนุมัติออกใบอนุญาตชั่วคราวจาก กทช. ประมาณ 115 ราย และกำลังอยู่ระหว่างๆ ดำเนินการขอเข้ามาเรื่อยๆ ถือเป็นสิ่งที่ กทช. รักษาการ กสทช. ปฏิบัติตามตลาดระยะเวลา 4 ปี

ส่วนเคเบิลทีวีดาวเทียมนั้นยังไม่มีการอนุมัติให้ประกอบกิจการ จาก กทช. รักษาการ กสทช. แต่อย่างใด แต่ก็ยังมีการทำความตื่นตัวเรื่องของมาตรฐานอย่างแพร่หลาย โดยผู้ประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกผ่านดาวเทียม เพื่อจะเริ่มประกอบกิจการในช่วงหลังจากมี พระราชบัญญัติประกอบกิจการ พ.ศ.2551 ซึ่งได้กำหนดให้การประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกต้องมีการขออนุญาตก่อน ตามมาตรา 7 หากผู้ฝึกต้องถูกลงโทษตามมาตรา 66 แต่ จากสถานการณ์ปัจจุบันมีการประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกผ่านดาวเทียมเป็นจำนวนมาก ซึ่งไม่มีหน่วยงานใดเข้ามากำกับดูแลผู้ประกอบการเหล่านี้เลย

ปัจจุบันการกำกับดูแลกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก เป็นอำนาจหน้าที่ของ สำนักงาน กสทช. ซึ่งขัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ พ.ศ.2553 ทำให้ ประกาศ กทช. ในเรื่องเกี่ยวกับการประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิกถูกยกเลิกตามไปด้วย แต่ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการแล้วนั้นก็ยังสามารถดำเนินกิจการต่อไปจนกว่า ในอนุญาตจะสิ้นอายุ ส่วนต่อไปการอนุญาตให้ประกอบกิจการจะมีลักษณะอย่างไรนั้นต้องรอ หลังจากมีการกำหนดแผนแม่บทในการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และ กสทช. ประกาศ กำหนดเป็นระยะเวลานอกมา ซึ่งจากการศึกษาร่างแผนแม่บทดังกล่าวพบว่าแทนจะไม่ได้กล่าวถึง เรื่องการกำกับดูแลโดย ทั้งๆ ที่การจัดสรรคลื่นเป็นเพียง Hardware แต่การกำกับดูแลเป็น Software ที่จะส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง อีกทั้งยังมิได้กล่าวถึง พันธกิจ วิสัยทัศน์ หรือยุทธศาสตร์ ประเด็นปัญหาของประเทศไทยในปัจจุบันคือ Software หรือรายการที่จะนำไปสู่ประชาชน เกี่ยวกับ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ หัวใจสำคัญอยู่ที่เม็ดเงินจากการโฆษณาที่จะมากำกับ ดูแล Software ของประเทศไทยมากกว่าที่จะเป็น กสทช. ยิ่งถ้าแผนแม่บทไม่กำหนดให้ชัดเจนว่า ต้องทำการกำกับดูแลอย่างไรหรือให้การสนับสนุนหรือส่งเสริมรายการหรือ Software ในประเทศไทยให้เป็นไปในแนวทางใด ผู้กำกับดูแลที่แท้จริงจะกลายเป็น Agency ซึ่งสุดท้ายก็เป็นบริษัท

AGB Neilson ซึ่งเป็นบริษัทที่ทำการวัด Rating ที่จะมากำหนดทิศทางทางรายการในประเทศไทย เพราะบริษัท AGB Neilson มีงบประมาณกว่า 100,000 ล้านบาท/ปี อยู่ในมือที่จะจัดสรรงามในกิจการกระจายเสียงและการโทรทัศน์ กสทช. จะต้องสร้างตัวถ่วงคุณให้กับสังคมไทย ไม่ให้การผลิตรายการมุ่งเน้นแต่การตอบสนองความต้องการทางการตลาดของผู้บริโภค กสทช. จะต้องทำหน้าที่ส่งเสริมผู้ผลิตรายการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ใช้อำนาจที่มีอยู่มากำกับดูแล ให้ทิศทางการกำกับดูแลเกิดประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้น หรือใช้งบประมาณที่มีอยู่สนับสนุนรายการดีๆ ที่ผลิตเพื่อบริการสังคม

4.2 ข้อมูลทั่วไปและสภาพปัจจุบันของการประกอบกิจการธุรกิจเคเบิลทีวีของผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการแล้ว

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอร์บันสามชิ้ก และสภาพปัจจุบันต่างๆ ที่เกิดขึ้น พอจำแนกໄດ้ดังนี้ คือ

(1) ผู้ประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ ตามพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2530

พระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ.2498 เดิม มาตรา 4 ระบุว่า “พระราชบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับแก่กรมประชาสัมพันธ์ กรมไปรษณีย์โทรเลข กระทรวงกลาโหม กระทรวงทบวงกรมอื่นใด และนิติบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” และพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2530 ในมาตรา 4 ระบุให้เพิ่มเติมความในวรรคสองว่า “แต่ในดำเนินบริการส่งวิทยุกระจายเสียงหรือบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ ส่วนราชการหรือนิติบุคคลตามวรรคหนึ่งจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายกระทรวง ซึ่งออกตามความในมาตรา 25(2)

รายละเอียดมาตรา 25 (2) กล่าวถึงเงื่อนไขการดำเนินการให้บริการส่งวิทยุกระจายเสียง และบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ ของผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (ก) กำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการและควบคุมรายการ
- (ข) กำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการและควบคุมการโฆษณาและบริการ
- (ค) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะพึงประสงค์ทางเทคนิค ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม รวมทั้งกฎกระทรวง ระเบียบหรือข้อบังคับที่ออกตามกฎหมายดังกล่าว
- (ง) กำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่ผู้รับใบอนุญาตจะรับเข้าเป็นหรือให้ทำหน้าที่เป็นผู้จัดรายการ หรือผู้ดำเนินรายการในการส่งวิทยุกระจายเสียงและส่งวิทยุโทรทัศน์

- (จ) กำหนดเวลาให้สถานีทำการถ่ายทอดหรือออกอากาศรายการตามที่กำหนด
- (ฉ) กำหนดเงื่อนไข ข้อบังคับ หรือระเบียบที่จำเป็นต้องปฏิบัติในการส่งวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

การกำหนดหลักเกณฑ์ดังๆ ตามมาตรา 25 (2) นี้ เป็นผลให้กรมประชาสัมพันธ์ได้พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ เช่น กรมไปรษณีย์โทรคมนาคม และได้นำเสนอผ่านขั้นตอนดังๆ ตามมาตรา 25 (2) นี้ เป็นผลให้กรมประชาสัมพันธ์ได้พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ เช่น กรมไปรษณีย์โทรเลข และได้นำเสนอผ่านขั้นตอนดังๆ จนได้ประกาศเป็นกฎกระทรวง อันได้แก่ กฎกระทรวงฉบับที่ 12 13 14 และ 15 ซึ่งกฎกระทรวงฉบับที่ 12 และ 13 เป็นการกำหนดลักษณะของการให้บริการ โทรทัศน์ระบบบอร์บันเป็นสมาชิก ดังนี้ หากพิจารณาตาม พ.ร.บ. วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530 ต่อกรณีการให้เอกชนร่วมดำเนินกิจการ โทรทัศน์ระบบบอร์บันสมาชิกของ อ.ส.ม.ท. ได้เต็กลักษณะจากที่ได้มีประกาศใช้ กฎกระทรวงฉบับที่ 12 ดังแต่ พ.ศ. 2536 เป็นต้นมา หน่วยราชการที่เคยได้รับการยกเว้นตาม พ.ร.บ. วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2498 จะต้องถือปฏิบัติให้เป็นไปตาม พ.ร.บ. วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530 มาตรา 4 วรรค 2 กล่าวคือ “ในการดำเนินการบริการส่งวิทยุกระจายเสียงหรือบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ ส่วนราชการหรือนิติบุคคลที่ได้รับการยกเว้น จะต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในมาตรา 25 (2)” ดังกล่าวแล้ว

ดังนั้นในกรณีของ โทรทัศน์ระบบบอร์บันสมาชิกที่ อ.ส.ม.ท. จะดำเนินการต่อไป จึงควรที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎระเบียบที่ได้มีการกำหนดไว้เพื่อกีดการถือปฏิบัติที่สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันตามกฎกระทรวงที่มีการประกาศใช้ โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรงคือกรมประชาสัมพันธ์ ทำหน้าที่ในฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐด้วยกำกับดูแล และดำเนินการจัดการอุปกรณ์ ให้เป็นไปตามเงื่อนไข ซึ่งได้มีการระบุไว้ในข้อกฎหมายที่ทางราชการกำหนดอย่างชัดเจน

- แต่จากกฎกระทรวงฉบับที่ 12 ออกตามความใน พ.ร.บ. วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530 มาตรา 25 (2) ส่งผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการอนุญาตดำเนินกิจการ โทรทัศน์ระบบบอร์บันเป็นสมาชิกคือกรมประชาสัมพันธ์ และองค์กรสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยประสานปัญหาไม่สามารถดำเนินการได้เป็นแนวทางในการดำเนินนโยบาย โทรทัศน์ระบบบอร์บันสมาชิกมาปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ คือ กฎกระทรวงฉบับที่ 12 อธิบายคุณลักษณะของ โทรทัศน์ระบบบอร์บันสมาชิกหมายถึง การส่งวิทยุกระจายเสียงหรือการส่งวิทยุโทรทัศน์ที่กระทำโดยการให้กลืนแพร่กระจายผ่านทางสายหรือสื่อคำนำไฟฟ้าเท่านั้น ในสภาพความเป็นจริงการให้บริการ โทรทัศน์ระบบบอร์บันสมาชิกสามารถดำเนินการได้หลายลักษณะ คือ การส่ง

สัญญาณทางคลื่นไมโครเวฟ (Multipoint Multichannel Distribution System: MMDS) การส่งสัญญาณทางสายหรือสื่อตัวนำไฟฟ้า (Coaxial Cable/Optic Fiber) การส่งสัญญาณทางดาวเทียม (Direct To Home: DTH) และในอนาคตอาจมีการใช้เทคนิคผสมผสานกันด้วย รายชื่อผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอร์รับเป็นสมาชิก พ.ศ.2550 (ภาคผนวก ง)

(2) ผู้ประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ ตามพระราชบัญญัติประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ.2551

เมื่อมีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ.2551 ทำให้ผู้ประกอบกิจการโทรทัศน์ที่เคยได้รับใบอนุญาตจากการประชามติและที่ได้รับสัมปทานจากสัญญาจาก อ.ส.ม.ท.หมวดไป หรืออนกว่าจะหมดสัญญาสัมปทาน ทำให้ต้องมาขออนุญาตจาก กสทช. ตามกฎหมายนี้

จากประกาศคณะกรรมการกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตประกอบกิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ชั่วคราว (กิจการโทรทัศน์ที่มีระบบบอร์รับสมาชิก) ได้กำหนดความหมายของกิจการโทรทัศน์ที่มีระบบบอร์รับสมาชิก ว่าเป็นการให้บริการโทรทัศน์ชนิดที่ผู้รับรายการ ประสงค์จะรับบริการตามเงื่อนไขที่ผู้ประกอบกิจการกำหนด โดยผู้ให้บริการไม่ประสงค์จะให้บริการเป็นการทั่วไป ซึ่งจะมีค่าบริการหรือไม่ก็ได้ ทำให้การกำกับดูแลกิจการโทรทัศน์ระบบบอร์รับสมาชิกของเจ้าหน้าที่สามารถเข้าใจง่ายขึ้น ไม่ว่าจะมีการดำเนินการทางเทคนิคอย่างไร อีกทั้งการพัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์เทคโนโลยีทางการสื่อสารมีความเจริญก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น การวางแผนระเบียบข้อปฏิบัติใหม่มีความสอดคล้องกับสื่อเทคโนโลยีควรจะเป็นไปอย่างกว้างๆ เพื่อให้ปรับเปลี่ยนได้ทันกับสถานการณ์ในอนาคต

แต่ปัจจุบันในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายนี้ ก็ยังคงมีอยู่ ดังนี้

(1) เนื่องจากความไม่ชัดเจนของกฎหมาย ทำให้นักลงทุนไม่กล้าลงทุนเกินความจำเป็น การให้บริการเท่าที่มีอยู่เป็นการให้บริการอย่างจำกัด เลือกให้บริการเฉพาะพื้นที่ที่คิดว่าคุ้มค่าจริงๆ ซึ่งทำให้ประชาชนอีกส่วนจะไม่ได้รับบริการ หากพื้นที่อยู่ยังไม่ชัดเจนในด้านการคุ้มค่าในการลงทุน

(2) สถาบันการเงินไม่ให้การสนับสนุน เนื่องจากสัญญาที่ได้ในใบอนุญาตมีอายุเพียง 1 ปี สถาบันการเงินเห็นว่ามีความเสี่ยงสูง จึงไม่ให้การสนับสนุนการลงทุนของผู้ประกอบกิจการจึงต้องใช้เงินทุนส่วนตัว และเงินหมุนจากธุรกิจมาขาย ซึ่งทำให้การขยายตัวของโครงข่ายที่ให้บริการเป็นไปโดยความล่าช้า

(3) ผู้ผลิตรายการที่จะลงทุนผลิตรายการเพื่อให้กิจการเบิลท้องถิ่น ยังไม่กล้าลงทุน เดิมที่ เพราะยังมีความเสี่ยงในการลงทุน หากมีความชัดเจนในทางกฎหมาย น่าจะมีรายการต่างๆ ที่ มีประโยชน์ผลิตขึ้นมาเพื่อบริการแก่สมาชิกอีกมาก many

(4) ทำให้เกิดช่องว่างสำหรับหน่วยงานราชการบางหน่วย ถือโอกาสสูญและกรรโชก ทรัพย์จากผู้ประกอบกิจการบางราย โดยการอ้างกฎหมายที่มีความไม่ชัดเจน ในการเลือกรับ ประโยชน์จากผู้ประกอบกิจการ รวมทั้งนำมายุ่งเพื่อขอให้ปิดรายการบางรายการที่หน่วยงานภาครัฐ ไม่ต้องการให้เผยแพร่

(5) ทำให้หน่วยงานสาธารณูปโภค บางหน่วยงานถือเป็นข้ออ้างในการไม่อนุญาตให้ พาดสายเคเบิลที่วินเส้าไฟฟ้า ซึ่งทำให้ประชาชนหมดโอกาสในการรับบริการเคเบิลทีวีในราคากูก และถูกบังคับให้ใช้เคเบิลราคาแพง

(6) หากสภาพการยังเป็นเช่นนี้ต่อไป การขยายตัวของฐานสมาชิกเคเบิลทีวีก็จะ ขยายตัวต่อไปและในลักษณะที่ค่อยเป็นค่อยไปตามสภาพทางการเงินของผู้ประกอบกิจการ

ปัจจุบัน ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอร์นสมาร์ทจาก กฏหมายนี้ปรากฏตาม (ภาคผนวก ง.)

4.3 การวิเคราะห์ปัญหา การประกอบกิจการเคเบิลทีวีท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนาการกำกับดูแล ของหน่วยงานที่รับผิดชอบในอนาคต

จากการศึกษาข้อมูลการประกอบกิจการเคเบิลทีวีท้องถิ่น ยังถือว่าสภาวะการแข่งขันยัง มีไม่มากนักและธุรกิจตั้งกล่าวข้างต้นของการเจริญเติบโตอีกมาก หากเบริ่งเทียบกับประเทศไทยอื่นๆ จำนวนสมาชิกที่รับบริการในประเทศไทยจะมีปริมาณมากกว่าปัจจุบัน แต่เนื่องจากปัญหา หลายประการทำให้การพัฒนาเคเบิลทีวีท้องถิ่นในประเทศไทยเป็นไปอย่างล่าช้า กล่าวคือ

(1) กฏหมายเกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ยังไม่เป็นรูปธรรม

เนื่องจากกฏหมายเกี่ยวกับการประกอบกิจการเคเบิลทีวีท้องถิ่นยังไม่ชัดเจนทำให้ผู้ ประกอบกิจการรายใหญ่ยังไม่กล้าเข้ามาลงทุน ผู้ลงทุนทั้งหมดเป็นผู้ประกอบกิจการรายเล็ก ซึ่งขาด ทั้งเงินลงทุน แหล่งเงินทุน เทคโนโลยี การดำเนินกิจการเป็นไปตามสภาพตลาดและกำลังของผู้ ประกอบกิจการในแต่ละพื้นที่ จุดอ่อนของกฏหมายเคเบิลทีวีที่ใช้ในปัจจุบัน ก็คือ

1. เป็นสัญญาแบบ 1 ปี

2. รายละเอียดในการปฏิบัติในสัญญาส่วนใหญ่ ไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้จริง

ในความไม่แน่นอนดังกล่าว ทำให้รายใหญ่ไม่กล้าลงทุน คงมีแต่นักลงทุนระดับ ท้องถิ่น ดำเนินกิจการไปตามความต้องการของตลาด ตามที่เงินทุนของตนจะมีอยู่

(2) ผู้ประกอบกิจการเบบิลท้องถิ่น ไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

ในประวัติศาสตร์ การทำธุรกิจเบบิลที่วีของผู้ประกอบกิจการเบบิลท้องถิ่น ไม่เคยมีครั้งใดที่หน่วยงานของรัฐให้การส่งเสริม นอกราชจะไม่ให้การส่งเสริมแล้ว ยังถูกภาครัฐมองว่าเป็นผู้ร้ายที่ต้องปราบปราม รวมทั้งภาครัฐยังถูกใช้เป็นเครื่องมือของผู้ประกอบกิจการรายใหญ่ในการทำลายผู้ประกอบกิจการรายเล็ก เพราะผู้ประกอบกิจการรายใหญ่ถือว่ารายเล็กเป็นคู่แข่ง และอาศัยช่องว่างทางกฎหมายเข้ามายield เป็นเครื่องมือในการทำลาย ทั้งรูปแบบทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะในปี 2547,2548 แต่ด้วยความเข้มแข็งของกลุ่มผู้ประกอบกิจการรายเล็ก และความต้องการของประชาชน จึงทำให้ผู้ประกอบกิจการเบบิลท้องถิ่นสามารถดำเนินอยู่ได้จนถึงปัจจุบัน

(3) ผู้ประกอบกิจการเบบิลท้องถิ่นมีความเป็นปัจเจกบุคคลสูง

เนื่องจากผู้ประกอบกิจการเบบิลทีวี ในแต่ละพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นพ่อค้าหรือกลุ่มผู้นำชุมชนในแต่ละท้องที่ ได้รับความการยอมรับของประชาชนในพื้นที่ที่ให้บริการเบบิลทีวีสูง ทำให้หลายคนมองว่าธุรกิจเบบิลทีวีท้องถิ่นมีความนั่นคงสูง ยกตัวอย่างเช่น ขึ้นและหายคนไม่ต้องการให้มีผู้ใดเข้ามาทำธุรกิจเบบิลทีวีแข่งขันในพื้นที่ที่ตนเองให้บริการอยู่ ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจการเบบิลทีวีจะมีนักถูกเก็บเป็นความลับ ไม่เผยแพร่ให้ใครทราบ รวมถึงการลงทุน ก็จะเป็นการลงทุนเฉพาะบุคคล หรือการลงทุนในหน่วยงานหรือกลุ่มเพื่อนเพียงไม่กี่กลุ่ม การมองธุรกิจเบบิลทีวีแต่ละคนมีมุ่งหมายแคบคือมองเฉพาะพื้นที่ที่ตนเองให้บริการ ไม่มองเบบิลทีวีในภาพใหญ่ ที่ต้องการให้ผู้ประกอบกิจการทุกคนในทุกพื้นที่มีความเป็นเอกภาพ มีความสามัคคีและมีความโปร่งใสในการทำงาน

(4) ผู้ประกอบกิจการเบบิลทีวีท้องถิ่น ไม่เปิดเผยข้อมูลในการทำงานหากจะมองไปแล้วประเดิมนี้ เป็นเรื่องปกติของผู้ประกอบธุรกิจโดยทั่วไป แต่ในความเป็นจริงแล้วเรื่องนี้กลับเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อความอยู่รอดของผู้ประกอบกิจการเบบิลทีวีท้องถิ่น เพราะการประกอบกิจการเบบิลทีวีท้องถิ่นจะต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วนดังนี้

1. เทคโนโลยีที่ให้บริการต้องเหมาะสมตามสภาพของแต่ละพื้นที่ หมายความว่า สัญญาณภาพที่ให้บริการแก่สมาชิกต้องมีความคมชัดตามมาตรฐานที่ควรจะเป็น และเลือกใช้เทคโนโลยีในการส่งสัญญาณที่มีความเหมาะสม คุ้มค่าในการลงทุน ผู้ประกอบกิจการทุกคนควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในการทำงาน เพื่อหาแนวทางการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ไม่ถูกผู้ขายอุปกรณ์หลอกขายอุปกรณ์ที่ไม่ได้คุณภาพ

2. รายการที่ให้บริการต้องมีคุณภาพเพียงพอ กล่าวคือในปัจจุบันมีผู้ต้องการผลิตรายการเพื่อนำมาออกอากาศทางเบบิลทีวีเป็นจำนวนมาก แต่การผลิตรายการต้องมีค่าใช้จ่ายที่ต้องได้รับการสนับสนุนจากโฆษณา ซึ่ง Agency ต่างๆ ยังมีความไม่รับเงินเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกที่

รับชมรายการผ่านทางเคเบิลทีวี เนื่องจากผู้ประกอบกิจการส่วนใหญ่จะถือว่าขอดจำนวนสมาชิก เป็นความลับ

ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้คู่แข่งขันทราบและกล่าวว่ากรมสรรพากรจะเก็บภาษีจำนวนมาก ซึ่งเรื่องเหล่านี้ผู้ประกอบกิจการเคเบิลท้องถิ่นควรจะเปิดเผยข้อมูล เพราะเป็นประโยชน์ที่ได้จากการเปิดเผยข้อมูลจะนำไปสู่การพัฒนาวงการเคเบิลท้องถิ่น เพราะยิ่งมีจำนวนสมาชิกผู้รับบริการมาก การสนับสนุนจากสื่อต่างๆ ก็จะมากขึ้นตามไปด้วย ธุรกิจเคเบิลทีวีก็จะมีการแข่งขันจำนวนสมาชิก แต่ละรายก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น เพราะตลาดเคเบิลทีวียังขยายตัวได้อีกมาก

ส่วนการเสียภาษีให้รัฐก็เป็นหน้าที่ที่ทุกคนต้องปฏิบัติ เพื่อให้ธุรกิจเคเบิลทีวีเป็นธุรกิจที่มีความโปร่งใสในการทำงาน ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูลจะเป็นการพัฒนาภาระการที่ให้บริการโดยอัตโนมัติและจะมีการเพิ่มรายการเข้ามาอีกเป็นจำนวนมากและผู้ประกอบกิจการอาจไม่ต้องเสียค่าลิขสิทธิ์ในการเผยแพร่รายการเพราะจะได้มาฟรี

จากการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบกิจกรรมกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 ประกาศใช้เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2551 พожะสรุปประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์ระบบบอร์นสมาชิก ได้ดังนี้

(1) กฎหมายฉบับดังกล่าว แบ่งผู้ประกอบกิจกรรมกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทใช้คลื่นความถี่และที่ไม่ใช้คลื่นความถี่

(2) ผู้ประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอร์นสมาชิก ถูกจัดให้อยู่ในประเภทที่ไม่ใช้คลื่นความถี่เพื่ามีวิธีให้บริการลูกค้าได้ 2 วิธีหลักๆ คือ การเดินสายเคเบิลทางสายและส่งผ่านดาวเทียม ซึ่งทั้งสองวิธี สัญญาณที่ส่งไปจะไม่ไปรบกวนคลื่นความถี่ในอากาศ

(3) ตามนิยามที่มีในกฎหมายนี้ พожะสรุปได้ว่า ผู้ประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอร์นสมาชิก จะหมายถึงผู้ให้บริการสัญญาณทีวีแก่ผู้รับบริการในระบบบอร์นเป็นสมาชิก โดยจะเรียกเก็บค่าบริการจากสมาชิกหรือไม่ก็ได้

(4) ตามกฎหมายที่ออกมา ตั้งแต่วันที่ 5 มีนาคม 2551 เป็นต้นมา จะเป็นการยกเลิกพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับโทรทัศน์และวิทยุ ฉบับก่อนๆ ทั้งหมด และให้มาใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

(5) ผู้ประกอบกิจการทีวีและวิทยุรวมถึง โทรทัศน์ระบบบอร์นสมาชิก เดิมที่เคยได้รับสัมปทานจากหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ จะยังคงให้บริการต่อไปได้ตามระยะเวลาของสัมปทานที่เหลืออยู่ โดยมีสิทธิและหน้าที่ตามเดิม และเมื่อสัญญาสัมปทานสิ้นสุด จึงต้องเข้ามาปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(6) ผู้ประกอบกิจการทีวี ไม่เคยได้รับใบอนุญาตจากหน่วยงานราชการ เช่นวิทยุชุมชน และเคเบิลทีวีท้องถิ่นจะอยู่ภายใต้บทเฉพาะกาลที่ กทช. จะต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นมา เพื่อ

พิจารณออกใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปี ก่อนที่จะมีคณะกรรมการ กสทช. ที่จะเป็นผู้ออกใบอนุญาต 7 ปี หรือ 15 ปี ตามแต่ละประเภทของกิจการ

(7) สำหรับผู้ประกอบกิจการเกเบิลทีวีท่องถิ่น ที่ได้รับใบอนุญาตเดิม 78 ใน และผู้เริ่มนําเครื่องข่ายเกเบิลทีวีกับกรมประชาสัมพันธ์ หรือผู้ประกอบการที่ไม่ได้อ่อนุญาตใดๆ จะตกลงยุ่งยากได้บทเฉพาะกาล ซึ่งคณะกรรมการ กสทช. จะเป็นผู้ตั้งขึ้นเพื่อออกใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปี

(8) การที่คณะกรรมการ จะออกใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปี ให้กับผู้ประกอบกิจการ เกเบิลทีวีรายใดคณะกรรมการจะต้องออกระเบียบหรือคุณสมบัติของผู้ที่จะต้องได้รับอนุญาต หากผู้ใดมีคุณสมบัติครบก็จะได้รับใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปี

จากการตั้งคณะกรรมการตามกฎหมายดังกล่าวทำให้ กสทช. มีการประกาศ หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตประกอบกิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ชั่วคราว (กิจการ โทรทัศน์ระบบ บอกรับสมาชิก) เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2552 โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตให้ ประกอบกิจการไว้ว่า

1) ต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่จดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและไม่ อุปในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตมาแล้วยังไม่ครบสามปี

2) บุคคลผู้มีอำนาจกระทำการผูกพันผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีสัญชาติไทย

3) ต้องไม่มีกรรมการหรือบุคคลผู้มีอำนาจกระทำการผูกพันผู้ขอรับใบอนุญาตที่เคย เป็นกรรมการหรือบุคคลผู้มีอำนาจกระทำการผูกพันของผู้รับใบอนุญาตอื่น ซึ่งถูกเพิกถอน ใบอนุญาตอันเป็นผลมาจากการบริหารกิจการของผู้นั้นและระยะเวลาการถูกเพิกถอนใบอนุญาตยัง ไม่ครบกำหนดสามปี

4) เป็นนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลผู้มีสัญชาติไทยลงทุนหรือถือหุ้นอันเป็นทุน ไม่น้อยกว่า สามในสี่ของทุนทั้งหมดของนิติบุคคลนั้นและ ไม่ถือการครองหุ้นแทนบุคคลอื่น ไม่ว่าทางตรงหรือ ทางอ้อม

5) เป็นนิติบุคคลซึ่งผู้มีสัญชาติไทยมีอำนาจตามกฎหมายหรือตามข้อบังคับหรือตาม ข้อตกลงในการออกเสียงลงคะแนน ไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคะแนนเสียงที่มีสิทธิออกเสียง ทั้งหมดของนิติบุคคลนั้น

6) ผู้ขอรับใบอนุญาตในระดับท้องถิ่น จะต้องมีผู้ถือหุ้นอันเป็นทุนหรือผู้ลงทุน ไม่น้อย กว่าหนึ่งในสามต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในท้องถิ่นนี้ตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการอยู่

7) เป็นนิติบุคคลที่มีฐานะการเงินมั่นคง มีระบบการตรวจสอบบัญชี และมีลักษณะอื่น ใดซึ่งประกันความมั่นคงในการประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ในการผลักดันในอนุญาตเป็นบริษัท กรรมการไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมดและกรรมการผู้มีอำนาจจากกระทำการผูกพันนิติบุคคลนั้นต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย

กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญจะต้องเป็นบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทยหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการต้องเป็นบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย

ตามกฎหมายฉบับนี้ “บุคคลผู้มีสัญชาติไทย” หมายความว่าบุคคลมิใช่คนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการของคนต่างด้าว และหุ้นที่มีสัญชาติไทยถืออยู่หรือลงทุนอยู่จำนวนหนึ่งหุ้นนับเดียวในการลงทะเบียน

ซึ่งตามกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดศิทธิและหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตในการกระทำการดังๆ ไว้ดังนี้คือ

- 1) ถือว่าเป็นผู้ประกอบกิจการเบ็ดเตล็ดที่วิธีที่ถูกต้องตามกฎหมาย 100 %
- 2) สามารถหารายได้จากการโฆษณาในรายการได้ช้าไม่เกินหนึ่งนาที
- 3) ได้รับสิทธิในการพัฒนาสายเคเบิลบนเสาไฟฟ้าตามหลักเกณฑ์ที่เป็นธรรม
- 4) ได้ทำข่าวสารเพื่อบริการชุมชนในเขตพื้นที่ที่ให้บริการ
- 5) เสียค่าใบอนุญาตตามที่คณะกรรมการกำหนด
- 6) เสียส่วนแบ่งรายได้ 2% ของรายรับ
- 7) จัดผังรายการเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน

ผลจากการออกพระราชบัญญัติประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 ทำให้มีผู้ประกอบกิจการเบ็ดเตล็ดที่เกิดขึ้นใหม่เป็นจำนวนมากทั้งในระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับประเทศหากคณะกรรมการของ กทช. ไม่มีระเบียบมาควบคุมจำนวนผู้ประกอบกิจการจะทำให้เกิดการแข่งขันในธุรกิจเบ็ดเตล็ดที่วิมาก และจะส่งผลให้เกิดปัญหาดังๆ ดังนี้

1) การพัฒนาสายเคเบิลที่วิบนเสาไฟฟ้า จะมีการขออนุญาตพัฒนาสายเคเบิลที่วิบนเสาไฟฟ้า เป็นจำนวนมาก เพราะผู้ประกอบกิจการ 1 รายต้องลากสาย Coaxial 1 ชุด บนเสาไฟฟ้า ทั้งนี้ยังไม่รวมถึงการลากสาย Fiber Optic เพื่อเรื่องระบบ หากไม่มีการจำกัดจำนวนผู้ประกอบกิจการจะทำให้มีการพัฒนาสายบนเสาไฟฟ้าเป็นจำนวนมากและสร้างปัญหาให้กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และการไฟฟ้านครหลวง

2) การนำเข้าอุปกรณ์เป็นจำนวนมาก อุปกรณ์เบ็ดเตล็ดที่เกือบทั้งหมด จะต้องมีการนำเข้าจากต่างประเทศ หากไม่มีการควบคุมจะมีการลงทุนที่ซ้ำซ้อน และไม่มีผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศ

3) การแข่งขันซื้อขายสิทธิ์รายการ เมื่อมีการแข่งขันสูง รายที่มีงบประมาณน้อยโดยเฉพาะรายเล็กที่มีพื้นที่พื้นที่ให้บริการน้อยหรือมีฐานสมาชิกน้อย จะไม่สามารถแข่งขันซื้อขายสิทธิ์

ได้ ทำให้รายการที่ให้บริการสู้รายใหญ่ไม่ได้และสมาชิกจะเกิดการทุ่นตลาด ทำให้รายเล็กไม่สามารถทำธุรกิจต่อไปได้ ซึ่งเป็นบ่อเกิดทำให้รายเล็กหันไปเผยแพร่รายการที่ละเมิดลิขสิทธิ์และเกิดการกลั่นแกล้งดัดสายสัญญาณเคเบิลทีวี ซึ่งปัญหาด่างๆ เหล่านี้เคยเกิดขึ้นในต่างประเทศมาแล้ว

4) กรณีเกิดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม ผู้ให้บริการรายใหญ่และมีกำลังเงินสูง จะใช้วิธีการทุ่นตลาดหรือรวมชื่อลิขสิทธิ์รายการไปจนหมด ทำให้ผู้ประกอบกิจการรายเล็ก โดยเฉพาะในระดับจังหวัด ไม่มีรายการที่มีคุณภาพออกอากาศ ซึ่งจะเป็นโอกาสของรายใหญ่ร่าดับภูมิภาค หรือระดับประเทศ ทำการทุ่นตลาดเพื่อยึดครองพื้นที่ของเคเบิลทีวีระดับตำบล อำเภอ หรือจังหวัด ซึ่งต่อไปจะทำให้เคเบิลของห้องถ่ายทอดสิ้นไป กลายเป็นเคเบิลที่ส่งสัญญาณจากส่วนกลาง เช่นเดียวกับฟรีทีวีในปัจจุบัน

4.4 ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญค่าการกำกับดูแลกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ สามารถนำมารวบรวมและเรียบเรียง นำเสนอได้ดังนี้ คือ

1) ความเป็นมาเกี่ยวกับนโยบายการกำกับดูแลและการประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก เนื่องจากกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและการโทรทัศน์ ที่ใช้อยู่เดิม (2498) และ (2530) ขาดความชัดเจนและไม่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายเป็นไปด้วยความยากลำบาก ไม่ทันการ การเกิดของกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกจึงเป็นไปแบบประชานทำเองในประมาณปี 2530 – 2526 ผู้มีบทบาทคือ คุณฉลาด วรรณตร นักการเมือง

ทางน นโยบายการให้ใบอนุญาตประกอบกิจการเคเบิลทีวีเป็นทางการเริ่มโดยกรมประชาสัมพันธ์ (Sky TV และเคเบิลห้องถ่าย) และ อสมท. (IBC และ UTV ต่อมารวมกันเป็น UBC และ True Vision) ตามที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ในบทที่ 2 การกำกับดูแลทำโดยกรมประชาสัมพันธ์ (กปส.) และ อสมท. แล้วแต่ว่าใครให้อนุญาตหรือสัมปทาน

พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ปี 2543 ตัดอำนาจกรมประชาสัมพันธ์ (กปส.) และ อสมท. ในการออกใบอนุญาต และ พระราชบัญญัติประกอบกิจการฯ ปี 2551 ตัดอำนาจในการกำกับดูแลของกรมประชาสัมพันธ์ และ อสมท. และให้อำนาจบางส่วนแก่ กทช. ในการออกใบอนุญาตชั่วคราวและกำกับดูแลกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก ตามประกาศ หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตประกอบกิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ชั่วคราว (กิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก)

2) การรับทราบหลักปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจกรรมกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ.2551 ของผู้ประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า กฎหมายมีลักษณะเป็นคำสั่งที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ทุกคนจะอ้างว่าไม่รู้ไม่ได้ แต่ในความเป็นจริง องค์กรที่มีหน้าที่กำกับดูแลไม่ว่าจะเป็น กสทช. หรือ กสทช. ก็พยายามที่จะเผยแพร่และส่งเสริมองค์ความรู้อยู่ตลอด บุคคลคนภายนอกอาจจะมีที่ไม่รู้แต่ คงจะในส่วนใหญ่ก็จะทราบกันดี นอกจากนี้ยังมีสื่อเล็กทรอนิกส์ให้ติดตามกันอยู่ตลอด ซึ่ง พระราชบัญญัติประกอบกิจการฯ ปี พ.ศ.2551 ไม่มีรายละเอียดมากเกี่ยวกับ โทรทัศน์ระบบบอกรับ สมาชิก เพียงบัญญัติไว้ในมาตรา 25 – 28 มาตรา 25 ว่าด้วยคุณสมบัติผู้ประกอบกิจการ มาตรา 26 ว่าด้วยการออกใบอนุญาต มาตรา 27 ให้อำนาจแก่ กสทช. ในการกำกับดูแลเรื่องค่าบริการ การ โฆษณา และจัดส่งค่าธรรมเนียม

3) เรื่องความเหมาะสมของอัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตของสำนักงาน กสทช. นั้น ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ในปัจจุบันมีเพียงหลักเกณฑ์ชั่วคราว ซึ่งอยู่ในระหว่าง ดำเนินการปรับปรุงหลักเกณฑ์และประกาศเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้มีความเหมาะสม (ปัจจุบันแทนจะไม่มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมใดๆ)

4) การกำหนดระยะเวลาหรืออายุของใบอนุญาตให้ประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบ บอกรับสมาชิก ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ควรจะมีระยะเวลาประมาณ 10 ปี เพื่อให้เวลาแก่ผู้ประกอบกิจการ ในการลงทุนขยายระบบ และมีระยะเวลาคืนทุน ระยะเวลาที่น้อยเกินไป จะทำให้ผู้ประกอบ กิจการ ไม่กล้าลงทุนและหากมีอุปกรณ์ เครื่องมือเสียหาย ก็ไม่อยากที่จะซ่อม ทำให้เกิดผลกระทบ ต่อคุณภาพในการให้บริการตามมาตรฐาน

5) เรื่องความเหมาะสมในการควบคุมและกำกับดูแลของหน่วยงานภาครัฐนั้น ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ยังไม่มีความชัดเจน และเป็นเรื่องที่คาดคะเนได้ยาก เนื่องจากในปัจจุบันอยู่ ภายใต้ระบบการกำกับดูแลอย่างใหม่ที่ยังไม่ได้ดำเนินการเต็มที่ ส่วนระบบเดิมของกรม ประชาสัมพันธ์นั้นล้าสมัย ไม่ทันเหตุการณ์ ไม่มีผล และได้สิ้นสุดลงแล้ว ซึ่งมองตามหลักการของ กฎหมายแล้ว ต้องถือว่าระบบการกำกับดูแลใหม่น่าจะดีกว่าเดิม ได้ ซึ่งสิ่งที่ผู้กำกับดูแลควรจะเน้น คือในเรื่องการส่งเสริม มากกว่าที่จะบีบบังคับ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเครือข่าย หรือ เนื้อหาที่ ให้บริการ เช่น การพัฒนาลายเส้นตามมาตรฐาน ไม่ใช่เป็นระบบระเบียบ การกำกับดูแลเนื้อหา รายการ ยังมีหลายหน่วยงานเข้ามาร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็น กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวง เทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) กรมประชาสัมพันธ์ กสทช. ทำให้เกิดความไม่ชัดเจนในการปฏิบัติ หน้าที่

6) ในเรื่องการโฆษณาในโทรศัพท์ระบบบอกรับสมาชิกนั้น ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า “ตามพระราชบัญญัติประกอบกิจกรรมกระจายเสียงและกิจกรรมโทรศัพท์ พ.ศ. 2551 มีการกำหนดให้ กิจกรรมโทรศัพท์ระบบบอกรับสมาชิกสามารถโฆษณาได้ไม่เกิน 6 นาที ต่อชั่วโมง ซึ่งมีสัดส่วนที่ น้อยกว่ากิจกรรมโทรศัพท์สาธารณะ ซึ่งความเป็นจริงแล้วโฆษณาในเคเบิลทีวีมีได้ ในด้วยประเทศ การโฆษณาที่มีได้ ทั้งนั้น ไม่มีการกำหนด และมีทุกประเทศ ในอดีตอาจเริ่มจากไม่มีโฆษณา แล้วก็ เดินหน้าไปสู่การมีโฆษณาทั้งนั้น มีแต่ประชาชนที่ถูกกรอกหัวว่าการเสียค่าสมาชิกแล้วไม่ควรมี โฆษณา เป็นมาตรฐานที่นำมาใช้ในการต่อสู้มากกว่า และตอนเป็นเครื่องมือของพรีทีวีที่ไม่ต้องการมี คู่แข่งแย่งงาน โฆษณา ต่างพากันคิดว่าการกำหนดเรื่องใดเรื่องหนึ่งขึ้นมา โดยไม่มองผลกระทบด้าน อื่น”

ระบบกลไกตลาด

ค่าสมาชิก + ค่าโฆษณา = คุณภาพรายการ (จำนวนช่องรายการ)

เป็นสมการที่สมมุติขึ้น จะเห็นได้ว่าหากไม่มีโฆษณา ค่าสมาชิกก็จะสูงขึ้น หรือคุณภาพ ก็จะต่ำ บังคับอย่างโดยย่างหนักก็จะส่งผลกระทบต่ออีกอย่างหนึ่ง

7) ในเรื่องของบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติประกอบกิจการ พ.ศ.2551 ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมกับกิจกรรมโทรศัพท์ระบบบอกรับสมาชิกเพราะผู้ประกอบกิจการ ประเภทนี้ ส่วนมากเป็นผู้ประกอบกิจกรรมแบบรายย่อย แต่รายละเอียดของบทกำหนดโทษต้องรองรับ ประกาศของ กสทช. ซึ่งอยู่ระหว่างจัดทำ

8) นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจกรรมโทรศัพท์ระบบบอกรับสมาชิกในอนาคตนั้น ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่า ควรมีระบบระดับชาติและระดับท้องถิ่นอยู่ร่วมกัน ให้มีผลทั้งในเชิง Complete และ Complement (เติมเต็ม) กัน มีการแบ่งขันเพียงพอที่จะไม่มีCRMทำงานเหนือตลาด แต่ก็ไม่ปล่อยปละละเลยนกเกิดการแบ่งขันจนล้มละลายหรือทำลายคุณภาพของรายการและระบบ ควรมีการแบ่งขันกันอย่างเสรีและเป็นธรรม และมีทางเลือกที่เพียงพอให้แก่ประชาชน มีการนำ ระบบการกำกับดูแลตนเองร่วมกันมาใช้ ในขณะที่รัฐใช้อำนาจให้น้อยที่สุด โดยเฉพาะในเรื่อง เนื้อหารายการ เคราะฟในสิทธิการประกอบธุรกิจ สิทธิในการรับรายการและเนื้อหาของประชาชน สิทธิในการสื่อสารและในความเป็นส่วนตัว มีการคุ้มครองผู้บริโภค

9) อนาคตของการประกอบกิจกรรมเคเบิลทีวีท้องถิ่นในประเทศไทยนั้น ผู้เชี่ยวชาญมี ความเห็นว่า ควรดำเนินการโดยสนับสนุน สร้างเสริมให้เกิดการแบ่งขันอย่างเสรี มีการแบ่งขันกัน ระหว่างระบบ ต่างๆ และมีการเขื่อมต่อที่ดีระหว่างระบบ Cable Satellite Internet มีความเป็นธรรม ระหว่างผู้ประกอบการรายใหญ่และรายเล็ก ราคาไม่สูงเกินไปสำหรับผู้รับบริการ ผู้ประกอบกิจการ มีจรรยาบรรณและรับผิดชอบในเนื้อหารายการ

4.5 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม (Questionnaire)

เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 ราย แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ต่อเดือน และลักษณะที่พักอาศัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมของผู้ใช้บริการเบบิลทีวีท่องถิ่น ได้แก่ การใช้บริการเบบิลทีวี เหตุผลที่เลือกใช้บริการ เหตุผลที่ไม่เลือกใช้บริการ แหล่งข้อมูลที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการ ประเภทรายการที่ชอบ ประเภทรายการที่ไม่ชอบ ช่วงเวลาที่ชั้มรายการ วันที่ชั้มรายการ ผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกใช้บริการ และวิธีการจ่ายค่าบริการ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลท้องถิ่น ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการ และด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม กับพฤติกรรมของผู้ใช้บริการเบบิลทีวีท่องถิ่น โดยผู้วิจัยเลือกวิเคราะห์เฉพาะข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลท้องถิ่น โดยผู้วิจัยเลือกวิเคราะห์เฉพาะข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ได้กำหนดสัญลักษณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{x}$ แทนค่า ระดับเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทนค่า ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviations)

P แทนค่า ความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยที่มีระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 หรือมีนัยสำคัญทางสถิติ

* แทนค่า สถิติที่มีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

X^2 แทนค่า สถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญเพื่อเปรียบเทียบความแปรปรวนระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม (Chi-square test)

T แทนค่า สถิติที่ใช้ทดสอบความสัมพันธ์หรือความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดแต่ละด้าน (T-test)

F แทนค่า สถิติที่ใช้ทดสอบความสัมพันธ์หรือความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดแต่ละด้าน (F-test) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

4.5.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	183	45.75
หญิง	217	54.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 217 คน กิดเป็นร้อยละ 54.25 รองลงมาคือ เพศชาย จำนวน 183 คน กิดเป็นร้อยละ 45.75

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม อายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	11	2.75
20-29 ปี	186	46.50
30-39 ปี	120	30.00
40-49 ปี	52	13.00
50 ปีขึ้นไป	31	7.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 20 – 29 ปี จำนวน 186 คน กิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมาคือ อายุ 30 – 39 ปี จำนวน 120 คน กิดเป็นร้อยละ 30.00 ถัดมาคือ อายุ 40 -49 ปี จำนวน 52 คน กิดเป็นร้อยละ 13.00 และอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 31 คน กิดเป็นร้อยละ 7.75 อันดับสุดท้ายคือ อายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 11 คน กิดเป็นร้อยละ 2.75

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษา	14	3.50
ปวช./ปวส./คณะอนุปริญญา	20	5.00
ปริญญาตรี	297	74.25
ปริญญาโท หรือสูงกว่า	69	17.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีจำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 74.25 รองลงมาคือปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25 ถัดมาคือ ปวช./ปวส./คณะอนุปริญญา จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 อายุ และอันดับสุดท้ายคือ มัธยมศึกษาจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	20	5.00
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	18	4.50
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	243	60.75
พนักงานบริษัทเอกชน	37	9.25
อื่นๆ	82	20.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.75 รองลงมาคืออื่นๆ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 ถัดมาคือ พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25 และนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 อันดับสุดท้ายคือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1 คน	12	3.00
2-4 คน	225	56.25
มากกว่า 4 คนขึ้นไป	163	40.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.5 พนว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมาคือมากกว่า 4 คนขึ้นไป จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.75 และอันดับสุดท้ายคือมีสมาชิกในครอบครัว จำนวน 1 คน มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	51	12.75
10,000 – 20,000 บาท	197	49.25
20,001 – 30,000 บาท	59	14.75
30,001 – 40,000 บาท	41	10.25
มากกว่า 40,000 บาท	52	13.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.6 พนว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.25 รองลงมาคือ 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 ถัดมาคือ มากกว่า 40,000 บาท จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 และ ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75 อันดับสุดท้ายคือ 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.25

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัย

ลักษณะที่พักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
บ้านเดี่ยว	178	44.50
บ้านแฝด	20	5.00
บ้านทาวน์เฮาส์/อาคารพาณิชย์	137	34.75
อาคารชุด	65	16.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะบ้านเดี่ยว จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 รองลงมาคือบ้านทาวน์เฮาส์/อาคารพาณิชย์ จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.75 ต่อมาก็คือ อาคารชุด จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 และอันดับสุดท้ายคือ บ้านแฝด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของที่พักอาศัย

ประเภทของที่พักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
บ้านของคนเอง	330	82.50
บ้านเช่า	70	17.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.8 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบ้านเป็นของตัวเอง จำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 82.50 รองลงมาคือ บ้านเช่า จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50

4.5.2 พฤติกรรมของผู้บริโภคบริการเคเบิลทีวีท้องถิ่น

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการใช้บริการเคเบิลทีวี

การใช้บริการเคเบิลทีวี	จำนวน	ร้อยละ
เคยใช้บริการ	328	82.00
ไม่เคยใช้บริการ	72	18.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.9 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยใช้บริการเคเบิลทีวี จำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 และไม่เคยใช้บริการ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยใช้บริการเคเบิลทีวี จำแนกตามเหตุผลที่เลือกใช้บริการ (เลือกตอบตามลำดับความสำคัญ 3 อันดับ)

เหตุผลที่เลือกใช้บริการ 3 อันดับแรก	จำนวน	ร้อยละ
อัตราค่าบริการต่อเดือนถูก มีจำนวนช่องสถานีมาก	111	27.75
การนำเสนอช่องรายการที่ น่าสนใจ	93	23.75
	64	16.00

จากตารางที่ 4.10 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยใช้บริการเคเบิลทีวี ส่วนใหญ่เลือกใช้บริการเคเบิลทีวี เนื่องจาก อัตราค่าบริการต่อเดือนถูก จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75 รองลงมาคือ มีจำนวนช่องสถานีมาก จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75 และอันดับสาม คือ การนำเสนอช่องรายการที่น่าสนใจ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลที่ไม่เลือกใช้บริการ

เหตุผลที่ไม่เลือกใช้บริการ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นสินค้าที่เกินความจำเป็น	29	7.75
ใช้ True vision อยู่	36	9.00
ไม่ทราบว่าบริษัทดังอยู่ที่ใด	12	3.00
ผังรายการไม่น่าดู ไม่มีประโยชน์	12	3.00
เจ้าหน้าที่ไม่มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี	0	0.00
อัตราค่าบริการแพง	3	0.75
ไม่คิดตามผลหลังการขาย	5	1.25
จำนวนช่องรายการน้อย	3	0.75
การนำเสนอข่าวไม่ได้คุณภาพ	5	1.25

จากตารางที่ 4.11 พน.ว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ไม่เลือกใช้บริการเบื้องต้น ให้ True vision อยู่ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 รองลงมาคือเป็นสินค้าที่เกินความจำเป็นจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 ถัดมาคือ ไม่ทราบว่าบริษัทดังอยู่ที่ใดและผังรายการไม่น่าดู ไม่มีประโยชน์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 และอันดับสุดท้ายคือ อัตราค่าบริการแพง และจำนวนช่องรายการน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามแหล่งข้อมูลที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการเคเบิลทีวี

แหล่งข้อมูลที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการเคเบิลทีวี	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อน/ครอบครัว	219	54.75
จุดส่งเสริมการขายภายในศูนย์การค้า (Booth)	39	9.75
Website บริษัท	61	15.25
ใบปลิว/แผ่นพับ	48	12.00
พนักงานบริษัทแนะนำถึงบ้าน	33	8.25
รวม	400	100.00

จากการที่ 4.12 พบร่วงแหล่งข้อมูลที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการเคเบิลทีวีมากที่สุดคือเพื่อน/ครอบครัว จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.75 รองลงมาคือ Website บริษัท จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.25 ตามมาคือ ใบปลิว/แผ่นพับ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 อันดับสุดท้ายคือ พนักงานบริษัทแนะนำถึงบ้าน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทรายการที่ชื่นชอบ

ประเภทรายการที่ชื่นชอบ	จำนวน	ร้อยละ
ภาพยนตร์	169	42.25
กีฬา	55	13.75
ข่าว	50	12.50
แฟชั่น	6	1.50
เกมส์โซเชียล	7	1.75
เพลง	50	12.50
สารคดี	40	10.00
รายการเด็ก/การ์ตูน	18	4.50
อื่นๆ	5	1.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.13 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่ชื่นชอบรายการประเภทภาพยนตร์มากที่สุด จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.25 รองลงมาคือ กีฬา จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 ถัดมาคือ ข่าวและเพลง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 อันดับสุดท้ายคือ อื่นๆ นอกเหนือจากการข้างต้น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทรายการที่ไม่ชอบ

ประเภทรายการที่ไม่ชอบ	จำนวน	ร้อยละ
gaplyntr	7	1.75
กีพา	73	18.25
ข่าว	13	3.25
แฟชั่น	148	37.00
เกมส์โซเชียล	38	9.50
เพลง	8	2.00
สารคดี	25	6.25
รายการเด็ก/การ์ตูน	55	13.75
อื่นๆ	33	8.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.14 พบร่วมกันว่า ผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่ไม่ชอบรายการประเภทแฟชั่นมากที่สุด จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 รองลงมาคือ กีพา จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.25 ตัวมาคือ รายการเด็ก/การ์ตูน จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 อันดับสุดท้ายคือ gaplyntr จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามช่วงเวลาที่ชั่วโมงรายการ

ช่วงเวลาที่ชั่วโมงรายการ	จำนวน	ร้อยละ
00.01 – 06.00 น.	20	5.00
06.01 – 12.00 น.	24	6.00
12.01 – 18.00 น.	34	8.50
18.01 – 24.00 น.	322	80.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.15 พบร่วมกันว่าผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่ชั่วโมงรายการที่ช่วงเวลา 18.01 – 24.00 น. มากที่สุด จำนวน 322 คน คิดเป็นร้อยละ 80.50 รองลงมาคือ ช่วงเวลา 12.01 – 18.00 น. จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 ถัดมาคือ ช่วงเวลา 06.01 – 12.00 น. จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 อันดับสุดท้ายคือ 00.01 – 06.00 น. จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวันที่ชั่วโมงรายการ

วันที่ชั่วโมงรายการ	จำนวน	ร้อยละ
วันจันทร์ – วันศุกร์	106	26.50
วันเสาร์	16	4.00
วันอาทิตย์	27	6.75
วันเสาร์ และ วันอาทิตย์	222	55.50
วันหยุดนักขัตฤกษ์	29	7.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.16 พบร่วมกันว่าผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่ชั่วโมงรายการในวันเสาร์และอาทิตย์มากที่สุด จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.50 รองลงมาคือ วันจันทร์ – วันศุกร์ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 ถัดมาคือ วันหยุดนักขัตฤกษ์ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25 อันดับสุดท้ายคือ วันเสาร์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกใช้บริการเคเบิลทีวี

ผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกใช้บริการเคเบิลทีวี	จำนวน	ร้อยละ
ตัดสินใจเอง	209	52.25
ครอบครัว/ญาติเพื่อน	149	37.25
เจ้าหน้าที่เคเบิลทีวี/โฆษณา	28	7.00
	14	3.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.17 พนบว่า ในการเลือกใช้บริการเคเบิลทีวี ผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจเอง จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.25 รองลงมาคือ ครอบครัว/ญาติเพื่อน จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.25 ถัดมาคือ เพื่อน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 อันดับสุดท้ายคือ เจ้าหน้าที่เคเบิลทีวี/โฆษณา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิธีการจ่ายค่าบริการ

วิธีการจ่ายค่าบริการ	จำนวน	ร้อยละ
รายเดือน	270	67.50
เหมาจ่าย 3 เดือนต่อครั้ง	30	7.50
เหมาจ่าย 6 เดือนต่อครั้ง	34	8.50
เหมาจ่าย 1 ปีต่อครั้ง	66	16.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.18 พนบว่า วิธีการจ่ายค่าบริการของผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่จะใช้วิธีการจ่ายค่าบริการรายเดือนมากที่สุด จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50 รองลงมาคือเหมาจ่าย 1 ครั้ง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 ถัดมาคือเหมาจ่าย 3 เดือนต่อครั้ง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 อันดับสุดท้ายคือเหมาจ่าย 6 เดือนต่อครั้ง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50

4.5.3 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี

ตารางที่ 4.19 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี
ท้องถิ่นด้านผลิตภัณฑ์

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	ระดับความสำเร็จ			$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย ค่าเฉลี่ย
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
1. ความคุ้มชัดของสัญญาณภาพ	212 53.00%	172 43.00%	16 4.00%	2.49	0.58	มาก
2. รูปแบบการจัดผังรายการ	110 27.50%	249 62.25%	41 10.25%	2.17	0.59	ปานกลาง
3. การนำเสนอรายการที่นำเสนอไป	161 40.25%	193 48.25%	46 11.50%	2.29	0.66	ปานกลาง
4. มีการปรับปรุงรายการเสนอ	118 29.50%	189 47.25%	93 23.25%	2.06	0.72	ปานกลาง
5. ข่าวสารที่นำเสนอรวดเร็วและถูกต้อง	161 40.25%	199 49.75%	40 10.00%	2.30	0.64	ปานกลาง
รวม				2.26	0.06	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวีท้องถิ่น ด้านผลิตภัณฑ์ ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.26 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ความคุ้มชัดของสัญญาณภาพ มีค่าเฉลี่ย 2.49 รองมาคือ ข่าวสารที่นำเสนอรวดเร็วและถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย 2.30 และปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด คือ มีการปรับปรุงรายการเสนอ มีค่าเฉลี่ย 2.06

ตารางที่ 4.20 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลทีวี
ท่องถิ่นด้านราคา

ปัจจัยด้านราคา	ระดับความสำเร็จ			$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย ค่าเฉลี่ย
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
1. อัตราค่าบริการต่อเดือน	176 44.00%	216 54.00%	8 2.00%	2.42	0.53	ปานกลาง
2. มีส่วนลดค่าบริการ	116 29.00%	177 44.25%	107 26.75%	2.02	0.75	ปานกลาง
3. มีช่องทางการชำระค่าบริการได้หลายช่องทาง	107 26.75%	204 51.00%	89 22.25%	2.05	0.70	ปานกลาง
4. วิธีการจัดเก็บค่าบริการล่วงหน้า	62 15.50%	238 59.50%	100 25.00%	1.91	0.63	ปานกลาง
รวม				2.10	0.09	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลทีวีท่องถิ่น ด้านราคา ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.10 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ อัตราค่าบริการรายเดือน มีค่าเฉลี่ย 2.42 รองมาคือ มีช่องทางการชำระค่าบริการได้หลายช่องทาง มีค่าเฉลี่ย 2.02 และปัจจัยด้านราคาที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด คือ วิธีการจัดเก็บค่าบริการล่วงหน้า มีค่าเฉลี่ย 1.91

**ตารางที่ 4.21 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี
ท้องถิ่นด้านช่องทางการจัดจำหน่าย**

ปัจจัยด้านช่องทาง การจัดจำหน่าย	ระดับความสำเร็จ			$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย ค่าเฉลี่ย
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
1. ทำเลที่ตั้งสำนักงาน สะดวกต่อการเดินทาง	81 20.25%	239 59.75%	80 20.00%	2.00	0.64	ปานกลาง
2. สามารถติดต่อกับ บริษัทได้หลายช่องทาง	146 36.50%	158 39.50%	96 24.00%	2.13	0.77	ปานกลาง
3. ระยะเวลาการเปิด – ปิด การให้บริการ	107 26.75%	236 59.00%	57 14.25%	2.13	0.63	ปานกลาง
รวม				2.08	0.08	ปานกลาง

จากการที่ 4.21 พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวีท้องถิ่น ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.08 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ สามารถติดต่อกับบริษัทได้หลายช่องทาง และระยะเวลาการปิด-เปิดบริการ มีค่าเฉลี่ย 2.13 และปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่ายที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด คือ ทำเลที่ตั้งสำนักงานสะดวกต่อการเดินทาง มีค่าเฉลี่ย 2.00

ตารางที่ 4.22 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี
ท่องถิ่นค้านส่งเสริมการตลาด

การตลาด	ระดับความสำเร็จ			$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย ค่าเฉลี่ย
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
1. การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ของ กิจการเคเบิลทีวีท่องถิ่น มีหลายช่องทาง	79 19.75%	229 57.25%	92 23.00%	1.97	0.65	ปานกลาง
2. พนักงานขายแนะนำ ข้อมูลการบริการถูกต้อง	166 41.50%	184 46.00%	50 12.50%	2.29	0.68	ปานกลาง
3. มีการแจ้งรูปแบบผัง รายการสำเนา	130 32.50%	196 49.00%	74 18.50%	2.14	0.70	ปานกลาง
4. การให้ทดลองใช้ บริการเคเบิลทีวี	127 31.75%	191 47.75%	82 20.50%	2.11	0.71	ปานกลาง
รวม				2.13	0.03	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวีท่องถิ่น ค้านส่งเสริมการตลาด ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.13 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ พนักงานขายแนะนำข้อมูลการบริการถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย 2.29 รองมาคือมีการแจ้งรูปแบบผังรายการสำเนา มีค่าเฉลี่ย 2.14 และปัจจัยค้านส่งเสริมการตลาดที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด คือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของกิจการเคเบิลทีวีท่องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 1.97

ตารางที่ 4.23 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลทีวี
ท้องถิ่นด้านบุคคล

ปัจจัยด้านบุคคล	ระดับความสำเร็จ			$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย ค่าเฉลี่ย
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
1. เจ้าหน้าที่มีมนุษย์ สัมพันธ์ที่ดี สุภาพ	194 48.50%	171 42.75%	35 8.75%	2.40	0.64	มาก
2. เจ้าหน้าที่ติดตามงาน บริการสม่ำเสมอ	185 46.25%	131 32.75%	84 21.00%	2.25	0.78	มาก
3. พนักงานมีความรู้ตอบ ข้อสงสัยได้ชัดเจน	178 44.50%	172 43.00%	50 12.50%	2.32	0.68	มาก
4. จำนวนพนักงานมี เพียงพอต่อการให้บริการ	151 37.75%	178 44.50%	71 17.75%	2.20	0.72	ปานกลาง
รวม				2.29	0.06	มาก

จากตารางที่ 4.23 พนบ.ว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลทีวีท้องถิ่น ด้านบุคคล ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 2.29 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ เจ้าหน้าที่มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี สุภาพ มีค่าเฉลี่ย 2.40 รองมาคือ พนักงานมีความรู้ตอบข้อสงสัยได้ชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 2.32 และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด คือ จำนวนพนักงานมีเพียงพอต่อการให้บริการ มีค่าเฉลี่ย 2.20

ตารางที่ 4.24 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลทีวี
ท้องถิ่นด้านกระบวนการ

ปัจจัยด้านกระบวนการ	ระดับความสำเร็จ			$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย ค่าเฉลี่ย
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
1. ขั้นตอนการสมัคร สมาชิกง่ายและสะดวก	174 43.50%	206 51.50%	20 5.00%	2.39	0.58	ปานกลาง
2. การแข่งระยะเวลาที่ ต้องรอคิวยกการติดตั้ง	145 36.25%	213 53.25%	42 10.50%	2.26	0.63	ปานกลาง
3 ระยะเวลาที่ใช้ในการ ติดตั้งรวดเร็ว	212 53.00%	146 36.50%	42 10.50%	2.43	0.67	มาก
4. บริษัทส่งเจ้าหน้าที่เข้า มาแก้ไขปัญหาโดยเร็ว	185 46.25%	138 34.50%	77 19.25%	2.27	0.76	มาก
รวม				2.33	0.08	มาก

จากตาราง 4.24 พนวจ ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลทีวีท้องถิ่น ด้านกระบวนการ ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 2.33 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตั้งรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย 2.43 รองมาคือ ขั้นตอนการสมัครสมาชิกง่ายและสะดวก มีค่าเฉลี่ย 2.39 และปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด คือ บริษัทส่งเจ้าหน้าที่เข้ามาแก้ไขปัญหาโดยเร็ว มีค่าเฉลี่ย 2.27

ตารางที่ 4.25 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบิลทีวี
ท้องถิ่นด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ทางกายภาพ	ระดับความสำเร็จ			$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย ค่าเฉลี่ย
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
1. ความทันสมัยของ เทคโนโลยีรับส่ง สัญญาณ	184 46.00%	172 43.00%	44 11.00%	2.35	0.67	มาก
2. บริษัทมีความเป็นมือ อาชีพ	165 41.25%	192 48.00%	43 10.75%	2.31	0.65	ปานกลาง
3. มีความพร้อมด้าน ¹ เอกสาร แบบฟอร์ม แผ่นพับ	128 32.00%	192 48.00%	80 20.00%	2.12	0.71	ปานกลาง
รวม				2.26	0.03	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.25 พนบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบิลทีวีท้องถิ่น ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.26 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ความทันสมัยของเทคโนโลยีรับส่งสัญญาณ มีค่าเฉลี่ย 2.35 รองมาคือ บริษัทมีความเป็นมืออาชีพ มีค่าเฉลี่ย 2.31 และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด คือ มีความพร้อมด้านเอกสาร แบบฟอร์ม แผ่นพับ มีค่าเฉลี่ย 2.12

ตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านด่างๆ

ปัจจัย	ระดับความสำคัญ		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมายค่าเฉลี่ย
1. ด้านกระบวนการ	2.33	0.08	มาก
2. ด้านบุคคล	2.29	0.06	มาก
3. ด้านผลิตภัณฑ์	2.26	0.06	ปานกลาง
4. ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ	2.26	0.03	ปานกลาง
5. ด้านส่งเสริมการตลาด	2.13	0.03	ปานกลาง
6. ด้านราคา	2.10	0.09	ปานกลาง
7. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	2.08	0.08	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.26 พนบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับทุกปัจจัยในระดับปานกลาง – มาก โดยปัจจัยด้านกระบวนการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวีมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.33 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านบุคคล มีค่าเฉลี่ย 2.29 ถัดมาคือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 2.26 และปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด คือ ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีค่าเฉลี่ย 2.08

4.5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม กับคำถามเกี่ยวกับ พฤติกรรมของผู้ใช้บริการเคเบิลทีวี โดยใช้ค่า ไคสแควร์ (Chi – Square)

ตารางที่ 4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับช่วงเวลาที่ชมรายการ

ช่วงเวลาที่ชมรายการ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
00.01 – 06.00 น.	7 1.75%	13 3.25%	20 5.00%
06.01 – 12.00 น.	15 3.75%	9 2.25%	24 6.00%
12.01 – 18.00 น.	7 1.75%	27 6.75%	34 8.50%
18.01 – 24.00 น.	154 38.50%	168 42.00%	322 80.50%
รวม	183 45.75%	217 54.25%	400 100.00%

หมายเหตุ. * $P>0.05$ $P=0.005$ $X^2 = 12.87$

จากตารางที่ 4.27 พบร่วมกันว่า เพศกับช่วงเวลาที่ชมรายการมีความสัมพันธ์กัน ($P=0.005$, $X^2=12.87$) โดยเพศชาย ส่วนใหญ่ชมรายการในช่วงเวลา 18.01 – 24.00 น. จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 รองมาคือช่วงเวลา 06.01 -12.00 น. จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 เช่นเดียวกัน กับเพศหญิง ส่วนใหญ่ชมรายการในช่วงเวลา 18.01 – 24.00 น. จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 รองมาคือช่วงเวลา 12.01 – 18.00 น. จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75

ตารางที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวันที่ชมรายการ

วันที่ชมรายการ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
วันจันทร์ ถึง ศุกร์	40 1.00%	66 16.50%	106 26.50%
วันเสาร์	8 2.00%	8 2.00%	16 4.00%
วันอาทิตย์	19 4.75%	8 2.00%	27 6.75%
วันเสาร์ และ อาทิตย์	106 26.50%	116 29.00%	222 55.50%
วันหยุดนักขัตฤกษ์	10 2.50%	19 4.75%	29 7.25%
รวม	183 45.75%	217 54.25%	400 100.00%

หมายเหตุ. * $P>0.05$ $P=0.023$ $X^2 = 11.29$

จากการที่ 4.28 พบร่วมกัน พบว่า เพศกับวันที่ชมรายการมีความสัมพันธ์กัน ($P=0.023$, $X^2=11.29$) โดยเพศชาย ส่วนใหญ่ชมรายการในวันเสาร์และอาทิตย์ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 รองมาคือ วันอาทิตย์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 เช่นเดียวกันกับเพศหญิง ส่วนใหญ่ ชมรายการในวันเสาร์และอาทิตย์ จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 รองมาคือ วันหยุดนักขัตฤกษ์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

ตารางที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกใช้บริการเคเบิลทีวี

ผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกใช้บริการเคเบิลทีวี	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
ตัดสินใจเอง	101 23.25%	108 27.00%	209 52.25%
ครอบครัว/ญาติ	56 14.00%	93 23.25%	149 37.25%
เพื่อน	16 4.00%	12 3.00%	28 7.00%
เจ้าหน้าที่เคเบิลทีวี/โฆษณา	10 2.50%	4 1.00%	14 3.50%
รวม	183 45.75%	217 54.25%	400 100.00%

หมายเหตุ. * $P>0.05$ $P=0.021$ $X^2 = 9.75$

จากการที่ 4.29 พนบว่า เพศกับผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกใช้บริการเคเบิลทีวี มีความสัมพันธ์กัน ($P=0.021$, $X^2=9.75$) โดยเพศชาย ส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกใช้บริการเคเบิลทีวี ด้วยตนเอง จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 รองมาคือ ครอบครัว/ญาติ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 เช่นเดียวกันกับเพศหญิง ส่วนใหญ่ตัดสินใจเองในการเลือกใช้บริการเคเบิลทีวี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 รองมาคือ บครัว/ญาติ จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25

ตารางที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับประเกตราการที่ท่านชื่นชอบมากที่สุด

ประเกตราการที่ ชื่นชอบ	อายุ					รวม
	ต่ำกว่า 20 ปี	20-29 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50 ปีขึ้นไป	
gapayncr	4 1.0%	86 21.5%	56 14.0%	14 3.5%	9 2.3%	169 42.3%
กีฬา	0 0.0%	33 8.3%	8 2.0%	5 1.3%	9 2.3%	55 13.8%
ข่าว	0 0.0%	9 2.3%	12 3.0%	24 6.0%	5 1.3%	50 12.5%
แฟชั่น	0 0.0%	1 0.3%	4 1.0%	0 0.0%	1 0.3%	6 1.5%
เก็บไว้	0 0.0%	2 0.5%	1 0.3%	4 1.0%	0 0.0%	7 1.8%
เพลง	7 1.8%	24 6.0%	14 3.5%	0 0.0%	5 1.3%	50 12.5%
สารคดี	0 0.0%	18 4.5%	16 4.0%	5 1.3%	1 0.3%	40 10.0%
รายการเด็ก/การ์ตูน	0 0.0%	12 3.0%	5 1.3%	0 0.0%	1 0.3%	18 4.5%
อื่นๆ	0 0.0%	1 0.3%	4 1.0%	0 0.0%	0 0.0%	5 1.3%
รวม	11 2.8%	186 46.5%	120 30.0%	52 13.0%	31 7.8%	400 100.0%

หมายเหตุ.* $P>0.05$ $P=0.037$ $X^2 = 6.620$

จากตารางที่ 4.30 พบร่วมกับประเกตราการที่ชื่นชอบมากที่สุดมีความสัมพันธ์กัน ($P=0.031$, $X^2=6.620$) โดยผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ส่วนใหญ่ชื่นชอบรายการเพลง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ผู้ที่มีอายุ 20-29 ปี ส่วนใหญ่ชื่นชอบรายการgapayncr จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 และผู้ที่มีอายุ 30-39 ปี ชื่นชอบรายการgapayncr จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ผู้ที่มีอายุ 40-49 ปี ชื่นชอบรายการข่าว จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ในขณะที่ผู้ที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป ชื่นชอบรายการกีฬาและ gapayncr จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับแหล่งข้อมูลข่าวสารที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการ เคเบิลทีวี

แหล่งข้อมูลข่าวสารที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการเคเบิลทีวีท้องถิ่นของท่านคือแหล่งใด	ระดับการศึกษา				รวม
	มัธยม	ปวส. ปวช. และ อนุปริญญา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท หรือ [*] สูงกว่า	
เพื่อน/ครอบครัว	8 2.0%	9 2.3%	173 43.3%	29 7.3%	219 54.8%
จุดส่งเสริมการ (Booth)	0 0.0%	3 0.8%	30 7.5%	6 1.5%	39 9.8%
Website บริษัท	5 1.3%	0 0.0%	44 11.0%	12 3.0%	61 15.3%
ใบปลิว/แผ่นพับ	0 0.0%	4 1.0%	32 8.0%	12 3.0%	48 12.0%
พนักงานบริษัทแนะนำถึงบ้าน	1 0.3%	4 1.0%	18 4.5%	10 2.5%	33 8.3%
รวม	14 3.5%	20 5.0%	297 74.3%	69 17.3%	400 100.0%

หมายเหตุ. * $P>0.05$ $P=0.013$ $X^2 = 25.394$

จากตารางที่ 4.31 พนบว่า การศึกษา กับแหล่งข้อมูลข่าวสารที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการ เคเบิลทีวี มีความสัมพันธ์กัน ($P=0.013$, $X^2=25.394$) ทั้งนี้ ผู้ที่มีการศึกษาในทุกระดับ จะรับข้อมูลข่าวสารจาก เพื่อน/ครอบครัวมากที่สุด ซึ่งแหล่งข้อมูลดังกล่าวมีผลต่อการเลือกใช้บริการเคเบิลทีวี จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 รองมาคือ Website บริษัท จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3

ตารางที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับแหล่งข้อมูลข่าวสารที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการ เคเบิลทีวี

แหล่งข้อมูลข่าวสารที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการเคเบิลทีวีท้องถิ่นของท่านคือแหล่งใด	ระดับการศึกษา				รวม
	มัธยม	ปวส. ปวช. และ อนุปริญญา	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท หรือ สูงกว่า	
เพื่อน/ครอบครัว	8 2.0%	9 2.3%	173 43.3%	29 7.3%	219 54.8%
จุดส่งเสริมการ (Booth)	0 0.0%	3 0.8%	30 7.5%	6 1.5%	39 9.8%
Website บริษัท	5 1.3%	0 0.0%	44 11.0%	12 3.0%	61 15.3%
ใบปลิว/แผ่นพับ	0 0.0%	4 1.0%	32 8.0%	12 3.0%	48 12.0%
พนักงานบริษัทแนะนำถึงบ้าน	1 0.3%	4 1.0%	18 4.5%	10 2.5%	33 8.3%
รวม	14 3.5%	20 5.0%	297 74.3%	69 17.3%	400 100.0%

หมายเหตุ. * $P>0.05$ $P=0.013$ $X^2 = 25.394$

จากตารางที่ 4.31 พนบว่า การศึกษา กับแหล่งข้อมูลข่าวสารที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการ เคเบิลทีวี มีความสัมพันธ์กัน ($P=0.013$, $X^2=25.394$) ทั้งนี้ ผู้ที่มีการศึกษาในทุกระดับ จะรับข้อมูลข่าวสารจาก เพื่อน/ครอบครัวมากที่สุด ซึ่งแหล่งข้อมูลดังกล่าวมีผลต่อการเลือกใช้บริการเคเบิลทีวี จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 รองมาคือ Website บริษัท จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3

ตารางที่ 4.32 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับวิธีการจ่ายค่าบริการเคเบิลทีวี

วิธีจ่ายค่าบริการ เคเบิลทีวี	รายได้ของต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า 10,000	10,000- 20,000	20,001- 30,000	30,001- 40,000	มากกว่า 40,000	
รายเดือน	40 10.0%	144 36.0%	37 9.3%	21 5.3%	28 7.0%	270 67.5%
เหมาจ่าย 3 เดือน ต่อครั้ง	8 2.0%	7 1.8%	6 1.5%	2 0.5%	7 1.8%	30 7.5%
เหมาจ่าย 6 เดือน ต่อครั้ง	2 0.5%	15 3.8%	3 0.8%	5 1.3%	9 2.3%	34 8.5%
เหมาจ่าย 1 ปี ต่อครั้ง	1 0.3%	31 7.8%	13 3.3%	13 3.3%	8 2.0%	66 16.5%
รวม	51 12.8%	197 49.3%	59 14.8%	41 10.3%	52 13.0%	400 100.0%

หมายเหตุ. * $P>0.05$ $P=0.000$ $X^2 = 38.25$

จากตารางที่ 4.32 พนบว่า รายได้กับวิธีการจ่ายค่าบริการเคเบิลทีวีมีความสัมพันธ์กัน ($P=0.000$, $X^2=38.25$) โดยส่วนใหญ่ของที่มีรายได้ในทุกระดับ ชำระค่าบริการเคเบิลทีวีรายเดือน จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 รองมาคือ เหมาจ่าย 1 ปี ครั้ง จำนวน 66 คน คิดเป็น 16.5

4.5.5 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการเคเบิลทีวี โดยใช้สถิติ T-test สำหรับความสัมพันธ์ที่มี 2 ตัวแปร และใช้สถิติ F-test สำหรับความสัมพันธ์ที่มีตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัว แปรขึ้นไป วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way ANOVA) โดยเลือกนำเสนอเฉพาะส่วนที่มีความสัมพันธ์แตกต่างกันเท่านั้น ดังแสดงในตารางที่ 4.33 - 4.60

ตารางที่ 4.33 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านผลิตภัณฑ์

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	เพศ						T	P		
	ชาย			หญิง						
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ				
1. ความคุ้มชัดของสัญญาณภาพ	2.49	.53317	มาก	2.49	0.61	มาก	0.003	0.954		
2. รูปแบบการจัดผังรายการ	2.19	.59153	ปานกลาง	2.16	0.59	ปานกลาง	0.171	0.680		
3. การนำเสนอรายการที่น่าสนใจ	2.30	.65493	ปานกลาง	2.28	0.67	ปานกลาง	0.044	0.833		
4. มีการปรับปรุงรายการเสมอ	2.09	.76107	ปานกลาง	2.04	0.69	ปานกลาง	0.593	0.442		
5. ข่าวสารที่นำเสนอรวดเร็วและถูกต้อง	2.36	.64704	มาก	2.25	0.63	มาก	2.781	0.096		

หมายเหตุ. *P>0.05

จากตารางที่ 4.33 พบว่า เพศที่แตกต่างกัน ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 4.34 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ปัจจัยด้านราคา

ปัจจัยด้านราคา	เพศ						F	P		
	ชาย			หญิง						
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ				
1. อัตราค่าบริการต่อเดือน	2.4973	.51221	มาก	2.3548	.54296	ปานกลาง	7.194	0.008*		
2. มีส่วนลดค่าบริการ	2.0546	.76838	ปานกลาง	1.9954	.72965	ปานกลาง	0.624	0.430		
3. มีช่องทางการชำระค่าบริการได้หลายช่องทาง	2.0273	.69085	ปานกลาง	2.0599	.70783	ปานกลาง	0.215	0.643		
4. วิธีการจัดเก็บค่าบริการล่วงหน้า	1.9727	.62399	ปานกลาง	1.8479	.63092	ปานกลาง	3.921	0.048		

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.34 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านราคาในประเด็นเรื่อง อัตราค่าบริการต่อเดือน

ตารางที่ 4.35 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคมีลทีวี ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย

ปัจจัยด้านช่องทาง การจัดจำหน่าย	เพศ						F	P		
	ชาย			หญิง						
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ				
1. ทำเลที่ตั้งสำนักงาน สะดวกต่อการเดินทาง	2.0546	.60879	ปาน กลาง	1.9585	.65485	ปาน กลาง	2.280	0.132		
2. สามารถติดต่อกับ บริษัทได้หลาย ช่องทาง	2.0929	.77538	ปาน กลาง	2.1521	.76371	ปาน กลาง	0.588	0.444		
3. ระยะเวลาการเปิด – ปิด การให้บริการ	2.1913	.62153	ปาน กลาง	2.0691	.63085	ปาน กลาง	3.772	0.053		

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากการที่ 4.35 พนว่า เพศที่แตกต่างกันไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคมีลทีวี ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย

ตารางที่ 4.36 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด

ปัจจัยด้านส่งเสริม การตลาด	เพศ						F	P		
	ชาย			หญิง						
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ				
1. การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ของ กิจการเคเบิลทีวี ท้องถิ่นมีหลาย ช่องทาง	2.0219	.59259	ปาน กลาง	1.9217	.69943	ปาน กลาง	2.339	0.127		
2. พนักงานขาย แนะนำข้อมูลการ บริการลูกค้าต้อง	2.3989	.65415	มาก	2.1982	.68204	ปาน กลาง	8.928	0.003*		
3. มีการแข่งรูปแบบ ผู้รายการสมำเสมอ	2.1694	.68640	ปาน กลาง	2.1152	.71401	ปาน กลาง	0.592	0.442		
4. การให้ทดลองใช้ บริการเคเบิลทีวี	2.0601	.67262	ปาน กลาง	2.1567	.74744	ปาน กลาง	1.815	0.179		

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.36 พนง. เพศที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี
ด้านการส่งเสริมการขายในประเด็นเรื่อง พนักงานขายแนะนำข้อมูลการบริการลูกค้าต้อง

ตารางที่ 4.37 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านบุคคล

ปัจจัยด้านบุคคล	เพศ						T	P		
	ชาย			หญิง						
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ				
1. เจ้าหน้าที่มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีสุภาพ	2.4809	.64486	มาก	2.3272	.63745	ปานกลาง	5.710	0.017*		
2. เจ้าหน้าที่ติดตามงานบริการสมำ่เสมอ	2.3443	.73122	ปานกลาง	2.1751	.81464	ปานกลาง	4.697	0.031*		
3. พนักงานมีความรู้ตอบข้อสงสัยได้ชัดเจน	2.3989	.67888	มาก	2.2535	.68401	ปานกลาง	4.520	0.034*		
4. จำนวนพนักงานมีเพียงพอต่อการให้บริการ	2.3060	.65827	ปานกลาง	2.1106	.75567	ปานกลาง	7.462	0.007*		

หมายเหตุ. * $P > 0.05$

จากตารางที่ 4.37 พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านบุคคล ในทุกประเด็น อันได้แก่ เจ้าหน้าที่มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีสุภาพ เจ้าหน้าที่ติดตามงานบริการสมำ่เสมอ พนักงานมีความรู้ตอบข้อสงสัยได้ชัดเจน และ จำนวนพนักงานมีเพียงพอต่อการให้บริการ

ตารางที่ 4.38 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านกระบวนการ

ปัจจัยด้านกระบวนการ	เพศ						F	P		
	ชาย			หญิง						
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ				
1. ขั้นตอนการสมัคร สมาชิก ง่ายและ สะดวก	2.3716	.54839	มาก	2.3963	.60827	มาก	0.179	0.672		
2. การแจ้งระยะเวลาที่ ต้องรอคิวยกการติดตั้ง	2.3005	.58587	ปาน กกลาง	2.2212	.67145	ปาน กกลาง	1.556	0.213		
3. ระยะเวลาที่ใช้ใน การติดตั้งรวดเร็ว	2.4208	.68179	มาก	2.4286	.67062	มาก	0.013	0.908		
4. บริษัทส่งเจ้าหน้าที่ เข้ามาแก้ไขปัญหา โดยเร็ว	2.3224	.72619	ปาน กกลาง	2.2258	.79330	ปาน กกลาง	1.590	0.208		

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.38 พนว่า เพศที่แตกต่างกันไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิล ทีวี ด้านกระบวนการ

ตารางที่ 4.39 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ	เพศ						F	P		
	ชาย			หญิง						
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ				
1. ความทันสมัยของเทคโนโลยีรับส่งสัญญาณ	2.41	.63012	มาก	2.2995	.69897	ปานกลาง	2.704	0.101		
2. บริษัทมีความเป็นมืออาชีพ	2.3497	.65305	ปานกลาง	2.2673	.65439	ปานกลาง	1.579	0.210		
3. มีความพร้อมด้านเอกสาร แบบฟอร์ม แผ่นพับ	2.0601	.69669	ปานกลาง	2.1705	.72230	ปานกลาง	2.395	0.122		

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.39 พบว่า เพศที่แตกต่างกัน ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

ตารางที่ 4.40 ความตื้น พลุ่มร่องกว่าอยู่กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการยาเบ็ดที่ ดำเนินผลิตภัณฑ์

ปัจจัยด้าน ผลิตภัณฑ์	อายุ						50 ปีขึ้นไป						F	P			
	ต่ำกว่า 20 ปี			20-29 ปี			30-39 ปี			40-49 ปี							
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	
1. ความคิดเห็น ของลูกค้า	2.27	0.47	ปานกลาง	2.52	0.53	มาก	2.55	0.53	มาก	2.38	0.63	มาก	2.39	0.84	มาก	1.471	0.210
2. รูปแบบการจัด ผังรายการ	1.91	0.83	ปานกลาง	2.28	0.53	ปานกลาง	2.08	0.60	ปานกลาง	2.13	0.66	ปานกลาง	2.06	0.63	ปานกลาง	3.281	0.012*
3. การนำเสนอ รายการที่ น่าสนใจ	1.91	0.83	ปานกลาง	2.32	0.64	ปานกลาง	2.30	0.69	ปานกลาง	2.19	0.72	ปานกลาง	2.35	0.55	ปานกลาง	1.364	0.246
4. มีการปรับปรุง รายการเสมอ	1.27	0.47	ปานกลาง	2.16	0.72	ปานกลาง	2.05	0.77	ปานกลาง	2.01	0.58	ปานกลาง	1.87	0.76	ปานกลาง	4.915	0.001*
5. นำเสนองานเรื่อง และถูกต้อง	1.55	0.93	ปานกลาง	2.45	0.60	มาก	2.23	0.58	ปานกลาง	2.21	0.70	ปานกลาง	2.13	0.67	ปานกลาง	7.835	0.000*

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.40 พบว่า อาชญากรรมต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการยาเบ็ดที่ ดำเนินผลิตภัณฑ์ในประเทศไทย ตามผลิตภัณฑ์ในประเทศไทย รวมแบบการจัดผู้บริษัท การปรับปรุงรายการเสมอ และนำเสนองานเรื่องและถูกต้อง

ตารางที่ 4.41 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของบุคคลกับคะแนนการประเมินใจใช้บริการเบ็ดเตล็ดทั่วไปของข้าราชการ

ปัจจัยด้านราคา	อายุ												F	P						
	ต่ำกว่า 20 ปี				20-29 ปี				30-39 ปี				40-49 ปี				50 ปีขึ้นไป			
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ		
1. อัตราค่าบริการต่อล้วน	2.27	0.47	ปานกลาง	2.45	0.51	มาก	2.43	0.51	มาก	2.44	0.64	มาก	2.26	0.58	ปานกลาง	1.063	0.374			
2. มีจำนวนเดือนค่าปริภาระ	1.54	0.93	น้อย	2.05	0.74	ปานกลาง	2.03	0.68	ปานกลาง	2.02	0.83	ปานกลาง	1.84	0.82	ปานกลาง	1.808	0.126			
3. มีช่องทางการชำระเงินค่าบริการให้หลากหลาย	1.54	0.93	น้อย	2.04	0.65	ปานกลาง	2.03	0.72	ปานกลาง	2.12	0.73	ปานกลาง	2.26	0.68	ปานกลาง	2.339	0.055			
4. วิธีการจัดเก็บค่าบริการต่างๆ	1.54	0.93	น้อย	1.95	0.59	ปานกลาง	1.83	0.56	ปานกลาง	1.94	0.75	ปานกลาง	1.97	0.75	ปานกลาง	1.672	0.156			

หมายเหตุ. *P>0.05

จากตารางที่ 4.41 พบว่า อายุที่แตกต่างกัน ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบ็ดเตล็ดทั่วไปนานราก

ตารางที่ 4.42 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยต่อส่วนประสมทางการติดต่อการศึกษาในใช้บริการเคลื่อนที่ ประจำเดือนช่วงทางการศึกษาหน้า

ปัจจัยตัวแปรของทางการจัด อีทานน์บาย	อายุ						50 ปีขึ้นไป						F	P	
	ต่ำกว่า 20 ปี			20-29 ปี			30-39 ปี			40-49 ปี					
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. สำเนาเอกสารติดต่อการติดต่อ การเดินทาง	1.91	0.83	ปานกลาง	2.07	0.60	ปานกลาง	1.92	0.61	ปานกลาง	1.85	0.67	ปานกลาง	2.19	0.75	ปานกลาง
2. สามารถติดต่อกับบุรุษที่ หลบซ่อนทาง	1.91	0.83	ปานกลาง	2.20	0.73	ปานกลาง	2.02	0.79	ปานกลาง	1.98	0.75	ปานกลาง	2.42	0.81	มาก
3. ระยะเวลาการปฏิบัติ – ปิด การ ให้บริการ	1.91	0.83	ปานกลาง	2.19	0.57	ปานกลาง	2.08	0.64	ปานกลาง	2.02	0.67	ปานกลาง	2.16	0.73	ปานกลาง

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.42 พบว่า อายุที่แสดงต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคลื่อนที่ ด้านซื่อของทางการจัดจำหน่าย ในประเด็นเรื่อง ทำใบอนุญาตสำนักงาน
ลงทะเบียนต่างประเทศ ตามรายการต่อไปนี้ได้ผลอย่าง

ตารางที่ 4.42 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยที่ส่วนประสมทางการติดต่อการตัดสินใจใช้บริการเคลื่อนไหว ประจำที่ด้านของทางการซึ่งจำหน้าบ

ปัจจัยด้านชื่อทางการจัด จำหน่าย	อายุ						50 ปีขึ้นไป						F	P			
	ต่ำกว่า 20 ปี			20-29 ปี			30-39 ปี			40-49 ปี							
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	
1. สำหรับผู้ซื้อสินค้างานศิลปะครั้งเดียว	1.91	0.83	ปานกลาง	2.07	0.60	ปานกลาง	1.92	0.61	ปานกลาง	1.85	0.67	ปานกลาง	2.19	0.75	ปานกลาง	2.557	0.038*
2. สามารถเลือกตัวอย่างเบรนช์ที่ต้องการ	1.91	0.83	ปานกลาง	2.20	0.73	ปานกลาง	2.02	0.79	ปานกลาง	1.98	0.75	ปานกลาง	2.42	0.81	มาก	2.891	0.022*
3. ระยะเวลาการเงิน - บัด การหักเบรนก	1.91	0.83	ปานกลาง	2.19	0.57	ปานกลาง	2.08	0.64	ปานกลาง	2.02	0.67	ปานกลาง	2.16	0.73	ปานกลาง	1.323	0.261

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.42 พบว่า อายุที่แสดงต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคลื่อนไหว ด้านซื่อของทางการจัดจำหน่าย ในประเด็นเรื่อง ทำให้เกิดตั้งสำนักงานลงทะเบียนแบบ สามารถตัดต่อ กับบริษัทได้คล้ายช่องทาง

ตารางที่ 4.43 ความตั้งมั่นพัฒนาของบุญเจษท่วงประสมทางการติดต่อที่มีพัฒนาการตัดสินใจใช้บริการเบิกบานต่อไปในคราวต่อๆ ไป

ปัจจัยด้านสังคม	ต่ำกว่า 20 ปี			20-29 ปี			30-39 ปี			40-49 ปี			อายุ			50 ปีขึ้นไป		
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. การโฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างก้าวกระโดดที่มีลักษณะท้าทาย	1.55	0.93	ปานกลาง	1.99	.63236	ปานกลาง	1.8500	.63046	ปานกลาง	2.0577	.69771	ปานกลาง	2.2903	.52874	ปานกลาง	4.452	0.002*	
2. หนังสือพิมพ์และนิตยสาร	2.27	0.47	ปานกลาง	2.37	.64684	ปานกลาง	2.1500	.70592	ปานกลาง	2.1346	.71480	ปานกลาง	2.6129	.55842	มาก	4.568	0.001*	
3. นิยามและรูปแบบผู้ดูแลทางสุขภาพสำหรับเด็ก	1.55	0.93	น้อย	2.1828	.71955	ปานกลาง	2.0750	.63725	ปานกลาง	2.0769	.70977	ปานกลาง	2.4516	.56796	มาก	4.173	0.003*	
4. การให้หัดลองใช้บริการเบิกบาน	2.27	0.47	ปานกลาง	2.2097	.72344	ปานกลาง	1.9417	.67731	ปานกลาง	2.0385	.73994	ปานกลาง	2.2581	.72882	ปานกลาง	3.242	0.012*	

หมายเหตุ. * $P>0.05$

หากตารางที่ 4.43 พิ Bew อาทิตย์แตกต่างกันนี้มีพิพารต์ต่อการตัดสินใจใช้บริการเบิกบานต่อไปในคราวต่อๆ ไปในการส่งเสริมการติดต่อในทุกประดิษฐ์ ดำเนินการต่อไป

ตารางที่ 4.44 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยต่างประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อบริการโดยวิธีหัวข้อมูล

ปัจจัยด้านบุคคล	อายุ												F	P	
	ต่ำกว่า 20 ปี			20-29 ปี			30-39 ปี			40-49 ปี					
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
เงินเดือนที่มีมนุษย์ตัวแทนพนักงาน	2.27	0.47	ปานกลาง	2.56	0.58	มาก	2.18	0.67	ปานกลาง	2.21	0.70	ปานกลาง	2.58	0.56	มาก
สุภาพ															
เงินเดือนที่ติดตามงานบริการ สม่ำเสมอ	1.55	0.93	น้อย	2.32	0.79	ปานกลาง	2.21	0.81	ปานกลาง	2.17	0.65	ปานกลาง	2.39	0.67	มาก
พนักงานมีความรู้ดูอบรมสัปดาห์	2.27	0.47	ปานกลาง	2.45	0.62	มาก	2.17	0.74	ปานกลาง	2.08	0.71	ปานกลาง	2.55	0.62	มาก
โทรศัพท์															
จำนวนพนักงานมีเพียงพอต่อการ ให้บริการ	1.55	0.93	น้อย	2.28	0.69	ปานกลาง	2.15	0.77	ปานกลาง	2.08	0.59	ปานกลาง	2.35	0.66	กลาง

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.44 พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อบริการโดยวิธีหัวข้อมูลในทุกประเดิญช่วงต้น

ตารางที่ 4.45 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยต่างๆ บนประสิทธิภาพการตัดสินใจใช้บริการยาปฏิชีวนะ ด้านกระบวนการ

ปัจจัยด้านกระบวนการ	อายุ												F	P	
	ต่ำกว่า 20 ปี			20-29 ปี			30-39 ปี			40-49 ปี					
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
ชุมชนในการสมัครสมาชิก จำกัดเฉพาะดาวก	2.27	0.47	ปานกลาง	2.41	0.52	มาก	2.36	0.67	มาก	2.23	0.58	ปานกลาง	2.65	0.49	มาก
การเข้าร่วมของมวลที่ต้องร้องขอมาตราดิติดต่อ	1.55	0.93	น้อย	2.34	0.53	ปานกลาง	2.12	0.68	ปานกลาง	2.21	0.70	ปานกลาง	2.61	0.50	มาก
ระบบเวลาที่ใช้ในการติดต่อร่วมกัน	1.55	0.93	น้อย	2.48	0.55	มาก	2.35	0.76	ปานกลาง	2.44	0.75	มาก	2.65	0.49	มาก
นิรนัยทางภาษาที่เชิงภาษาไทยบ่อยมาก	1.55	0.93	น้อย	2.36	0.75	มาก	2.23	0.78	ปานกลาง	2.08	0.74	ปานกลาง	2.48	0.57	มาก

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.45 พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการยาปฏิชีวนะ ด้านกระบวนการในทุกประดิษฐ์ ด้านกระบวนการ

ตารางที่ 4.46 ความถี่ของหัวอย่างบังคับต่อการทดสอบทางภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการทดสอบทางภาษาอังกฤษ ตามต่อไปนี้

	อายุ												F	P	
	ต่ำกว่า 20 ปี			20-29 ปี			30-39 ปี			40-49 ปี					
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	ระดับ
ปัจจัยด้านความต้องการภาษาอังกฤษ															
ความต้องการภาษาอังกฤษโดยรวม	1.91	0.83	ปานกลาง	2.41	0.60	มาก	2.23	0.74	ปานกลาง	2.38	0.63	มาก	2.55	0.68	มาก
นิรนามความเป็นมืออาชีพ	1.91	0.83	ปานกลาง	2.40	0.56	มาก	2.20	0.74	ปานกลาง	2.21	0.70	ปานกลาง	2.45	0.57	มาก
มีความพร้อมด้านเอกสาร	1.91	0.83	ปานกลาง	2.17	0.67	ปานกลาง	1.96	0.75	ปานกลาง	2.19	0.72	ปานกลาง	2.42	0.62	มาก
แบบฟอร์ม แผ่นพับ															

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.46 พบว่า อายุต่ำกว่า 30 ปี มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้ารับการทดสอบทางภาษาอังกฤษ ตามต่อไปนี้

ตารางที่ 4.47 ความตื้น พื้นที่ระหว่างการศึกษา กับจำนวนครั้งที่ใช้บริการยาปฏิชีวนะตามทางการแพทย์ต่อการตัดสินใจใช้บริการยาปฏิชีวนะ ด้านผู้เด็กทันที

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	การศึกษา										F	P		
	นักเรียนศึกษา					ปวส. ปวช. /อนุปริญญา								
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ		
1. ความคิดเห็นของผู้เรียนในภาค	2.21	0.58	ปานกลาง	2.60	0.60	ปานกลาง	2.45	0.57	มาก	2.70	0.55	มาก	4.932	0.002*
2. รูปแบบการจัดสัมภาระ	1.64	0.84	ปานกลาง	2.00	0.32	ปานกลาง	2.18	0.57	ปานกลาง	2.32	0.63	ปานกลาง	5.953	0.001*
3. การนำเสนอเรขากราฟที่นำเสนอให้	1.64	0.84	ปานกลาง	2.40	0.68	มาก	2.25	0.64	ปานกลาง	2.57	0.58	มาก	9.702	0.000*
4. มีการปรับปรุงรายการเตือนอัตโนมัติ	1.29	0.47	น้อย	1.65	0.59	ปานกลาง	2.05	0.71	ปานกลาง	2.39	0.67	มาก	13.439	0.000*
5. จำนวนครั้งที่นำเสนอเรื่องเวลาระดับ	1.93	0.73	ปานกลาง	2.25	0.55	ปานกลาง	2.30	0.64	ปานกลาง	2.42	0.65	มาก	2.438	0.064

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.47 พบว่า การศึกษาที่แตกต่างกันนี้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการยาปฏิชีวนะ ด้านผู้เด็กทันที ในประเด็น ความคิดเห็น ความคุ้มค่าของสัญญาณการ รูปแบบ การจัดผังรายการ การนำเสนอรายการที่นำเสนอใน แล้ว มีการปรับปรุงรายการเตือน

448 ទំនាក់ទំនង ក្រសួងពេទ្យ នគរបាល រាជធានីភ្នំពេញ

ปัจจัยตัวแปรตาม	การศึกษา										F	P
	มัธยมศึกษา			ปวช./อนุปริญญา			ปริญญาตรี			นิรสูญโภพเรืองกว่า		
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. อัตราค่านิรภัยต่อเดือน	2.29	0.47	ปานกลาง	2.55	0.60	มาก	2.38	0.52	ปานกลาง	2.59	0.55	มาก
2. มีส่วนลดค่าบริการ	1.57	0.85	ปานกลาง	1.80	0.62	ปานกลาง	2.00	0.72	ปานกลาง	2.29	0.81	ปานกลาง
3. มีช่องทางการซื้อขายค่าบริการให้หลากหลายช่องทาง	1.64	0.84	ปานกลาง	2.00	0.79	ปานกลาง	1.99	0.68	ปานกลาง	2.38	0.62	มาก
4. วิธีการจัดเก็บค่าบริการล่วงหน้า	1.64	0.84	ปานกลาง	2.00	0.79	ปานกลาง	1.85	0.62	ปานกลาง	2.18	0.49	ปานกลาง

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 4.48 พบว่า การศึกษาที่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาต่อการตัดสินใจใช้บริการโดยบิลท์วี ผู้นำรากในทุกประดิษฐ์น้ำ

ตารางที่ 4.49 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาภัยชีวิตที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบล็อกท์วี บังษัณฑ์ของทางการจัดทำหน่วย

ปัจจัยด้านช่องทางการจัดทำหน่วย	การศึกษา										F	P		
	นักเรียนศึกษา					ปวส. ปวช. /อนุปริญญา								
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD				
1. ทำให้เกิดสัมผัสกับงานและควรต่อการ พินทาง	1.50	0.85	น้อย	2.00	0.79	ปานกลาง	2.00	0.60	ปานกลาง	2.13	0.64	ปานกลาง	3.947 0.009*	
2. สามารถติดต่อกับบุรุษทั่วโลก ซึ่งทาง	1.57	0.94	ปานกลาง	1.85	0.99	ปานกลาง	2.13	0.73	ปานกลาง	2.26	0.76	ปานกลาง	4.115 0.007*	
3. ระยะเวลาการปฏิบัติ การให้บริการ	1.50	0.85	น้อย	2.15	0.67	ปานกลาง	2.14	0.59	ปานกลาง	2.16	0.66	ปานกลาง	4.930 0.002*	

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.49 พบว่า การศึกษาที่แต่ละกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้ารับบริการเบล็อกท์วี ด้านซื่อทางการจัดทำหน่วยทุกรายเดือนปี

ตารางที่ 4.50 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาทั่วไปและความสามารถในการตัดสินใจใช้บริการเคลื่อนที่ ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด

ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	การศึกษา										F	P
	นักเรียนศึกษา		ปวช. ปว.x./ อนุปริญญา		ปริญญาตรี		ปริญญาโทหรือดูง ก่าว					
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	ระดับ	
1. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของกิจกรรมเบิร์นท์ที่วิช้องค์นี้ มีผลลัพธ์อย่างทาง	1.64	0.93	ปานกลาง	2.00	0.79	ปานกลาง	1.93	0.62	ปานกลาง	2.17	0.66	ปานกลาง
2. พนักงานขายแนะนำข้อมูลการบริการบุคคล	1.86	0.77	ปานกลาง	2.35	0.67	ปานกลาง	2.29	0.65	ปานกลาง	2.35	0.76	ปานกลาง
3. มีการเจรจาแบบผู้ชายการต�่ำatemao	2.00	0.78	ปานกลาง	2.15	0.99	ปานกลาง	2.08	0.70	ปานกลาง	2.43	0.50	มาก
4. การให้คาดคะเนใช้บริการเคลื่อนที่	2.29	0.47	ปานกลาง	2.20	0.69	ปานกลาง	2.05	0.72	ปานกลาง	2.32	0.70	ปานกลาง

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.50 พบว่า การศึกษาที่ เต็塔่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคลื่อนที่ ด้านส่งเสริมการตลาด ในทุกประดิษฐ์ ตามที่ได้กล่าวไว้

ตารางที่ 4.51 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาภัยคุกคามกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบินทีวี ด้านบุคคล

ปัจจัยด้านบุคคล	การศึกษา										F	P	
	นักเรียนศึกษา			ป้าส. บ่าวช. /อนุปริญญา			ปริญญาโทหรือสูงกว่า						
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	ระดับ		
1. เจ้าหน้าที่มั่นคงยั่งยืนพัฒนาทรัพยากร	2.00	0.88	ปานกลาง	2.50	0.61	มาก	2.38	0.61	มาก	2.52	0.72	มาก	2.908 0.034*
2. เจ้าหน้าที่ติดตามงานบริการสนับสนุนของ	1.71	0.99	ปานกลาง	2.40	0.82	มาก	2.20	0.78	ปานกลาง	2.54	0.63	มาก	6.128 0.000*
3. พนักงานมีความรู้ตอบข้อสงสัยได้ดี	2.00	0.88	ปานกลาง	2.20	0.70	ปานกลาง	2.31	0.66	ปานกลาง	2.46	0.72	มาก	2.282 0.079
4. จำนวนพนักงานมีเพียงพอต่อการให้บริการ	1.64	0.93	ปานกลาง	2.25	0.72	ปานกลาง	2.18	0.72	ปานกลาง	2.39	0.62	มาก	4.684 0.003*

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.51 พบว่า การศึกษาที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบินทีวี ด้านบุคคล ในประเด็นเจ้าหน้าที่มั่นคงยั่งยืนที่ต้องการ
เจ้าหน้าที่ติดตามงานบริการสนับสนุนและจำนวนพนักงานมีเพียงพอต่อการให้บริการ

ตารางที่ 4.52 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาค้นคว้ากับตัวบ่งชี้บริการเคมีภัณฑ์ทางการค้าที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคมีภัณฑ์ ด้านกระบวนการ

ปัจจัยด้านกระบวนการ	การศึกษา										F	P
	นักเรียนศึกษา			ปวช. ปวส./อนุปริญญา			ปริญญาตรี			ปริญญาโทหรือสูงกว่า		
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. บุณฑณการสมัครตามวิชา จำกัด ตัวควบคุม	2.29	0.47	ปานกลาง	2.30	0.57	ปานกลาง	2.39	0.55	มาก	2.42	0.72	มาก
2. การเงินรังษีเวลาที่ต้องรอคุณภาพติดต่อ	1.93	0.73	ปานกลาง	2.50	0.61	มาก	2.24	0.59	ปานกลาง	2.32	0.76	ปานกลาง
3. ระบบเกตที่ใช้ในการติดต่องวดเรื่อง	1.64	0.84	ปานกลาง	2.65	0.58	มาก	2.65	0.59	มาก	2.48	0.78	มาก
4. บริษัทส่งเข้าหน้างานแก่ไขปัญหา โดยเร็ว	1.93	0.83	ปานกลาง	2.05	0.83	ปานกลาง	2.28	0.73	ปานกลาง	2.38	0.84	มาก

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.52 พบว่า การศึกษาที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคมีภัณฑ์ ด้านกระบวนการในเรื่อง ระบบเวลาที่ใช้ในการติดต่อรับงาน

ตารางที่ 4.53 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาภัยแล้วกับการตัดสินใจใช้บริการเดินทางโดยรถบัสและรถตู้ของนักเรียนที่วิ่งเดินทางไปโรงเรียน

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมด้านภาษาอาชญากรรม	การศึกษา										F	P	
	นักเรียนศึกษา					บุคล. ปวช. / อายุริมฝูง							
-x	SD	ระดับ	-x	SD	ระดับ	-x	SD	ระดับ	-x	SD	ระดับ		
1. ความทึบตันเสียงของเทคโนโลยีรับส่งสัญญาณ	1.86	0.86	ปานกลาง	2.50	0.61	มาก	2.32	0.64	ปานกลาง	2.52	0.70	มาก	4.656 0.003*
2. ปริมาณความเป็นมืออาชีพ	2.29	0.61	ปานกลาง	2.45	0.60	มาก	2.27	0.63	ปานกลาง	2.41	0.77	มาก	1.119 0.341
3. นิสิตความพร้อมด้านเอกสารสารแบบฟอร์ม	1.79	0.80	ปานกลาง	2.40	0.68	มาก	2.10	0.69	ปานกลาง	2.19	0.79	กลาง	2.367 0.070

หมายเหตุ. *P>0.05

จากตารางที่ 4.53 พบว่า การศึกษาที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเดินทางที่วิ่งเดินทางไปโรงเรียนมากที่สุด คือ ความพร้อมด้านเอกสารแบบฟอร์ม โดยมีผลบวกต่อการเดินทางไปโรงเรียนอย่างมาก

ตารางที่ 4.54 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยทางเศรษฐกิจและภาระต่อการตัดสินใจใช้บริการยาเสพติดทุกช่วงงานผิดกฎหมายฯ

ปัจจัยต้านผิดกฎหมายฯ	รายได้												F	P					
	ต่ำกว่า 10,000 บาท				10,000 – 20,000 บาท				20,001 – 30,000 บาท				30,001 – 40,000 บาท				มากกว่า 40,000 บาท		
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	
1. ความคุ้มครองสัญญาณภาพ	2.22	0.50	ปานกลาง	2.59	0.52	มาก	2.44	0.68	มาก	2.41	0.50	มาก	2.50	0.67	มาก	4.822	0.001*		
2. รูปแบบการจัดผังรายการ	2.02	0.62	ปานกลาง	2.18	0.59	ปานกลาง	2.05	0.57	ปานกลาง	2.39	0.49	มาก	2.25	0.62	ปานกลาง	3.182	0.014*		
3. การนำเสนอรายการที่น่าสนใจ	2.04	0.66	ปานกลาง	2.29	0.68	ปานกลาง	2.39	0.77	มาก	2.39	0.49	มาก	2.32	0.51	ปานกลาง	2.489	0.043*		
4. มีการปรับปรุงรายการเสมอ	1.80	0.72	ปานกลาง	2.06	0.75	ปานกลาง	2.22	0.64	ปานกลาง	2.12	0.60	ปานกลาง	2.09	0.77	ปานกลาง	2.457	0.045*		
5. นำวิธารที่น่าสนใจมาด้วย	1.98	0.71	ปานกลาง	2.41	0.59	มาก	2.37	0.61	มาก	2.22	0.61	ปานกลาง	2.19	0.72	ปานกลาง	5.601	0.000*		

หมายเหตุ. * $P>0.05$

หากตารางที่ 4.54 พนง. รายได้ต่ำกว่า 40,000 บาทมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการยาเสพติดที่ร้ายแรงทุกประดิษฐ์ในช่วงต้น

ตารางที่ 4.55 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับค่าบริการโดยพ่อค้าที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อบริการโดยพ่อค้า ปัจจัยด้านราคา

ปัจจัยด้านราคา	รายได้												F	P						
	ต่ำกว่า 10,000 บาท				10,000 – 20,000 บาท				20,001 – 30,000 บาท				30,001 – 40,000 บาท				มากกว่า 40,000 บาท			
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ		
1. บัตรค่าบริการต่อเดือน	2.27	0.49	ปานกลาง	2.44	0.51	มาก	2.51	0.65	มาก	2.39	0.49	ปานกลาง	2.42	0.54	มาก	1.442	0.220			
2. น้ำส่วนลดค่าเบริก	1.82	0.84	ปานกลาง	1.99	0.64	ปานกลาง	2.19	0.84	ปานกลาง	2.02	0.76	ปานกลาง	2.13	0.86	ปานกลาง	1.993	0.095			
3. มีช่องทางการชำระค่าบริการ ให้หลายช่องทาง	1.94	0.79	ปานกลาง	2.07	0.64	ปานกลาง	2.05	0.63	ปานกลาง	1.85	0.79	ปานกลาง	2.21	0.80	ปานกลาง	1.846	0.119			
4. วิธีการจัดเก็บค่าบริการ ต่างหาก	1.65	0.69	ปานกลาง	1.94	0.54	ปานกลาง	1.58	0.67	ปานกลาง	2.12	0.68	ปานกลาง	2.12	0.68	ปานกลาง	11.785	0.000*			

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.55 พบว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อบริการโดยพ่อค้า ด้านราคา ในเรื่อง วิธีการจัดเก็บค่าบริการต่างหาก

ตารางที่ 4.56 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยต่างๆ ระดับทางการศึกษาที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคลื่อนที่ ปัจจัยด้านชื่อทางการชั้นนำของ

ปัจจัยด้านชื่อทางการจัด จำหน่าย	รายได้												F	P				
	ต่ำกว่า 10,000 บาท				10,000 – 20,000 บาท				20,001 – 30,000 บาท									
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. ทำเลที่ตั้งสำนักงานสะพาน ต่อกำแพง	1.74	0.65	ปานกลาง	2.0	0.6	ปานกลาง	2.1	0.7	ปานกลาง	2.0	0.4	ปานกลาง	2.0	0.7	ปานกลาง	2.0	0.7	ปานกลาง
2. สามารถติดต่อกับบุรุษทั่วไป หลานบุรุษทาง	1.90	0.75	ปานกลาง	2.2	0.7	ปานกลาง	2.1	0.7	ปานกลาง	1.8	0.7	ปานกลาง	2.1	0.7	ปานกลาง	1	1	กำลัง
3. ระยะเวลาการเบิก – ปิด การ ให้บริการ	1.96	0.63	ปานกลาง	2.1	0.6	ปานกลาง	2.1	0.7	ปานกลาง	2.2	0.5	ปานกลาง	3	7	กำลัง	2.1	0.6	ปานกลาง

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.56 พบว่า รายได้ที่แตกต่างกันเมื่ออธิบายต่อการตัดสินใจใช้บริการเคลื่อนที่ ด้านชื่อทางการชั้นนำในประเทศไทย เนื่องจากทำเลที่ตั้งดำเนินงาน
สะพานต่อการเดินทาง และ สามารถติดต่อกับบุรุษทั่วหลานบุรุษทาง

ตารางที่ 4.57 ความถี่พนักงานระหว่างรายได้กับวิเคราะห์ต่อการตัดสินใจใช้บริการเพิ่มเติบโต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ สำหรับผู้ที่ต้องเดินทางต่างจังหวัด

ปัจจัยตัวแสวงผลรัฐมนตรีการตลาด	รายได้												F	P				
	ต่ำกว่า 10,000 บาท				10,000 – 20,000 บาท				20,001 – 30,000 บาท				30,001 – 40,000 บาท					
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. การโอนย้ายเงินเดือนพนักงาน ของบริการเพิ่มเติบโตของตน หลักซึ่งทาง	1.75	0.66	ปานกลาง	2.00	0.63	ปานกลาง	2.03	0.76	ปานกลาง	1.88	0.64	ปานกลาง	2.04	0.59	ปานกลาง	2.160	0.073	
2. พนักงานขายและนักชุมชน การบริการลูกค้าต้อง	2.13	0.66	ปานกลาง	2.31	0.65	ปานกลาง	2.54	0.71	มาก	2.10	0.62	ปานกลาง	2.23	0.70	ปานกลาง	3.781	0.005*	
3. มีการແສ່ງرسูปแบบผู้ ร่วมการสนับสนุน การให้ทดสอบใช้บริการ เพิ่มเติบโต	1.94	0.76	ปานกลาง	2.11	0.71	ปานกลาง	2.31	0.79	ปานกลาง	2.19	0.71	ปานกลาง	2.21	0.41	ปานกลาง	2.146	0.074	
	2.20	0.49	ปานกลาง	2.12	0.74	ปานกลาง	2.31	0.77	ปานกลาง	1.98	0.69	ปานกลาง	1.88	0.70	ปานกลาง	3.009	0.018*	

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.57 พบว่า รายได้ต่ำกว่ากันเมื่อพิจารณาตัดสินใจใช้บริการเพิ่มเติบโต ด้านการส่งเสริมการตลาด ในเรื่อง พนักงานขายແນະนำเข้าชื่อของค่าบริการลูกค้า แต่ก็ต่างกันเมื่อพิจารณาตัดสินใจใช้บริการเพิ่มเติบโต ด้านการส่งเสริมการตลาด ในเรื่อง พนักงานขายແນະนำเข้าชื่อของค่าบริการให้กับตัวเอง และ การให้ทดสอบใช้บริการเพิ่มเติบโต

ตารางที่ 4.58 ความพึงพอใจของราษฎร์ต่อการบริการในชีวิตประจำวันทั่วไป ตามบุคลากรที่ให้บริการตามมาตรฐานที่ต้องการต่อไปนี้

ปัจจัยตัวแปรบุคคล	ชัยใจ												F	P	
	ต่ำกว่า 10,000 บาท			10,000 – 20,000 บาท			20,001 – 30,000 บาท			30,001 – 40,000 บาท					
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. เจ้าหน้าที่มั่นคงพัฒนาที่ดิน	2.04	0.69	ปานกลาง	2.49	0.58	มาก	2.61	0.62	มาก	2.22	0.62	ปานกลาง	2.29	0.72	ปานกลาง
2. เจ้าหน้าที่ศิลปากร	1.80	0.83	ปานกลาง	2.29	0.81	ปานกลาง	2.51	0.70	มาก	2.20	0.68	ปานกลาง	2.29	0.61	ปานกลาง
3. พนักงานนักวิชาชีว	2.04	0.69	ปานกลาง	2.37	0.66	ปานกลาง	2.58	0.67	มาก	2.07	0.61	ปานกลาง	2.29	0.72	ปานกลาง
4. จำนวนพนักงานและพื้นที่	1.80	0.83	ปานกลาง	2.23	0.70	ปานกลาง	2.07	0.61	ปานกลาง	2.07	0.61	ปานกลาง	2.29	0.61	ปานกลาง

หมายเหตุ. * $P>0.05$

หากตารางที่ 4.58 พบว่า รายได้ต่ำกว่าก็จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเพิ่มขึ้น ตามบุคลากร ในทุกประศน์ปัจจุบัน

ตารางที่ 4.59 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปริมาณการตัดต่อการตัดสินใจใช้บริการยาปฏิชีวิต้านกระบวนการ

ปัจจัยตัวแปรควบคุม	ร้อยละ												F	P	
	ต่ำกว่า 10,000 บาท			10,000 – 20,000 บาท			20,001 – 30,000 บาท			30,001 – 40,000 บาท					
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. บุณฑณกการสนับสนุนเชิงบวก	2.37	0.56	มาก	2.39	0.50	มาก	2.47	0.63	มาก	2.31	0.65	ปานกลาง	2.34	0.74	ปานกลาง
2. การเหลืองรับและเวลาที่ต้องรอ	2.13	0.69	ปานกลาง	2.25	0.57	ปานกลาง	2.34	0.60	ปานกลาง	2.29	0.64	ปานกลาง	2.27	0.82	ปานกลาง
3. ระยะเวลารอที่ใช้ในการติดต่อ	2.03	0.85	ปานกลาง	2.51	0.55	มาก	2.59	0.62	มาก	2.36	0.66	มาก	2.35	0.84	ปานกลาง
4. ปริมาณเงินที่เข้ามา	2.02	0.84	ปานกลาง	2.35	0.73	ปานกลาง	2.32	0.84	ปานกลาง	2.19	0.64	ปานกลาง	2.19	0.79	ปานกลาง
แก้ไขปัญหาโดยเร็ว															

หมายเหตุ. * $P>0.05$

หากตารางที่ 4.59 พวกราบได้แตกต่างกันเมื่อพิจารณาตัดสินใจใช้บริการยาปฏิชีวิต้านกระบวนการในเรื่อง ระบบเวลาที่ใช้ในการติดต่อร่วมกับ

ตารางที่ 4.60 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับเงินเดือนทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเตบิคท์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางภาคภูมิ

ภัยภาพ	รายได้												F	P	
	ต่ำกว่า 10,000 บาท			10,000 – 20,000 บาท			20,001 – 30,000 บาท			30,001 – 40,000 บาท					
	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. ความทันสมัยของเทคโนโลยี	2.12	0.74	ปานกลาง	2.40	0.61	มาก	2.51	0.70	มาก	2.29	0.68	ปานกลาง	2.27	0.72	ปานกลาง
2. บริษัทมีความเป็นมืออาชีพ	2.00	0.66	ปานกลาง	2.39	0.60	มาก	2.46	0.62	มาก	2.32	0.65	ปานกลาง	2.10	0.75	ปานกลาง
3. มีความพร้อมด้านเอกสารแบบรุ่นใหม่	1.98	0.76	ปานกลาง	2.09	0.65	ปานกลาง	2.19	0.80	ปานกลาง	2.34	0.73	ปานกลาง	2.12	0.76	ปานกลาง

หมายเหตุ. * $P>0.05$

จากตารางที่ 4.60 พบว่า รายได้ต่ำกว่า 4,60 พอนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเตบิคท์ ด้านสิ่งแวดล้อมทางภาคภูมิ รุ่นต่อข้อมูลและปริมาณความเป็นมืออาชีพ

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง การควบคุมและกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐเกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก (Cable TV): ศึกษาระบบทีวีท่องถิ่น สามารถสรุป ภาระการศึกษาและข้อเสนอแนะ ได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1. วัตถุประสงค์ของการศึกษา มีดังนี้

(1) เพื่อศึกษาระบบทีวีท่องถิ่น สามารถเป็นมาตรฐานการติดตามนโยบายคิกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกในประเทศไทย และต่างประเทศ

(2) เพื่อศึกษาแนวทางการควบคุม กำกับดูแล ข้อดีข้อด้อยและอุปสรรค เกี่ยวกับการประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก

(3) เพื่อใช้เป็นแนวทางการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับดูแลทางด้านการประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก โดยเฉพาะกิจการเคเบิลทีวีท่องถิ่น

(4) เพื่อทราบถึงพฤติกรรมและความพึงพอใจในการใช้บริการเคเบิลทีวีของประชาชน หรือผู้ใช้บริการ

5.1.2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพ

(1) ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเนื้อหา นโยบายโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกในส่วนของเคเบิลทีวีท่องถิ่น นิติคามธุรัตน์ กฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบที่ทรงำหนด ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ ทุติยภูมิ จากหนังสือ เอกสาร วารสาร ข้อมูลผลงานวิจัยที่มีอยู่ ข่าวสาร บทความที่เกี่ยวข้องกับงานด้านโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก

(2) นำข้อมูลเนื้อหาที่ได้มา ทำการเรียบเรียง แปลง และวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) และทำการสรุปลักษณะต่างๆ ที่สำคัญอันเกี่ยวเนื่องกับการกำกับดูแลการ

ประกอบกิจการโ trabhสัมภาระระบบบอกรับสมาชิกของค่างประเทศกับในประเทศไทย และวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น

(3) การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดเพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับบทบาทของความเป็นไปไดของหน่วยงานในการกำกับดูแลโ trabhสัมภาระระบบบอกรับสมาชิกโดยเฉพาะในกรณีเบิลทีวีท้องถิ่นเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และแนวทางในการพัฒนาของโ trabhสัมภาระระบบบอกรับสมาชิกเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และแนวทางในการพัฒนาของโ trabhสัมภาระระบบบอกรับสมาชิกในประเทศไทย เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์อย่างสูงสุด

การวิจัยเชิงปริมาณ

(1) การทำแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้ใช้บริการเบิลทีวีท้องถิ่น ความพึงพอใจในการได้รับบริการของผู้ใช้บริการผู้วิจัยพัฒนาเครื่องมือขึ้นใช้เอง ซึ่งได้สร้างโดยอาศัย แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนแนวคิดและข้อมูลการกำกับดูแลการประกอบกิจการโ trabhสัมภาระระบบบอกรับเป็นสมาชิกในส่วนความพึงพอใจของผู้ใช้บริการเบิลทีวีท้องถิ่นมาเป็นกรอบแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 คำตามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล โดยการใช้แบบสอบถามชนิดคำตามที่ต้องการคำตอบเดียวจากหลายตัวเลือก (Multi – response) เป็นคำตามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ประกอบด้วยคำตามเกี่ยวกับ เพศ อายุ รายได้ การศึกษา และอาชีพ

ส่วนที่ 2 คำตามเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ใช้บริการเบิลทีวีท้องถิ่น โดยใช้แบบสอบถามชนิดคำตามที่ต้องการคำตอบเดียวจากหลายตัวเลือก (Multi – response)

ส่วนที่ 3 คำตามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้บริการเบิลทีวีโดยใช้แบบสอบถามแบบคำตามที่ให้มาตราส่วน (Rating Scale) เป็นคำตามเกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ที่มีต่อการให้บริการเบิลทีวีท้องถิ่น โดยเรียงลำดับ

- 1) ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์
- 2) ปัจจัยด้านราคา
- 4) ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย
- 5) ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด
- 6) ปัจจัยด้านบุคคล
- 7) ปัจจัยด้านกระบวนการ
- 8) ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด (Open end question) เพื่อเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็น

5.1.3. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพ

จากการศึกษาวิจัยและได้รับทราบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลและการบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะในกรณีเบื้องต้น นิติบัญญัติ กฎหมาย กฎกระทรวง และระเบียบที่ทางราชการกำหนด ใช้ข้อมูลปัจจุบัน ทุกด้าน จากหนังสือ เอกสาร วารสาร ข้อมูลผลงานวิจัย ที่มีอยู่ ข่าวสาร บทความที่เกี่ยวข้องกับงานด้านโทรศัพท์ระบบบอร์ดสมาชิก เพื่อให้ทราบถึงความ เป็นมาของกิจการโทรศัพท์ระบบบอร์ดสมาชิก นโยบายการกำกับดูแล การดำเนินการ และการ ปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หากมองข้อนหลังไปในช่วงที่กิจการโทรศัพท์ระบบบอร์ดเป็นสมาชิกเริ่มเข้ามามี บทบาทในสังคมไทย ตลอดไปจนกระทั่งเมื่อหน่วยงานของรัฐ ได้เข้ามามีบทบาทในการกำหนด กฎระเบียบต่างๆ ขึ้นมาใช้ในการกำกับดูแลการดำเนินการ วัตถุประสงค์ของการให้บริการโทรศัพท์ ระบบบอร์ดสมาชิกนั้น เพื่อลดปัญหาของพื้นที่ที่มีการรับชมสัญญาณ โทรศัพท์ไม่ชัดเจน และ ส่งเสริมการท่องเที่ยว แต่การดำเนินการของเอกชนในขณะนี้ นักจากจะแก้ไขปัญหาการรับชม ไม่ชัดเจนแล้ว ยังได้ให้บริการบันเทิงเสริมควบคู่ไปด้วย เช่น การจัดฉายวิดีโอถ่ายทอดสัญญาณ โทรศัพท์ของต่างประเทศผ่านดาวเทียม ซึ่งในเวลานั้นทางราชการ ไม่สามารถควบคุมหรือกำกับ ดูแลกิจการโทรศัพท์ระบบบอร์ดสมาชิกได้ สืบเนื่องจากกฎหมายที่จะใช้กำกับดูแลยังไม่แล้วเสร็จ นักจากนักการที่กฎหมายไม่สมบูรณ์ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาไม่ว่าจะเป็นเรื่องการป้องกัน ลักลอบรับสัญญาณโดยไม่ได้รับอนุญาต ปัญหาเรื่องการควบคุมเนื้อหารายการ ปัญหาการแข่งขัน ทางการค้า ปัญหาการควบคุมการโฆษณา ปัญหาเรื่องสัดส่วนของผู้ถือหุ้นในการประกอบกิจการ โทรศัพท์ระบบบอร์ดสมาชิก เป็นต้น

เทคโนโลยีทางการสื่อสารมีการพัฒนาเรื่อยๆ ทันทีที่เป็นลำดับ ประกอบกับ ข้อจำกัดของการใช้ทรัพยากรดื่นความถี่วิทยุไม่เพียงพอต่อความต้องการของหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน การดำเนินธุรกิจโทรศัพท์ระบบบอร์ดสมาชิก จึงเป็นวิธีทางหนึ่งในการ สื่อสารมวลชนที่ถูกนำมาใช้เนื่องจากข้อจำกัดดังกล่าว และเพื่อให้กิจการโทรศัพท์ระบบบอร์ด สมาชิกมีประโยชน์ในการเผยแพร่ ให้สาธารณะ ความรู้ ความบันเทิงอย่างทั่วถึงต่อสาธารณะ ทางราชการจึงเข้ามามีบทบาทในการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้บริการธุรกิจโทรศัพท์ระบบบอร์ด เป็นสมาชิก

นโยบายของรัฐเกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก

1. มติคณะกรรมการ พ.ศ.2532

สมัยรัฐบาลพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ได้มีมติคณะกรรมการ พ.ศ. 2532 ให้กิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกช่วยแก้ไขปัญหาการรับชมสัญญาณโทรทัศน์ในพื้นที่ที่ไม่สามารถรับชมสัญญาณได้ชัดเจน และเป็นบริการที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยมอบหมายให้กรมประชาสัมพันธ์ และองค์กรสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยรับนโยบายไปดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

2. พระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ฉบับที่ 4 พ.ศ.2530

พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ.วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ.2498 เพื่อให้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ของประเทศไทย มีความทันสมัย ลดคลื่น擾 ของการพัฒนาความเร็วของเทคโนโลยีและเพื่อให้การกำกับดูแล มีประสิทธิภาพเดียวกัน จึงกำหนดให้ 11 หน่วยงานของทางราชการที่เกี่ยวข้องรับการยกเว้น ไม่ต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ.วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2498 จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่ เสื่อนไหวที่ได้มีการประกาศใช้ตามความใน พ.ร.บ.วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530 พ.ร.บ.ฉบับนี้เป็นที่มาของกฎหมายที่ 12 13 14 และ ฉบับที่ 15 (ซึ่งประกาศใช้ตั้งแต่ พ.ศ. 2536 เป็นต้นมา) กฎหมายทั้ง 4 ฉบับนี้ มีความเกี่ยวข้องกับกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ประกอบด้วยการกำหนดคุณลักษณะของสถานี คุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ อาทิ ผู้อำนวยการ สถานี ผู้จัดรายการ เจ้าหน้าที่กระจายเสียง เครื่องมืออุปกรณ์ที่ต้องมีใช้ประจำภายในสถานี

ส่วนที่เกี่ยวกับกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิกนั้น ได้กำหนดคุณลักษณะของ รูปแบบการเปิดโอกาสให้ออกชนได้เข้ามานึบทบทในการให้บริการฐานรากโทรทัศน์ระบบบอกรับ เป็นสมาชิกที่ส่งผ่านไปทางสายหรือสื่อตัวนำไฟฟ้า อันได้แก่ สาย Coaxial Cable หรือสาย Optic Fiber ระบุให้อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตและเจ้าหน้าที่ ของกรมประชาสัมพันธ์เป็นเจ้าพนักงานผู้รับคำขออนุญาต ตลอดจนมีหน้าที่ในการตรวจสอบกำกับ คุ้มครองรายการที่ออกอากาศของสถานีโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก มีคณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรี ประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่กำกับคุ้มครองและกิจกรรมประชาสัมพันธ์เป็นประธาน

3. พระราชบัญญัติประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551

จากการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 ประกาศใช้เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2551 พจะสรุปประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์ ระบบบอกรับสมาชิก ได้ดังนี้

(1) กฎหมายฉบับดังกล่าว แบ่งผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทใช้คลื่นความถี่และที่ไม่ใช้คลื่นความถี่

(2) ผู้ประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก ถูกจัดให้อยู่ในประเภทที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ เพราะมีวิธีให้บริการลูกค้าได้ 2 วิธีหลักๆ คือ การเดินสายเคเบิลทางสายและส่งผ่านความเที่ยม ซึ่งทั้งสองวิธี สัญญาณที่ส่งไปจะไม่ไปรบกวนคลื่นความถี่ในอากาศ

(3) ตามนิยามที่มีในกฎหมายนี้ พожสรุปได้ว่า ผู้ประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก จะหมายถึงผู้ให้บริการสัญญาณที่วิถีแก่ผู้รับบริการในระบบบอกรับเป็นสมาชิก โดยจะเรียกเก็บค่าบริการจากสมาชิกหรือไม่ก็ได้

(4) ตามกฎหมายที่ออกมา ตั้งแต่วันที่ 5 มีนาคม 2551 เป็นต้นมา จะเป็นการยกเลิกพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับโทรทัศน์และวิทยุ ฉบับก่อนๆ ทั้งหมด และให้มาใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

(5) ผู้ประกอบกิจการโทรทัศน์และวิทยุรวมถึง โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก เดิมที่เคยได้รับสัมปทานจากหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ จะยังคงให้บริการต่อไปได้ตามระยะเวลาของสัมปทานที่เหลืออยู่ โดยมีสิทธิและหน้าที่ตามเดิม และเมื่อสัญญาสัมปทานสิ้นสุด จึงต้องเข้ามาปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(6) ผู้ประกอบกิจการที่ยังไม่เคยได้รับใบอนุญาตจากหน่วยงานราชการ เช่นวิทยุชุมชน และเคเบิลทีวีท่องถื่นจะอยู่ภายใต้บทเฉพาะกาลที่ กทช. จะต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นมา เพื่อพิจารณาออกใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปี ก่อนที่จะมีคณะกรรมการ กสทช. ที่จะเป็นผู้ออกใบอนุญาต 7 ปี หรือ 15 ปี ตามแต่ละประเภทของกิจการ

(7) สำหรับผู้ประกอบกิจการเคเบิลทีวีท่องถื่น ที่ได้รับใบอนุญาตเดิม 78 ใน และผู้รีรัมเครือข่ายเคเบิลทีวีกับกรมประชาสัมพันธ์ หรือผู้ประกอบการที่ไม่ได้ขออนุญาตใดๆ จะตอกย้ำภายใต้บทเฉพาะกาล ซึ่งคณะกรรมการ กทช. จะเป็นผู้ดูแลเพื่อออกใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปี

(8) การที่คณะกรรมการ จะออกใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปี ให้กับผู้ประกอบกิจการเคเบิลทีวิรายใดคณะกรรมการจะต้องออกระเบียนหรือคุณสมบัติของผู้ที่จะต้องได้รับอนุญาต หากผู้ใดมีคุณสมบัติครบก็จะได้รับใบอนุญาตชั่วคราว 1 ปี

(9) หากผู้ประกอบกิจการรายใด ได้รับใบอนุญาตชั่วคราวจากคณะกรรมการชุดดังกล่าว ก็จะได้รับสิทธิต่างๆ เช่น

1. เป็นผู้ประกอบกิจการเคเบิลทีวีที่ถูกต้องตามกฎหมาย 100%
2. มีโฆษณาในรายการ ได้ 6 นาที/ชั่วโมง
3. ได้รับสิทธิให้พัสดุสายเคเบิลทีวีบนสายไฟฟ้าตามหลักเกณฑ์ที่เป็นธรรม

4. ได้ทำข่าวสารเพื่อบริการชุมชนในเขตพื้นที่ที่ให้บริการและผู้ได้รับอนุญาตมีหน้าที่ เช่น เสียค่าใบอนุญาตตามที่คณะกรรมการกำหนด เสียส่วนแบ่งรายได้ 2 % ของรายรับ จัดพักรายการเพื่อเกิดประโยชน์ต่อชุมชน

(10) หากผู้ประกอบกิจการケเบิลทีวี ที่ได้รับอนุญาตชั่วคราวแล้ว มีการละเมิดลิขสิทธิ์ และถูกจับ จนตัดสินถึงที่สุด อาจถูกยึดใบอนุญาต และรับโทษทางแพ่งและอาญา

ผลจากการออกพระราชบัญญัติประกอบกิจกรรมกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 ทำให้มีผู้ประกอบกิจการケเบิลทีวีเกิดขึ้นใหม่เป็นจำนวนมากทั้งในระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับประเทศหากคณะกรรมการของ กทช. ไม่มีระเบียบมาควบคุมจำนวนผู้ประกอบกิจการ จะทำให้เกิดการแข่งขันในธุรกิจเคเบิลทีวีมาก และจะส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ ดังต่อไปนี้

(1) การพาดสายเคเบิลทีวีบนเสาไฟฟ้าจะมีการขออนุญาตพาดสายเคเบิลทีวีบนเสาไฟฟ้า เป็นจำนวนมาก เพราะผู้ประกอบกิจการ 1 รายต้องลากสาย Coaxial 1 ชุด บนเสาไฟฟ้า ทั้งนี้ ยังไม่รวมถึงการลากสาย Fiber Optic เพื่อเชื่อมระบบ หากไม่มีการจำกัดจำนวนผู้ประกอบการจะทำให้มีการพาดสายบนเสาไฟฟ้าเป็นจำนวนมากและสร้างปัญหาให้กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และการไฟฟ้านครหลวง

(2) การนำเข้าอุปกรณ์เป็นจำนวนมาก อุปกรณ์เคเบิลทีวีเกือบทั้งหมด จะต้องมีการนำเข้าจากต่างประเทศ หากไม่มีการควบคุมจะมีการลงทุนที่ซ้ำซ้อน และไม่มีผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย

(3) การแข่งขันชื่อลิขสิทธิ์รายการเมื่อมีการแข่งขันสูง รายที่มีงบประมาณน้อย โดยเฉพาะรายเล็กที่มีพื้นที่พื้นที่ให้บริการน้อยหรือมีฐานสมาชิกน้อย จะไม่สามารถแย่งชื่อลิขสิทธิ์ ได้ ทำให้รายการที่ให้บริการสูตรรายใหญ่ไม่ได้และสมาชิกจะเกิดการทุ่นตลาด ทำให้รายเล็กไม่สามารถทำธุรกิจต่อไปได้ ซึ่งเป็นบ่อเกิดทำให้รายเล็กหันไปเผยแพร่รายการที่ละเมิดลิขสิทธิ์และเกิดการกลั่นแกล้งตัดสายสัญญาณเคเบิลทีวี ซึ่งปัญหาต่างๆ เหล่านี้เคยเกิดขึ้นในต่างประเทศมาแล้ว

(4) เกิดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม กรณีผู้ให้บริการรายใหญ่และมีกำลังเงินสูง จะใช้วิธีการทุ่นตลาดหรือร่วมชื่อลิขสิทธิ์รายการไปจนหมด ทำให้ผู้ประกอบกิจการรายเล็ก โดยเฉพาะในระดับจังหวัด ไม่มีรายการที่มีคุณภาพออกอากาศ ซึ่งจะเป็นโอกาสของรายใหญ่ระดับภูมิภาค หรือระดับประเทศ ทำการทุ่นตลาดเพื่อยึดครองพื้นที่ของเคเบิลทีวีระดับตำบล อำเภอ หรือจังหวัด ซึ่งต่อไปจะทำให้เคเบิลของท้องถิ่นหมดสิ้นไป กลายเป็นเคเบิลที่ส่งสัญญาณจากส่วนกลาง เช่นเดียวกับฟรีทีวีในปัจจุบัน

จากนโยบายโทรทัศน์ระบบอกรับเป็นสมาชิกที่มีการประกาศใช้ในรูปของมติ คณะกรรมการและพระราชบัญญัติดังกล่าว ส่งผลให้ธุรกิจเอกชนได้เข้ามาประกอบธุรกิจเกี่ยวกับ

กิจการสื่อสารมวลชนของประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับสมัยของการพัฒนาเทคโนโลยีทางการสื่อสารที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้รัฐมิได้ผูกขาดการให้บริการในกิจการสื่อสารมวลชนของประเทศไทยแต่ผู้ดีียวอีกด้อไป โดยเฉพาะในด้านการให้บริการโทรทัศน์ระบบบอร์บันเป็นสมาชิกนี้

หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลกิจการโทรทัศน์ระบบบอร์บันเป็นสมาชิก

ตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2532 ถือเป็นนโยบายการให้ดำเนินการกิจการโทรทัศน์บอร์บันสมาชิกประการหนึ่ง ที่ระบุว่ากรมประชาสัมพันธ์และองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย

กรมประชาสัมพันธ์ เป็นหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบกำกับดูแลนโยบายทางด้านสื่อสารมวลชนของประเทศไทยให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2498 และพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530 ตลอดจนระเบียบ กฏเกณฑ์ทางการปฏิบัติในการสื่อสารมวลชน โดยมีหน้าที่การออกกฎหมายระเบียบเพื่อการปฏิบัติ การทำหน้าที่ในการเป็นหน่วยงานกำกับดูแลและตรวจสอบหน่วยปฏิบัติให้สอดคล้องและเป็นไปตามระเบียบที่ทางราชการกำหนด และกรมประชาสัมพันธ์ยังทำหน้าที่เป็นหน่วยปฏิบัติควบคู่ไปด้วยในเวลาเดียวกันด้วย ภารกิจต่างๆ ของกรมดังต่อไปนี้ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านการทำงานของกรมต่อหน่วยงานอื่นๆ ในกรณีที่กรมประชาสัมพันธ์ปฏิบัติหน้าที่ โดยทั้งเป็นผู้ออกกฎหมาย ผู้ปฏิบัติตามกฎหมาย และเป็นผู้รักษาการตรวจสอบให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย ในเรื่องของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวกับกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ที่กรมประชาสัมพันธ์รับผิดชอบอยู่ ส่วนใหญ่ให้การดำเนินการของกรมไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในบทบาทต่างๆ เท่าที่ควร เพราะข้อจำกัดในเรื่องขั้นตอน ระยะเวลาของการออกกฎหมาย ระเบียบต่างๆ เป็นไปอย่างล่าช้าไม่สอดคล้องต่อกระแสของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนดังที่เป็นอยู่ปัจจุบัน

ด้านการขาดแคลนบุคลากรผู้มีความรู้ความสามารถในการรับผิดชอบกิจการด้านสื่อสารมวลชนและที่จะมารองรับการออกกฎหมาย ข้อปฏิบัติ เพื่อให้มีความทันสมัยต่อเทคโนโลยีทางการสื่อสารสมัยใหม่ รวมทั้งข้อจำกัดของจำนวนบุคลากรในการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ให้การทำงานในบทบาทที่ได้รับมอบหมายของกรมประชาสัมพันธ์ไม่สมดุล โดยเฉพาะในเรื่องของโทรทัศน์ระบบบอร์บันเป็นสมาชิกซึ่งเป็นเทคโนโลยีใหม่ กรมประชาสัมพันธ์มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงทั้งในการกำกับดูแล ควบคุม ตรวจสอบการดำเนินการอนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศ แต่ในทางปฏิบัติจริงกรมประชาสัมพันธ์ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบผู้ให้บริการทุกรายที่มีอยู่จริงในปัจจุบันได้ และกรณีผู้ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศ กรมประชาสัมพันธ์ยังไม่สามารถหามาตรการจัดการผู้ฝ่าฝืนให้มากยุ่งยากได้ กฏหมายซึ่งอาจเป็นผลมาจากการที่กรมประชาสัมพันธ์มี

การกิจรับผิดชอบอยู่มามาก แต่จำนวนบุคลากรมีจำนวนจำกัด จึงทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างทั่วถึง

องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ไปตามพระราชบัญญัติการจัดตั้ง อ.ส.ม.ท. พ.ศ. 2520 มีการบริหารในรูปของรัฐวิสาหกิจซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติงานด้านสื่อสารมวลชน โดยเฉพาะวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์น้อยกว่ากรมประชาสัมพันธ์ซึ่งบริหารงานเป็นไปตามระบบราชการทุกขั้นตอนการทำงานของ อ.ส.ม.ท. จึงมีความ溯洄และคล่องตัวกว่ากรมประชาสัมพันธ์ นอกจากสภาพการบริหารงานขององค์กรจะแตกต่างกันแล้วเหตุผลสำคัญประการหนึ่งคือการที่ทั้งสองหน่วยงานมักจะมีรัฐมนตรีว่าการทำหน้าที่กำกับดูแลมาจากการและพรรคการเมือง ส่งผลให้การดำเนินงานขาดความสอดคล้องดังจะเห็นได้จากเรื่องการนำนโยบายโทรทัศน์ระบบบอร์ดสมนาซิกไปปฏิบัติตามที่ประกาศที่ 4 พ.ศ. 2530 ระบุให้อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์เป็นเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตให้เอกชนดำเนินการ

แต่เนื่องด้วยขั้นตอนของการพิจารณาข้อกฎหมายใช้เวลานาน และก่อนการประกาศใช้ข้อกฎหมายใหม่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งกรมประชาสัมพันธ์และ อ.ส.ม.ท. ขาดการประสานความร่วมมือเพื่อประชุมหารือ กำหนดแนวทางของการปฏิบัติตามนโยบาย หรือ ข้อกฎหมายที่กำหนดขึ้นมาใช้ ผลของการนำนโยบายโทรทัศน์ระบบบอร์ดสมนาซิกไปปฏิบัติ จึงไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรุปลี่ความถี่และกำกับการประกอบกิจกรรมกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 กำหนดให้มีคณะกรรมการ 2 ชุด คือ กทช. (คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ) และ กสช. (คณะกรรมการกิจการสื่อสารแห่งชาติ) แต่ผลของการ ไม่มี กสช. ทำให้ไม่มีผู้ออกใบอนุญาตให้กับผู้ประกอบการเคเบิลทีวี จนทำให้เกิดคำว่า “เคเบิลถื่อง” จนกลายเป็นสัญลักษณ์ของเคเบิลทีวีในสมัยนั้น เนื่องจากเทคโนโลยีในด้านเคเบิลทีวีมีการเปลี่ยนแปลงไปมากทำให้ผู้ประสงค์จะประกอบกิจการเคเบิลทีวีเป็นจำนวนมาก หลายราย ได้ขึ้นขอใบอนุญาตไปยังกรมประชาสัมพันธ์ แต่ก็ยังไม่สามารถออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบการได้ จึงนำมาสู่การผลักดันของสมาคมเคเบิลทีวีแห่งประเทศไทย ที่ขอให้รัฐบาลออกใบอนุญาตให้กับผู้ประกอบกิจการเคเบิลทีวี เด็ดวัยติดขั้นที่รัฐธรรมนูญ จึงไม่สามารถดำเนินการได้ แต่รัฐบาลก็ได้หาทางออกให้โดยในปี 2546-2547 กรมประชาสัมพันธ์ก็ได้พยายามที่จะออกหนังสือเข้าร่วมเครือข่ายเคเบิลทีวีกับกรมประชาสัมพันธ์ให้กับผู้ประกอบกิจการเคเบิลเพื่อที่จะช่วยเหลือให้ผู้ประกอบกิจการเคเบิลทีวีได้รับใบอนุญาต แม้ว่าจะเป็นการร่วมเครือข่ายองค์ไม่เป็นไร แต่หนังสือเข้าร่วมเครือข่ายดังกล่าวก็มีอายุเพียง ปี เท่านั้น เนื่องจากถูกเคเบิลทีวีรายใหญ่ส่งเรื่องเข้าต่อความในกฎหมายซึ่งกฎหมายให้ความเห็นว่าการออกใบอนุญาตการทำหนังสือเข้า

ร่วมเครือข่ายเคเบิลทีวีกับกรมประชาสัมพันธ์นั้น เป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องจึงทำให้ผู้ประกอบกิจการเคเบิลทีวีที่รับใบอนุญาตในครั้งนั้นประมาณ 500-600 รายไม่ได้รับการต่อหนังสือเข้าร่วมเครือข่ายในปีต่อมา

จากผลดังกล่าว ทำให้มีการผลักดันให้สมาคมเคเบิลทีวีแห่งประเทศไทยต้องผลักดันให้มีการร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับผู้ประกอบกิจการเคเบิลทีวีโดยตรง จึงนำมาสู่การตั้งคณะกรรมการเพื่อจะร่างกฎหมายเคเบิลทีวีขึ้นมาเพื่อนำเสนอต่อรัฐบาลในสมัยนั้น จนกระทั่งถึงสมัย รัฐบาล พลเอกสุรยุทธ์ จุลลานนท์ จึงเกิดทางเลือก 2 ทาง ซึ่งในขณะนั้นรัฐบาลกำลังเร่งผลักดัน พ.ร.บ.ต่างๆ ซึ่งไม่สามารถออกได้ในรัฐบาลที่เป็นประชาธิปไตย ที่มีกลุ่มผลประโยชน์มากมาย จึงทำให้กฎหมายหลายฉบับออกไม่ได้ รัฐบาลสมัย พลเอกสุรยุทธ์ จุลลานนท์ จึงได้พยายามเร่งผลักดันให้กฎหมายต่างๆ เหล่านั้นสามารถออกนำมานาใช้ได้ จึงเป็นทางเลือก 2 แพร่่งของสมาคมเคเบิลทีวีแห่งประเทศไทย ที่จะ

1. ผลักดันให้มีการออกกฎหมายเกี่ยวกับเคเบิลทีวีโดยตรง หรือ
2. เข้าร่วมผลักดันให้ออก พ.ร.บ. ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

แต่การได้ปรึกษาหารือกันกับ 6 องค์กรสื่อ ซึ่งเป็นกลุ่มองค์กรสื่อหลัก จึงได้มีความเห็นร่วมกันว่าหากสมาคมเคเบิลทีวีฯ ผลักดันเฉพาะ พ.ร.บ.เคเบิลขึ้นมาโดยตรง โอกาสที่จะผ่านสภาเป็นไปได้ยาก เพราะมีเวลาเหลืออย สมาคมเคเบิลทีวีฯ จึงตัดสินใจเข้าร่วมผลักดัน พ.ร.บ. ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ขึ้น แม้ว่าจะไม่ได้เป็น พ.ร.บ. ของเคเบิลทีวีโดยตรง แต่ก็ยังดีกว่าไม่มี พ.ร.บ. อะไรที่จะมาควบคุมดูแลผู้ประกอบกิจการเคเบิลทีวี ซึ่งในการร่วมผลักดัน พ.ร.บ. ดังกล่าวนั้น สมาคมเคเบิลทีวีฯ มีส่วนที่จะเข้าร่วมในการนำเสนอข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับเคเบิลทีวีให้สามารถบรรจุเข้าไปใน พ.ร.บ. ดังกล่าวบ้าง ซึ่งสุดท้าย พ.ร.บ. ดังกล่าวที่สามารถที่จะออกมาใช้ได้ในวาระในวันที่ 4 พฤษภาคม 2552 ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของรัฐบาลสมัยของ พลเอกสุรยุทธ์ จุลลานนท์

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการกระจายเสียง วิทยุ โทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ที่ถูกกำหนดขึ้นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 กำหนดให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่งที่ดำเนินการจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคมและกำกับดูแลการประกอบกิจการดังกล่าว ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งปัจจุบันในเรื่องของการกำกับดูแลกิจการโทรทัศน์ระบบบอร์นสมาชิกนั้น ยังคงอยู่ระหว่างการกำหนดหลักเกณฑ์ต่างๆ ในการกำกับดูแล ทำให้ยังคงต้องใช้หลักเกณฑ์ชั่วคราวที่ถูกกำหนดขึ้น (ประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตประกอบกิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ชั่วคราว (กิจการโทรทัศน์ระบบบอร์นสมาชิก) โดยคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติไปก่อน

การวิจัยเชิงปริมาณ

จากการศึกษาวิจัยและได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการ เคเบิลทีวีท้องถิ่น ความพึงพอใจในการได้รับบริการของผู้ใช้บริการ จากผู้ตอบแบบสอบถาม 400 ราย สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัย เรื่องความคิดเห็นของผู้ใช้บริการเคเบิลทีวีท้องถิ่น ความพึงพอใจในการได้รับบริการของผู้ใช้บริการ ในส่วนของความพึงพอใจของผู้บริโภคที่ใช้เคเบิลท้องถิ่น จำนวน 400 ราย พนว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 45.75 มีอายุ 20 – 29 ปี จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาจำนวน 297 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.25 และมีอาชีพส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ/ธุรกิจ จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.75 ส่วนใหญ่สามาชิกในครอบครัว 2 – 4 คน จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 ราย ได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.25 นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยลักษณะบ้านเดี่ยว จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 และมีที่พักอาศัยเป็นบ้านของตนเอง จำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 82.50

ตอนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมของผู้ใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น

ผลการวิจัย พนว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยใช้บริการเคเบิลท้องถิ่นจำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 และใช้บริการเคเบิลท้องถิ่นเนื่องจากอัตราค่าบริการต่อเดือนถูก จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75 นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เลือกใช้บริการ เคเบิลท้องถิ่นเนื่องจากใช้ True vision อุปกรณ์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 แหล่งข้อมูลที่มีผลต่อ การเลือกใช้บริการเคเบิลท้องถิ่นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ เพื่อน/ครอบครัว จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.75 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชื่นชอบรายการภาพยนตร์ จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.25 และไม่ชอบรายการแฟชั่น จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 ส่วนใหญ่ ชมรายการเวลา 18.01 - 24.00 น. จำนวน 322 คน คิดเป็นร้อยละ 80.50 และชมรายการวันเสาร์ และอาทิตย์ จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.50 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกใช้บริการเคเบิล ท้องถิ่นด้วยตนเอง จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.25 และจ่ายค่าบริการแบบรายเดือน จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50

ตอนที่ 3 ข้อมูลปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการ
เบบิลห้องถีน

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการ
เบบิลห้องถีน พบว่า

1. ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ มีอิทธิพลต่อการใช้บริการเบบิลห้องถีนในระดับปานกลาง โดย
ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ความคุ้มชัดของสัญญาณภาพ มีค่าเฉลี่ย 2.49

2. ปัจจัยด้านราคา มีอิทธิพลต่อการใช้บริการเบบิลห้องถีนในระดับปานกลาง โดย
ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ อัตราค่าบริการรายเดือน มีค่าเฉลี่ย 2.42

3. ปัจจัยด้านช่องทางการจำหน่าย มีอิทธิพลต่อการใช้บริการเบบิลห้องถีนในระดับ
ปานกลาง โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ สามารถติดต่อบริษัทได้หลายช่องทาง และระยะเวลา
การเปิด – ปิด บริการมีค่าเฉลี่ย 2.13

4. ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด มีอิทธิพลต่อการใช้บริการเบบิลห้องถีนในระดับ
ปานกลาง โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ พนักงานขายแนะนำข้อมูลการบริการถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย
2.29

5. ปัจจัยด้านบุคคลากร มีอิทธิพลต่อการใช้บริการเบบิลห้องถีนในระดับมาก โดยปัจจัย
ที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี สุภาพ มีค่าเฉลี่ย 2.40

6. ปัจจัยด้านกระบวนการ มีอิทธิพลต่อการใช้บริการเบบิลห้องถีนในระดับมาก โดย
ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ระยะเวลาที่ใช้ติดตั้งรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ย 2.43

7. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ มีอิทธิพลต่อการใช้บริการเบบิลห้องถีนในระดับ
ปานกลาง โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ความทันสมัยของเทคโนโลยีรับส่งสัญญาณ มีค่าเฉลี่ย
2.35

8. สรุปได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในด้านค่างๆ พบว่า ปัจจัย
ด้านกระบวนการ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลห้องถีนมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 2.33
รองลงมาคือ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านบุคคล มีค่าเฉลี่ย 2.29 ถัดมาคือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย
2.26 และปัจจัยที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด คือ ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีค่าเฉลี่ย 2.08

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม กับคำตาม เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ใช้บริการเบบิลห้องถีน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม กับคำตาม
เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ใช้บริการเบบิลห้องถีน โดยเลือกวิเคราะห์เฉพาะข้อมูลที่มีความสัมพันธ์
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยใช้สถิติแสดงค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ
(percentage) และค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square) ปรากฏผลดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมของผู้ใช้บริการเบบิลห้องถีน
  - 1.1 ทั้งเพศชายและหญิง ส่วนใหญ่เคยใช้บริการเบบิลห้องถีน
  - 1.2 ทั้งเพศชายและหญิง ส่วนใหญ่ช่วงรายการเวลา 18.01-24.00 น.
  - 1.3 ทั้งเพศชายและหญิง ส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกใช้บริการเบบิลห้องถีนด้วยตนเอง
  - 1.4 ทั้งเพศชายและหญิง ส่วนใหญ่จ่ายค่าบริการแบบรายเดือน
2. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมผู้ใช้บริการเบบิลห้องถีน
  - 2.1 ทุกกลุ่มอายุส่วนใหญ่เคยใช้บริการเบบิลห้องถีน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมของผู้ใช้บริการเบบิลห้องถีน
  - 3.1 ทุกระดับการศึกษาส่วนใหญ่เคยใช้บริการเบบิลห้องถีน
4. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมของผู้ใช้บริการเบบิลห้องถีน
  - 4.1 ทุกระดับรายได้ส่วนใหญ่เคยใช้บริการเบบิลห้องถีน

ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม กับปัจจัยส่วน ประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลห้องถีน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม กับปัจจัย
ส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลห้องถีน โดยใช้สถิติ one way
ANOVA และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้สถิติ T-test สำหรับความสัมพันธ์ที่มีตัว
แปร 2 ตัวแปร และใช้สถิติ F-test สำหรับความสัมพันธ์ที่มีตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป ที่ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยเลือกนำเสนอเฉพาะส่วนที่มีความสัมพันธ์แตกต่างกัน ปรากฏผลดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเบิลท้องถิ่น

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเบิลท้องถิ่น ด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า เพศที่ต่างกัน ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบิลท้องถิ่น

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเบิลท้องถิ่น ด้านราคา พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบิลท้องถิ่น ด้านราคายังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจ

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเบิลท้องถิ่น ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย พบว่า เพศที่แตกต่างกัน ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบิลทีวี ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย

1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเบิลท้องถิ่น ด้านส่งเสริมการตลาด พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบิลทีวี ด้านการส่งเสริมการขายในประเด็นเรื่อง พนักงานขายแนะนำข้อมูล การบริการถูกต้อง

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเบิลท้องถิ่น ด้านบุคลค พนักงาน พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบิลทีวี ด้านบุคลค ในทุกประเด็น อันได้แก่ เจ้าหน้าที่มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีสุภาพ เจ้าหน้าที่ติดตามงานบริการสม่ำเสมอ พนักงานมีความรู้ตอบข้อสงสัยได้ชัดเจน และ จำนวนพนักงานมีเพียงพอต่อการให้บริการ

1.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเบิลท้องถิ่น ด้านกระบวนการ พนักงาน พบว่า เพศที่แตกต่างกัน ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบิลทีวี ด้านกระบวนการ

1.7 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเบิลท้องถิ่น ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ พบว่า เพศที่แตกต่างกัน ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบิลทีวี ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ด้านผลิตภัณฑ์ พนว่า อายุที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านผลิตภัณฑ์ในประเด็น รูปแบบการจัดผังรายการ การปรับปรุงรายการเสนอ และข่าวสารที่นำเสนอรวดเร็วและถูกต้อง

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ด้านราคา พนว่า อายุที่แตกต่างกันไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านราคา

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย พนว่า อายุที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ในประเด็นเรื่อง ทำเลที่ตั้งสำนักงาน สะคลานสาย สามารถติดต่อกับบริษัทได้หลากหลายช่องทาง

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ด้านส่งเสริมการตลาด พนว่า อายุที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านการส่งเสริมการตลาดในทุกประเด็นข้างต้น

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ด้านบุคคล พนว่า อายุที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านบุคคลในทุกประเด็นข้างต้น

2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ด้านกระบวนการ พนว่า อายุที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านกระบวนการในทุกประเด็น

2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ พนว่า อายุที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพในทุกประเด็น

3. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ด้านผลิตภัณฑ์ พนว่า การศึกษาที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการ

ตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านผลิตภัณฑ์ในประเด็น ความคุ้มชัดของสัญญาณภาพ รูปแบบการจัดผังรายการ การนำเสนอรายการที่น่าสนใจ และ มีการปรับปรุงรายการเสมอ

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ด้านราคา พนว่า อายุการศึกษาที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านราคาในทุกประเด็น

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย พนว่า การศึกษาที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายในทุกประเด็น

3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ด้านส่วนเสริมการตลาด พนว่า การศึกษาที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายในทุกประเด็น

3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ด้านบุคคล พนว่า การศึกษาที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ด้านบุคคล ในประเด็นเจ้าหน้าที่มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี สุภาพ เจ้าหน้าที่ติดตามงานบริการสม่ำเสมอและจำนวนพนักงานมีเพียงพอต่อการให้บริการ

3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ด้านกระบวนการ พนว่า อายุการศึกษาที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านกระบวนการในเรื่อง ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตั้งรวดเร็ว

3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ พนว่า การศึกษาที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลทีวี ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ในเรื่องความทันสมัยของเทคโนโลยีรับส่งสัญญาณ

4. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ด้านผลิตภัณฑ์ พนว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ในทุกด้าน

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ด้านราคา พนว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น ด้านราคา ในเรื่อง วิธีการจัดเก็บค่าบริการล่วงหน้า

4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลท้องถิ่น ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย พบว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลท้องถิ่นด้านช่องทางการจัดจำหน่ายในประเด็นเรื่อง ทำเลที่ตั้ง สำนักงานสาขาต่อการเดินทาง และ สามารถติดต่อกับบริษัทได้หลายช่องทาง

4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลท้องถิ่น ด้านส่วนเสริมการตลาด พบว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลท้องถิ่นด้านการส่วนเสริมการตลาด ในเรื่อง พนักงานขายแนะนำข้อมูลการบริการถูกต้อง และ การให้ทดลองใช้บริการเบบิลทีวี

4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลท้องถิ่น ด้านบุคคล พบว่า การศึกษาที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลท้องถิ่น ในทุกด้าน

4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลท้องถิ่น ด้านกระบวนการ พบว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลท้องถิ่น ด้านกระบวนการในเรื่อง ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตั้งรวดเร็ว

4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลท้องถิ่น ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ พบว่า การศึกษาที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลท้องถิ่นด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ในเรื่องความทันสมัยของเทคโนโลยีรับส่งสัญญาณ และบริษัทมีความเป็นมืออาชีพ

5.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษาเปรียบเทียบนโยบายและกฎหมายที่มีผลต่อการแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อการแก้ไขปัญหาด้านต่างๆ ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการลักษณะรับสัญญาณโทรศัพท์ทัศน์ระบบบอร์ดสมาร์ท ที่รู้ไม่สามารถปรานะร่วมได้อย่างเด็ดขาด รวมทั้งผู้ประกอบการที่ได้รับความเสียหาย ไม่สามารถเรียกร้องค่าทดแทนความเสียหายที่เกิดขึ้นจากผู้กระทำการได้นั้น พолжะสรุปได้ว่าปัญหาทางการหมายที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ ปัญหาการไม่มีนโยบายเกี่ยวกับกิจการโทรศัพท์ทัศน์ระบบบอร์ดสมาร์ทในลักษณะที่คุ้มครองกิจการดังกล่าวโดยเฉพาะเรื่องการป้องกันการลักษณะรับสัญญาณโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งปัจจุบันกฎหมายจะเน้นในเรื่องการกำกับดูแลเนื้อหารายการแทน นอกจากนี้ยังมีปัญหารื่องการควบคุมเนื้อหารายการ ปัญหาการแบ่งขันทางการค้า ปัญหาการควบคุมการโฆษณา ปัญหาเรื่องสัดส่วนของผู้ถือหุ้นในการประกอบกิจการโทรศัพท์ทัศน์ระบบบอร์ดสมาร์ท

ซึ่งจากปัญหาต่างๆ ดังกล่าว ไม่มีนโยบายยังไม่มีเรื่องการคุ้มครองคูแลอย่างเต็มที่ทางด้านปัญหาการลักลอบรับสัญญาณ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกโดยไม่ได้รับอนุญาต ส่วนกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันหรือแม้กระทั่งกฎหมายที่กำลังจะถูกกำหนดในอนาคตนั้นจะกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่อง อื่นๆ ที่ไม่สามารถดำเนินการปรับใช้เพื่อมาพิจัดกับผู้กระทำการลักลอบได้โดยตรง เนื่องจากกฎหมายที่ออกมานั้นใช้ได้กับการดำเนินการมาตรฐานในการอนุญาตให้ค้า หรือนำเข้า เครื่องรับโทรทัศน์ดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาการลักลอบใช้สัญญาณตามมา เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านต่างๆ ที่กล่าวมา ซึ่งรัฐบาลต้องมีการดำเนินการดังนี้

5.2.1 รัฐต้องกำหนดนโยบายครอบคลุมและรับรองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสมและรวดเร็ว

เทคโนโลยีสื่อสารพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทันสมัย ซึ่งปัญหาทางกฎหมายที่เห็นได้ เช่นในกฎหมายฉบับเก่ากำหนดว่า “การทำให้คลื่นแทรคเชียนผ่านทางสายหรือสื่อตัวนำไฟฟ้า” แต่ในปัจจุบันเทคนิคในการให้ดำเนินการกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก มีการพัฒนาอย่างก้าวไก สามารถส่งรายการผ่านดาวเทียมได้ และในอนาคตอาจรวมເອເທັກໂນໂລຢີ ใหม่ๆ มาใช้ผสมผสาน รัฐต้องกำหนดกฎหมายอย่างกว้างๆ และผู้กำหนดกฎหมายนั้นต้องมาจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ

5.2.2 นโยบายของรัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วม หรือรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน

รัฐควรจะมีมาตรการเร่งรัด พัฒนาในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สังคม การเมือง และเทคโนโลยี เพื่อสร้างความเจริญรุ่งเรืองของประเทศ ให้ได้รับข้อมูลข่าวสารด้านต่างๆ จึงเป็นสิ่งที่รัฐหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องพิจารณาและประสานนโยบายให้สอดคล้อง และดำเนินการไปในแนวทางเดียวกัน อันจะเป็นการขยายประโยชน์ให้แก่ประชาชน เพื่อรับข้อมูลข่าวสาร ได้อย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ของประเทศไทย

เมื่อรัฐมีนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมข้อมูลข่าวสารให้แพร่กระจาย ดังนั้นรัฐจึงควรมีนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินการของกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกให้สอดคล้อง เช่น การลดข้อจำกัดการดำเนินธุรกิจของกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก ด้วยการลดข้อจำกัดในการข้อมูล ทำให้ผู้ประกอบกิจการมีต้นทุนในการผลิตการลงทุนค่า ยื่นมีความพร้อมที่จะให้บริการครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศไทย

5.2.3 หน่วยงานของรัฐต้องถือปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

เพื่อให้เกิดแนวทางปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน นโยบายจะบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์จะต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจของผู้ปฏิบัติ ในเรื่องกิจการโทรทัศน์ระบบบอร์น สมาชิกในประเทศไทย จะเห็นว่ามีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากมาย อาทิ กรมประชาสัมพันธ์ องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นต้น แต่ละหน่วยงานมีนโยบายในการปฏิบัติอย่างเป็นเอกเทศ เช่น กรมประชาสัมพันธ์มีหน้าที่ออกใบอนุญาตให้ดำเนินการบริการโทรทัศน์ระบบบอร์นสมาชิก เมื่อผู้ประกอบกิจการได้รับใบอนุญาตจากกรมประชาสัมพันธ์แล้ว จะต้องไปยื่นขอใช้สาย Optic Fiber จากทางองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยหรือการสื่อสารแห่งประเทศไทย แต่หากจะประกอบกิจการโดยใช้สาย Coaxial Cable ก็จะต้องขออนุญาตพาดสายไปกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคซึ่งอาจมีปัญหาในกรณีที่ทำการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไม่อนุญาตให้ผู้ประกอบการโทรทัศน์ระบบบอร์นสมาชิกดำเนินการพาดสายเคเบิล ซึ่งผู้ประกอบการอาจต้องแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเอง

หน่วยงานต่างๆ ที่ปฏิบัติภายใต้นโยบายเดียวกัน ควรถือปฏิบัติให้สอดคล้องกัน โดยให้อำนาจจัดการตามกฎหมายใหม่ที่กำหนดให้ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ กำกับดูแล เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการถือปฏิบัติ

5.2.4 กฎระเบียบที่วางแผนไว้ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมและทันสมัยตลอดเวลา

ข้อกฎหมายต่างๆ โดยเฉพาะข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรทัศน์ระบบบอร์น สมาชิก ซึ่งมีการนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาประยุกต์ใช้ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจนกระทั่งกฎหมายบางฉบับก้าวตามไม่ทัน ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติประสบปัญหา เนื่องจาก ระเบียบที่บังคับต้องปรับปรุง กล้ายเป็นข้อกำหนดที่ล้าสมัยไม่ทันต่อเหตุการณ์ เช่นเรื่องค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเกี่ยวกับอุปกรณ์ หรือการดำเนินกิจการโทรทัศน์ระบบบอร์นสมาชิก นั้นมีราคาค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนในการดำเนินธุรกิจ โดยเฉพาะการดำเนินกิจการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมนั้น ผู้ประกอบการต้องเช่าช่องสัญญาณในราคากลาง จึงพожะพิจารณาได้ว่า กฎหมายเดิมๆ ที่มีการประกาศใช้มาเป็นเวลานานทำให้เกิดปัญหา หน่วยงานที่รับผิดชอบนั้น ควรจะมีการวางแผน ปรับปรุง แก้ไขระเบียบที่ล้าสมัย ต้องทำการศึกษาด้วยว่า เพื่อวางแผนแนวทางของกฎหมายที่มีความทันสมัย สองคล้องคือการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

5.2.5 หน่วยงานของรัฐต้องช่วยเหลือผู้ประกอบการเคลื่อนท้องถิ่น โดยการส่งเสริมการแข่งขัน

ทางด้านผู้ประกอบกิจการเคลื่อนท้องถิ่น ปัจจุบันมีผู้ให้บริการไม่นานนัก สาเหตุเนื่องจากธุรกิจที่มีต้นทุนการดำเนินงานสูง โดยเฉพาะการลงทุนเกี่ยวกับระบบการรับและส่งสัญญาณ และยังมีการขออนุญาตจากหน่วยงานราชการที่ขึ้นตอนในการขอรับใบอนุญาตยังไม่แน่นอน และแตกต่างกับผู้ร่วมลงทุนที่เป็นเคลื่อนที่วิชองเอกชน เช่น True vision ทำให้เป็นอุปสรรค ต่อผู้ประกอบการที่จะเข้าสู่ตลาดในระดับที่ต่างกัน การเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์รายการโทรทัศน์จะเป็นข้อได้เปรียบ ทำให้ผู้ประกอบการรายใหม่ที่จะเข้าสู่ตลาด ถ้าไม่มีสินค้าหรือรายการที่สามารถสร้างความแตกต่างได้ อาจจะไม่ประสบความสำเร็จจนต้องออกจากตลาดไป ซึ่งทางที่ผู้ประกอบการรายใหม่จะแข่งขันได้มีเพียงการลดราคาค่าสมาชิกเท่านั้น

5.2.6 ต้องคำนึงถึงความพึงพอใจของผู้ใช้บริการเคลื่อนท้องถิ่น

จากการสำรวจความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการเคลื่อนท้องถิ่น พบว่า เหตุผลที่เลือกใช้เคลื่อนท้องถิ่นอัตราค่าบริการต่ำเดือนถูก โดยส่วนใหญ่จะมีรายการเวลา 18.01-24.00 น. และชั้นรายการวันเสาร์และอาทิตย์ รายการที่เลือกชมส่วนใหญ่เป็นรายการภาษาญี่ปุ่น และผู้ใช้บริการเห็นว่า การเป็นสมาชิกเคลื่อนท้องถิ่นมีประโยชน์ทำให้ได้รับความเพลิดเพลิน และช่วยให้ได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปพูดคุยกับผู้อื่นได้ และประหยัดค่าไปชมภาพยนตร์อกบ้าน

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคลื่อนท้องถิ่น ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ความคุ้มค่าของสัญญาณภาพ ดังนั้นการให้บริการที่มีคุณภาพย่อมทำรายได้ให้กับผู้ประกอบการมาก เมื่อผู้ประกอบการมีรายได้แล้ว ก็จะทำให้ผู้ใช้บริการได้รับรายการที่คุ้มค่าไปด้วย

ปัจจัยด้านราคา มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคลื่อนท้องถิ่น ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ อัตราค่าบริการรายเดือน ดังนั้นราคาเป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดรายได้ของกิจการ คือ ถ้าตั้งราคาสูงก็จะทำให้ธุรกิจนี้รายได้สูงขึ้น แต่ถ้าหากคุณภาพไม่สูงเท่ากับราคาที่เพิ่ม ย่อมทำให้ผู้ใช้บริการไม่มาใช้บริการธุรกิจเคลื่อนท้องถิ่นต่อไป อาจเป็นดันเหตุของการลักลอบใช้สัญญาณรายการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายได้

ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเคลื่อนท้องถิ่น ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ สามารถติดต่อบริษัทได้หลายช่องทาง ดังนั้น การประกอบธุรกิจเคลื่อนท้องถิ่นต้องสร้างความสะดวกให้ผู้ใช้บริการ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสอบถามข้อมูลและการให้บริการ หากลูกค้าไม่สามารถติดต่อได้หลายช่องทาง ทำให้เกิดความยุ่งยากต่อผู้ใช้บริการอาจทำให้รายได้น้อยลงเท่านั้น

ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลห้องถีน ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ พนักงานขายแนะนำข้อมูลบริการ ได้ถูกต้องชัดเจน หากพนักงานขายไม่สามารถแนะนำข้อมูลบริการให้กับลูกค้าครบถ้วนแล้วอาจทำให้เกิดความผิดพลาดและผลเสียต่อผู้ใช้บริการได้

ปัจจัยด้านบุคคล มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลห้องถีน ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี สุภาพ ดังนั้นการให้บริการที่ย่อombaให้ผู้ใช้บริการอย่างที่จะใช้บริการของผู้ประกอบการรายนั้น ทำให้เกิดรายได้แก่ผู้ประกอบการเพิ่มมากขึ้น

ปัจจัยด้านกระบวนการ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลห้องถีน ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ระยะเวลาที่ใช้ในการจดตั้งรวดเร็ว ดังนั้นเมื่อผู้ประกอบการให้บริการในการติดตั้งเครื่องที่รวดเร็วย่อมทำให้เกิดความพอใจแก่ผู้ใช้บริการ อาจทำให้ผู้ใช้บริการไปบอกต่อผู้คนที่รู้จัก ทำให้ผู้ประกอบการมีลูกค้าเพิ่มมากขึ้น

ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการเบบิลห้องถีน ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ความทันสมัยของเทคโนโลยีรับส่งสัญญาณ ดังนั้น หากผู้ประกอบการมีการนำระบบใหม่ๆ มาให้บริการ ย่อมทำให้ได้เปรียบคู่แข่ง อีกทั้งยังช่วยให้ผู้ใช้บริการได้รับบริการที่มีคุณภาพและทันสมัยไปด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่อง การควบคุมและกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐเกี่ยวกับโทรศัพท์ระบบอกรับสมาชิก (Cable TV): ศึกษากรณีเบบิลทีวีห้องถีน เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการควบคุมและกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐและตอบสนองต่อความต้องการทั้งผู้ประกอบการและผู้ใช้บริการเบบิลห้องถีน

กิจการสื่อสารมวลชนของประเทศไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วด้วยการพัฒนาเทคโนโลยีไม่หยุดยั้ง ส่งผลให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน หรือประชาชนต้องมีการปรับตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาครัฐซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการกำหนดนโยบายเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ หน่วยงานรัฐซึ่งจำเป็นต้องกำหนดเทคโนโลยีด้วยความรู้ความเข้าใจ เพื่อกำหนดนโยบายในการสื่อสารมวลชนของชาติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ควบคู่ไปกับการวางแผนมาตรฐานในการกำกับดูแลและอำนวยความสะดวกฯ ให้กับผู้ประกอบการ ทั้งนี้เพื่อขยายโอกาสและขยายผลในการรับข้อมูลข่าวสารของประชาชน ให้อย่างทั่วถึงอันเป็นการส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศ

ปัจจุบันหน่วยงานที่มีอำนาจในควบคุมและกำกับดูแลกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก คือ สำนักงานคณะกรรมการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ซึ่งดังขึ้นตามกฎหมายใหม่จึงไม่มีได้เริ่มวางกฎหมายหรือหลักเกณฑ์ในการประกอบกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกมากนัก ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าสิ่งที่ สำนักงานคณะกรรมการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ควรจะดำเนินการต่อไปเพื่อแก้ปัญหาดังที่กล่าวมาทั้งหมดมีดังนี้

1. ป้องกันการลักลอบบอกรับสัญญาณ โดยนำความคิดของต่างประเทศมาใช้ผู้วิจัยเห็นว่า นโยบายของประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นนโยบายที่ให้ความคุ้มครองคุ้ลในเรื่องการลักลอบสัญญาณเป็นอย่างดีเห็นได้จากการบัญญัติกฎหมาย (Package) ในเรื่องเคเบิลทีวีไวไฟและพาณิชในกฎหมาย The Telecommunication Act of 1996 ซึ่งน่าจะนำมาใช้เป็นแนวคิดในการแก้ไขปรับปรุงนโยบายของประเทศได้ โดยหลักเกณฑ์ หรือ ระเบียบ ฉบับใหม่ที่ออกโดยสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ควรจะแยกเรื่องเกี่ยวกับการลักลอบบอกรับสัญญาณ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก เนื่องจากกิจการนี้แตกต่างจากการโทรทัศน์ทั่วไปนั้นรายได้ส่วนใหญ่มาจากการโฆษณา แต่กิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกนั้น ต้องพึ่งรายได้จากค่าบริการรายเดือน ดังนั้นถ้ามีปัญหาการลักลอบมาก ก็จะเกิดความเสียหายต่อผู้ประกอบการมากเช่นกัน ตัวอย่างเช่น

--ร่าง--

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์

และการโทรคมนาคมแห่งชาติ

เรื่อง การลักลอบบอกรับสัญญาณ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก” หมายถึง.....

“การลักลอบบอกรับสัญญาณ” หมายถึง .....

ข้อ ๒ บทกำหนดโดย

ผู้ใดกระทำการลักลอบบอกรับสัญญาณ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก ต้องระวังโทษทั้งทางแพ่งและอาญา

2. การซื้อขายสิทธิ์รายการจากต่างประเทศ เช่น กำหนดคดลุ่มประเภทรายการที่สามารถซื้อขายสิทธิ์ผูกขาดแต่เพียงผู้เดียวได้และรายการประเภทใดที่ทำไม่ได้ในการซื้อขายสิทธิ์ หากเป็นรายการที่เกิดประโยชน์ต่อกันส่วนใหญ่หรือเพื่อให้เกิดความเสมอภาคในการรับข้อมูลของประชาชน ควรมีกฎหมาย

ห้ามการซื้อขายสิทธิ์ผูกขาดอุบัติ หรือหากจะมีการซื้อขายที่ต้องเปิดโอกาสผู้ให้บริการรายอื่นสามารถแบ่งปันไปให้ประชาชนทั่วไปได้ หรือจะกำหนดคุณสมบัติผู้ที่จะสามารถซื้อขายสิทธิ์รายการได้ กล่าวคือในการซื้อขายสิทธิ์รายการใดๆ เพื่อมาเผยแพร่ผู้ซื้อจะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการประเภทที่ได้สิทธิ์ให้เผยแพร่ใช้ช่องทางนั้นๆ หรือตั้งหน่วยงานกลางเพื่อซื้อขายสิทธิ์จากต่างประเทศ โดยสำนักงานคณะกรรมการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นผู้แต่งตั้งขึ้นมาเพื่อเจรจาซื้อขายสิทธิ์รายการ และนำมาจัดสรรรายการที่ได้มาเพื่อบริษัทที่ได้เพียงผู้เดียวทำให้ประชาชนทั่วไปส่วนใหญ่ไม่สามารถรับชมรายการได้ ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อแต่งตั้งหน่วยงานกลางในการซื้อขายสิทธิ์ เพื่อนำไปให้บริษัทอื่นๆ สามารถนำไปเผยแพร่ได้โดยวิธีการต่างๆ เช่นเดียวกับการประมูลคลื่นความถี่ เมื่อมีผู้ประกอบกิจการจำนวนมากยื่นทำให้ค่าใช้บริการถูกลงทำให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนผู้รับชมทั่วไปได้ อีกทั้งยังเป็นการป้องกันการผูกขาดทางการค้าด้วย

3. การนำช่องรายการไปเผยแพร่ สำนักงานคณะกรรมการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์ว่ารายการใดควรได้รับใบอนุญาตก่อน การเผยแพร่ ซึ่งหากรายการใดเข้าข่ายดังห้าม หรือไม่เหมาะสม หากมีการเผยแพร่ควรต้องได้รับการอนุญาตก่อน และควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์ว่ารายการที่เผยแพร่ในช่องพรีวิว ประชาชนทุกคนมีสิทธิ์ที่จะสามารถรับชมได้ไม่ว่าจะชนผ่านทางช่องทางใดโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย รวมทั้งเบล็อกท่องถินด้วยเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกัน หรือที่เรียกว่า กฎ Must carry rule โดยต้องมีการกำหนดประกาศเกี่ยวกับการขออนุญาตของผู้ผลิตรายการ เช่น

3.1 ต้องมีการกำหนดประเภทของการผลิตรายการ เช่น การให้บริการสาระณะ การให้บริการชุมชน และการให้บริการธุรกิจ

3.2 การกำหนดหลักเกณฑ์การขอใบอนุญาตผลิตรายการ เช่น การกำหนดคุณสมบัติผู้ขอใบอนุญาต การขอข้อมูลการผลิตรายการ เผยแพร่แหล่งที่มา วิธีการ ผังรายการ เป็นต้น

3.3 มีการกำหนดสิทธิ์และหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาต เช่น ผู้ได้รับใบอนุญาตจะหัก การเผยแพร่ไม่ได้ หรือ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะนำเสนอรายการที่ไม่เหมาะสมต่อสังคมไม่ได้ เป็นต้น

3.4 มีบทกำหนดโทษกรณีที่มีการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เช่น การถอนใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต หรือการปรับ เป็นต้น

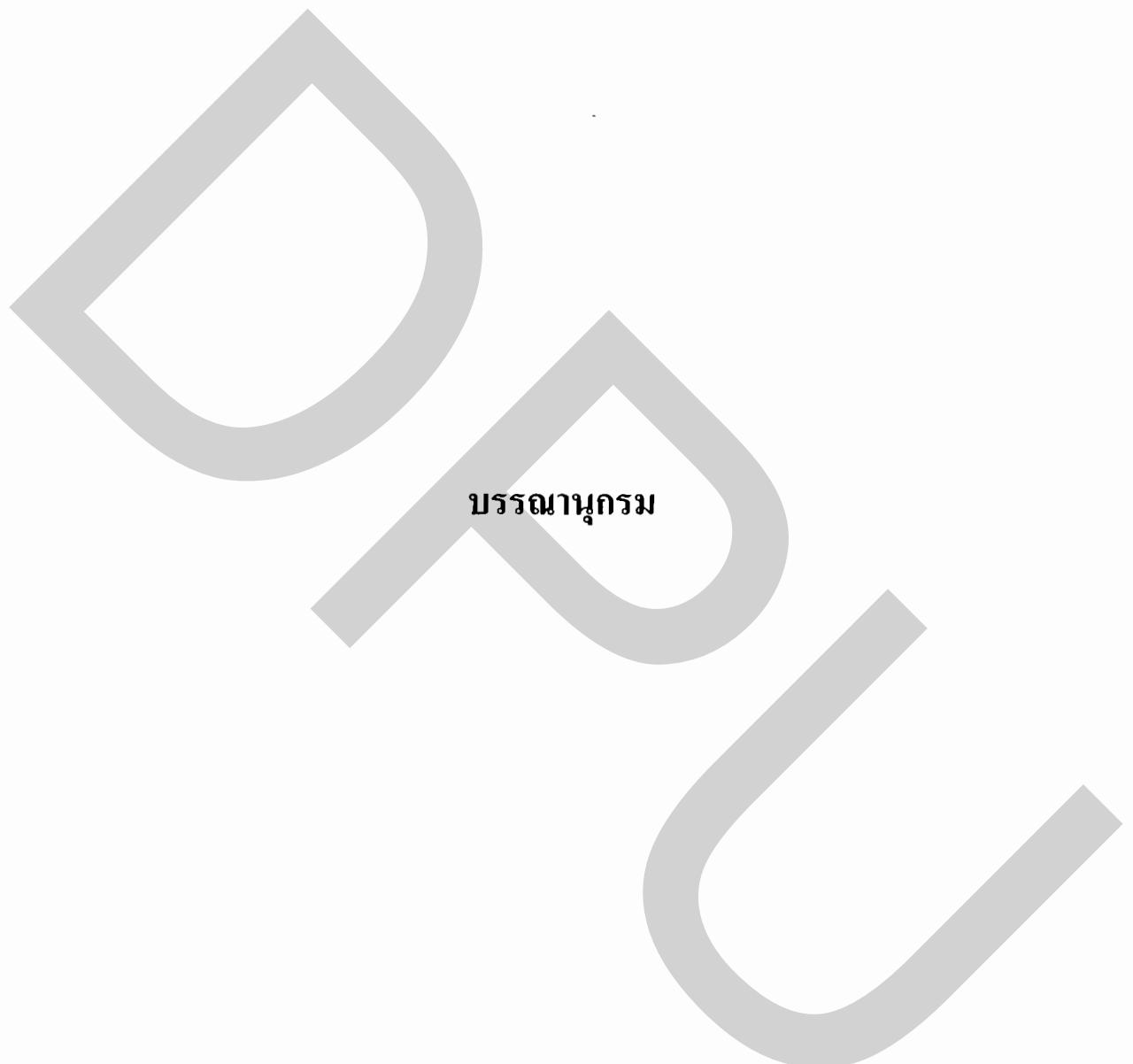
4. การกำหนดมาตรฐานอุปกรณ์ที่จะเผยแพร่รายการ ควรกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับอุปกรณ์ที่จะนำมาให้ประชาชนใช้ในการรับชมรายการทางโทรทัศน์ ทั้งการคิดตั้งอุปกรณ์ หรือ กล่องรับสัญญาณ เพื่อให้ประชาชนสามารถรับชมรายการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยมาตรฐานที่ทันสมัย

5. การออกใบอนุญาต หรือการเขียนผู้ประกอบกิจการประเภทต่างๆ เพื่อให้ผู้ประกอบกิจการอยู่ในหลักเกณฑ์เดียวกันสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ต้องเรื่องขอใบอนุญาตประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกให้ครบถ้วนราย ผู้ไม่มีใบอนุญาตต้องถูกดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด เช่น การกำหนดระยะเวลาในการขอใบอนุญาตประกอบกิจการ โดยประกาศเป็นกฎหมาย และผ่านทางสื่อต่างๆ ทั่วประเทศ เพื่อให้ผู้ที่ประกอบกิจการอยู่ หรือผู้ที่กำลังจะประกอบกิจการตระหนักรถึงความสำคัญ และบทลงโทษ หากทำการประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต

5.4 ข้อเสนอการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยเรื่อง การควบคุมและกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐเกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก (Cable TV): ศึกษากรณีเบลทีวีท่องถิ่น มีข้อเสนอในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรศึกษากฎหมาย ระบุรายละเอียดของหน่วยงานรัฐเกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก ที่ออกมาใหม่ ว่ามีผลกระทบต่อใครหรือไม่
2. การควบคุมและกำกับดูแลของหน่วยงานรัฐเกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบดิจิทัล

บริษัท

บริษัท

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

สมาคมเคลเบิลทีวีแห่งประเทศไทย. (2555). นิตยสารเคลเบิลทีวี. กรุงเทพฯ: สมาคมเคลเบิลทีวีแห่งประเทศไทย.

บุญ ไกยวรรณ์. (2553). หลักสูตรพิธีวิจัยและการใช้โปรแกรม SPSS. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทยานิพนธ์

พรพัฒนา สิงคเสลิต. (2539). ปัญหานโยบายการกำกับดูแล โทรทัศน์บอกรับเป็นสมาชิก (CABLE TV). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นงนุช กันเดศ. (2543). ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการลักลอบสัญญาณ โทรทัศน์ทางสัญระบนบอกรับสมาชิก (เคลเบิลทีวี) ศึกษากรณีการใช้อุปกรณ์การรับเลียนแบบ. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

มนี ศรีสมุทร. (2548). การบริหารธุรกิจเคลเบิลทีวีของผู้ประกอบการในพื้นที่ภาคใต้. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สร้อย ไชยเดช. (2550). การควบคุม กำกับ และดูแล ธุรกิจเคลเบิลทีวีในประเทศไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีการโฆษณา. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ชาญบุญ เยงตระกูล. (2543). นโยบายด้านการสื่อสารของรัฐ: ศึกษาเฉพาะกรณีโทรทัศน์บอกรับสมาชิก (เคลเบิลทีวี). รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

สถาบันคุณครองผู้บริโภคในการกิจการโทรคมนาคม (สบท.) และบริษัท สยามอินเทลลิเจนซ์ยูนิต จำกัด (2554 พฤหัสภาค) . “ทิศทางกำกับดูแลกิจการโทรทัศน์ดาวเทียมและเคเบิลทีวีในยุค กสทช.”. สืบค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2554, จาก

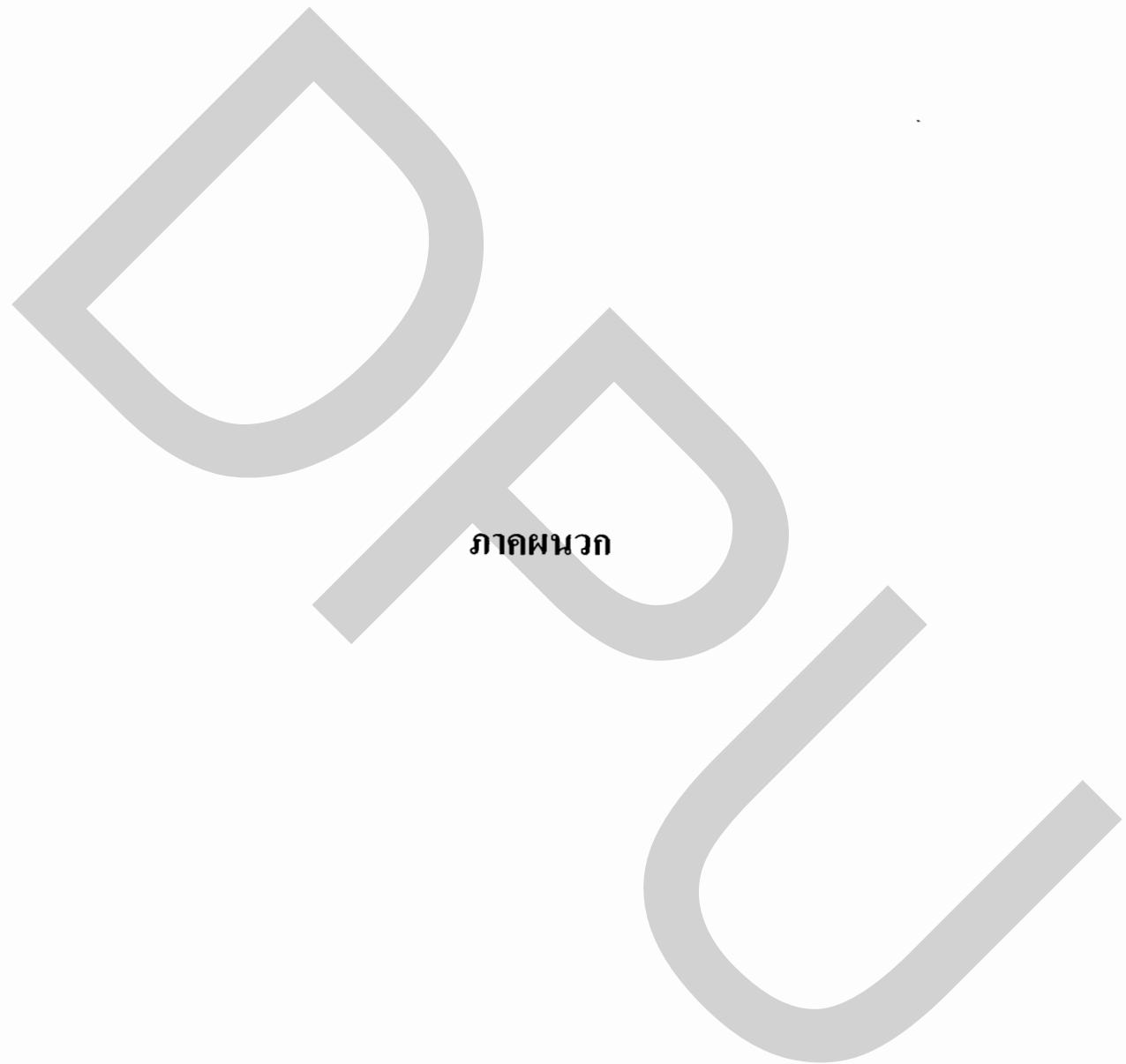
<http://www.siamintelligence.com/seminar-cable-satellite-tv-slide/>

สมาคมโทรทัศน์ดาวเทียม (ประเทศไทย). กำหนดเคเบิลทีวีไทย. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2555, จาก
http://www.catvthai.com/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=44&Itemid=76

สมาคมโทรทัศน์ดาวเทียม (ประเทศไทย). ข่าวและกิจกรรม. สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2555, จาก
http://www.stat.or.th/all_news.php

มูลนิธิสื่อสารมวลชนศึกษา. ทีวีดาวเทียมพันช่อง : ตลาด จริยธรรมและการกำกับดูแล. สืบค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2555, จาก

<http://www.mediamonitor.in.th/main/news/2011-06-21-07-29-43/561-2012-03-19-07-39-38.html>

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการโทรทัศน์

ระบบบอร์ดสมาชิก (Regulatory of Cable TV)

แบบสัมภาษณ์

ข้อ 1. ขอทราบความเป็นมาเกี่ยวกับนโยบายการกำกับดูแลกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับ
สมาชิก

ข้อ 2. การรับทราบหลักปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและ
กิจการโทรทัศน์ พ.ศ.2551 ของผู้ประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก มีมากน้อยเพียงใด
ควรใช้วิธีการใดเพื่อให้รับทราบทั่วถึง

ข้อ 3. อัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตของสำนักงาน กสทช. มีความเหมาะสม
หรือไม่อย่างไร

ข้อ 4. การกำหนดระยะเวลาอายุของใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับ
สมาชิกควรเป็นอย่างไร

ข้อ 5. การควบคุมและกำกับดูแลของหน่วยงานภาครัฐมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

ข้อ 6. ควรมีการโฆษณาในโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกหรือไม่ อย่างไร

ข้อ 7. บทกำหนดโทษของผู้กระทำความผิดจากการประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับ
สมาชิกมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

ข้อ 8. นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลการประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกใน
อนาคตควรเป็นไปอย่างไร

ข้อ 9. อนาคตของการประกอบกิจการを変えิลห้องถ่ายในประเทศไทย ท่านคิดว่าควรดำเนิน
ไปในรูปแบบใด

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

การกำกับดูแลกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก (Policy of Cable TV)

คำแนะนำ

1. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 นโยบายของภาครัฐต่อการกำกับดูแลกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก

ศัพท์เฉพาะ

โทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก หมายถึง การดำเนินบริการรายการ โทรทัศน์ผ่าน ไปทาง สายหรือสื่อตัวนำไฟฟ้า มีการเก็บเงินค่าสมาชิกในการรับชมรายการหรือไม่ก็ได้

การกำกับดูแล หมายถึง การควบคุม ดูแลกิจการ ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อ ประโยชน์สูงสุดของประชาชน รัฐ สังคม สิ่งแวดล้อม ผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้เสีย

เคเบิลทีวีห้องถูน หมายถึง ลักษณะของโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกอย่างหนึ่ง แต่เป็นการ ประกอบกิจการเฉพาะพื้นที่ที่ให้บริการแบบอยู่ในวงจำกัด เช่น ในหมู่บ้าน ชุมชน ตำบล หรืออำเภอ

ผู้ประกอบกิจการ ในแบบสัมภาษณ์นี้หมายถึง ผู้ประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับ สมาชิกที่ได้รับใบอนุญาตจาก สำนักงาน กสทช.

หมายเหตุ* ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์ท่านในการแสดงความคิดเห็นและความคิดเห็น ของท่านจะไม่ถูกนำไปเปิดเผย ณ ที่ใด แต่จะใช้เป็นข้อมูลพิจารณา ร่วมกับความคิดเห็นลงในของ ผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ และแปลผลเป็นความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดเติมข้อความในช่องว่างที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวท่าน

1. ชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม .....
2. ตำแหน่งในปัจจุบันของท่าน .....
3. ชื่อหน่วยงานของท่าน .....
4. ประสบการณ์การทำงาน การวิจัย หรือการสอนที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ โทรทัศน์ระบบบอร์ดเป็นสมาชิก (ถ้ามี) .....
5. ระดับการศึกษา .....
6. ผลงาน งานวิจัยหรือเนื้อหาการสอนที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ โทรทัศน์ระบบบอร์ดเป็นสมาชิก(ถ้ามี)
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ตอนที่ 2 นโยบายของภาครัฐต่อการกำกับดูแลกิจการ โทรทัศน์แบบบอกรับเป็นสมาชิก

ข้อ 1. ขอทราบความเป็นมาเกี่ยวกับนโยบายการกำกับดูแลกิจการ โทรทัศน์แบบบอกรับสมาชิก

.....
.....
.....
.....

ข้อ 2. การรับทราบหลักปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ.2551 ของผู้ประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก มีมากน้อยเพียงใด ควรใช้วิธีการใดเพื่อให้รับทราบทั่วถึง

.....
.....
.....
.....

ข้อ 3. อัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตของสำนักงาน กสทช. มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

.....
.....
.....
.....

ข้อ 4. การกำหนดระยะเวลาอายุของใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกจะเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....

ข้อ 5. การควบคุมและกำกับดูแลของหน่วยงานภาครัฐมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ข้อ 6. ควรมีการโฆษณาในโทรศัพท์ระบบบอกรับสมาชิกหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ข้อ 7. บทกำหนดโทษของผู้กระทำการมิชอบจากการประกอบกิจการ โทรศัพท์ระบบบอกรับสมาชิกมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ข้อ 8. นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลการประกอบกิจการ โทรศัพท์ระบบบอกรับสมาชิกในอนาคตจะเป็นไปอย่างไร

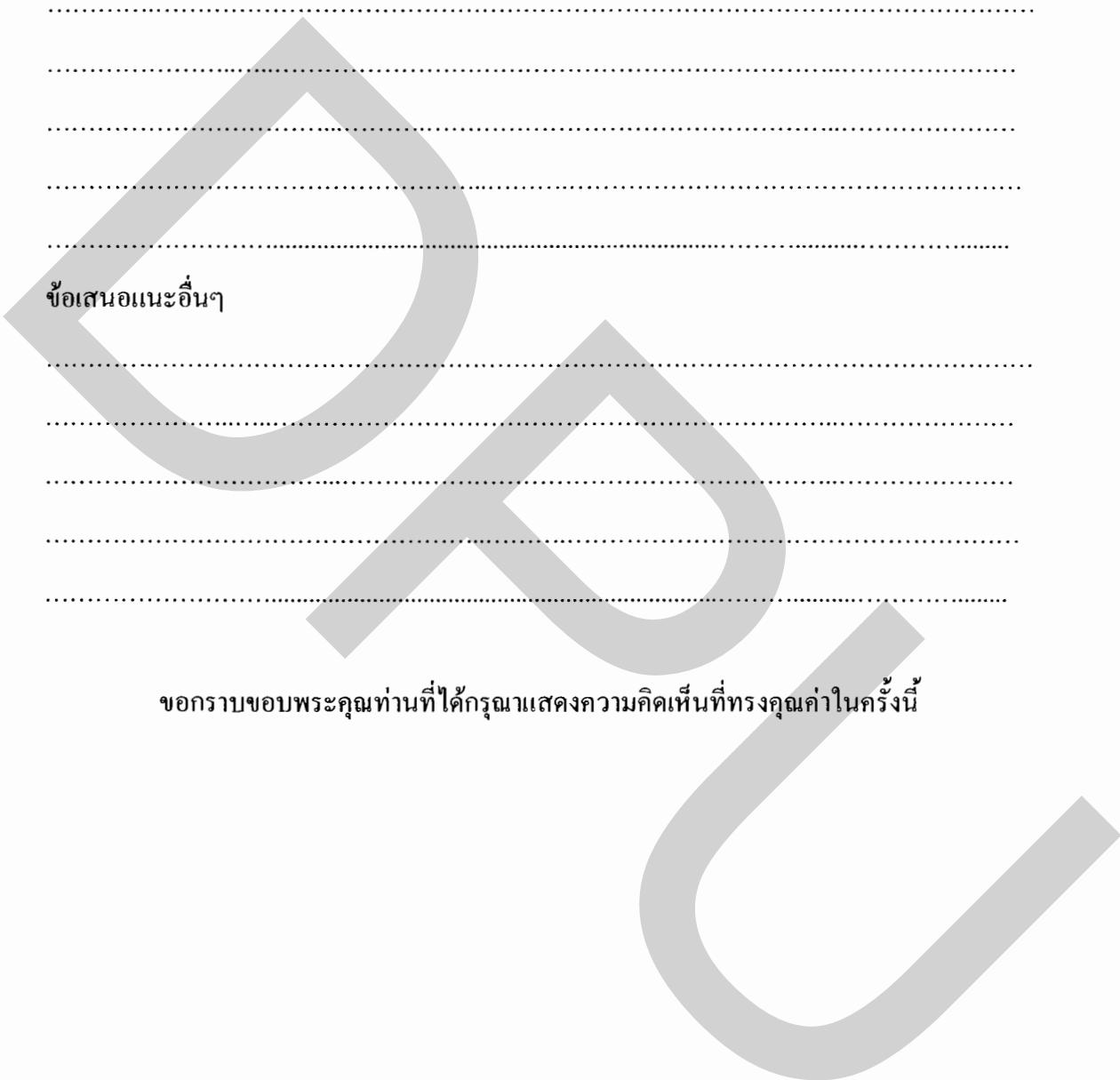
.....

.....

.....

.....

ข้อ 9. อนาคตของการประกอบกิจการเบ็ดเตล็ดท้องถิ่นในประเทศไทย ท่านคิดว่าควรดำเนินไปในรูปแบบใด

ภาคผนวก ๖

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยกลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับผู้บริหารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแล การประกอบกิจการ โทรทัศน์ระบบบอร์นเป็นสมาชิกกลุ่มนักวิชาการในเวดวงสื่อสารมวลชน นิติศาสตร์ และ รัฐศาสตร์ และกลุ่มผู้ประกอบการดำเนินบริการ โทรทัศน์ระบบบอร์นสมาชิกหัวที่ที่ยื่นขอใบอนุญาตดำเนินการ จำกสำนักงาน กสทช. รวมทั้งสิ้น 6 ท่าน โดยมีรายชื่อต่อไปนี้

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	สังกัด
1	นายพญ์ศักดิ์ ทรัพย์กุล	ผู้บริหารระดับด้านกลุ่มงานกำกับดูแล กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์	สำนักงาน กสทช.
2	นางสาวณีรัตน์ กำจกิจการ	ผู้บริหารระดับด้านกลุ่มงานการอนุญาต ประกอบกิจการ	สำนักงาน กสทช.
3	นายสุรศักดิ์ ศรีหิรัญ	ผู้บริหารระดับด้านกลุ่มงานวิชาการและการจัดการทรัพยากรกระจายเสียงและโทรทัศน์	สำนักงาน กสทช.
4	ดร.พนา ทองมีอาคม	กรรมการบริหารกองทุนวิจัยและพัฒนา กิจการวิทยุกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ	สำนักงานกองทุนวิจัยและพัฒนา กิจการวิทยุกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ
5	นายธนเดช ศรีกุล	บริษัทวิเคราะห์กรรมศาสตร์ (ไฟฟ้า)	สำนักงาน กสทช.
6	นายวิชิต อ้ออเรีย วงศ์กุล	อุปนายกสมาคมเมืองที่วีแห่งประเทศไทย	สมาคมเมืองที่วีแห่งประเทศไทย

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความพึงพอใจในการใช้บริการเconvenience ท้องถิ่น

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความพึงพอใจในการใช้บริการเคเบิลท้องถิ่น

1. แบบสอบถามประกอบด้วยคำตามทั้งหมด จำนวน 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ใช้บริการเคเบิลทีวีท้องถิ่น

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดต่อการใช้บริการ
เคเบิลทีวีท้องถิ่น

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการตัดสินใจใช้เคเบิลทีวีท้องถิ่น

2. แบบสอบถามนี้ใช้เพื่อศึกษา ค้นคว้า และวิจัย เท่านั้น จึงไม่มีผลกระทบต่อ
หน่วยงาน องค์กรหรือธุรกิจของผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด

3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ไม่ว่าจะเป็นชื่อ ที่อยู่ หรือข้อมูลจำเพาะอื่นใด ที่
อาจมี ผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม จะถูกเก็บรักษาไว้เป็นความลับ แต่จะนำมา
เฉพาะ ผลการวิเคราะห์เพื่อทำการวิจัยเท่านั้น

4. ผู้วิจัย icos ขอความอนุเคราะห์ ให้ตอบแบบสอบถามครบถ้วนทุกข้อ หรือจาก
การ สัมภาษณ์ซักถามตรงความจริง ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของท่านซึ่งมีส่วนร่วมให้การ
วิจัยครั้งนี้บรรลุผลสำเร็จด้วยดี

นายปกรณ์ วงศ์วิเศษนนท์

นักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจัดการ โทรคมนาคม

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ในข้อที่ตรงกับข้อมูลของท่านตามความเป็นจริง และโปรดตอบทุกข้อ

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

- 1. ต่ำกว่า 20 ปี
- 2. 20 – 29 ปี
- 3. 30 – 39 ปี

4. 40 – 49 ปี

5. 50 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

- 1. มัธยมศึกษา
- 2. ปวส. ปวช. คณะอนุปริญญา
- 3. ปริญญาตรี

4. ปริญญาโทหรือสูงกว่า

5. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4. ท่านดำรงตำแหน่งใดในปัจจุบัน

- 1. นักเรียน/นักศึกษา
- 2. ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- 3. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

4. พนักงานบริษัทเอกชน

5. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. จำนวนสมาชิกในครอบครัว

- 1. 1 คน
- 2. 2 – 4 คน

3. มากกว่า 4 คนขึ้นไป

6. รายได้ของท่านต่อเดือนโดยประมาณ

- 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท
- 2. 10,000 – 20,000 บาท
- 3. 20,001 – 30,000 บาท

4. 30,001 – 40,000 บาท

5. มากกว่า 40,000 บาท

7. ลักษณะที่พักอาศัยของท่าน ณ ปัจจุบัน

- 1. บ้านเดี่ยว
- 2. บ้านแฝด

3. บ้านทาวเนอร์/อาคารพาณิชย์

4. อาคารชุด

8. บ้านที่ท่านพักอาศัยเป็นของท่านเองหรือบ้านเช่า

1. บ้านตนเอง

2. บ้านเช่า

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ใช้บริการเคเบิลทีวีท้องถิ่น

คำชี้แจง: โปรดเลือกเครื่องหมาย ✓ ลงใน ในข้อที่ตรงกับข้อมูลของท่านตามความเป็นจริงและโปรดตอบทุกข้อ

1. ท่านเคยใช้เคเบิลท้องถิ่นหรือไม่

1. เคย

2. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 3)

2. เพราะเหตุใดท่านจึงเลือกใช้เคเบิลทีวีท้องถิ่น (โปรดเรียงลำดับ 3 เหตุผลแรกในการเลือกโดยระบุลำดับ 1,2 และ 3)

ตามลำดับความสำคัญของเหตุการณ์)

..... 1. อัตราค่าบริการต่อเดือนถูก

..... 2. ภาพและเสียงมีความคมชัด

..... 3. มีจำนวนช่องสถานีมาก

..... 4. บริการหลังการขายดี

..... 5. ปัญหาที่เกิดจากการรับชมมีน้อย

..... 6. เจ้าหน้าที่มุ่งยั่งยืนพัฒนาดี

..... 7. ที่ตั้งสำนักงานสะดวกต่อการเดินทาง

..... 8. วิธีการชำระค่าบริการมีหลากหลาย

ช่องทาง

..... 9. คุณภาพข่าวชุนชู

..... 10. การนำเสนอช่องรายการที่น่าสนใจ

..... 11. การโฆษณาประชาสัมพันธ์

..... 12. ชื่อเสียงของบริษัท

..... 13. อื่น ๆ โปรดระบุ

3. เพราะเหตุใดท่านจึงไม่เคยใช้เคเบิลทีวีท้องถิ่น (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. เป็นสินค้าที่เกินความจำเป็น

6. อัตราค่าบริการแพง

2. ใช้ True vision อยู่

7. ไม่ติดตามผลหลังการขาย

3. ไม่ทราบว่าบริษัทดังอยู่ที่ใด

8. จำนวนช่องรายการน้อย

4. ผังรายการไม่น่าดู ไม่มีประโยชน์

9. การนำเสนอข่าวไม่ได้คุณภาพ

5. เจ้าหน้าที่ไม่มุ่งยั่งยืนพัฒนาดี

4. แหล่งข้อมูลข่าวสารที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการเคเบิลทีวีท้องถิ่นของท่านคือแหล่งใด

1. เพื่อน/ครอบครัว

4. ใบปลิว/แผ่นพับ

2. จุดส่งเสริมการ (Booth)

5. พนักงานบริษัทแนะนำถึงบ้าน

3. Website บริษัท

5. ประเภทรายการที่ท่านชื่นชอบมากที่สุด

☐ 1. กាលพยนตร์	☐ 6. เพลง
☐ 2. กีฬา	☐ 7. สารคดี
☐ 3. ข่าว	☐ 8. รายการเด็ก/การ์ตูน
☐ 4. แฟชั่น	☐ 9. อื่น ๆ โปรดระบุ.
☐ 5. เกมส์โซเชียล	

6. ประเภทรายการที่ท่านไม่ชื่นชอบมากที่สุด

☐ 1. กាលพยนตร์	☐ 6. เพลง
☐ 2. กีฬา	☐ 7. สารคดี
☐ 3. ข่าว	☐ 8. รายการเด็ก/การ์ตูน
☐ 4. แฟชั่น	☐ 9. อื่น ๆ โปรดระบุ
☐ 5. เกมส์โซเชียล	

7. ท่านชมรายการเบบิลทีวีส่วนใหญ่ช่วงเวลาใด

☐ 1. 00.01 – 06.00 น.	☐ 4. 12.01 – 18.00 น.
☐ 2. 06.01 – 12.00 น.	☐ 7. 18.01 – 24.00 น.

8. ท่านชมรายการเบบิลทีวีท่องอินวันได้มากที่สุด

☐ 1. วันจันทร์ถึงศุกร์	☐ 4. วันเสาร์ และอาทิตย์
☐ 2. วันเสาร์	☐ 5. วันหยุดนักขัตฤกษ์
☐ 3. วันอาทิตย์	

9. คราวมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกใช้บริการเบบิลทีวีมากที่สุด

☐ 1. ตัดสินใจเอง	☐ 3. เพื่อน
☐ 2. ครอบครัว/ญาติ	☐ 4. เจ้าหน้าที่เบบิลทีวี/โฆษณา

10. ท่านใช้วิธีจ่ายค่าบริการเบบิลทีวีอย่างไร

☐ 1. รายเดือน	☐ 3. เหนมาจ่าย 6 เดือนต่อครั้ง
☐ 2. เหนมาจ่าย 3 เดือนต่อครั้ง	☐ 4. เหนมาจ่าย 1 ปีต่อครั้ง

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดต่อการให้บริการเบบิลทีวีท่องถิ่น

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้และระบุ “ระดับความสำคัญต่อการใช้บริการ” ที่ท่านได้รับ แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ปัจจัย	ระดับความสำคัญต่อการใช้บริการ		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์				
1	ความคมชัดของสัญญาณภาพ			
2	รูปแบบการจัดผังรายการ			
3	การนำเสนอรายการที่น่าสนใจ			
4	มีการปรับปรุงรายการเสมอ			
5	ข่าวสารที่นำเสนอรวดเร็วและถูกต้อง			
ปัจจัยด้านราคา				
6	อัตราค่าบริการต่อเดือน			
7	มีส่วนลดค่าบริการ			
8	มีช่องทางการชำระค่าบริการ ได้หลากหลายช่องทาง			
9	วิธีการจัดเก็บค่าบริการล่วงหน้า			
ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย				
10	ทำเลที่ตั้งสำนักงานสะดวกต่อการเดินทาง			
11	สามารถติดต่อกับบริษัทได้หลากหลายช่องทาง			
12	ระยะเวลาการเปิด – ปิด การให้บริการ			

ข้อที่	ปัจจัย	ระดับความสำคัญต่อการใช้บริการ		
		มาก	ปานกลาง	น้อย
ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการตลาด				
13	การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของกิจการเบบิลทีวี ท้องถิ่น มีหลายช่องทาง			
14	พนักงานขายแนะนำข้อมูลการบริการถูกต้อง			
15	มีการแจ้งรูปแบบผังรายการสมำเสมอ			
16	การให้ทดลองใช้บริการเบบิลทีวี			
ปัจจัยด้านบุคคล				
17	เจ้าหน้าที่มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีสุภาพ			
18	เจ้าหน้าที่ติดตามงานบริการสมำเสมอ			
19	พนักงานมีความรู้ตอบข้อสงสัยได้ชัดเจน			
20	จำนวนพนักงานมีเพียงพอต่อการให้บริการ			
ปัจจัยด้านกระบวนการ				
21	ขั้นตอนการสมัครสมาชิก ง่ายและสะดวก			
22	การแจ้งระยะเวลาที่ต้องรอคิวยกติดตั้ง			
23	ระยะเวลาที่ใช้ในการติดตั้งรวดเร็ว			
24	บริษัทส่งเจ้าหน้าที่เข้ามาแก้ไขปัญหาโดยเร็ว			
ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ				
25	ความทันสมัยของเทคโนโลยีรับส่งสัญญาณ			
26	บริษัทมีความเป็นมืออาชีพ			
27	มีความพร้อมด้านเอกสาร แบบฟอร์ม แผ่นพับ			

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการตัดสินใจใช้เคเบิลทีวีท้องถิ่น

คำชี้แจง : กรุณาเขียนตอนข้อเสนอเกี่ยวกับการให้บริการเคเบิลทีวีท้องถิ่น

ขอขอบพระคุณท่านผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล

นายปกรณ์ วงศ์วิเศษนนท์

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ

**รายชื่อผู้ประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ จำนวน 28 ราย
(64 ใบอนุญาต)**

ลำดับ	ชื่อนิติบุคคล/บุคคลธรรมด้า	จำนวน ใบอนุญาต	ออกใบอนุญาต
1	บริษัท อ่างทองเคเบิลทีวี จำกัด	1	1 พ.ย. 53 – 31 ต.ค. 54
2	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ละภูมิเบลทีวี	1	1 พ.ย. 53 – 31 ต.ค. 54
3	บริษัท สุชาติ เทเลคอม จำกัด	4	15 พ.ย. 54 – 14 พ.ย. 55
4	บริษัท ไทยซิน แอคવานซ์ เทคโนโลยี	1	26 พ.ย. 54 – 25 พ.ย. 55
5	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปราจีนบุรีเคเบิล	3	1 พ.ย. 53 – 31 ต.ค. 54
6	บริษัท อินเตอร์ โนมายท้อป เซอร์วิส จำกัด	1	1 พ.ย. 53 – 31 ต.ค. 54
7	ห้างหุ้นส่วนจำกัด แซท. ทีวี	1	15 ธ.ค. 53 – 14 ธ.ค. 54
8	บริษัท บางกรวยเทเลวิชั่น จำกัด	1	25 พ.ย. 53 – 24 ธ.ค. 54
9	ห้างหุ้นส่วนจำกัด สตีกพาณิชย์	1	11 ธ.ค. 53 – 10 ธ.ค. 54
10	บริษัท ราไวย์ เคเบิลทีวี จำกัด	2	1 พ.ย. 53 – 31 ต.ค. 54
11	ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ็ม.ที.เคเบิลทีวี	3	10 ก.พ. 54 – 9 ก.พ. 55
12	บริษัท พ.ท.วี.แอลเอ็นฉบัง จำกัด	1	15 พ.ย. 53 – 14 พ.ย. 54
13	บริษัท โกลเด้น ซีทีวี จำกัด	4	9 พ.ย. 53 – 8 พ.ย. 54
14	ห้างหุ้นส่วนจำกัด เกาะโพธิ์ เคเบิล 2007	1	3 มี.ค. 54 – 2 มี.ค. 55

ลำดับ	ชื่อนิติบุคคล/บุคคลธรรมด้า	จำนวน ใบอนุญาต	ออกใบอนุญาต
15	ห้างหุ้นส่วนจำกัด หลังสวนเคเบิล ทีวี	1	28 ม.ค. 54 – 27 ม.ค. 55
16	บริษัท ไทยชั่น เคเบิล ที.วี. จำกัด	13	14 ม.ค. 54 – 13 ม.ค. 55
17	ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงอัดเม็ดคริวัน	1	3 ม.ค. 54 – 2 ม.ค. 55
18	ห้างหุ้นส่วนจำกัด วิชชูกร เคเบิลทีวี	1	15 มี.ค. 54 – 14 มี.ค. 55
19	บริษัท บีก บี.เค.เค เคเบิลทีวี	5	15 มี.ค. 54 – 14 มี.ค. 55
20	บริษัท วิวอ่อน เคเบิล จำกัด	1	10 มี.ค. 54 – 9 มี.ค. 55
21	บริษัท ชัน มัลติมีเดีย ชิสเท็น จำกัด	1	18 มี.ค. 54 – 17 มี.ค. 55
22	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทีทีซี เคเบิลทีวี เนท เวิร์ค	1	16 มี.ค. 54 – 15 มี.ค. 55
23	บริษัท พ.ท.ว. โทรทัศน์ทางสายศรีราชา จำกัด	1	1 เม.ย. 54 – 31 มี.ค. 55
24	บริษัท ไอ-เทคโนโลยี เคเบิล เทเลวิชั่น จำกัด	9	17 มี.ค. 54 – 16 มี.ค. 55
25	ห้างหุ้นส่วนจำกัด คลองหาดเคเบิลทีวี	1	1 เม.ย. 54 – 31 มี.ค. 55
26	ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ็นทีวีสตูดิโอเคเบิล	1	1 มี.ค. 54 – 29 ก.พ. 55
27	บริษัท เคเบิล ทีวี (ชลบุรี) จำกัด	2	15 มี.ค. 54 – 14 มี.ค. 55
28	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไซเบอร์สตาร์ เคเบิล ทีวี	1	1 พ.ย. 53 – 31 ต.ค. 54

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

ประวัติการศึกษา

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

นายปกรณ์ วงศ์วิเศษนนท์

นิติศาสตรบัณฑิต

สาขานิติศาสตร์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พนักงานตามสัญญาจ้าง

กลุ่มงานการอนุญาตและกำกับวิทยุคมนาคม

สำนักงานคณะกรรมการกิจกรรมกระจายเสียง

กิจการโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ